

Số 139 - Tháng 6/2013

Nguyệt San

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

**Dien Dan Giao Dan, Inc.
Non-Profit Organization #2455155**

14916 Dillow Street
Westminster, CA 92683
USA

714-894-5826

Website: www.DienDanGiaoDan.com
Email: toabaodgd@yahoo.com

Linh Hương

Lm. Cao Phương Kỳ

Cổ Vấn Pháp Luật

L.S. Nguyễn Đình Khương

Nhóm Chủ Trương

Nguyễn Xuân Hân, Lê Tinh Thông, Nguyễn Văn Huệ, Trần Ngọc Vân, Nguyễn Đức Tuyên, Nguyễn Trường Khoan, Kim Loan, Trần Tấn Toan, Hoàng Quý, Lê Văn Trang, Trần Quang Tuyến, Nguyễn Khoa Khương, Nguyễn Văn Bách, Đinh Lưu Nhã, Lê Thiên, Nguyễn Mạnh Thường, Phạm Tất Hạnh, Nguyễn Đức Chuyên, Laura Trần, Phạm Đình Đài, Trần Văn Cảo, Nguyễn Văn Quát

Tòa Soạn

Chủ Nhiệm:

Trần Văn Cảo,

Trần Nguyên Thao, Phụ tá

Chủ Bút:

Mặc Giao

Nguyễn Mạnh Chí, Phụ Tá

Tổng Thư Ký:

Nguyễn Văn Quát

Nguyễn Xuân, Phụ tá

Trị Sự

Nguyễn Khoa Khương, Nguyễn Mạnh Thường, Phạm Bá Cát, Nguyễn Đức Chuyên, Nguyễn Thị Thêu, Đỗ Trí Tuệ, Nguyễn Văn Quát

Ban Biên Tập

Trần Phong Vũ, Nguyễn Đức Tuyên, Trần Hữu Khắc, Nguyễn Tiến Ích, Lê Tinh Thông, Lê Thiên, Nguyễn Chính Kết, Thanh Hiền, Phạm Minh Tâm, Đỗ Mạnh Trí, Nguyễn Tiến Cảnh, Minh Võ

Trình Bày

Việt-Linh & Thanh-Trúc

Trong Số Này

Thường Xuyên:

- 2 Thư Tòa Soạn – *Diễn Đàn Giáo Dân*
- 4 Hộp Thư Độc Giả – *Diễn Đàn Giáo Dân*

Chủ Đề:

- 6 Liên kết phá tan xiềng xích bạo tàn... – *Gm. Vincent Nguyễn Văn Long*
- 8 Hội Đồng Giám Mục Việt Nam: Bước tiến lạc quan – *Lê Thiên*
- 12 *Viết từ Canada*: Hướng Đi Mới Của HĐGMVN – *Mặc Giao*
- 17 *Lượm Lặt Đó Đây*: Những Chuyện Đồi Tịch Cực... – *Trần Phong Vũ*
- 19 Lửa Thái Hà Lại Cháy: Đồi Mạt Với Nạn Cướp Phá Tu Viện Và Tài Sản
- 25 Trước Tòa Phi-la-tô – *Phạm Minh-Tâm*
- 23 Tuyên Cáo của Cộng Đồng Người Việt Tự do Úc Châu
- 28 Tuyên Bố Chung v/v Sửa Đổi Hiến Pháp – *Các Chức Sắc Tôn Giáo*
- 54 Hoa Kỳ Chỉ Trích Chính Sách Hai Mặt Về Tôn Giáo Của VN – *Tú Anh*

Tôn Giáo:

- 22 Thêm Một Dấu Tích Về Các Nhân Đức... *Trần Mạnh Trác*
- 64 *Sống Đạo Giữa Đời*: Phanxicô Thành Assisi – *Lê Thiên & Lê Tinh Thông*
- 55 Đê Đào Sâu Kinh Thánh và Nhóm Phiên Dịch CGKPV – *Đỗ Mạnh Trí*
- 59 *Giải Đáp Giáo Lý*: Buôn Bán Súng Đạn Và Ma Túy – *Lm Ngô Tôn Huân*
- 67 *Tin Mừng Giữa Đời*: Chúa Giêsu Chịu Cám Rửa – *Trần Việt Cường*
- 72 Người Tín Hữu Giáo Dân – *Trần Hữu Khắc*
- 90 Tương Quan Giữa Thực Tại Siêu Nhiên... – *Lm. Cao Phương Kỳ*
- 104 Bình An Của Chúa Nơi Trại Phong Bến Sắn – *Lm. JB Nguyễn Minh Hùng*
- 111 Tháng Hoa Đến Với Đức Mẹ Măng-đen – *Maria Nguyễn Thị Minh Du*

Chính Trị, Xã Hội, Văn Hóa, Tin Tức, Sinh Hoạt:

- 23 Chúc Mừng 10 năm Giám Mục ĐC Mai Thanh Lương
- 23 Chúc Mừng Kim Khánh Linh Mục Vũ Tuấn Tú
- 24 Chúc Mừng Kim Khánh Hôn Phối A/C Nguyễn Paul Long & Tuyết-Long
- 30 *Câu chuyện từ nước Đức*: Bà Chị Đức Cống Các Em – *Phạm Hồng-Lam*
- 36 *Kinh Tế*: Ngân hàng Nhà Nước Bị tố “rửa” vàng – *Trần nguyên Thao*
- 39 Gặp Gỡ Đức Cha Nguyễn Văn Long tại Tòa soạn Diễn Đàn Giáo Dân
- 40 *STTD Tưởng Năng Tiến*: Nguyễn Tuấn, ... Nguyễn Phương Uyên
- 43 Chúc Mừng Kim Khánh Linh Mục Phạm Văn Lân
- 46 Món Quà Đắt Chào Đón Ngoại Xâm – *JB Nguyễn Hữu Vinh*
- 49 Hoa Kỳ Phê Bình Phiên Tòa Xứ Hai Sinh Viên
- 50 Hàng Chục Nữ Nhân Viên Bị Bắt Bị Điều Phố
- 51 *Thơ Gió Chương*: Người Đẹp Phải Bò – *Cuồng Phong*
- 74 *Gia Chánh*: Cách Làm Tương “Cự Đà” – *Nguyễn Hương Bình*
- 75 *Trang Y Học*: Cháy Nặng – *Bs Vũ Thế Truyền*
- 79 Mùa Xuân tại Tiểu bang Delaware – Bút ký của Đoàn Thanh Liêm
- 82 Lá thư Canada: Đầy Mùa Xuân – *Trà Lữ*
- 89 Bài thơ Yêu Nước của *Nguyễn Phương Uyên*
- 91 Những Tin Đáng Ghi Nhận Trong 30 Ngày Qua
- 97 *Thơ Võ Trung Hiếu*: Ngắm
- 97 *Thơ Trang Y Hạ*: Hồn Em Bội Thục
- 98 Thiển Sư *Tuệ Sĩ* Lên Tiếng: Trí Thức Phải Nói
- 100 Hội Nghị Trung Ương 7 Đảng Quyền Thất Thế – *Lý Đại Nguyên*
- 102 700 Dân Oan Tình Biểu Tình Tại Trụ Sở Tiếp Dân Hà Nội
- 114 Trao Đổi Với Nhà Văn Trần Phong Vũ – *Trần Hiếu*
- 109 *Thơ Ngô Đức Diễm*: Đóa Hoa Nhiệm Màu
- 108 Chúc Mừng Tân LM Gio-an Nguyễn Vũ Việt
- 113 Nick Vujicic Đến Sài Gòn – *Phạm Thanh Nghiên*

Giá Biểu Một Năm

- Hoa Kỳ
Đọc giả thường: 45MK
Đọc giả ân nhân: 50MK
trở lên
- Canada: 50MK
- Âu Châu: 70MK
- Á và Úc Châu: 80MK

■
Các Đại Diện
La Puente, CA:
Nguyễn Đức
(626) 917-7487

Los Angeles, CA:
Nguyễn Ngọc Chánh
(626) 810-6346

Milpitas, CA:
Phạm Văn Tường
(408) 946-4027

Riverside, CA:
Đỗ Tâm
(909) 272-3446

Trần Huy Thống
(929) 788-4637

San Diego, CA:
Phạm Văn Hội
(619) 516-3573 (619) 261-1250

San Jose, CA:
Chu Quang Định
(408) 972-5445
Nguyễn Đình Sang
(408) 230-6418

San Francisco/ Oaland, CA:
Nguyễn Văn Hiệp
(510)363-8964

Stockton, CA:
Nguyễn Anh Quý
(209)952-3914

Colorado:
Trần Công Huấn
(719) 574-9818

Denver, CO:
Lê Văn Giáo
(303) 761-0072

Florida:
Lê Ngọc Thanh
(561) 249-4201

Georgia:
Bùi Mai Quốc Tuấn
(770) 507-3247

Indiana:
Mt. Nguyễn Đình Cận
(260) 755-0774

Chicago, IL:
Nguyễn Thọ Khải
(773) 478-1128

Louisville, KY:
Nguyễn Văn Đang
(502) 375-0284

Wichita, KS:
Lê Văn Thành
(316) 655-7118

Thư nhận định và góp ý sửa đổi Hiến Pháp 1992 của Hội Đồng Giám Mục Việt Nam ngày 1-3-2013 đã làm nhiều người ngạc nhiên và đón nhận rộng rãi. Ngạc nhiên vì lần đầu tiên từ sau 1975, Hội Đồng Giám Mục đã đồng thanh lên tiếng một cách thẳng thắn, không úp mở về sự phi lý, bất cập của thể chế chính trị Việt Nam hiện tại. Hội đồng đã đưa những đề nghị và đòi hỏi về quyền con người, quyền làm chủ của nhân dân, việc thi hành quyền bính chính trị.

Đây là điều mà chẳng những công dân Công Giáo mong đợi từ lâu mà còn được nhiều đồng bào không Công Giáo tán thưởng và ủng hộ. Có thể coi đây là một đóng góp tích cực cho công cuộc tranh đấu trong hòa bình nhằm thiết lập một thể chế tự do, dân chủ, tôn trọng nhân quyền và dân quyền cho Việt Nam.

Thư nhận định của Hội Đồng Giám Mục được công bố đúng lúc người Việt trong và ngoài nước đang sôi động góp ý về việc sửa Hiến Pháp 1992 do Quốc Hội đề xuất. Kiến nghị góp ý do 72 trí thức khởi xướng được tung ra trước tiên. Sau đó là bản văn đòi thay đổi toàn bộ Hiến Pháp của những công dân tự do sau vụ ký giả Nguyễn Đắc Kiên bị đuổi việc vì dám phê phán Tổng Bí Thư Nguyễn Phú Trọng. Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất và Giáo Hội Phật Giáo Hòa Hảo chính thống cũng lên tiếng sau đó. Tất cả những lời lên tiếng này cộng với gần 100,000 người ký các kiến nghị của các trí thức và kiến nghị ủng hộ Nhận Định của Hội Đồng Giám Mục đã thể hiện ý nguyện của đại bộ phận nhân dân đòi Cộng sản trả lại quyền cho dân, chấm dứt việc tự nhận vai trò độc quyền lãnh đạo đất nước.

Cộng sản không thể làm ngơ và coi thường những đòi hỏi này vì đây là đòi hỏi chung của các tôn giáo và các thành phần dân tộc. Cộng sản không thể xuyên tạc họ là những phần tử phá hoại. Nếu lần này Cộng sản lại lạng lẽ ném ý dân vào sọt rác như những lần trước, họ sẽ lãnh những hậu quả khôn lường, sẽ lộ nguyên hình là một tập đoàn dối trá, chuyên lừa lọc và lừa phỉnh, không còn chút uy tín nào trước quốc dân và dư luận thế giới.

Về phần Hội Đồng Giám Mục Việt Nam, lần lên tiếng này không hẳn là một đột biến dù đem lại sự ngạc nhiên cho nhiều người. Nó đã được dọn đường trước bằng bản “*Nhận định về một số tình hình tại Việt Nam hiện nay*” của Hội Đồng Giám Mục ngày 15-5-2012 và bản “*Phúc trình về tình hình Công Lý Hòa Bình và Nhân quyền trong xã hội Việt Nam hiện nay*” do Ủy Ban Công Lý và Hòa Bình đệ trình Hội Đồng Giám Mục và công bố ngày-11-2012. Văn bản lên tiếng mới nhất là “*Thư Gửi Tòa Án Nhân Dân Hải Phòng*” ngày 29-3-2013 do Giám Mục Nguyễn Thái Hợp, Chủ Tịch Ủy Ban Công Lý và Hòa Bình

Marrero, LA:
Trần Văn Bình
(504) 348-1346
Ngô Tâm
(504) 368-0055

Kenner, LA:
Nguyễn Đình Nghiêm
(504) 254-1150

Boston, MA:
Phạm Duy Lý
(617) 265-7934

Brooklyn, MN:
Trần Ngọc Bái
(763) 315-3942

Kansas City, MO:
Nguyễn Lưu
(816) 231-2413

Durham, NC:
Nguyễn Sương
(919) 361-5472

Lincoln, NE:
Trần Văn Tri
(402) 438-4415

Las Vegas, NV:
Phan Văn Sỹ
(702) 221-1688

New York:
Hoàng Văn Tăng
(718) 639-6174

Cincinnati, OH:
Francis Đình Khải
(513) 227-4711

Oklahoma:
Lê Minh Khôi
(405) 759-3645

Tulsa, OK:
Ngô Thiện Tích
(918) 437-6253

Nguyễn Minh Tuấn
(918) 627-2046

Portland, OR:
Ngô Trường James
(503) 591-0871
Đoàn Trọng Thu
(714) 642-8365

Philadelphia, PA:
Nguyễn Đức Phong
(215) 329-0538

Arlington, TX:
Trần Văn Minh
1-866-246-3702

Arkansas:
Lê Thiên Hoàng
(479) 471-7238

Austin, TX:
Phạm Trí Thức
(512) 832-6408

Irving, TX:
Đoàn Thanh Hùng
(972) 790-2216 / 3500

và Giám Mục Hải Phòng Vũ Văn Thiên cùng ký đề đòi trả tự do và bồi thường thiệt hại thỏa đáng cho nạn nhân Đoàn Văn Vươn và những nạn nhân khác.

Qua những thư và nhận định này, Hội Đồng Giám Mục đã lên tiếng một cách mạnh mẽ, thuần nhất sau một thời gian dài hành động bất nhất, khi nắng khi mưa với thái độ lúng túng, không có hướng đi rõ rệt. Sự chuyển hướng này chẳng những hợp thời, hợp lòng người, mà còn hợp lòng Trời vì đã biết quan tâm phục vụ con người là hình ảnh của Thiên Chúa, là chính Thiên Chúa: “*Ta đòi người đã cho ăn, ta khát người đã cho uống, ta trần truồng người đã cho mặc, ta bị cầm tù người đã viếng thăm, ta bị áp bức người đã an ủi, giúp đỡ*”. Chỉ mong hướng đi này được giữ vững và những lời nói được thể hiện bằng hành động.■

Ý CẦU NGUYỆN

1. Cầu nguyện theo ý ĐGH Phanxicô và ĐGH Be-nê-đic-tô XVI.
2. Cầu nguyện cho việc tổ chức Đại Hội Giới Trẻ Thế Giới kỳ 14 tại Brazil.
3. Cầu nguyện cho Giáo Quyền Việt Nam luôn kiên vững lèo lái con thuyền Giáo Hội

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Tiếng Nói Trung Thực Của Những Công Dân Tín Hữu Công Giáo Việt Nam

Chúng Tôi Chủ Trương:

- Tôn trọng Sự Thật như Chúa Giêsu đã dạy: “Sự Thật sẽ giải thoát anh em.”
- Tuyệt đối trung thành với giáo huấn của Hội Thánh Công Giáo.
- Không chỉ trích cá nhân khi những hành vi ngôn ngữ của cá nhân không phương hại tới quyền lợi chung của Giáo Hội, Xã hội và Dân Tộc.
- Nói thay cho những đồng bào, đồng đạo không có tiếng nói trên Quê Hương trong nỗ lực tranh đấu cho tự do tôn giáo, nhân quyền và nhân phẩm Việt Nam.
- Góp phần xây dựng một xã hội công bằng, nhân ái dưới ánh sáng soi dẫn của Tin Mừng Chúa Kitô.
- Diễn Đàn Giáo Dân góp phần trình bày các sự kiện và dành quyền xem xét, phán đoán và phản ảnh cho độc giả.

Do Chủ Trương Trên Đây:

- Chúng tôi dành quyền tối hậu trong việc hiệu đính, rút gọn hay từ chối không đăng tải những bài vở không phù hợp với chủ trương trên đây gửi cho Diễn Đàn Giáo Dân. Mong quý vị thông cảm.
- Tất cả những thiếu sót, có thể có, đều ra ngoài ý muốn của nhóm Chủ Trương.

Houston, TX:

Kim Mai
(281) 970-4903

Palacio, TX:

Phạm Đức Thành
(361) 972-6404

Round Rock, TX:

Nguyễn Thái Long
(504) 254-2660

San Antonio, TX:

Nguyễn Văn Nghiênn
(210) 614-3753

Lê Hào

(713) 661-5537

Washington:

Lâm Phát Giang
(509) 928-3178

Renton, WA:

Phạm Niênn
(425) 277-8641

Vũ Nam Hải

(425) 228-8023

Úc Châu:

Phạm Minh Tâm
0421600100

Bà BS Trần Văn Thịnh

618-9276-3146

Pháp Quốc:

Trần Ngọc Lan
0143403114

Đức Quốc:

Phạm hồng Lam
(+49) 821 455 06 09

Phan Đức Thông
0821-593-522

Giá Biểu Quảng Cáo

Diễn Đàn Giáo Dân nhận quảng cáo từ khắp các quốc gia và các tiểu bang. Kính mong Quý Cơ Sở Kinh Doanh và các Dịch Vụ tiếp tay nuôi dưỡng và phát triển tờ báo của ngân lớp giáo dân bằng cách gửi đăng quảng cáo trên Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân. Đây là giá biểu quảng cáo cho mỗi kỳ:

- Giá Thường:
 - 1 trang bìa màu: \$300 MK
 - 1 trang trong: \$100 MK
 - 1/2 trang trong: \$50 MK
- Giá Ủng Hộ:
 - 1 trang trong: \$120 MK
 - 1/2 trang trong: \$60 MK
- Giá Ân Nhân: không giới hạn trên giá ủng hộ.

Hộp Thư Độc Giả

■ Ông Đặng Văn Cản, FL

Thưa Quý Báo,

... Kể từ lúc hết hạn tháng 9/2009, tôi đã gửi thư viết tay đến quý báo cho hay tôi không muốn mua tiếp ĐĐGD nữa ... Cũng trường hợp như thế, tôi cũng xin ngưng order báo “Đức Mẹ hằng Cứu Giúp”

... Báo đã không ngưng theo yêu cầu mà vẫn cứ tiếp tục gửi dài dài từ 2009 tới nay.

Thưa quý báo, tôi không có thì giờ mà đọc báo mà thường xem trên Computer. Và lại tôi về hưu với đồng lương hưu ít ỏi, tôi không muốn lãng phí tiền bạc mà phải chắt chiu. (Tôi tới Mỹ theo diện HO).

... Tôi nghĩ quý báo cũng phải thấy đây là việc làm hơi lạ. Trách nhiệm cứ gửi báo trong thời gian dài như vậy thuộc về ai đây?

Cám ơn quý báo.

Rất mong tin.

Đặng văn Cản.

► Thưa ông Đặng Văn Cản,

Diễn Đàn Giáo Dân (ĐĐGD) gửi Tâm thư này đến ông như một phúc đáp chân tình về bức điện thư rất dài của ông gửi Tòa Soạn ngày 29 tháng 4, 2013 vì ông là một Độc giả dài hạn đã đồng hành với Diễn Đàn từ nhiều năm qua.

Như ông đã rõ ĐĐGD là cơ quan ngôn luận Công Giáo duy nhất do giáo dân chủ trương phát hành qua bưu điện tại hải ngoại từ Mỹ châu tới Âu châu,

Úc châu. Là một cơ quan ngôn luận bất vụ lợi, độc lập về mọi phương diện nên cũng gặp vô vàn khó khăn, trở ngại của thời đại. Tất cả mọi người cộng tác đều là thiện nguyện viên, không chỉ “ăn cơm nhà vác ngà voi” và đôi khi còn phải xuất túi cho công tác. Tất cả chỉ vì muốn thực thi giáo huấn Tông Đồ Giáo Dân: Loan báo Tin Mừng, Tái Phúc Âm hóa xã hội, phục vụ Giáo Hội và Quê Hương VN. Đó cũng là một lý do mà ĐĐGD vẫn gửi báo đều đặn ông trong bốn năm qua.

Kể đến chúng tôi xin được đi vào hai lý do chính đưa ông đến quyết định muốn chấm dứt cuộc đồng hành với ĐĐGD:

1. Ông cho biết, lúc này ông đọc trên NET nên không cần đọc báo viết? Thực ra báo viết và báo mạng đều có những ưu điểm và đặc điểm riêng của nó. Nó bổ túc và không thay thế cho nhau. ĐĐGD có cả báo viết, báo nói và báo đọc, dù hai loại sau chưa đủ phương tiện để được hoàn chỉnh. Mỗi số báo ĐĐGD đều có không dưới mười bài viết của các cộng tác viên thường xuyên từ giáo sĩ đến giáo dân mà nhiều bài chỉ dành riêng cho ĐĐGD và không tìm thấy trên NET hoặc các báo khác.

2. Lý do thứ hai là vì hoàn cảnh HO đã về hưu nên ông phải tính toán chi li. Do đó ông đã cắt chi phí cho các tờ báo Công Giáo trong đó có báo ĐMHCG và ĐĐGD. Chúng tôi hiểu và thông cảm hoàn cảnh tài chánh khó khăn của một số Độc giả, nên vẫn giữ lệ phí không tăng mặc dù chi phí đã tăng, trong đó bưu phí gửi báo cho các độc giả ngoại quốc đã tăng gấp rưỡi. Và đây cũng là lý do khiến Tòa Soạn đã tiếp tục gửi báo đến ông, và một số Độc giả có hoàn cảnh tài chánh khó khăn trong

thời gian kinh tế suy thoái vừa qua, vì chúng tôi quan niệm đây là một sứ vụ, một việc Tông Đồ cần thực hiện. Tuy nhiên, về điểm này ĐĐGD xin góp phần chia sẻ của mình: Lệ phí để báo ĐĐGD được gửi đến tận nhà Độc giả chưa tới một Mỹ kim (khoảng 83 xu) một tuần. Nó ít hơn một đồng tiền Tip cho một bữa ăn sáng. Thiết nghĩ một món ăn tinh thần cho cả một tháng với giá thật khiêm tốn chỉ bằng giá nửa gói thuốc lá thì không nên và không thể bị gạch ra khỏi sổ chi li của ông. Là một trí thức Công Giáo, một cựu tù khổ sai bởi chế độ vô thần CS nay đã sống ổn định, thành đạt trên đất nước Tự do chắc hẳn ông không ngại hy sinh đóng góp thêm một chút cho việc mở mang nước Chúa, giúp Giáo Hội và Quê Hương sớm thoát ách CS vô thần, độc tài, toàn trị, hèn với giặc, ác với dân. Chúng ta là những Hối Nhân không chỉ vì những điều đã nghĩ, đã làm mà còn cả về những thiếu sót không thực thi những việc đáng phải làm. Thiên Chúa là tình yêu. Ngài sẽ đong trả cho chúng ta, ngay trong cuộc sống này, những gì chúng ta đã chi trả cho việc làm sáng danh Chúa.

Trong niềm Tin Yêu ấy, chúng tôi kính mong ông xét lại và tiếp tục đồng hành với ĐĐGD, không chỉ là Độc giả dài hạn mà còn là một cổ động viên quảng bá và giới thiệu thêm Độc giả mới.

■ Ông Nguyễn khắc Tấn, CA

...vì tuổi quá cao nên hay lãng quên báo đã hết hạn, nhưng quý vị vẫn liên tục gửi báo cho tôi. Thành thực cảm ơn quý vị. Nhân dịp mùa Phục Sinh kính chúc quý vị một mùa Phục Sinh đầy tình thương của Chúa. Tôi xin gửi \$100 để

đóng tiền báo.

► Thưa ông Nguyễn khắc Tấn:

Cho dầu đã cao niên mà ông vẫn còn nhiệt thành yêu thương và ủng hộ đọc và yểm trợ nguyệt san ĐĐGD. Chân thành cảm tạ ông và cầu chúc ông cùng bửu quyền đầy Hồng Ân của Chúa trong mùa Phục Sinh.

■ Ông Trần thanh Hà, CA

Cảm ơn quý vị đã gửi nguyệt san ĐĐGD cho tôi rất đều đặn và cố gắng duy trì nguyệt san ĐĐGD sống mãi và tiếp tục gieo tinh thần Phúc Âm đến nhiều người. Nguyên cầu Thiên Chúa trả công cho quý vị và cầu chúc ĐĐGD luôn thăng tiến.

► Thưa ông Trần thanh Hà:

Cảm tạ ông vẫn yêu mến đọc nguyệt san ĐĐGD và yểm trợ cho nguyệt san được tiếp tục sống để phục vụ Giáo Hội và quê hương Việt Nam. ĐĐGD rất cảm động được thấy những độc giả hiểu và cùng chia sẻ những lập trường của ĐĐGD.

■ Ông Hoàng đình Viên, CA

Kính chúc quý vị có nhiều sức khoẻ và mạnh tiến trên đường ngôn luận. Sau nữa tôi xin lỗi quá chậm đóng tiền. Vậy tôi xin gửi check đóng từ những ngày thiếu.

► Thưa ông Hoàng đình Viên:

Xin chân thành cảm tạ ông, dầu cho tuổi lớn và thể lực yếu mà vẫn không giảm sự hăng say đọc và yêu mến cùng nâng đỡ nguyệt san ĐĐGD. Cầu chúc ông cùng bửu quyền được dồi dào sức khoẻ và đầy ơn lành của Chúa.

■ Ông Bà Nguyễn văn Huynh, CO

Thành thật xin lỗi quý vị vì trễ nải trả tiền báo. Tôi xin gửi \$200 để tiếp tục mua báo. Xin quý vị lượng thứ cho sự chậm trễ này.

► Thưa Ông Bà Nguyễn văn Huynh:

Cảm tạ ông bà đã viết lá thư đầy chân tình cho ĐĐGD để bày tỏ lòng quý mến và yểm trợ nguyệt san ĐĐGD được tiếp tục có phương tiện phục vụ quý vị độc giả cũng như cho Giáo Hội và quê hương Việt Nam.

■ Ông Lê Triều, TX

Trước hết xin chúc quý vị được bình an. Tôi gửi đến quý vị check kèm cho năm báo tới của tôi và một năm báo cho một độc giả mới. Cảm ơn quý vị.

► Thưa ông Lê Triều:

ĐĐGD chân thành cảm tạ ông không những là một độc giả đã tiếp tục yêu mến và yểm trợ ĐĐGD mà còn hăng say và quảng đại mua báo tặng cho người thân của mình nữa. Nhờ có những độc giả như ông mà nguyệt san ĐĐGD tiếp tục sống để phục vụ đúng như ao ước đã từ lâu trong chương trình mỗi độc giả tìm thêm một độc giả mới cho ĐĐGD.

Nguyên xin Chúa trả công bội hậu để đền đáp lòng bác ái và tinh thần phục vụ Phúc Âm của ông.

■ Ông Vũ minh Thanh, MA

Tôi xin đóng 2 năm tiền báo của tôi và cũng xin anh chị ngưng gửi báo cho bà chị của tôi vì chị ngoài 80 bị mờ 2 mắt không thấy rõ để đọc báo nữa.

(xem tiếp trang 7)

Liên kết phá tan xiềng xích bạo tàn, đối trá và gian ác là chế độ Cộng Sản

■ + Giám Mục Vincent Nguyễn Văn Long

Kính thưa toàn thể quý vị cùng đồng bào thân yêu trong và ngoài nước,

Hôm nay, chúng tôi những người quan tâm đến vận mệnh quê hương và tiền đồ dân tộc, đến trước tòa nhà quốc hội Úc Đại Lợi, biểu tượng của tự do và dân chủ, để bày tỏ sự liên đới với đồng bào quốc nội trong tiến trình dân chủ hóa đất nước. Lời đầu tiên chúng tôi muốn được gửi đến đồng bào thân yêu và nhất là những nhà tranh đấu trong nước là quý vị không cô đơn trước thế lực của bạo quyền cộng sản. Chúng tôi những người con dân nước Việt tha hương hậu thuẫn cho quý vị. Những người yêu chuộng tự do dân chủ khắp nơi hậu thuẫn cho quý vị và nhất là lịch sử đang xoay chuyển về đích hướng mà quý vị đang hy sinh tranh đấu, noi gương tiền nhân anh dũng.

Quả thế, chưa bao giờ làn sóng dân chủ lại dâng cao trên khắp quê hương đất nước như ngày hôm nay. Sau bao thập niên sống trong một ý thức hệ ngoại lai, vong bản và hoàn toàn băng hoại, người dân Việt Nam đang đứng lên truất phế cộng nô và phục hồi quyền làm chủ vận mệnh đất nước. Gần đây, nhiều tổ chức yêu nước và nhất là các tôn giáo cũng đã cùng mạnh dạn dẫn thân, mở màn cho một thời kỳ

khai phóng đầy hứa hẹn. Khởi đầu là Bản Góp Ý của 72 nhà trí thức yêu nước yêu cầu loại bỏ điều 4

và mở ra một kỷ nguyên mới cho dân tộc.

Quý vị và đồng bào thân mến,

Hiến Pháp; tiếp theo đó Hội Đồng Giám Mục đại diện cho Giáo Hội Công Giáo Việt Nam, Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất, Giáo Hội Phật Giáo Hòa Hảo, Hội Thánh Cao Đài và rất nhiều tổ chức trong và ngoài nước đã cùng hòa nhịp với hơn 80 triệu trái tim Việt Nam cương quyết xóa bỏ độc tài đảng trị. Mọi người mang dòng máu Lạc Hồng, không phân biệt tôn giáo hay xu hướng chính trị đều quyết tâm xóa bỏ Điều 4 Hiến Pháp, tức là chấm dứt hoàn toàn vai trò độc quyền của Đảng Cộng Sản trong việc điều hành đất nước

Gần 70 năm từ ngày bạo quyền cai trị miền bắc và gần 38 năm từ ngày họ áp đặt chế độ ngoại lai “Mác-Lê” trên khắp quê hương thân yêu, Cộng Sản đã gây ra bao nhiêu chết chóc, kinh hoàng, bao hận thù, chia rẽ, bao bất công, đau khổ, bao nhục nhằn cay đắng. Từ chính sách đầu tó “cải cách ruộng đất” của thập niên 50 tại miền Bắc, cho tới cuộc thảm sát Tết Mậu Thân tại Huế năm 1968; từ những cuộc vượt biển vô tiền khoáng hậu cho tới nỗi nhục quốc thể còn đang tiếp diễn như những người lao động hợp tác bị ngược đãi; những trẻ em bị bán làm nô lệ tình dục;

những người dân oan bị tư bản đồ cướp đất; các công nhân bị bóc lột ở các hãng xưởng trong nước v.v.. Thật oái oăm và mâu thuẫn khi chế độ Cộng Sản hứa hẹn một thiên đàng cho giai cấp vô sản, nhưng trên thực tế họ lại bị sống trong một địa ngục đầy bất công và bị bóc lột bởi chính hệ thống tư bản đồ.

Nghiêm trọng hơn nữa đó là những đe dọa về chủ quyền của đất nước mà nhà cầm quyền Cộng Sản đã chứng tỏ sự nhu nhược, hèn nhát và phản bội của họ. Phải chăng chỉ

vì muốn duy trì quyền lực và tư lợi, họ đã sẵn sàng trao đổi quyền lợi của người dân và cơ đồ của tổ quốc? Phải chăng họ đang hiện nguyên hình là những người cộng nô, hèn với giặc ác với dân? Khi lãnh thổ và lãnh hải bị xâm lấn thì nhà cầm quyền Cộng Sản chỉ im lặng hay phản ứng chiếu lệ. Ngược lại, họ sẵn sàng huy động cả một hệ thống an ninh hùng hậu để triệt hạ những người yêu nước mà vũ khí tự vệ duy nhất là tinh thần ái quốc. Nhưng lịch sử luôn đứng về công lý và sự thật. Lịch sử cũng sẽ lên án những ai làm việc ô nhục phản quốc như những tên “cộng rấn cắn gà nhà” trong quá khứ.

Quý vị và đồng bào thân mến,

Việt Nam trước thế kỷ 21 có thể ví như con thuyền trước đại dương đầy sóng gió. Chúng ta không thể vượt đại dương trên một

con thuyền cũ kỹ lỗi thời. Chế độ Cộng Sản chính là con thuyền cũ kỹ lỗi thời đó. Cả dân tộc ta đang đứng trước thảm họa bị chìm đắm và diệt vong. Con đường tiến lên cái gọi là Xã Hội Chủ Nghĩa chính là con đường dẫn đến sự băng hoại và bế tắc toàn diện như đang diễn ra hiện nay. Đất nước chúng ta cần một con thuyền mới để ra khơi trong thiên niên kỷ mới. Con thuyền đó không được xây dựng bằng ý thức hệ ngoại lai mà được tác tạo bởi ý chí và nhiệt huyết của mọi người dân. Trong kiến nghị của Hội Đồng Giám Mục Việt Nam, các ngài đã mạnh dạn tuyên bố là phải phục hồi “quyền làm chủ của người dân”, là “lấy truyền thống văn hóa dân tộc làm nền tảng tư tưởng và điều hành xã hội”, là thực hiện một tiến trình dân chủ dẫn đến một “nhà nước pháp quyền của dân, do dân và vì dân”. Nói tóm

lại, chỉ có con thuyền dân chủ mới đưa Việt Nam vào đại dương của thiên niên kỷ mới.

Trong Kinh Thánh Kitô Giáo có câu “Người gieo trong đau thương sẽ gặt hái trong vui cười”. Chúng ta chỉ có một tương lai tươi sáng cho đất nước và cho dân tộc khi chúng ta dần thân đi “gieo trong đau thương”. Vì sự nghiệp của tiền nhân và vì tương lai của những thế hệ nối tiếp, chúng ta hãy vượt qua sự vô cảm và sự sợ hãi. Người Việt yêu nước khắp nơi, chúng ta hãy liên kết thành sức mạnh để phá tan xiềng xích của sự bạo tàn, dối trá và gian ác là chế độ Cộng Sản. Hãy “cùng nhau đứng lên đáp lời sông núi” (lời bài hát của anh Việt Khang) kiến tạo một Việt Nam dân chủ, văn minh, nhân ái, thái hòa cho xứng với hy sinh của tiền nhân và niềm kiêu hãnh của thế hệ tương lai.☐

Hộp Thư Độc Giả

(tiếp theo trang 5)

► Thưa ông Vũ minh Thanh:

ĐDGD xin cảm tạ ông vẫn yểm trợ và gia hạn mua báo DDGD. DDGD rất hoan hỉ thi hành yêu cầu của ông ngưng gửi báo đến bà chị. Nguyệt san DDGD xin cầu chúc ông cùng bửu quyến và bà chị cao niên được mọi ơn lành và phù trợ của Chúa.

NHẮN TIN

■ Ông John Huynh, VA

TS đã nhận được thư và đã cập

nhật ngày hết hạn trên label của ông. Xin ông vui lòng thông cảm sự chậm trễ.

■ Phạm Ngọc Diệp, MD

TS đã nhận được check gia hạn và đã cập nhật địa chỉ mới như yêu cầu. Chân thành cảm tạ.

■ Ông Phạm Văn Ngọc, CA

Cảm tạ ông đã gia hạn mua báo DDGD.

■ Bà Nguyễn Vũ Dung, CA

Tòa Soạn đã nhận thư cảm ơn của bà.

■ Ông Dương Văn Hà, Calgary, Canada

TS đã nhận được money order gia hạn mua báo của ông. Cảm ơn ông. Chúng tôi sẽ cập nhật phong bì gửi báo tháng tới

■ Ông Tôn Thất Bình

Cảm ơn ông đã gửi cho bài viết công phu. Nhưng những việc ông đề cập đã được viết trên ĐDGD nhiều rồi. Ông có thể gửi cho những bài về đề tài khác☐

**ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
NGUYỆT SAN DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN**

“Con đói” – “Đẹp! Đừng nói chuyện chính trị!”

Sau nhiều khắc khoải trông chờ rồi kêu gào thiết tha, thậm chí có lúc tức bực giận dữ “hỗn hào” vì nôn nóng, cuối cùng người giáo dân Việt Nam cũng thấy lòng thư thối nhẹ nhõm khi được tin từ Đại hội lần thứ XI vào tháng 10/2010, Hội Đồng Giám Mục Việt Nam (HĐGMVN) công bố chính thức thành lập Ủy Ban Công Lý Hòa Bình (UBCLHB), một tổ chức đã bị khai tử từ 30/4/1975, sau hơn 30 năm mới được hồi sinh. Rồi lại chờ đợi cho đến ngày 27/5/2011, Ủy ban Công lý và Hoà bình trực thuộc Hội đồng Giám mục Việt Nam mới có lễ chính thức ra mắt (tại Trung tâm Mục vụ TGP. Sài Gòn).

Có hay không “tín hiệu lạc quan”?

Trong một bài viết trước đây, khi đề cập đến vài hoạt động của UBCLHB lúc bấy giờ với bước đi thận trọng, dè dặt của Đức Cha Nguyễn Thái Hợp trong trách nhiệm Chủ tịch tiên khởi, chúng tôi có ghi nhận về một “tín hiệu lạc quan” từ HĐGMVN thông qua UBCLHB.

Một số người tỏ ý không tán đồng với cái nhìn của chúng tôi. Sự không tán đồng ấy có lý do

Hội Đồng Giám Mục Việt Nam:

BƯỚC TIẾN LẠC QUAN

■ Lê Thiên

17/5/2013

chính đáng. Là vì vẫn còn đó con hậu chấn “hiện tượng Tổng Giám mục Ngô Quang Kiệt rời khỏi cương vị của mình ở Tổng Giáo phận Hà Nội” sau khi bị phía nhà cầm quyền CS Hà Nội đánh phá tới tấp, toi bời và tàn nhẫn với lời báo trước của Nguyễn Thế Thảo, Chủ tịch UBND/TP Hà Nội, rằng “Ông Kiệt phải đi”.... Lại nữa, lúc bấy giờ, trái tim người tín hữu Công giáo Việt Nam vẫn còn in hằn con chấn thương từ các vụ Tòa Khâm Sứ Hà Nội, Thái Hà, Đồng Chiêm, Tam Tòa, Cồn Dầu cùng nhiều giáo điểm, giáo xứ khác... Không ít Linh mục và giáo dân bị côn đồ hành hung đánh đập, rồi bị công an bắt bớ, giam cầm, bị án tù bất công, có người bị giết chết man rợ (trường hợp Nguyễn Thành Nam, Cồn Dầu)...

Tới năm 2012, Giáo Hội Việt Nam vẫn còn đối mặt với nhiều thách đố nghiêm trọng do phía nhà cầm quyền CSVN gây ra. Người Công giáo Việt Nam không ngừng bị ngược đãi. Tài sản của Giáo Hội không ngừng bị cướp đoạt. Quyền sống của người dân và quyền tự do tôn giáo tiếp tục bị giẫm đạp, giày xéo.

Tuy vậy, kể từ cuối năm 2012 và tiếp tục năm 2013, người giáo dân Việt Nam bắt đầu nhận ra HĐGMVN có bước đi khởi sắc hơn mặc dầu đây đó còn rơi rớt xu

hướng thỏa hiệp hay nhượng bộ. Phía chính quyền CSVN vẫn còn mạnh tay “cưỡng chế” các cơ sở tôn giáo, hoặc hù dọa, ngăn chặn, tấn công thô bạo vào quyền tự do tín ngưỡng và quyền bày tỏ ý kiến của người dân..

Tính tới cuối tháng Năm 2013 này, UBCLHB thuộc HĐGMVN tròn 2 tuổi (27/5/2011- 27/5/2013), tuổi đời của nó hãy còn non trẻ, nghĩa là “chưa đủ trưởng thành” (?) để thật sự vươn cao, bay xa như lòng giáo dân VN mong muốn. Nhưng không vì vậy mà sức tỏa tín hiệu lạc quan không chiếu giải ít nhiều hy vọng.

Chúng tôi mạn phép nêu ra một vài bằng chứng về bước tiến lạc quan ấy cái nhìn có lẽ còn giới hạn của bản thân. Mong nhận được sự góp ý từ mọi phía.

Như chúng ta biết, trong năm 2012, UBCLHB/HĐGMVN đã công bố hai văn kiện quan trọng nói lên thái độ HĐGMVN và toàn thể GHCGVN đối với các vấn đề cấp bách về tôn giáo, nhân quyền và dân quyền cũng như các vấn đề chính trị, kinh tế, xã hội khác trong nước.

Hai văn kiện ấy có tên là Bản “*Nhận định về một số tình hình tại Việt Nam hiện nay*” ngày 15/5/2012, và bản “*Phúc trình về tình hình công lý, hòa bình*”

và nhân quyền trong xã hội Việt Nam hiện nay” đề ngày 05/11/2012. (Xin vào Trang web của UBCLHBVN).

Bản nhận định ngày 15/5/2012 nêu lên 7 nhận định gồm 9 điểm: 1. Nền kinh tế Việt Nam; 2. Luật đất đai; 3. Môi trường xã hội; 4. Lĩnh vực pháp luật; 5. Biên cương, hải đảo và chủ quyền quốc gia; 6. Môi trường sinh thái; 7. Vai trò của Trí thức; 8. Giáo dục và Y tế; 9. Lĩnh vực tôn giáo.

Riêng lĩnh vực tôn giáo (9), bản nhận định nêu rõ, Nghị định “Quy định chi tiết và biện pháp thi hành một số điều của Pháp lệnh Tín ngưỡng tôn giáo”, thay thế Nghị định số 22/2005/NĐ – CP ngày 01-03-2005 “là một bước thụt lùi, so với Nghị định nêu trên. Câu hỏi nền tảng là bao giờ các công dân có tôn giáo được đối xử bình đẳng với các công dân khác, theo Hiến pháp và Dân luật, mà không cần đến một Pháp lệnh Tín ngưỡng tôn giáo nữa?”

Về cái Nghị định chống tôn giáo trên đây, qua văn thư ngắn gửi Ban Tôn giáo Chính phủ ngày 24/12/2012, đáp lời mời tham dự Hội Nghị tuyên truyền giới thiệu Nghị định số 92/2012/NĐ – CP, Tổng Giáo phận Sài Gòn đã thể hiện một “hình thái đối thoại” mới mà chúng tôi vô cùng tâm đắc: Thăng thấn từ chối lời mời của phía chính quyền, “vì xét thấy không cần thiết cử đại biểu tham dự”. Nghĩa là Tổng Giáo phận Sài Gòn không để mình mắc mưu rơi vào cái bẫy sập “đối thoại cuối” do CSVN dựng lên. Nói KHÔNG với lời chiêu dụ của CS.

Tin rằng lời nói KHÔNG này với CSVN sẽ là khởi điểm của

những lời nói KHÔNG khác của các Đảng Bản Quyền tại Việt Nam, mạnh mẽ dứt khoát, đáp lời mời gọi của Đức Thánh Cha Phanxicô: “Không đối thoại gì hết với quyền lực tối tăm” (xem VietCatholic News ngày 5/5/2013. Đặng Tự Do - “Không đối thoại gì hết với quyền lực tối tăm”).

Đức Thánh Cha Phanxicô nêu rõ: “Ngày nay, đối thoại là cần thiết trong cộng đồng nhân loại chúng ta. Đó là điều cần thiết cho hòa bình. Đối thoại phải là một thói quen, phải là một thái độ mà chúng ta phải có để cảm thông và thấu hiểu nhau... và do đó đối thoại phải được duy trì mãi mãi. Đối thoại đến từ lòng bác ái và tình yêu. Nhưng đối với thủ lãnh thế gian, không thể đối thoại được.”

Đức Thánh Cha cảnh giác rằng đối thoại với ma quỷ thế gian chỉ dẫn đến chỗ bị chúng lừa đảo.

Bảy điểm phúc trình.

Còn bản Phúc trình của UBCLHB gửi lên HĐGMVN ngày 05/11/2012 gồm 7 điểm, cũng được trình bày với thái độ kiên quyết, dứt khoát:

1. Kiên quyết phản bác “án xử bất công của CSVN”. Điền hình là vụ xét xử ba thanh niên Công Giáo tại Vinh ngày 29/09/2012 và vụ xử các Bloggers ngày 24/9, tại TP. HCM với “các bản án vô lý và đầy bất công.”

2. Kiên quyết phản bác nhà cầm quyền CSVN “dùng bạo lực để giải quyết các tranh chấp dân sự”. Bạo lực ở đây là việc sử dụng “côn đồ” chứ không chỉ các biện pháp nghiệp vụ của cơ quan công an để vẫn hồi trật tự.

3. Kiên quyết chống tham nhũng dưới mọi hình thức và ở mọi cấp đảng lẫn chính quyền. Tham nhũng “... chứng tỏ mô hình kinh tế hiện Việt Nam hiện nằm trong nhóm các quốc gia thiếu minh bạch nhất thế giới. Tham nhũng đã trở thành quốc nạn, mà nguyên nhân chủ yếu là do cơ chế điều hành, lãnh đạo.”

4. Cự lực lên án những kẻ đã và đang âm mưu bán rẻ chủ quyền đất nước cho Trung Cộng. “... Hiện nay nền tự do, độc lập, chủ quyền quốc gia của Việt Nam đang bị đe dọa nặng nề bởi sự gây hấn và xâm lược của láng giềng Trung Quốc. Người dân không được biết sự thật về những ‘thỏa hiệp’ hay ‘thỏa ước’ giữa chính quyền hai nước, nhưng lại phải gánh chịu nhiều hậu quả tai hại do ‘mối giao hảo’ ấy gây nên cả về chính trị lẫn kinh tế.”

5. Cự lực phản đối những kẻ chủ mưu làm cho “phẩm giá con người bị chà đạp và xúc phạm nặng nề. Nạn buôn người và buôn bán phụ nữ chuyển từ tình trạng lén lút sang công khai, núp dưới hình thức ‘hợp tác lao động’, ‘môi giới kết hôn với người ngoại kiều’ qua trung gian các công ty có giấy phép kinh doanh.” Bản Phúc trình quả quyết: “Đây là loại hình tội phạm đáng lo ngại với các thủ đoạn tinh vi, xảo quyệt, hoạt động xuyên quốc gia, siêu lợi nhuận, ngày càng gia tăng và thêm phức tạp”.

6. Phản đối mọi hành vi xâm phạm Tự do Ngôn luận. “Mặc dù cả nước có hơn 700 cơ quan báo chí và hầu như tỉnh nào cũng có truyền thanh và truyền hình, nhưng tất cả bị kiểm duyệt và kiểm

soát gặt gao... Các biện pháp kiểm soát, cấm đoán, phá hoại các trang web, các blog cá nhân, nhất là việc bắt bớ, kết án các Bloggers đã đi tới tình trạng vi phạm nhân quyền nặng nề.”

7. Cự lực chống lại mọi thủ đoạn giày đạp Tự do tôn giáo. Bản Phúc trình “lên án những việc làm tùy tiện của các địa phương nhằm cản trở các sinh hoạt và hoạt động tôn giáo, cố tình vi phạm về tự do tôn giáo, tự do tín ngưỡng, dưới nhiều lý do và nhiều danh nghĩa khó chấp nhận...”

Bên cạnh nhiều tín hiệu lạc quan đáng khích lệ khác, chúng tôi không thể không nói tới sự dân thân tích cực của ĐC Nguyễn Thái Hợp, Chủ tịch UBCLHB, qua những việc như ký tên vào danh sách đòi trả tự do cho Cù Huy Hà Vũ, đòi hủy bỏ Dự án Khai thác Bốc-xít Tây Nguyên... cùng nhiều hoạt động khác của ngài nhằm bênh vực dân oan, bênh vực Đoàn Văn Vươn, bênh vực quyền con người, cụ thể mới nhất là việc ĐC Hợp ký tên vào Kiến nghị Chủ tịch Nước ra chỉ thị trả tự do cho sinh viên Nguyễn Phương Uyên.

Tiếng nói chung của HDGTMVN: Thư Góp Ý

Riêng HDGTMVN, qua “*Thư nhận định và góp ý sửa đổi Hiến pháp 1992*” đề ngày 01/3/2013, đã tỏ rõ thái độ dứt khoát của mình về những sai trái nghiêm trọng của nhà cầm quyền CSVN đối quyền tự do và tự quyết của nhân dân. (Từ đây, xin gọi tắt là *Thư góp ý*).

Thư Góp ý được công bố trong nhiều nhà thờ tại Việt Nam, được sự hưởng ứng của mọi tầng lớp người Việt khắp thế giới thể hiện

qua việc ký tên ủng hộ ồ ạt, nên xin miễn bàn rộng ở đây về nội dung mà chỉ ghi nhận 3 tiêu đề trong thư: (1) **Quyền con người** với 5 đề nghị; (2) **Quyền làm chủ của nhân dân**, 4 đề nghị; (3) **Thi hành quyền bính chính trị**, 5 đề nghị.

CSVN chủ quan tin mình đã “nắm” HDGTMVN, nên “mất đề cao cảnh giác” khiến Thư góp ý của HDGTMVN nhanh chóng nhận được sự đồng thuận, đồng tình cao chưa từng thấy. Nhà cầm quyền CSVN bấy giờ mới cuống cuống, điên tiết lên, dùng nhiều trò hạ cấp đánh trả Thư góp ý của HDGTMVN, ngăn chặn việc giáo dân ký tên ủng hộ. Trong đó dĩ nhiên không thiếu những trò xảo hoạt muôn thuở của họ là cài người, bịa đặt, gán ghép....

“Ông linh mục” không thuộc danh sách linh mục nào.

Trong cơn điên rồ, CSVN đã vội vàng chế ra chức “linh mục” tặng không cho một kẻ vô danh tiêu tốt có tên là Nguyễn Quốc Hiếu như Tòa Giám mục Bắc Ninh cảnh báo: “*Trong chương trình thời sự tối ngày 26 tháng 3 năm 2013 của đài truyền hình Trung ương VTV1 có đoạn phóng sự ‘Chức sắc tôn giáo góp ý sửa đổi Hiến Pháp 1992,’ có dòng chữ chú thích ‘linh mục Nguyễn Quốc Hiếu, Chủ tịch Ủy ban đoàn kết Công giáo tỉnh Bắc Ninh’ làm cho nhiều người ngộ nhận ông Nguyễn Quốc Hiếu*

là linh mục của Giáo Phận Bắc Ninh” (Thông cáo ngày 28/3/2013 của Tòa Giám mục Bắc Ninh). Thông cáo của Giáo quyền Gp Bắc Ninh tuyên bố dứt khoát: “*Giáo phận Bắc Ninh không có linh mục nào tên là Nguyễn Quốc Hiếu*”

Đây, hình ảnh khúc “củi mục” được CSVN tôn “làm linh mục”:

Giáo dân... Bí thư Đoàn Cộng sản.

Rồi ngày 18/4/2013, nhật báo Nhân Dân lại “giới thiệu” một cách trân trọng một bài viết có nhan đề “*Nhiều điều chưa sáng trong một bản góp ý*” của một người có tên là Nguyễn Trọng Nghĩa. Bài viết đưa ra những lập luận ấu trĩ chống lại “Thư “nhận định và góp ý sửa đổi Hiến pháp 1992” do HDGTMVN cử người đích thân đến trao cho cơ quan phụ trách “sửa đổi Hiến pháp”.

Tên Nghĩa thật sự là một tên giáo gian ở Cao Lãnh, từng theo đảng làm Phó Bí thư Đoàn TNCSHCM xã Mỹ Trà sau khi học xong Phổ thông Trung học và bị mất chức vì lợi dụng chức quyền (Bí thư) làm nhiều điều bất hảo. Là “Bí thư Đoàn TNCSHCM”, tên Nghĩa dĩ

nhiên đã là đảng viên “ưu tú” của Đảng CSVN, thì y có còn là “Công giáo” đích thực không? Huống hồ bài báo của y do “Sách Hiêm” phát tán. Ai không biết “Sách Hiêm” là của nhóm Giao Điểm, một tổ chức tay sai CSVN tại hải ngoại, chuyên viết bài xuyên tạc và bôi nhọ Công giáo.

Cộng sản càng phá thối Thư góp ý của HĐGMVN, Thư Góp ý càng cao giá! Tiếng nói của các ngài cao vang xa, vuran cao. Và rồi các ngài trở thành “tiếng nói của những người không có tiếng nói”, ít ra trong trường hợp góp ý sửa đổi Hiến pháp này.

Đức tân Giáo hoàng Phanxicô với ĐHY Phạm Minh Mẫn.

Một nghĩa cử của vị Cha Chung của Giáo Hội thiết tưởng không thể bỏ qua ở đây. Sau khi đắc cử Giáo hoàng vào ngày 13/3/2013, Đức tân Giáo Hoàng Phanxicô khi được các vị trong Hồng Y Đoàn đến bày tỏ lòng trung thành với Đức Thánh Cha. Theo báo chí, chính trong dịp này, ĐTC Phanxicô đã thân thiện hôn tay Đức Hồng Y Phạm Minh Mẫn, vị Hồng Y đương kim duy nhất của Việt Nam.

Cử chỉ thiết thân và quý trọng của ĐTC với ĐHY Mẫn phải chăng là sự thể hiện tình yêu thương đặc biệt mà Vị Cha Chung của Hội Thánh muốn dành cho Giáo Hội và dân tộc VN? (Vì ngay thời điểm này, GHCGVN chỉ có một vị Hồng Y đang vào tuổi hưu). Cử chỉ ấy trong một cách thức nào đó rõ ràng đã tạo nên niềm cảm xúc và vinh dự cho mọi người Công giáo Việt Nam dù đang ở bất cứ nào.

Người Công giáo Việt Nam tin tưởng rằng cách hành xử đặc biệt của ĐTC Phanxicô đối với ĐHY Mẫn có sức mạnh đánh động không ít tới suy tư và hành động của mọi đảng bực tại Việt Nam về phương hướng mục vụ để tự mình thoát ra khỏi lối mòn của một thời kỳ mà nỗi sợ đè nặng từ sau 30/4/1975!

Phải chăng qua cử chỉ trên, ĐTC Phanxicô cố ý khơi gợi mọi Kitô hữu Việt Nam hãy can đảm lên, giữ lấy truyền thống về vang oanh liệt của 117 Thánh Tử đạo Việt Nam cùng hàng trăm ngàn vị tử đạo khác tuy chưa được Giáo Hội xét phong thánh. Chúng ta anh hùng của các vị ấy được chứng minh bằng sự hiên ngang tuyên xưng đức tin, không sợ hãi, không thỏa hiệp, “thà chết, không thà bỏ đạo” dù chỉ là “bỏ đạo giả”, “quá khóa” (bước qua Thánh Giá) hình thức.

Một dấu chỉ của sự đồng hành có ý nghĩa.

Chúng ta không thể bỏ qua tinh thần đồng hành của trang web UBCLHBVN cùng với các tiếng nói chân chính khác thay cho thái độ một thời xa cách, đổ ky, né tránh những tiếng nói bị cả Cộng sản lẫn một vài người đồng đạo cho là “nhạy cảm” hay “tối kỵ”. Nhiều người Công giáo Việt Nam cảm thấy vui mừng khi đọc ngay trên trang web UBCLHB một bài viết “mang nhiều màu sắc chính trị nhạy cảm” từ một linh mục của một Dòng tu thuộc loại “tabu” (cấm kỵ) đối với CSVN. Đó là bài viết của Cha Nguyễn Thế Hiện, Dòng Chúa Cứu Thế Việt Nam, nhan đề “***Dẫn thân chính trị hôm nay***” ngày 11/5/2013.

Một sự ngạc nhiên đầy lý thú là nét hí họa “khác thường” ở đầu bài viết đã không bị đục bỏ khỏi bài viết: Bức hí họa mà chúng tôi mạn phép “cóp” lại, đặt ở đầu bài viết này.

Bài viết của Cha Nguyễn Thế Hiện mở đầu mở đầu thế này: “*Chính trị vốn là một lãnh vực phức tạp. Đối với nhiều người, đó là một vùng đất ‘ô nhiễm bản thù’.* Trong hoàn cảnh cụ thể của xã hội Việt Nam hiện tại, lãnh vực và ngay cả hạn từ “chính trị” còn bị nhiều người xem là rất ‘nhạy cảm’”. Dầu vậy, linh mục tác giả vẫn “*muốn khơi gợi, dựa vào giáo huấn của Giáo Hội, một vài suy tư về việc người tín hữu dẫn thân sống đức tin trong lãnh vực phức tạp và rất “nhạy cảm” này, giữa bối cảnh xã hội cụ thể của chúng ta hôm nay*”.

Người CGVN nên vào trang web của UBCLHB để đọc trọn bài viết sâu sắc này.

Kết luận.

Rất mong “Thư Góp ý” của HĐGMVN khi đã trở thành “bước khởi đi lạc quan” của Giáo Hội Công Giáo Việt Nam sẽ là tiền đề cho những bước kế tiếp khởi sắc hơn. Người tín hữu đang đặt mọi kỳ vọng của mình vào các đảng, đặc biệt vào HĐGMVN nhiệm kỳ mới vào cuối năm 2013 này.

Tin tưởng các đảng nhanh chóng và kịp thời giải quyết hoặc có thông tin cập nhật về những điều hệ trọng liên quan tới Giáo Hội, giáo hữu cùng nhân dân cả nước. Nhất là những tin tức về lập trường và thái độ cần có đối với

(xem tiếp trang 42)

Viết Từ CANADA

Mặc Giao

HƯỚNG ĐI MỚI CỦA HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC VIỆT NAM

Hội Đồng Giám Mục Việt Nam là đề tài bàn cãi trong nhiều năm qua. Sự kính trọng thì khi trời khi sụt. Sự khen chê cũng không thiếu, ngay cả khi trời yên biển lặng. Đặc biệt những lúc gặp cảnh dầu sôi lửa bỏng, những ý kiến bất bình chắc chắn phải nhiều hơn, vì người ta trông đợi quá nhiều nơi những vị lãnh đạo tinh thần, không chỉ chuyên đạo mà còn cả chuyện đời. Sau những năm bị cấm cách và đàn áp hung bạo, Hội Đồng Giám Mục cũng như giáo dân chỉ mong được yên ổn giữ đạo và truyền đạo. Xa hơn một bước là được đóng góp vào công việc giáo dục những thế hệ trẻ và làm việc từ thiện để giúp đỡ những người nghèo khó, bệnh tật, già yếu, thiếu may mắn, hợp theo truyền thống bác ái và đường lối phục vụ xã hội của Giáo Hội Công Giáo. Muốn được như vậy đã khó. Cho tới nay, sau hơn hai thập niên “cởi mở”, Giáo Hội vẫn chưa được làm công tác giáo dục. Công tác từ thiện, bác ái cũng chỉ được làm một cách hạn chế, dưới sự kiểm soát chặt chẽ của nhà cầm quyền. Trong khi đó Giáo Hội còn phải đáp ứng đòi hỏi bảo vệ công lý

và quyền của con người, không thể đứng bên lề lịch sử để nhìn những bất công và sự ác diễn ra. Chưa hết, vì được sinh ra và sống giữa lòng đất nước, Giáo Hội cũng nổi trôi theo vận nước, vui buồn với dân tộc, đồng hành với dân tộc theo nghĩa đúng nhất. Người ta nhìn Giáo Hội qua những việc đó. Giáo dân hãnh diện hay buồn phiền vì Giáo Hội cũng qua những việc đó.

Nói như trên là đã diễn tả sơ lược con đường Giáo Hội đã và đang đi. Nhưng đi như thế nào, có lúc nào lạc hướng, đến bây giờ đã nắm chắc định hướng chưa? Đó là những câu hỏi mà bài viết này muốn tìm một câu trả lời xuyên suốt.

Trước hết, cần xác định Giáo Hội gồm giáo dân và giáo sĩ. Giáo sĩ được giao phó vai trò dạy dỗ và lãnh đạo, nên Hội Đồng Giám Mục, thành phần lãnh đạo cao cấp nhất của hàng giáo sĩ ở một giáo hội địa phương, luôn luôn tượng trưng cho chính giáo hội địa phương đó. Những gì Hội Đồng Giám Mục làm hay không làm, làm đúng hay sai, là giáo hội địa phương phải lãnh hết hậu quả, vinh cũng như không vinh.

Nhìn lại thời gian ngay sau 1975, Giáo Hội bị đánh phá tới tấp, nhất là tại miền Nam. Đức Khâm Sứ Tòa Thánh bị chính một số linh mục và giáo dân đuổi khỏi Việt Nam giùm Cộng sản, Đức Cha Nguyễn Văn Thuận, Tổng Giám Mục Phó Sài Gòn với quyền kế vị bị đưa ra Bắc cầm tù. Các chủng sinh và nữ tu bị đuổi khỏi chủng viện và nhà dòng. Vụ Vinh Sơn đường Trần Quốc Toản, Sài Gòn và vụ dòng Dòng Công, Thủ Đức, là những màn kịch để vu oan, chiếm đất, tịch thu tài sản và bỏ tù nhiều linh mục và tu sĩ. Thêm vào những nỗi khốn khó ấy, Ủy ban Đoàn Kết Công Giáo được Cộng sản dựng lên với một số linh mục thân hay theo Cộng sản có mục đích tách Giáo Hội Công Giáo VN khỏi Vatican, hay ít ra cũng làm cho Ủy Ban trở thành một cơ cấu trung gian giữa nhà nước và Giáo Hội để kiểm soát và thi ân giáng họa. Trước thái độ hận thù và những đàn áp thẳng tay như vậy, người cầm đầu Giáo Hội miền Nam lúc bấy giờ là Đức Tổng Giám Mục Nguyễn Văn Bình đã chọn thái độ nhẫn nhục, mềm dẻo, khuất phục, đôi khi có vẻ như đầu hàng và đồng lõa. Không biết đó là do bản tính hiền hòa của ngài hay ngài bị ảnh hưởng của những cố vấn hai lòng. Sau này ngài thú nhận là ngài sợ. Đúng như nhận xét của Đức Cha Lê Đắc Trọng là các giám mục miền Nam không dám phản ứng mạnh vì có mặc cảm thua trận. Dĩ nhiên không ai đòi Đức Cha Bình phải cứng rắn đương đầu với những người cầm quyền Cộng sản đang hung hăng say men chiến thắng. Nhưng ít nhất ngài cũng phải phản đối những bất công, những vụ khống và tìm cách bảo vệ người và tài sản của Giáo

Hội, được phân nào hay phân ấy. Trong hoàn cảnh chiến bị sói tấn công, chủ chăn vừa phải khôn khéo vừa phải can trường và “*sẵn sàng hy sinh mạng sống vì đoàn chiên*” như lời Chúa dạy.

Rồi đến đầu thập niên 1980, cộng sản “gia ân” cho Hội Đồng Giám Mục Nam Bắc thống nhất được họp đại hội đầu tiên ở Hà Nội. Các vị giám mục đã ra Thư Chung ngày 1-5-1980 với phần mở đầu tạ ơn Chúa vì đã tổ chức được hội nghị toàn quốc, và “*cũng biết ơn chính phủ đã giúp đỡ và tạo điều kiện thuận lợi cho Đại Hội*”... “*Trước khi bế mạc Đại Hội, chúng tôi đã vào lăng kính viếng Chủ Tịch Hồ Chí Minh và đến yết kiến Thủ Tướng chính phủ*”. Thư Chung với “*khẩu hiệu thời danh ‘Sống Phúc Âm giữa lòng dân tộc’ đã thành một thứ kim chỉ nam được các giám mục quy chiếu mà người của chính quyền toàn trị cũng thường trích dẫn, kể cả khi đe dọa người Công Giáo*” (theo Đỗ Mạnh Tri, Tin Nhà số 3, tháng 3, 1990). Không ít giáo dân cảm thấy nhột về những lời nói và việc làm này. Một giáo hội chỉ lo việc thiêng liêng và tinh thần không cần phải quy lụy thế quyền như vậy, dù để cảm ơn hay tìm những dễ dãi về sau.

Từ đó Giáo Hội càng ngày càng được dễ dãi hơn. Không hẳn vì Giáo Hội biết mềm nắn rắn buông, nhưng vì Cộng sản có nhu cầu phải cởi mở để làm ăn với thế giới bên ngoài. Tuy nhiên, những dễ dãi chỉ có tính cách ve vuốt bề ngoài, như cho xây cất cơ sở và thánh đường, cho các chủ chăn được xuất ngoại “làm mục vụ” với dân Việt tỵ nạn có tiền và có lòng, cho nhiều linh mục và tu sĩ được đi du học, cho

các chủng viện được mở thêm dù với điều kiện nhà nước kiểm soát học trình, cử người đến dạy chủ thuyết Mác Lê và thành tích của đảng cộng sản VN. Việc truyền chức linh mục được dễ dàng hơn, dù có những trường hợp phải cúng tiền hay vàng cho thẩm quyền địa phương để được phép nhận chức thánh. Việc tổ chức lễ hội và rước xách linh đình được cho phép để tuyên truyền rằng Việt Nam có tự do tôn giáo. Những thứ “xin - cho” này không hại tới quyền hành và sự kiểm soát của nhà nước trên Giáo Hội. Nhưng những vấn đề cốt lõi, căn bản, nhà nước vẫn nắm cứng, như quyền tự do quản trị công việc nội bộ của Giáo Hội, bổ nhiệm các giám mục, trả lại trên 2,000 bất động sản của Giáo Hội bị nhà nước trưng thu để Giáo Hội có cơ

Tam Tòa ở Đồng Hới, nhà đất xứ Còn Dầu Đà Nẵng, nhà Dòng Mến Thánh Giá Thủ Thiêm, nhà Dòng Saint Paul Vĩnh Long, nhà Dòng Camêlô Hà Nội...

Chính sách “xin - cho” đi đôi với chính sách “cây gậy và củ cà rốt” đã gây ra một số tệ nạn trong Giáo Hội:

- Một số chủ chăn âm thầm hay công khai cộng tác với nhà cầm quyền để đổi lấy sự dễ dãi cho công việc của giáo phận mình, như xây cất, xuất ngoại, tăng số tân linh mục, bổ nhiệm nhân sự...

- Việc xuất ngoại “làm mục vụ” của các chủ chăn cấp lớn, cấp nhỏ có lúc đã gây tiếng xấu khiến nhiều giáo phận ngoại quốc đã phải đề ra những quy định kiểm soát và

Tòa Giám Mục mới của giáo phận Xuân Lộc

sở thực hiện những việc công ích. Ấy là chưa kể việc nhà nước muốn chiếm thêm đất đai cơ sở nào tùy ý, như Tòa Khâm Sứ, đất Dòng Chúa Cứu Thế Thái Hà, nhà thờ

hạn chế.

- Nhờ sự đóng góp của giáo dân trong và ngoài nước, nhiều thánh đường và cơ sở tôn giáo đã được xây dựng rất “hoành tráng”,

hiều khi quá cả sự cần thiết. Những lễ hội và rước xách cũng được tổ chức linh đình, có nơi huy động một dàn trống 500 người, một đoàn dâng hoa 700 người với áo quần lòe loẹt, như muốn phô trương và mừng thời đại thái bình thịnh trị, không nghĩ tới anh chị em đồng đạo ở những vùng xa sâu bị cấm tổ chức lễ Giáng Sinh, Phục Sinh, cấm cả làm lễ ngày Chúa Nhật, hay những anh chị em khác bị chiếm đất, phá nhà thờ, cướp tu viện. Việc xây cất tráng lệ và những màn biểu diễn vô tâm này chắc chắn được nhà nước vỗ tay hoan nghênh vì góp phần tuyên truyền cho nhà nước, nhưng ngược lại, đã làm nhiều giáo dân lắc đầu thờ dài và nhất là làm nhiều đồng bào không Công Giáo coi đó như những chiếc gai khiêu khích.

- Điều tệ hại nhất là hầu hết các chủ chăn, vì lý do này hay lý do khác, không hề lên tiếng phản đối những bất công xảy ra sờ sờ trước mắt, không lên tiếng bênh vực sự thật và những nạn nhân, kể cả con chiên của mình, bị đàn áp, đối xử oan ức. Một số chi nhánh dòng tu Việt Nam ở nước ngoài cũng noi theo (hay nhận lệnh phải làm theo) cách hành xử này. Dù được sống trong xã hội tự do, các vị cũng không dám nói, không dám làm điều gì có thể gây mất lòng nhà cầm quyền Cộng sản ở Việt Nam, sợ không được cấp visa về Việt Nam, gửi tiền về Việt Nam, hay sợ các giáo sĩ, tu sĩ của dòng

ở Việt Nam không được phép xuất ngoại. Lý do không làm chính trị chỉ là một cái cớ. Có ai bắt các vị làm chính trị để lật đổ chế độ đâu. Người ta chỉ trông đợi các vị lên tiếng vì sự thật và công lý để an ủi và giúp đỡ tinh thần những nạn

Đức TGM Ngô Quang Kiệt

nhân của dối trá và bất công.

Nếu nhìn đường đi của Giáo Hội VN từ 1975 cho đến đầu năm 2013, ta thấy con đường có vẻ quanh co vô định hướng. Ngoài bức thư nửa kín nửa hở của Hội Đồng Giám Mục gửi nhà nước năm 2002 dám nói lên một số phê phán, nhận định và Thư trình bày quan điểm của Hội Đồng Giám Mục ngày 27-9-2008 đặt vấn đề truyền thông và quyền sở hữu đất đai giữa lúc cuộc tranh đấu bảo vệ Tòa Khâm Sứ và đất Dòng Chúa Cứu Thế Thái Hà đang ở cao điểm, kỳ dư chỉ là những phản đối lẻ tẻ của cá nhân một số chủ chăn khi giáo phận của

các vị bị cướp đất, cướp nhà. Khi giáo dân kêu réo và dư luận đòi hỏi Hội Đồng phải lên tiếng bênh vực và can thiệp cho những trường hợp bị áp bức, bạo hành, Hội Đồng ra thư chung cho biết những việc “nhỏ” xảy ra ở địa phương thì để địa phương lo, Hội Đồng chỉ lên tiếng khi gặp những việc “lớn” có tầm mức quốc gia. Ủy Ban Công Lý và Hòa Bình trong thời gian mới được thành lập và trước những yêu cầu của nhiều nạn nhân và gia đình, đã giải thích rằng Ủy Ban không phải là nơi nhận đơn khiếu kiện, Ủy Ban lo dạy dỗ về học thuyết xã hội Công Giáo, ai cảm thấy bị oan ức, thiệt hại, cứ việc đưa đơn kiện ra tòa. Những biện pháp này tuy hợp nguyên tắc hành chánh nhưng rất vô cảm và có tính cách “đem con bỏ

chợ”, không thấy tình và sự quan tâm ở chỗ nào. Biến cố gây chia rẽ và phân tán lòng người nặng nhất là vụ Đức Tổng Giám Mục Hà Nội Ngô Quang Kiệt phải từ bỏ chức vụ, đi chữa bệnh và ở ẩn tại nhà Dòng Châu Sơn từ năm 2010 đến nay. Đức Tổng Kiệt đã dám đương đầu với nhà nước để bảo vệ tài sản của Giáo Hội, tranh đấu cho công lý và lẽ phải. Ngài đã bị bỏ rơi, và không ai không nhìn thấy những âm mưu, sắp xếp để bứng ngài khỏi Tổng Giáo phận Hà Nội hầu làm vừa lòng nhà cầm quyền. Với lối đi “một bước tiến ba bước lùi” như vậy, Hội Đồng đã làm nhiều người nghi ngờ, thất vọng.

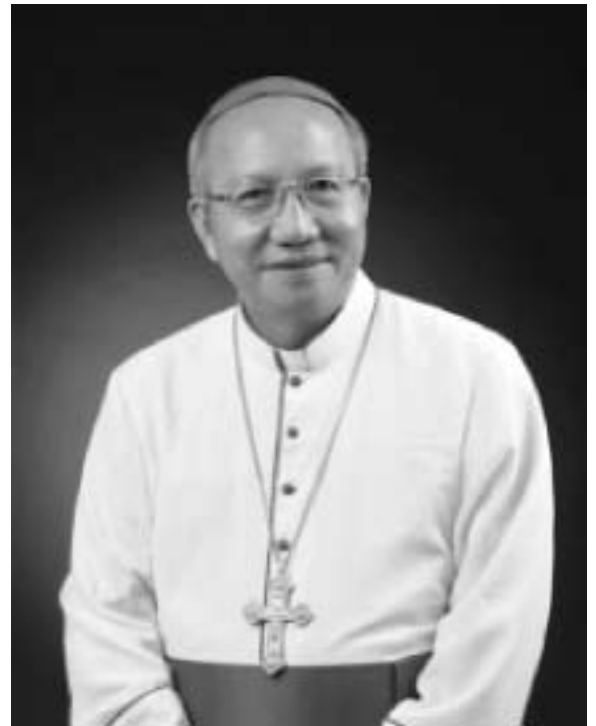
Thế rồi giáo dân lại nhen nhúm niềm hy vọng khi Hội Đồng Giám Mục công bố mở Năm Thánh từ 24-11-2009 đến 26-11-1010 để kỷ niệm 350 năm thiết lập hai địa phận tông tòa Đàng Trong và Đàng Ngoài, và 50 năm thiết lập hàng giáo phẩm VN. Người ta hy vọng Năm Thánh sẽ là dịp “ôn cố tri tân” để Giáo Hội VN nhìn ra những trách nhiệm và hành động phù hợp với nhu cầu thời đại. Thất vọng thay, ngoài những lễ hội linh đình và tốn kém, ngoài biển cổ Đức Tổng Giám Mục Ngô Quang Kiệt có mặt ở Sở Kiện ngày khai mạc nhưng không còn thấy bóng dáng ngài đâu trong ngày bế mạc ở Sài Gòn, Đại Hội đã kết thúc với một “Sứ Điệp” 5 trang giấy in chữ lớn giống như một “thông cáo báo chí” của một cuộc hội họp đời thường. Gần 5 tháng sau, Hội Đồng Giám Mục, sau khi nghe ngóng những phản ứng, đã ra một “Thư Chung Hậu Đại Hội Dân Chúa” ngày 5-4-2011 để bổ túc. Thư Chung dài hơn Sứ Điệp, gồm 23 trang kể cả danh sách các giám mục và chú thích, đề cập nhiều vấn đề hơn, trong đó có Chương I nói về “Hiện trạng xã hội Việt Nam dưới ánh sáng đức tin” với nội dung “gãi” sơ qua một số tệ trạng về kinh tế, xã hội, tự do tôn giáo và nhân quyền mà không đưa ra một đề nghị hay giải pháp cải tiến nào. Những chương khác nặng về lý thuyết hướng dẫn việc sống đạo, không khác những bài giảng tu đức trong nhà thờ. Bây giờ còn ai nhớ được gì về nội dung và kết quả của Đại Hội Dân Chúa?

Rõ ràng các vị trong Hội Đồng Giám Mục chỉ dễ dàng đồng thuận trong việc tổ chức lễ nghi và lễ hội. Ngoài ra, mỗi người đi một đường, không có một lập trường chung về

các vấn đề thời đại. Các vị cũng có thói quen nể nang nhau vì ai cũng mũ cao áo dài, ai cũng là chủ chăn, nên không muốn tranh cãi, dù nhiều khi ầm ức trong lòng. Trong hoàn cảnh đó, vị nào mạnh miệng, có dự tính riêng, dễ vận động Hội Đồng làm theo đề nghị của mình. Cụm từ “Ban đồng ca áo tím” nghe hơi thiếu kính trọng nhưng cũng nói lên một sự thật. Một số vị đồng tình với nhau, biết tung biết hứng là có thể áp đặt ý kiến của nhóm lên cả Hội Đồng.

Tình trạng có vẻ khác đi từ khi Ủy Ban Công Lý và Hòa Bình được thành lập trong khuôn khổ Hội Đồng Giám Mục Việt Nam. Vị Chủ Tịch được chọn là Đức Cha Nguyễn Thái Hợp, tân Giám Mục giáo phận Vinh. Mới đầu, người ta không dám tin tưởng nhiều vào vị chủ tịch Ủy Ban vì vị này có thành tích thiên tả và có giao hảo tốt với nhà cầm quyền Cộng sản, nhất là thư ngỏ xúi dân bị oan ức làm công việc “con kiến mà kiện củ khoai” với tòa án của nhà nước độc tài. Với thời gian, vị giám mục này đã kéo Ủy Ban Công Lý và Hòa Bình nhập cuộc mỗi ngày một tích cực hơn. Sau màn mở đầu bằng thư gửi nhà cầm quyền đòi công lý cho giáo dân Côn Đảo trước sự bất động và chiều ý nhà cầm quyền của Giám Mục sở tại Châu Ngọc Tri. Giám Mục Nguyễn Thái Hợp đã liên tiếp lên tiếng bênh vực cho những nạn nhân bị đối xử tàn ác, bất công, trả lời những cuộc phỏng vấn của các

đài phát thanh và báo chí quốc tế, như bài phỏng vấn về nhiều vấn đề tôn giáo, xã hội, tranh chấp biển đảo trên báo Église d’Asie ngay sau vụ đàn áp tại Con Công diễn ra. Có thể nói Giám Mục Nguyễn Thái Hợp là người nhìn thấy những vấn đề của Giáo Hội, của thời đại nhờ có kiến thức, có học vấn so với những giám mục được đào tạo ở trong nước và được bổ nhiệm sau 1975. Vì vậy Đức Cha có khả năng điều chỉnh cách nhìn, cách nói và cách hành động để kéo Hội Đồng Giám Mục thuận theo những ý kiến của mình. Những văn bản quan trọng của Hội Đồng Giám Mục từ đó đều có dấu vết đóng góp

Đức Giám Mục Nguyễn Thái Hợp

của Giám Mục Nguyễn Thái Hợp và Ủy Ban Công Lý và Hòa Bình. Trường hợp này không phải là một con én làm nên mùa xuân nhưng là người trách nhiệm Ủy Ban Công Lý và Hòa Bình của Hội Đồng

Giám Mục Việt Nam đã làm đúng bốn phận và thuyết phục những ý kiến riêng lẻ kết hợp trong một đường hướng chung. Hội Đồng cần hành động theo những giáo huấn của Giáo Hội và những đòi hỏi của tình thế. Sự “đồng thanh tương ứng” tất nhiên phải có trong số các vị thành viên của Hội Đồng. Nếu có ban đồng ca áo tím thì theo “thời đời” cũng phải có ban hợp ca áo vàng hay áo đỏ.

Những văn bản quan trọng được bắt đầu phổ biến từ tháng 5-2012:

- **Nhận Định về một số tình hình Việt Nam hiện nay** của Hội Đồng Giám Mục ngày 15-5-2012 trong đó có những phân tích thẳng thắn về tình trạng suy thoái kinh tế, bất công về đất đai, nguy hại về môi trường xã hội vì thiếu vắng những giá trị đạo đức và vì tệ nạn tham nhũng, tư pháp thiếu công khai, độc lập; biên cương, hải đảo bị đe dọa vì phản ứng của nhà nước quá yếu ớt; môi trường sinh thái bị tàn phá vì thiếu quan tâm, vì khai thác bừa bãi bôxít, rừng đầu nguồn, khoanh biển cho thuê; trí thức không thể làm bốn phận của mình vì được đào tạo kém, vì bị kỳ thị lập trường; giáo dục và y tế tụt hậu vì vô chính sách và để cho sự gian dối tràn ngập học đường, thói tham tiền tràn ngập bệnh viện; các tôn giáo bị làm khó vì không có tư cách pháp nhân, không được đối xử bình đẳng so với các công dân khác. Bản Nhận Định đưa ra những đề nghị và kết thúc bằng lời Đức Giáo Hoàng Bênêdictô 16: “*Giáo Hội không hề muốn thay thế chính quyền, nhưng chỉ mong rằng trong tinh thần đối thoại và hợp tác tôn trọng nhau, Giáo Hội*

có thể góp phần mình vào đời sống của đất nước, nhằm phục vụ tất cả mọi người dân”.

- **Bản phúc trình về tình hình Công Lý, Hòa Bình và Nhân Quyền trong Xã Hội Việt Nam ngày nay** được phổ biến ngày 1-11-2012. Văn bản này được viết dưới dạng một bản báo cáo của Ủy Ban Công Lý và Hòa Bình đệ trình Hội Đồng Giám Mục về những vấn đề có tính cách nặng phần thời sự. Bảy vấn đề được đề cập:

1/ Ân xử bất công, đặc biệt các vụ xử thanh niên Công Giáo, Tin Lành, các bloggers, các vụ tranh chấp đất đai. Xử tùy tiện, trái luật.

2/ Dùng bạo lực để giải quyết các tranh chấp dân sự, đặc biệt là xử dụng “côn đồ”.

3/ Tham nhũng thành quốc nạn, mô hình kinh tế chỉ phục vụ cho những nhóm đặc quyền đặc lợi, gây khó khăn cho dân chúng, làm băng hoại nền kinh tế, khiến 40,000 doanh nghiệp phải giải thể trong 11 tháng năm 2012.

4/ Chủ quyền đất nước đất nước bị đe dọa vì nhà nước nhượng bộ và không dám phản ứng trước kẻ xâm lăng.

5/ Phẩm giá con người bị xúc phạm nặng nề với nạn buôn người, buôn bán phụ nữ một cách công khai mà chính quyền không can thiệp.

6/ Tự do ngôn luận bị vi phạm trầm trọng. Cả nước có 700 cơ quan báo chí, tỉnh nào cũng có truyền thanh, truyền hình, tất cả đều của nhà nước và tất cả đều bị kiểm duyệt gắt gao. Các bloggers bị đàn áp, tù tội.

7/ Tự do tôn giáo bị vi phạm. Nhiều địa điểm cầu nguyện bị đập phá, tín đồ tham dự bị đánh đập như tại Kontum, Hung Hóa, Ban

Mê Thuật, Vinh...

Bản phúc trình kết luận: “*Ủy Ban CLHB chỉ nêu lên một số hiện tượng tiêu biểu hoặc vấn đề đáng quan tâm. Làm như thế, chúng ta muốn chứng tỏ rằng người Công Giáo không hề thờ ơ với tình hình đất nước, nhưng luôn thể hiện một tình yêu nước nồng nàn và nỗ lực tìm kiếm giải pháp tích cực dựa trên giáo huấn xã hội của Giáo Hội để xây dựng hòa bình*”.

- Văn bản quan trọng nhất là **Thư của Hội Đồng Giám Mục Việt Nam nhận định và góp ý sửa đổi Hiến Pháp** ngày 1-3-2013. Thư nhận định đã nêu những vấn đề căn bản về Quyền con người, Quyền làm chủ của nhân dân và Thi hành quyền bính chính trị. Sau mỗi phần phân tách đều đưa những đề nghị cụ thể. Đặc biệt ở phần 3, Hội Đồng Giám Mục đề nghị:

1/ Phải xóa bỏ trong Hiến Pháp đặc quyền của bất cứ đảng phái chính trị nào. Quốc Hội là cơ quan quyền lực nhà nước cao nhất do dân bầu ra, không phải là công cụ của một đảng cầm quyền nào.

2/ Xác định tính độc lập của các quyền lập pháp, hành pháp, tư pháp, cung cấp nền tảng pháp lý cho việc thi hành những quyền này một cách độc lập và hiệu quả.

3/ Luật hóa sự kiểm soát của nhân dân đối với việc thi hành pháp luật bằng những quy định cụ thể.

Thực chất của bản văn này là đòi **hỏi thay đổi hoàn toàn chế độ để thiết lập một thể chế tự do, dân chủ, tam quyền phân lập**.

- **Thư gửi Tòa Án Nhân Dân thành phố Hải Phòng** ngày 29-3-2013 do Giám Mục Chủ Tịch Ủy

(xem tiếp trang 27)

Nhìn lại quá khứ 38 năm qua, kể từ ngày Hànội thôn tính được miền Nam, nói là “thống nhất đất nước về một mối”¹, mọi cơ cấu xã hội dân sự, bao gồm cả các tổ chức tôn giáo, đều bị không chế khắt khe dưới hình thức này hay hình thức khác. Trong điều kiện bi đát ấy, Giáo Hội CGVN cũng không có luật trừ. Những công dân mang nhãn hiệu Công giáo đã mặc nhiên bị xếp vào loại công dân hạng hai, hạng ba. Người lớn bị kỳ thị trong công việc làm ăn sinh sống. Giới trẻ bị phân biệt đối xử trong việc học hành, trau dồi kiến thức. Mọi việc hành đạo, từ chương trình đào tạo, tu sĩ, linh mục tới những sinh hoạt tâm linh của người tín hữu đã bị cấm đoán hoặc hạn chế tối đa trong vài thập niên đầu, sau đó tuy được nói lỏng đôi chút, nhưng thực chất vẫn bị giới hạn.

Đọc lại Thư Chung của HĐGMVN sau những phiên họp thường niên, cụ thể là Thư Chung năm 1980, người ta thấy hiện những ngôn từ nói lên những hành vi can thiệp thô bạo của đảng và nhà nước cộng sản vào nội bộ Giáo Hội². Sau ngày Liên Xô và hệ thống chư hầu cộng sản ở Đông Âu sụp đổ, tình hình tôn giáo tại Việt Nam ít nhiều có phần được cải thiện. Dưới thời Đức Thánh Cha Gioan Phaolô Đệ Nhị, thân hoặc HĐGMVN đã cất lên những

1 Nói theo cố thi sĩ Nguyễn Chí Thiện là: “*Một mối hận thù, một mối đau thương!*” khiến cho: “*Hạnh phúc, niềm mơ, nhân phẩm, luân thường // Đảng tới là tan nát cả!*”

2 Thí dụ như trong Thư Chung phải ghi những lời cảm ơn xét ra không cần thiết đối với nhà nước, nhất là nhắc lại sự kiện không hay ho gì là sau khi bé mạc Hội nghị các GM đi viếng lăng “Bác”!

Lượm Lặt

Đó Đây

■ Trần Phong Vũ

Do lời yêu cầu của anh chủ bút, người phụ trách mục này sẽ tập trung bàn về những chuyển đổi tích cực trong đường hướng của HĐGMVN gần đây.

Những Chuyển Đổi Tích Cực Trong Đường Hướng Của Hội Đồng Giám Mục Việt Nam

tiếng nói tương đối được coi là độc lập, thí dụ như năm 2002 công bố bán chính thức lá thư đặt lại vấn đề “Xin/Cho” đối với những chuyển thuộc quyền tự nhiên của cá nhân cũng như tập thể -cách riêng tập thể tôn giáo- như việc đào tạo, truyền chức, truyền chuyên Linh mục, bổ nhiệm Giám mục, giáo dân được tự do hành đạo v.v...

Nói chung, Giáo Hội Công Giáo Việt Nam, xuyên qua cách hành xử của HĐGM trong mấy thập niên qua, tuồng như lúc nào cũng phải nương theo đường lối chính sách của đảng và nhà nước trong cung cách hành xử của mình, nói là để tránh những thiệt hại cho Giáo Hội!³ Vô hình trung,

3 Một cách gián tiếp, ám chỉ những hệ quả của đường lối cứng rắn do Đức cố TGM Nguyễn Kim Điền tại TGP Huế trong những năm cuối thập niên 70. Thực tế có đúng như thế không lại là chuyện khác.

Giáo Hội đã bị rơi vào một lỗi lầm nghiêm trọng từng bị ĐTC Biển Đức XVI nhiều lần lên tiếng cảnh giác là đã sa đà vào thứ chủ nghĩa thực dụng, tương đối hóa niềm tin, ngầm nhân danh điều được gọi là để sống còn!

Duyệt lại thực trạng đáng buồn kể trên, chúng ta sẽ thấy những thay đổi tích cực của Giáo Hội trong những năm gần đây, đặc biệt từ đầu năm 2013.

Trong những năm cuối thập niên đầu thiên niên thứ ba, tuy chưa có sự nhập cuộc chính thức của HĐGMVN, nhưng những phản ứng tích cực của một số cá nhân Giám Mục như Đức Cha Hoàng Đức Oanh, Giám Mục Kontum⁴,

4 Qua những lời tuyên bố thẳng thắn với giới cầm quyền, nhất là hành vi can đảm của ngài trong những lần đáp lời mời của Bề Trên Dòng Chúa Cứu Thế Sài Gòn về chủ trì các buổi lễ tấn phong

Đức TGM Hànội, Ngô Quang Kiệt khi ngài công khai lên tiếng chỉ trích đường lối, chính sách phân biệt đối xử của nhà nước, cụ thể là ngài minh nhiên bênh vực cuộc đấu tranh cho tự do tôn giáo của các linh mục Dòng Chúa Cứu Thế Thái Hà dẫn tới những cuộc xuống đường cầu nguyện, hát kinh Hòa Bình của hàng chục ngàn giáo dân ở Tòa Khâm sứ cũ và ở nhà thờ Thái Hà cuối năm 2007 và trọn năm 2008. Cho dù sau đó, Đức Cha Giuse miến cưỡng phải từ bỏ vai trò TGM Hànội để về hưu non ở nhà Dòng Phước Sơn, nhưng thái độ cương trực và hành vi can đảm của ngài đã ghi dấu một giai đoạn đầy lạc quan và hy vọng cho tương lai Giáo hội, từng được các nhà lãnh đạo và tín đồ các tôn giáo bạn hết lời ca ngợi và bày tỏ thái độ nể phục.

Cho tới đầu năm nay, các Giám mục Việt Nam đã có những hành động thật ngoạn mục được coi là đột phá khởi đầu cho việc thi hành một đường hướng mới tích cực hơn của Giáo hội.. Trước hết là sự lên tiếng chính thức của Đức Cha Nguyễn Thái Hợp, Chủ tịch Ủy ban Công Lý & Hòa bình cạnh HĐGMVN liên quan tới những bất công trong chính sách đất đai qua trường hợp anh em Đoàn Văn Vươn bị đem ra tòa xét xử. Ngoài chữ ký của Đức Cha Hợp còn có chữ ký đồng thuận của Đức Cha Vũ Văn Thiên, Giám Mục giáo phận Hải Phòng nơi xảy ra vụ đối đầu quyết liệt giữa anh em nhà họ Đoàn với các cơ quan an ninh của chế độ. Thứ hai, quan trọng hơn nhiều đó là Bản Nhận Định và Góp ý của Đức TGM

linh mục, phó tế của nhà dòng, trong số có những ứng viên không được nhà nước ưng thuận v.v...

Hànội Nguyễn Văn Nhơn, nhân danh Chủ tịch HĐGMVN và Đức Cha Hoàng Văn Đạt, Tổng Thư Ký HĐ gửi nhà nước, đáp lại lời kêu gọi của cơ quan lập pháp của chế độ yêu cầu toàn dân đóng góp ý kiến cho bản Dự thảo Hiến Pháp,

Trong bài viết nhan đề “Những điều mới lạ vừa xảy ra trong Hội Thánh”, sau khi bàn về trường hợp từ chức bất ngờ của đức Thánh Cha Biển Đức XVI và trường hợp HY Á Căn Đình thuộc Dòng Tên được bầu vào ngôi vị Giáo Hoàng với tước hiệu Phan Xi Cô, hứa hẹn nhiều biến đổi lạc quan trong Giáo hội hoàn vũ, giáo sư Đỗ Mạnh Tri có đề cập sự lên tiếng trên đây của Ban Thường Vụ HĐGMVN mà ông cho một sự kiện mới, đánh dấu một hướng đi cứng rắn, dứt khoát của Giáo hội CGVN.

Tác giả viết;

“Độc kỹ góp ý của các Giám mục Việt Nam, điều hiển nhiên là cái hiến pháp 1992 này không thể sửa. Về lý luận, nó mâu thuẫn. Trên thực tế, nó tồi tệ.

Hiến pháp gì mà như người vừa nói vừa tự vả miệng mình. Đây nhá:

‘Bản Dự thảo đã dành cả chương II (điều 15-52) để nói về quyền con người. Quyền con người đã được chính thức nhìn nhận trong Tuyên ngôn quốc tế về quyền con người (10.12.1948), và Việt Nam cũng đã ký kết. Bản Dự thảo đã liệt kê khá đầy đủ những quyền căn bản của con người.’

Vậy quyền con người là quyền gì? Thưa:

‘Quyền con người là những

quyền gắn liền với phẩm giá con người, do đó là những quyền phổ quát, bất khả xâm phạm và bất khả nhượng. Phổ quát vì tất cả mọi người, thuộc mọi thời và mọi nơi, đều được hưởng những quyền đó. Bất khả xâm phạm vì xâm phạm là tước đoạt phẩm giá làm người. Bất khả nhượng vì không ai được phép tước đoạt những quyền đó của người khác. Và không ai có quyền nhượng những quyền đó cho kẻ khác! Mỗi người có bổn phận bảo vệ những quyền đó cho chính mình.’

Quá tốt đẹp. Nhưng:

‘Dự thảo lại khẳng định đảng cầm quyền là “lực lượng lãnh đạo Nhà nước và xã hội”, lấy chủ nghĩa Mác-Lênin và tư tưởng Hồ Chí Minh làm nền tảng tư tưởng” (điều 4). Như thế, phải hiểu thế nào và làm sao thực thi quyền tự do ngôn luận và sáng tạo văn học, nghệ thuật, bởi lẽ tư tưởng đã bị đóng khung trong một chủ thuyết rồi? Tương tự như thế, phải hiểu thế nào và làm sao thực thi quyền tự do tín ngưỡng, tôn giáo, bởi lẽ chủ nghĩa Mác-Lênin tự thân là chủ nghĩa vô thần?’

Chính vì mâu thuẫn như thế mà:

‘Trong thực tế, sự trôi buộc tư tưởng vào một hệ ý thức duy nhất đã kìm hãm tư duy sáng tạo của người dân Việt Nam. Đây là một trong những lý do lớn, dẫn đến tình trạng trì trệ và chậm tiến của Việt Nam về nhiều mặt: giáo dục, khoa học và công nghệ, văn hóa và nghệ thuật.’

Trên đây là trích đoạn bài viết của tác giả Đỗ Mạnh Tri.

(xem tiếp trang 48)

Đêm hè Hà Nội nóng nực càng nóng hơn, bởi những ánh nến rực cháy như chính tâm lòng phần uất của giáo dân Hà Nội trước những bất công, oan trái hiện diện trên đất nước này. Như vậy, một lần nữa nhà cầm quyền Hà Nội đã lại phát động lên ngọn lửa Thái Hà.

Từ mấy năm nay, chương trình cướp chiếm đối với Dòng Chúa Cứu Thế Thái Hà đã liên tục diễn ra, đặt giáo xứ vào một con đường đấu tranh đòi công lý dai dẳng và kiên trì như bao năm qua đã đi.

Bất chấp sự phi nhỏ của dự luật trong và ngoài nước, bất chấp luật pháp và điều tối thiểu nhất là hệ thống pháp luật do chính nhà nước này đưa ra, để cướp chiếm khu đất của Giáo xứ Thái Hà, Dòng Chúa Cứu thế Hà Nội. Sau khi không thể thực hiện được dự án chia chác được khu vực 14.000 mét vuông đất vàng giữa thủ đô của Dòng Chúa Cứu thế Hà Nội thành 28 khu biệt thự cao cấp, trước sự đấu tranh đoàn kết và mạnh mẽ làm rung chuyển hệ thống chính trị Hà Nội, nhà cầm quyền đã buộc phải làm “Vườn hoa”.

Thế nhưng, những âm mưu của nhà cầm quyền Hà Nội vẫn không dừng lại ở đó.

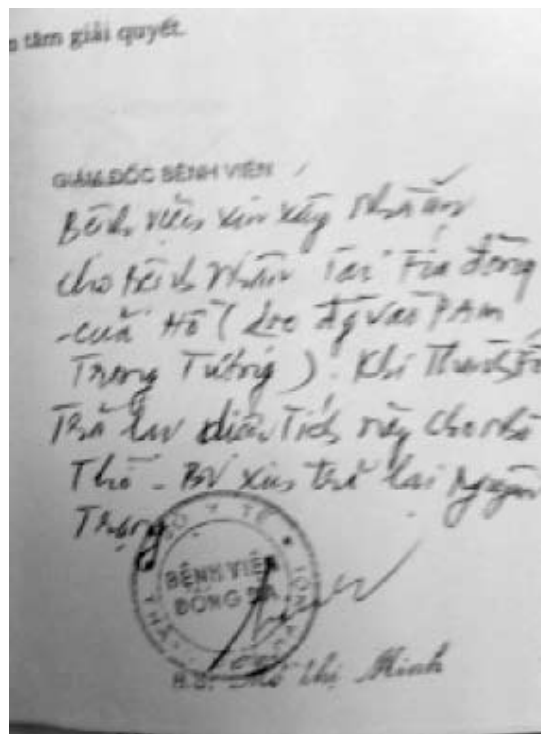
Tu viện Dòng Chúa Cứu thế Hà Nội được xây dựng từ 1928-1931, bỗng nhiên bị “mượn”. Thế rồi từ “mượn” đến chây lý không trả bao nhiêu năm nay, kể từ năm 1996, giáo dân Thái Hà đã có đơn yêu cầu trả lại. Thế nhưng, liên tục các bài cùn từ phía “Chính quyền”.

Điều hài hước ở việc xử lý của Hà Nội trong vấn đề cướp chiếm đất đai tôn giáo ở cơ sở này, là mỗi lần giáo dân có ý kiến, lập tức hàng loạt công an, an ninh, dân phòng

LỬA THÁI HÀ LẠI CHÁY

ĐỐI MẶT VỚI NẠN CƯỚP PHÁ TU VIỆN VÀ TÀI SẢN

■ J.B Nguyễn Hữu Vinh

và thậm chí là cả côn đồ được huy động đến đây.

Gần đây, họ còn đưa một cơ sở phát thuốc HIV-AISD đến ngay cạnh nhà thờ để cấp thuốc cho các con nghiện. Lượng con nghiện tăng vọt xung quanh nhà thờ, vốn là nơi có hàng chục ngàn người đến tham dự Thánh lễ. Hệ thống loa được dùng chĩa vào nhà thờ, khiêu khích và nhiều khi làm ảnh hưởng nghiêm trọng đến Thánh lễ của giáo dân bằng những lời vu cáo và lăng mạ.

Khi giáo dân đòi hỏi ráo riết, nhà cầm quyền Hà Nội đã giở nhiều chiêu bài rất hài hước và... cùn mà có lẽ lịch sử nhà nước trên thế giới này chưa có nơi nào sử dụng những con bài như thế. Nhà cầm quyền đã thể hiện sự loanh quanh, lúng túng mà không thể giải thích được câu hỏi: *Tu viện Dòng Chúa Cứu Thế có phải là cơ sở tôn giáo không? Là cơ sở tôn giáo được bảo hộ của Pháp luật, có sao lại vào tay nhà nước, bằng văn bản nào hợp luật? Nếu nhà nước không thể có chỗ nào khác buộc phải lấy Tu viện, yêu cầu nhà nước có một quyết định: Tịch thu hoặc cướp cơ sở tôn giáo này.*

Họ đưa ra các văn bản Luật đất đai 2003 nhằm bao biện, nhưng họ không trả lời được rằng giáo dân đã khiếu nại từ năm 1996 mà họ đã cố chây ỳ nhằm lấp liếm không giải quyết thì lý do vì sao. Họ càng không trả lời được: Đất đai nhà nước quản lý, vậy thì quản lý đâu phải là quyền sử dụng hoặc sở hữu? Đồng thời, tài sản của giáo xứ, tu viện của Nhà Dòng nằm trong điều

luật nào là nhà nước được phép chiếm, cướp?

Đã nhiều lần, giáo dân Thái Hà yêu cầu làm rõ, nhưng nhà cầm quyền Hà Nội đều áp dụng luật pháp theo kiểu “Chợ giời”, nghĩa là cứ lý mặt và dùng bạo lực để trấn áp.

Mấy năm gần đây, nhà cầm quyền Hà Nội âm mưu cướp chiếm lâu dài Tu viện Dòng Chúa Cứu thế Hà Nội bằng cách đập phá, làm biến dạng tu viện để... xóa dấu tích. Giáo dân Thái Hà đã hết sức cảnh giác và họ đã lên tiếng.

Sau khi bày trò “Dự án nước thải” năm 2011 nhằm lừa bịp dư luận để đưa quân vào đập phá Tu viện, nhà cầm quyền Hà Nội đã cho đập phá Tu viện thời gian qua. Giáo dân Thái Hà đã lập tức có nhiều đơn từ gửi đến các cơ quan có thẩm quyền. Thế nhưng, một mặt họ tiếp tục chây ì, mặt khác tìm mọi cách đập phá xóa các dấu tích của Tu

chiều ngày 12/5, đột ngột nhà cầm quyền Hà Nội báo hoãn cuộc gặp giữa Giáo xứ và Thanh tra. Mặt khác, đội quân đập phá tiếp tục tăng cường việc đập phá tài sản của Giáo xứ, của Nhà dòng.

Ngay ngày hôm đó, giáo dân đã sang bệnh viện kiểm tra tài sản của mình đang bị phá hoại. Gặp gỡ đại

thách qua bao năm tháng với đủ mọi trò hề nhưng họ đã không khuất phục, họ quyết tâm đòi lại tu viện, cơ sở được xây dựng bằng mồ hôi, nước mắt và máu của cha ông, của bao thế hệ đi trước và hiện nay.

Tối ngày 18/5 và chiều 19/5/2013 giáo dân Thái Hà đã lũ lượt rước Đức Mẹ vòng quanh tài sản của mình đang bị cướp phá.

Tối 19/5/2013, một Thánh lễ và buổi thắp nến cầu nguyện cho Sự thật – Công lý – Hòa bình và cầu nguyện cho nhà cầm quyền Hà Nội biết sống vì dân mà tỉnh táo, sáng suốt trả lại tài sản của Giáo xứ.

Đêm thắp nến cũng cầu nguyện

viện này.

Ngày 13/5/2013, nhà cầm quyền Hà Nội mời Giáo xứ Thái Hà lên gặp Thanh tra Thành phố. Đây là lần thứ 3 Thanh tra Hà Nội, Quận Đống Đa bày trò này. Nhưng mỗi lần giáo dân đến là áp đặt theo cách cả vú lấp miệng em. Nhưng,

diện giáo dân, Giám đốc Bệnh viện Đống Đa không thể trả lời được câu hỏi nào ngoài việc: Sẽ báo cáo. Nhưng việc đập phá đã không dừng lại.

Những ngày gần đây, sự phản uất của giáo dân đã lên cao độ, với quyết tâm của mình đã được thử

cho các nạn nhân đang bị bách hại, cầm tù vì phản đối Trung Quốc xâm lược như Điếu Cày, Tạ Phong Tần và các Thanh niên Yêu nước sắp phải ra Tòa phúc thẩm. Cầu nguyện cho hai nạn nhân mới nhất là Nguyễn Phương Uyên, Đinh Nguyên Kha vì tấm lòng yêu nước mà bị xét xử bất minh, cầm tù vô lý. Thánh lễ cầu nguyện cũng cầu cho các nạn nhân bị mất đất, các dân oan đang ngày đêm đi kiện tụng, khiếu nại trong vô vọng khi bị cướp đoạt tài sản, đất đai là nguồn sống của mình.

Đêm hè Hà Nội nóng nực càng nóng hơn, bởi những ánh nến rực cháy như chính tâm lòng phần uất của giáo dân Hà Nội trước những bất công, oan trái hiện diện trên đất nước này.

Như vậy, một lần nữa nhà cầm quyền Hà Nội đã lại phát động lên ngọn lửa Thái Hà.☐

Hà Nội, Ngày
19/5/2013

Thêm một dấu tích về các nhân đức Của VỊ CHA CHUNG Của Chúng Ta

■ Trần Mạnh Trác

Chúng ta đã nghe việc ngài bất ngờ gọi điện thoại hỏi thăm nhiều người chúng tôi tuy ngài đang đảm trách một chức vụ và địa vị mới nhưng ‘trước sau vẫn như một’, ngài không quên những người bạn cũ. Chúng ta cũng đã từng nghe việc ngài để dành những sợi dây ‘cao su’ cột các tờ báo hàng ngày và trả lại cho chủ sạp đủ 30 cái khi tới thanh toán tiền báo cuối tháng. Ngài không chỉ tiết kiệm cho mình, nhưng còn nghĩ cho những người chung quanh, dù đó chỉ là một lợi ích nhỏ nhoi.

Hôm nay, một thầy trợ sĩ dòng Tên đang phục vụ tại trường San Miguel ở Buenos Aires cho biết Đức Thánh Cha quý trọng lòng biết ơn và luôn ghi nhớ trong lòng nghĩa cử biết ơn của người khác. Trường hợp của Thầy thì câu chuyện tình nghĩa về một tiếng cảm ơn đã kéo dài được 34 năm kể từ năm 1979.

Thầy Mario Rafael Rausch cho biết 2 năm sau khi vào dòng Thầy đã viết một lá thư cho Đức Giáo Hoàng, lúc đó còn là Cha Jorge Bergoglio giám tỉnh ở Argentina, để cảm ơn ngài đã giúp đỡ Thầy những năm tu tập và đồng thời cũng bày tỏ sự cảm kích về việc ngài đã lo cho giáo tỉnh được 6 năm rồi.

Bốn ngày sau, vào tháng Mười Hai năm 1979, Thầy nhận được hồi

âm của Cha Bergoglio.

“Lá thư ngày 08 tháng 12 của Thầy là một lá thư đầy tình nghĩa, lòng biết ơn là một nhân đức mà Thánh Inhaxiô mong ước được thấy ở các sĩ tử của Dòng Tên,” vị Giáo Hoàng tương lai viết.

“Biết nói lên tiếng cảm ơn với bề trên và với anh em là một dấu hiệu cho thấy con tim của mình đã biết tạ ơn Thiên Chúa, Chúa chúng ta, và một trái tim biết ơn thì luôn luôn là một nguồn ân sủng cho toàn bộ cơ thể của xã hội và Giáo Hội.”

Vị giám tỉnh (ĐGH) khuyến khích Thầy Rausch “hãy cảm tạ Chúa vì rất nhiều ân sủng Ngài đã ban cho Thầy -Gia đình của Thầy, ơn gọi của Thầy, nhà tập, lòng sùng đạo, những nhân đức” Ngài cũng khuyến khích việc tri ân các Thánh vì các gương sáng và tri ân các thành viên khác trong nhà dòng.

“Và sau cùng, hãy dâng lời cảm tạ thật nhiều, để xin Chúa giúp Thầy luôn luôn giữ một cuộc sống tốt lành.”

Thầy Rausch cho biết vẫn còn giữ lá thư đó, và rất trân quý nó.

Thầy còn cho biết rằng Cha Bergoglio không chỉ trả lời bằng thư mà thôi, nhưng ngài cũng gọi điện cho Thầy vào mỗi ngày sinh nhật. Năm nay cũng vậy, Thầy mới nhận được một điện thoại từ Đức Thánh Cha Phanxicô vào ngày 23.

“Đức Thánh Cha gọi điện cho

tôi để chào hỏi cũng giống như ngài vẫn làm vào ngày đó trong nhiều năm. Ngài đã làm những việc như thế này vì ngài rất có lòng với nhiều người,” Thầy Rausch nói.

Cô thư ký của trường, cô Raquel Beterette, đã xúc động khi nhắc điện thoại và nhận ra giọng nói của Đức Giáo Hoàng.

“Cô ấy chuyển đường dây cho tôi khi tôi đang làm việc tại xưởng đóng sách, và cô ấy vẫn còn đầy ngạc nhiên chỉ nói được một lời, ‘Đức Giáo Hoàng gọi!’” Thầy Rausch nói.

“‘Chúc mừng sinh nhật’, ĐGH nói với tôi. Và tôi nói: ‘Cha Jorge mạnh giỏi chứ? ý quên, bây giờ là ĐGH Francis chứ.’ ĐGH vẫn thích mọi người gọi ngài là Cha Jorge, như mọi khi.”

“Ngài có vẻ hạnh phúc và trong tâm trạng sẵn sàng pha trò,” Thầy Rausch nhớ lại. “Nhưng chúng tôi đã không nói chuyện lâu vì đó là một điện thoại viễn liên và tôi cố gắng để nói ngắn gọn, bởi vì tôi biết rằng tuy ngài rất chu đáo, nhưng cũng rất khắc khổ, vì vậy cuộc trò chuyện thì rất ngắn.”

Thầy Rausch cho biết thầy không ngạc nhiên khi được tin Đức Hồng Y Bergoglio được bầu làm Giáo Hoàng. Cuộc bầu cử đã mang lại niềm vui lớn lao vì Đức Thánh Cha Phanxicô là một “thầy dạy tốt, người cha tốt, một người anh và cũng là một người bạn.”

Cộng Đồng Người Việt Tự Do Úc Châu Vietnamese Community in Australia

PO Box 200 Canley Heights NSW 2166

Tel: 0416 088 782 Email: trivo@ozemail.com.au

TUYÊN CÁO V/V KẾT ÁN PHI LÝ ĐỐI VỚI NGUYỄN PHƯƠNG UYÊN VÀ ĐÌNH NGUYỄN KHA

Vào ngày 16 tháng 5, 2013 vừa qua, trong một phiên tòa phi công lý tại Tỉnh Long An Việt Nam, hai người trẻ Nguyễn Phương Uyên và Đình Nguyễn Kha đã bị kết án nặng nề theo cái gọi là “điều 88 Luật Hình Sự” của CSVN về tội “Tuyên truyền chống nhà nước..”.

Nguyễn Phương Uyên 20 tuổi là sinh viên trường Đại Học Công Nghiệp Thực Phẩm ở Saigon, và Đình Nguyễn Kha 25 tuổi làm nghề sửa máy vi tính ở Long An, trước khi cả hai bị bắt hồi tháng 10 năm ngoái, 2012. Hai bạn trẻ yêu nước này đã bị kết án vì họ đã chống lại hành động của Trung Quốc xâm phạm chủ quyền Việt Nam và cùng lúc chống đảng Cộng Sản Việt Nam tham những đang phá hoại đất nước như trong hai câu thơ của Nguyễn Phương Uyên:

*“Vi tổ quốc chống ngoại xâm,
Vi tiền đồ dân tộc chống tham nhũng.”*

Nguyễn Phương Uyên đã bị kết án 6 năm tù và 3 năm quản chế tại gia. Cô đã can đảm lên tiếng “... Chúng tôi làm để thức tỉnh mọi người trước hiểm họa Trung Quốc xâm lược đất nước và cuối cùng là chúng tôi làm xuất phát từ cái tâm lòng yêu nước nhằm chống cái xấu để làm cho xã hội ngày càng tốt đẹp tươi sáng hơn”.

“Tôi là sinh viên yêu nước, nếu phiên tòa hôm nay kết tội tôi, thì những người trẻ khác sẽ sợ hãi và không còn dám bảo vệ chủ quyền của đất nước. Nếu một sinh viên, tuổi trẻ như tôi mà bị kết án tù vì yêu nước thì thật sự tôi không cam tâm..”

Đình Nguyễn Kha bị kết án 8 năm tù và 3 năm quản chế tại gia. Anh cũng đã hùng hồn xác định rằng “Tôi trước sau vẫn là một người yêu nước, yêu dân tộc tôi. Tôi không hề chống dân tộc tôi, tôi chỉ chống đảng cộng sản. Mà chống đảng thì không phải là tội”.

Khi áp đặt những bản án vô nhân đạo một cách phi lý lên hai bạn trẻ vô tội này, nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam đã chỉ hành xử theo quyền lợi của đảng cộng sản cầm quyền, bất chấp quyền căn bản của con người bị chà đạp. Những bản án này một lần nữa cho thấy một cách rõ ràng, không thể chối cãi, là nhà cầm quyền CSVN tiếp tục sử dụng bạo lực qua cái gọi là “điều 88” hoặc “điều 79” của bộ luật hình sự để cố tình triệt hạ những thành phần có tư tưởng hoặc lời nói khác với chế độ CSVN. Phiên tòa ô nhục này đã và đang phản ánh sự vi phạm nhân quyền một cách trầm trọng tại Việt Nam, đặc biệt là quyền tự do ngôn luận và tự do phát biểu.

Đứng trước tình trạng nhân quyền ngày càng tệ hại tại Việt Nam qua sự đàn áp tàn bạo của nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam, Cộng Đồng Người Việt Tự Do Úc Châu đồng tuyên cáo:

1. Cự lực phản đối nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam đã kết án một cách phi công lý và giam cầm trái phép hai bạn trẻ: Nguyễn Phương Uyên và Đình Nguyễn Kha.
2. Đòi hỏi nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam trả tự do ngay lập tức và vô điều kiện cho Nguyễn Phương

Uyên và Đinh Nguyên Kha, đồng thời phóng thích tất cả những tù nhân lương tâm hiện đang bị giam cầm trong các nhà tù tại Việt Nam.

3. Cục lực phản đối nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam đã đối xử và trừng phạt một cách tàn bạo đối với những thân nhân của những người đối kháng và những tù nhân lương tâm.
4. Yêu cầu chính phủ của những Quốc Gia dân chủ và các tổ chức Nhân Quyền Quốc Tế tiếp tục lên tiếng can thiệp và yêu cầu nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam trả tự do ngay lập tức và vô điều kiện cho Nguyễn Phương Uyên và Đinh Nguyên Kha, và phóng thích tất cả những tù nhân lương tâm hiện đang bị giam cầm trong các nhà tù tại Việt Nam.
5. Kêu gọi tất cả các Cộng Đồng Người Việt tự do trên toàn thế giới tiếp tục lên tiếng yêu cầu các chính phủ dân chủ nơi mình cư ngụ và những tổ chức theo dõi nhân quyền đòi hỏi nhà cầm quyền CSVN trả tự do ngay lập tức và vô điều kiện cho Nguyễn Phương Uyên và Đinh Nguyên Kha, cùng tất cả những tù nhân lương tâm hiện đang bị giam cầm trong các nhà tù tại Việt Nam.

Úc Châu ngày 22 tháng 5 năm 2013

LS Võ Trí Dũng Chủ Tịch BCH/CĐNVTD/LBUC
Ông Nguyễn Văn Thanh, Chủ Tịch BCH/CĐNVTDUC/NSW
Ông Nguyễn Văn Bon, Chủ Tịch BCH/CĐNVTDUC/VIC
BS Bùi Trọng Cường, Chủ Tịch BCH/CĐNVTDUC/QLD
Ông Đoàn Công Chánh Phú Lộc, Chủ Tịch BCH/CĐNVTDUC/SA
BS Nguyễn Anh Dũng, Chủ Tịch BCH/CĐNVTDUC/WA
Ông Lê Công, Chủ Tịch BCH/CĐNVTDUC/ACT
Ông Lê Tấn Thiện, Chủ Tịch BCH/CĐNVTDUC/NT
Bà Nguyễn Kim Dung, Chủ Tịch BCH/CĐNVTDUC/Wollongong

CHÚC MỪNG

Chúng tôi vui mừng nhận được Thiệp các cháu báo tin, Chúa Nhật 23-6-2013

**A/C MARY PAUL NGUYỄN VĂN LONG
& MARY THERESE TUYẾT-LONG**

Sẽ kỷ niệm KIM KHÁNH HÔN NHÂN

(Việt Nam 1963 – 2013 Hoa Kỳ)

Nhân dịp đáng ghi nhớ này, chúng tôi xin chúc mừng Anh Chị, chia vui cùng các cháu, nguyện xin Thiên Chúa, Đức Trinh Nữ Maria và hai Thánh Quan Thầy Phao-lô – Têrêsa luôn quan phòng, gìn giữ Anh Chị trong suốt những năm tháng còn lại trong đời.

CHÚC MỪNG

Nguyệt san DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN & Nhóm GIOAN TIỀN HỒ

Cách đây gần hai ngàn năm, Đức Ki-tô đã bị chính dân của Người điệu ra trước toà và bị tuyên xử tội chết. Lý-do cũng đơn-giản chỉ vì Người đã đi rao giảng những lời hoàn-toàn đi ngược lại nếp sống của xã-hội Do-thái đương thời lúc đó. Một xã-hội suy đồi cả đời lẫn đạo. Giai-cấp lãnh-đạo thì chạy theo phò chính-quyền đô-hộ của người Rô-ma. Các chức-sắc trong đạo như tư-tế, pha-ri-siêu, kinh-sư thì sống giả hình, độc-đoán, gian tham, chỉ lo lợi-dụng cơ-chế và lề-luật của đạo để mưu cầu tư lợi. Bởi vậy những lời rao giảng của Đức Ki-tô trong hoàn-cảnh đó đúng là một thách-thức. Thách-thức cơ-chế xã-hội, thách-thức giáo-quyền và thách-thức với cả đất nước quan thầy là đế-quốc Rô-ma nữa.

Với bấy nhiêu đó lý-do thì đáng lẽ Đức Giê-su phải bị Toà-án Tôn-giáo tối-cao của xã-hội Do-thái kết án tử-hình về tội lộng ngôn, phạm thượng khi xưng mình là Con Thiên Chúa nhưng vì dân Do-thái thời đó đang bị mất nước trong tay người Rô-ma nên Toà-án của họ không có quyền lên án tử-hình cho một tội-nhân nào, thành ra họ phải thay đổi cách giết Đức Giê-su, lái từ vấn-đề tôn-giáo sang lãnh-vực chính-trị để chuyển sang toà-án Rô-ma cho viên toàn-quyền Phong-xi-ô Phi-la-tô xét xử với tội danh làm loạn (Ga 18, 28-37). Thế rồi chính quan toà Phi-la-tô đã quyết-định không dính vào máu của người vô tội bằng hành-động rửa tay trước số đông thiên-hạ đang sôi động ở phiên toà. Rồi phiên toà này đã kết-thúc bằng bản án tử-hình cũng như đã để lại một án lệ với đầy đủ nét bi, hùng và hài hước rất đặc-trung cho những loại

Trước toà Phi-la-tô

■ Phạm Minh-Tâm

pháp-luật vô pháp, vô thiên, không có căn-bản pháp-lý. Theo ngôn ngữ ngày nay thì nó được gọi là luật rừng vì không được dùng phục-vụ công-lý cho con người mà chỉ là công-cụ để củng cố quyền-lực cho những kẻ đang nắm quyền. Bi, vì người bị đem ra xử như tội nhân lại là một người lương thiện trên hết mọi người lương thiện. Hùng vì “tội nhân” không hề biết sợ bạo-quyền, đứng thẳng giữa toà, công-nhiên xác nhận mình làm chứng cho sự thật. Hài-hước vì kẻ ngồi trên toà cao để phán án lại ngơ-ngáo như loại vô-tri, bất thức với câu hỏi “Sự thật là cái gì”...

Thế đấy. Người cầm cán cân luật pháp mà không biết sự thật là cái gì thì thứ luật đó từ đâu mà ra?

Đất nước ta giờ đây cũng đang có cái thứ toà án dùng luật-pháp phi sự thật như vậy.

Bỏ đi những phiên toà xử những người và việc thuộc tệ đoan xã-hội và hình-sự mà đâu đâu cũng có ra thì trong những năm gần đây đã có bao nhiêu phiên toà xét xử kiểu “xuất nhập nhân tội” đối với những người công-dân Việt-Nam yêu nước nhưng không yêu được cái gọi là chủ nghĩa xã-hội càng ngày càng méo-mó như hiện nay. Cái chiêu bài chủ nghĩa đã rách nát ấy đang được những người cộng-sản Việt-Nam cố vá-vúu để dùng nó như tấm vải đụp che lên những

tội ác của họ với dân với nước. Rồi vì che không nổi và bao nhiêu sự thật đều đã được phơi bày thành một tổng-hợp có đủ gian ngoan, dối trá, lừa bịp, tham tàn, độc-tài toàn-trị, tham-ô bán nước cầu vinh nên những người cộng-sản Việt-Nam chuyên-quyền này đã dùng những phiên toà kiểu phiên toà Phi-la-tô để bịt miệng những ai nói lên những điều không có trong chủ-nghĩa của họ là sự thật; những ai can-đảm đòi công-lý và nhân-quyền cho chín mươi triệu người Việt-Nam; những ai muốn đòi lại những phần đất và vùng biển bọn họ đã dâng cho Tàu vì mưu lợi riêng.

Nhìn lại thời-sự đất nước gần đây, chúng ta có cảm-tưởng như Việt-Nam đang sống trong thời Pháp thuộc, toàn dân đang lâm nạn bị trị và đất nước thì do ngoại-nhân đô-hộ chứ không phải người Việt-Nam mình lãnh-đạo dân-tộc mình. Nhà văn Xuân Vũ, từ Miền Nam tập-kết ra Bắc năm 1954 rồi năm 1965 lại vượt Trường Sơn vào Nam và về tìm tự-do vào năm 1968 tại Sài-gòn, đã viết cho tác giả Nguyễn Văn Trấn là cán-bộ cộng sản cao-cấp rằng... *tôi tha thiết muốn trở lại thời làm nô lệ cho Tây anh ạ. Thời đó dân mình tự do hơn và luân thường đạo lý còn được giữ gìn khá hơn...* (Xuân Vũ. *Văn nghệ sĩ Miền Bắc như tôi biết*, trang 66).

Bây giờ không còn là thời điểm của giai-đoạn tiền bán thế-kỷ 20 khi chủ-nghĩa thực-dân sang hoành-hành trên đất nước mà ngoại-nhân phải áp-đảo dân bản địa để cai-trị nhưng sao quá nhiều người yêu nước phải đi tù vậy? Lịch-sử đang làm một thống-kê dài cho mai hậu như những bảng vàng bia đá ghi đủ mọi thành-phần, mọi tầng lớp đã, đang và còn đi vào nhà tù cộng-sản. Linh-mục, trí-thức, văn nghệ-sĩ, sinh-viên, giáo dân, Phật-tử, nhiều người trẻ còn đang đầy đáng về nam thanh nữ tú và còn có cả cựu cán-bộ, cựu nhân-viên nhà nước...đều bị ra toà, bị tuyên án và được toàn dân và thế-giới ghi nhận dưới danh hiệu mới là *tù nhân lương tâm*. Phải chăng mấy chữ này nói lên rằng đây là những người vì sống theo lương-tri một người Việt-Nam mà phải đi tù nên đã đánh động lương-tâm con người, lương-tâm nhân-loại trên thế-giới.

Chưa bao giờ chôn pháp-đình Việt-Nam lại có cảnh nhộn-nhip, tung-bừng như vụ xử các giáo dân Thái-hà vào cuối năm 2008. Đi ra toà mà như đi trải hội với áo khăn tề chỉnh và nét mặt hân-hoan, với đoàn người đi theo để hiệp-thông như đi hành hương. Rồi tiếp đến những phiên toà ở nhiều nơi khác cũng thế. Cho dù bị ngăn chặn hay cấm cách thì những phiên toà xét xử “tù nhân lương tâm” cũng đông đầy đồng bào của họ đến chờ đợi trước nơi xử án như đón chào các bị-cáo, như muốn cùng chia sẻ cảnh oan-khiên trong tình nghĩa đồng-bào. Còn công-an nhà nước thì xem ra lại căng-thẳng còn hơn ra mặt trận. Mà đúng ra đây cũng chính là một mặt trận. Một cuộc chiến-tranh tâm-lý trên bình-diện

tinh-thần dân-tộc mà chỉ có lòng dân mới nghiệm ra được thua hay thắng.

Gần đây, những vụ hoa dân-chủ ở trong nước như có vẻ đã vào mùa. Mới hồi cuối năm nay 2012, sự phẩm-bình của dư-luận chưa hết về hai bản án dành cho người nhạc-sĩ trẻ Việt Khang và Trần Vũ Anh Bình thì chỉ vài tháng sau, vào đầu năm 2013, toà án nhân-dân tỉnh Nghệ-an lại đưa ra xét xử một loạt mười bốn thanh-niên yêu nước. Họ là các anh chị Hồ Đức Hoà, Nguyễn Xuân Anh, Nông Hùng Anh, Nguyễn Đình Cường, Đặng Xuân Diệu, Thái Văn Dung, Nguyễn Văn Duyệt, Nguyễn Đăng Minh Mẫn, Đặng Ngọc Minh, Trần Minh Nhật, Nguyễn Văn Oai, Hồ Văn Oanh, Nguyễn Đăng Vĩnh Phúc và Lê Văn Sơn đã bị vợ chung vào một tội là *hoạt động nhằm lật đổ chính-quyền nhân dân* trong khi đài VOA lại bình-luận họ là *những nhà hoạt động xã hội và chính trị trẻ tuổi, những người trẻ nhiệt thành trong các công tác xã hội, là những tiếng nói công khai phản đối Trung Quốc xâm lấn Biển Đông...*

Rồi vừa xong vào ngày 16.5.2013, lại thêm một tiếng nói lương-tâm nữa vọng đến chúng ta. Đó là cô Nguyễn Phương Uyên, 21 tuổi, sinh-viên năm thứ ba trường đại-học Công-nghiệp thực-phẩm tại Sài-gòn và anh Đinh Nguyên Kha, 25 tuổi bị toà án nhân-dân tỉnh Long-an mới đưa ra tuyên án nặng nề về cái tội họ chụp cho là *tuyên truyền chống nhà nước cộng-hoà xã-hội chủ-nghĩa Việt-Nam...*

Nói chung, tất cả những người được gọi là tù-nhân lương-tâm đều bị nhà nước cộng-sản gom vào

chung một cái tội là *chống, phá hay muốn lật đổ chính quyền*. Gom chung lại như vậy không hẳn là chỉ vì muốn gán tội cho dễ nói hay cho có cớ mà kết tội, song thật sự là họ sợ. Sợ càng có nhiều người khơi dậy những ý-niệm về tự-do và dân-chủ thực sự thì người dân sẽ tức nước vỡ bờ. Và vì sợ nên cần phải dùng những phiên toà, những bản án nặng-nề mà trấn áp dư-luận. Các bạo chúa thời phong-kiến khi đã bị mất lòng dân, đã rơi vào thế mất quân-bình trên cán cân quyền lực thì cũng chỉ còn cách thế duy nhất là dùng bạo-lực để ra oai “thị chúng”. Nhà cầm quyền cộng-sản nghĩ rằng cứ khủng-bố tinh-thần yêu nước như thế sẽ ngăn chặn bớt được sự lan rộng về ảnh-hưởng những lời hát của Việt Khang; các bài viết phê phán nhà nước của các “blogger” Tạ Phong Tần, Điếu Cày và anh Ba Sài-gòn cùng những việc làm can đảm như Đỗ Thị Minh-Hạnh đã làm, như Đinh Nguyên Kha đã nói ...*Tôi trước sau vẫn là một người yêu nước, yêu dân tộc tôi. Tôi không hề chống dân tộc tôi, tôi chỉ chống đảng cộng sản. Mà chống đảng thì không phải là tội...* và Nguyễn Phương Uyên thẳng thắn phản-kháng ...*tôi là sinh viên yêu nước, nếu phiên tòa hôm nay kết tội tôi, thì những người trẻ khác sẽ sợ hãi và không còn dám bảo vệ chủ quyền của đất nước. Nếu một sinh viên, tuổi trẻ như tôi mà bị kết án tù vì yêu nước thì thật sự tôi không cam tâm.*

Nhà văn Xuân Vũ rất đúng khi so sánh thời dân mình còn bị làm nô-lệ cho Tây mà còn có tự-do hơn thời đất nước “thống nhất” dưới ngọn cờ chủ-nghĩa của những người cộng-sản Việt-Nam. Hình

ảnh cô nữ sinh-viên nhỏ nhắn đứng trước toà của chế-độ để cho những người ở vào tuổi cha bác của cô, đại-diện cho cả một “dòng thác cách mạng” xúm lại cao giọng kết án cô về tội yêu nước thì không hiểu khi về đến nhà, những người này làm sao đối mặt với con cháu họ cũng như không hiểu con cháu họ nghĩ gì về cha, bác mình? Cho dù là thực dân Pháp khác máu tanh lòng cũng không thô-bạo đến vậy. Bằng chứng là nhà cách-mạng Nguyễn Thái Học khi còn là sinh-viên trường Đại-học Đông Dương, cũng cỡ tuổi Đinh Nguyên Kha bây giờ, đã nhiều lần gửi thư cho Toàn quyền Đông Dương là Alexandre Varrenne để kêu gọi chính quyền thực dân Pháp thực-hiện những cải cách dân-chủ cho Việt Nam. Vậy mà chẳng những ông vẫn không bị bắt bớ, bị tù đầy mà còn cùng hai anh em ông Phạm Tuấn Tài thành-lập Nam Đồng Thư Xã để chuyên in và phổ-biến các loại sách cổ võ tinh-thần yêu nước. Thư-xã này lại cũng là nơi thường xuyên đón tiếp

thêm nhiều sinh-viên có chung chí hướng nữa như Phó Đức Chính, Hoàng Phạm Trân, Hồ Văn Mịch ...đề sau đó Việt-Nam Quốc Dân Đảng chống Pháp ra đời tại đây. Thực dân Pháp cai-trị nhưng không toàn trị, không rêu rao tự-do nhưng ít ra những Nguyễn An Ninh, Huỳnh Thúc Kháng... còn được ra báo để chửi Tây, dân chúng công-khai biểu tình đòi thả cụ Phan Bội Châu bị Tây bắt...

Điều đáng nói và đáng trọng nơi những người, nhất là những người trẻ, đang bị tù đầy hôm nay chính là sự trong sáng trong cách suy nghĩ và kiên-định trong sự chọn lựa cách sống của những người con Hồng cháu Lạc. Những việc họ làm đã **không phải vì thấy được gì mới làm mà là thấy cần thiết phải làm.**

Nhà cầm quyền Hà-nội khi bịt miệng linh-mục Nguyễn Văn Lý trước công-luận chính vì sợ câu nói *tự do tôn giáo hay là chết...* khi đưa những thanh-niên, thiếu

nữ vào tù vì họ biểu lộ lòng yêu quê hương, xót tổ-quốc, khi kết tội *những tiếng nói công khai phản đối Trung Quốc xâm lấn Biển Đông...* là họ đã tự xác-nhận bản-sắc vong nô của chính mình. Còn gì phản tuyên-truyền hơn khi chín mươi triệu dân Việt-Nam ngày nào và ở đâu mà chẳng phải nghe “đất nước ta” thế này thế nọ, chẳng bị những dòng khẩu-hiệu không có gì quý hơn độc lập tự do đập vào mắt mà người dân động mở miệng nhắc đến hai chữ tự-do thì vào tù, chống Tàu thì bị đàn-áp và bị bắt. Rồi chỉ cần thế-hệ trẻ ngày nay, kể cả trong nước hay đang du-học ở các xứ tư-bản tự-do, nhất là trong đó bao gồm con cái lớp cán bộ, nếu nhìn vào đất nước mà cha anh họ nắm quyền để thấy Nguyễn Phương Uyên và Đinh Nguyên Kha trước vành móng ngựa xã-hội chủ-nghĩa thì chắc chắn những người trẻ này sẽ không vì ngây ngô như Phi-la-tô khi hỏi đảng cộng-sản Việt-Nam là cái gì?■

Viết Từ Canada

(tiếp theo trang 16)

- **Thư gửi Tòa Án Nhân Dân thành phố Hải Phòng** ngày 29-3-2013 do Giám Mục Chủ Tịch Ủy Ban Công Lý và Hòa Bình Nguyễn Thái Hợp cùng ký tên với Giám Mục Hải Phòng Vũ Văn Thiên để **đòi trả tự do và bồi thường thiệt hại thỏa đáng cho ông Đoàn Văn Vươn và những thành viên khác của gia đình.** Đây là văn kiện can thiệp mới nhất của các giám mục. Văn kiện này được gửi đi đúng thời điểm, trước ngày xử vụ Đoàn Văn Vươn, chứng tỏ sự quan tâm

và mau mắn của các giám mục đối với những nạn nhân thấp cổ bé miệng. Dù nó không đem lại kết quả như mong muốn nhưng có tác dụng đánh động dư luận về những đàn áp, bất công, về chế độ tư pháp thiếu vô tư, thiếu độc lập, lệ thuộc quyền hành. Điều quan trọng khác là thư can thiệp đem lại sự an ủi nâng đỡ nạn nhân Đoàn Văn Vươn và gia đình, cũng như những nạn nhân khác.

Qua cách thức hành xử như vậy, Hội Đồng Giám Mục Việt Nam đã chứng tỏ Hội Đồng đã chấp nhận một hướng đi mới, đáp

ứng sự mong đợi của giáo dân, của cộng đồng dân tộc và làm đúng nhiệm vụ hướng dẫn tinh thần, triển dương sự thật và công lý. Mọi sự chuyên biến đều cần thời gian, kinh nghiệm thực tế, ý dân và nhu cầu tình thế. Có lẽ đã đến lúc các điều kiện thuận lợi hội tụ để thực hiện một thay đổi lớn cho đất nước và dân tộc. Rất mong Hội Đồng Giám Mục Việt Nam sẽ nêu gương “*ngôn hành hợp nhất*” để giúp cho sự thay đổi sớm xảy ra.■

TUYÊN BỐ CHUNG

V/V SỬA ĐỔI HIẾN PHÁP NĂM 1992 CỦA NHÀ NƯỚC CHXHCNVN

Kính Quý Ủy Hội, Tổ Chức Nhân Quyền Liên Hiệp Quốc,
Kính Quý Đoàn Thể Tổ Chức Cơ Quan Truyền Thông Trong và Ngoài Nước.
Kính Quý Lãnh Đạo Tinh Thần Các Tôn Giáo.
Kính Quý Nhân Sĩ Trí Thức, Các Nhà Văn, Nhà Báo, Các Tổ Chức, Đoàn Thể và Toàn
Dân Việt Nam trong và ngoài nước ưu tư về vận mạng của dân tộc Việt Nam.

Căn cứ theo sự yêu cầu của Quốc Hội Việt Nam, lấy ý kiến chung của toàn dân để sửa đổi Hiến Pháp cho phù hợp với trình độ tiến hóa của dân tộc, phù hợp với thời đại dân chủ tự do trên toàn thế giới.

Trên tinh thần tự do phát biểu ý kiến của người công dân tôn giáo, chúng tôi gồm các chức sắc các tôn giáo: Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất, Công Giáo, Tin Lành - Giáo Hội Lutheran Việt Nam - Hoa Kỳ, Cao Đài chính thống - Hội Thánh Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh, Giáo Hội Phật Giáo Hòa Hảo thuần túy.

Chúng tôi nhận thấy tình hình đất nước Việt Nam hiện nay cần phải thay đổi một Hiến Pháp mới, Hiến Pháp đó phải:

- 1- Do ý kiến nguyện vọng của toàn dân Việt Nam lập nên, tức là phải trung cầu dân ý, có Liên Hiệp Quốc giám sát.
- 2- Tránh tất cả mọi sự lệ thuộc vào ngoại bang, nhất là Trung Quốc.
- 3- Tránh mọi điều xâm phạm đến quyền tự do căn bản của người dân Việt Nam như: Tự do tín ngưỡng, tự do ngôn luận, tự do hội họp, tự do lập hội...
- 4- Bầu cử Quốc Hội, tất cả các đảng phái đều được tự do ứng cử.
- 5- Bầu cử chính quyền do dân cử, dân bỏ phiếu trực tiếp dưới sự kiểm soát của Liên Hiệp Quốc.
- 6- Bầu cử theo thể chế Dân Chủ Tự Do.
- 7- Tam Quyền Phân Lập rõ ràng.
- 8- Xây dựng một nước Việt Nam thật sự Hòa Bình - Trung Lập - Tự Do - Dân Chủ; Do Dân - Phục Vụ Dân - Lập Quyền Dân.

Hiến Pháp trước đây đã lỗi thời, không còn phù hợp nữa vì nó mang tính chất chuyên quyền, độc

tài do Đảng Cộng Sản Việt Nam duy nhất lãnh đạo. Không phục vụ cho toàn dân, không lấy quyền dân tộc tự quyết mà chỉ phục vụ cho Đảng, lấy quyền lợi của Đảng làm trên hết. Lấy chủ nghĩa vô thần, vô tôn giáo, dùng Công An để cai trị dân làm cho xáo trộn xã hội về mọi mặt: Kinh tế, giáo dục, văn hóa, xã hội, tôn giáo... tất cả đều bị suy sụp mất đi truyền thống văn hóa của dân tộc.

Riêng về các tôn giáo không được nhà nước tôn trọng. Chon truyền của các tôn giáo bị giải thể để lập nên một Giáo Hội quốc doanh do nhà nước lãnh đạo. Chức Sắc, Tín Đồ hành đạo trong khuôn khổ luật pháp của nhà nước qui định. Cơ sở thờ tự như Thánh Thất, Thánh Đường, Nhà Thờ, Chùa, Nhà Nguyện... phục vụ cho tôn giáo, đất đai của tôn giáo bị nhà nước chiếm đoạt, luật lệ tôn giáo bị sửa đổi, người dân tôn giáo trở thành dân oan, tù nhân lương tâm, tù nhân chính trị...

Theo chúng tôi nghĩ, việc sửa đổi Hiến Pháp là điều chưa đủ để đáp ứng nguyện vọng chính đáng của toàn dân, mà cần phải thiết lập một Hiến Pháp mới, xây dựng một thể chế dân chủ tự do thật sự, triệt để, biết tôn trọng các quyền lợi cơ bản của người dân, phục vụ cho dân, cho nước trên tinh thần dân tộc tự quyết. Có vậy Hiến Pháp đó mới có giá trị nhân bản: DO DÂN - PHỤC VỤ DÂN - LẬP QUYỀN DÂN, mới đáp ứng được nguyện vọng của toàn dân, đáp ứng được nhu cầu phát triển của xã hội, nên nó mới tồn tại lâu dài và bền vững.

Đây là bước ngoặt chuyển biến mạnh mẽ để cứu nguy cho dân tộc thoát khỏi thảm họa Bắc Phương, và Việt Nam phải và cần phải thay đổi nhanh chóng thể chế dân chủ để toàn dân được có quyền, có trách nhiệm. Quyền và trách nhiệm của người dân được tôn trọng thật sự thì mới phát huy được sức mạnh của toàn dân tộc, mới đủ sức để chống lại ngoại xâm bảo vệ lãnh thổ.

Vì vậy, đã đến lúc cần phải thay đổi Hiến Pháp cho phù hợp với ý chí và nguyện vọng của toàn dân, dựa trên nền văn hiến của dân tộc và tuân thủ theo công ước quốc tế do Liên Hiệp Quốc qui định trong Bản Tuyên Ngôn Quốc Tế Nhân Quyền.

Chúng tôi năm tôn giáo hiện hữu tại Việt Nam, soạn ra Bản Tuyên Bố Chung này kính gửi đến tất cả Quý Ủy Hội, Tổ Chức, Đoàn Thể, Toàn Dân Trong và ngoài nước để truyền thông đại chúng, quan tâm, thúc đẩy cho Việt Nam sớm có được nền Dân Chủ - Tự Do, không còn cảnh bất công độc tài Đảng trị.

Chúng tôi cùng nhau đoàn kết một lòng và thành tâm cầu nguyện cho đất nước Việt Nam được sống trong Hòa Bình – Hạnh Phúc, Dân Chủ và Tự Do. ■

Nay kính.

Việt Nam ngày 22 tháng 03 năm Quý Tỵ (DL 01-05-2013)

CHỨC SẮC CÁC TÔN GIÁO ĐỒNG KÝ TÊN

- 1- Hòa Thượng Thích Không Tánh - Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất.
- 2- Linh Mục Đinh Hữu Thoại - Dòng Chúa Cứu Thế - Sài Gòn.
- 3- Linh Mục Lê Ngọc Thanh - Dòng Chúa Cứu Thế - Sài Gòn.
- 4- Mục Sư Nguyễn Hoàng Hoa - Giáo Hội Lutheran Việt Nam - Hoa Kỳ.
- 5- Mục Sư Hồ Hữu Hoàng - Giáo Hội Lutheran Việt Nam - Hoa Kỳ.
- 6- Cụ Lê Quang Liêm - Giáo Hội Phật Giáo Hòa Hảo thuần túy.
- 7- Chánh Trị Sự Hứa Phi - Cao Đài chính thống - Hội Thánh Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh.

Câu Chuyện Từ Nước Đức

■ Phạm Hồng-Lam

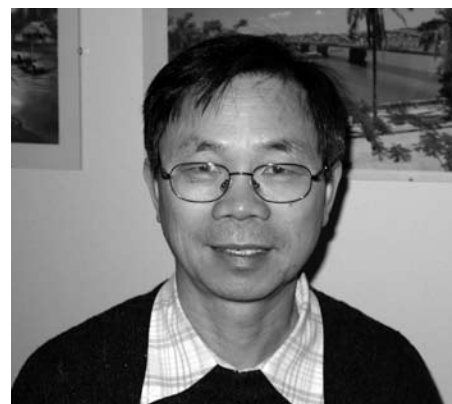
BÀ CHỊ ĐỨC CÔNG CÁC EM

Điều làm tôi thích thú và đến với Diễn Đàn Giáo Dân là thỉnh thoảng qua những bài đọc có dịp biết được một số chuyện của cộng đồng tín hữu mình đang xảy ra đây đó trên thế giới. Vì thế, khi tham gia với mục „Câu chuyện từ nước Đức“, tôi vẫn tự nhủ mình cố gắng viết nhiều về cái nơi mình đang sinh sống, để cho bà con các nơi khác cũng biết được đôi chút về cái quốc gia xa lạ này. Thật ra nước Đức cũng lắm chuyện. Những đề tài về cuộc sống chính trị, kinh tế, xã hội, pháp luật... đầy dẫy hàng ngày. Nhưng chọn cho ra một đề tài nói lên được tâm thức của người dân ở đây đồng thời đánh động được sở thích của người mình cũng như để mình học hỏi được thì cũng không dễ.

Một trong những đề tài muốn viết là cuộc sống và sinh hoạt của Giáo hội công giáo tại Đức. Nhưng viết chung chung thì cũng chẳng ra làm sao cả. Mà đi sâu vào sinh hoạt và tổ chức nội bộ của một giáo phận hay một xứ đạo ở đây thì sợ nhầm chán đối với bà con hải ngoại. Nhìn vào những con

số của Giáo hội Đức tôi không khỏi cảm thấy lo lắng. Nước Đức rộng hơn Việt Nam một chút với tổng số 81 triệu dân, cũng ngang ngửa với tổng số dân Việt. Có 24,5 triệu tín hữu công giáo trong 27 giáo phận. Số tín hữu tin lành kém hơn công

giáo xấp xỉ một triệu. Đầu thập niên 1990‘ số tín hữu công giáo 28,5 triệu. Chưa đầy ba chục năm, giảm mất 4 triệu. Nhìn kỹ hơn: Với tổng số tín hữu như thế mà chỉ mỗi năm có 3 triệu người đi lễ (12,3%), 169,6 ngàn trẻ em rửa tội, 46 ngàn đôi tân hôn (có lẽ chỉ bằng tổng số đôi tân hôn của vài ba giáo phận nhỏ ở VN), chết: 247,8 ngàn, ra khỏi Giáo hội: 126,5 ngàn, vô lại Giáo hội: 7,1 ngàn. Tất cả số liệu là của năm 2012. Như vậy, nguyên do giảm tín hữu chủ yếu là do biến động dân số chung (tử gần gấp đôi sinh).

Tình trạng nhân sự trong Giáo hội địa phương cũng chẳng lấy gì sáng sủa. Tổng số giáo xứ hiện nay (2011): 11,398; trong thời gian tới sẽ rút xuống nhiều, vì thiếu linh mục nên phải gộp giáo xứ lại. Số linh mục: 14,847 (trong đó 2,201 linh mục dòng). Phó tế vĩnh viễn : 3,106 (trong đó 1,166 phó tế toàn thời, nghĩa là làm mục vụ toàn thời có lương trong Giáo hội, và 1,940 phó tế bán thời, nghĩa là vẫn hành nghề riêng của mình, chỉ giúp mục vụ khi rảnh và có nhu cầu. Dòng tu nam: 103 dòng tinh dòng độc lập và 57 cộng

đoàn tu với tất cả 4,290 tu sĩ. Dòng nữ gồm 331 đơn vị với tổng số 20 ngàn nữ tu. Ngoài ra có 3,114 phụ tá mục vụ và 4,468 phụ tá giáo xứ; đây là thành phần giáo dân đã tốt nghiệp Thần học (phụ tá mục vụ) và chuyên môn (phụ tá giáo xứ), được Giáo hội nhận vào giúp việc toàn thời có lương trong các giáo xứ và giáo phận.

Những con số trần trụi trên đây chẳng nói lên được gì nhiều, khi không có những so sánh với các số liệu trong các giáo hội khác hay không thấy được những biến động tuột dốc của chúng. Có được hai yếu tố này mới thấy ra tầm mức đáng ngại. Chẳng hạn, có nhìn sâu vào lịch sử phát triển cụ thể của các dòng tu nam nữ, ta mới thấy cuộc sống tu trì ở nước này đang ở vào giai đoạn báo động đỏ.

Đó là mặt bi quan.

Nhưng Giáo hội này không chỉ có bi quan. Họ có những đóng góp to lớn cho chính quốc gia Đức và cho Giáo hội hoàn vũ.

Hai Giáo hội công giáo và tin lành Đức là đơn vị tạo công ăn việc làm đứng thứ hai sau lãnh vực công, với 1,2 triệu công ăn việc làm. Riêng Giáo hội công giáo có 650 ngàn nhân viên, trong đó 120 ngàn làm việc trực tiếp cho Giáo hội (linh mục, phó tế toàn thời, thư kí giáo xứ, phụ tá mục vụ, phụ tá giáo xứ, nhân viên trong các ban ngành của giáo phận...) và 500 ngàn làm việc trong lãnh vực Caritas (nhà thương, nhà trẻ, nhà trường, viện dưỡng lão, các cơ quan tư vấn...). Tiền đâu để trả lương cho đội ngũ trên 600 ngàn người này? Thừa tiền thuế giáo hội (thuế nhà thờ). Về mặt lịch sử, thuế này xuất phát từ đầu thế kỉ 19 do việc nhà nước

quốc hữu tài sản của Giáo hội. Mức thuế nhà thờ không thống nhất giữa các giáo phận (từ 8% tới 9%). Lấy một thí dụ: bang Bavaria với thủ phủ München nổi tiếng với rượu bia, lễ hội tháng mười (Oktoberfest) và đá banh, ở miền nam nước Đức. Mức thuế giáo hội ở đây là 8% trên tổng số thuế thu nhập phải trả cho nhà nước. Chẳng hạn, năm vừa qua bạn đóng thuế thu nhập cho nhà nước 3000,- âu kim (thuế lũy tiến từ 14% tới 45% tùy theo mức thu nhập), như vậy bạn phải đóng thêm thuế giáo hội 240,- (8% của 3000,-). Ba năm vừa qua, nhờ tình hình kinh tế thuận lợi, tổng số thuế giáo hội (phần Công giáo) hàng năm xấp xỉ 5 tỉ âu kim. Thuế này do các Sở tài chánh nhà nước trực tiếp trích từ thu nhập của tín hữu công giáo và tin lành (những ai có thu nhập mới phải đóng thuế, vì vậy chỉ có khoảng 30% số tín hữu công giáo đóng thuế này) và trao lại cho từng giáo phận. Nói là 8%, mà thật ra chỉ có 5%, là vì Giáo hội phải chi cho nhà nước 3% để trả công cho các Sở tài chánh. Ba khoản chi lớn nhất của các giáo phận từ tiền thuế: công tác mục vụ và điều hành các giáo xứ, các công tác xã hội và chi phí nhà trẻ. Đó là đóng góp của Giáo hội về mặt quốc gia.

Đóng góp quan trọng thứ hai không những chỉ cho quốc gia Đức, đó là đóng góp về mặt tri thức. 133 dòng và cộng đoàn truyền giáo toả ra trên khắp thế giới, các phân khoa thần học tại các đại học, các viện nghiên cứu của Giáo hội... với hàng trăm tác phẩm thần học và triết học xuất bản mỗi năm. Đây là một mặt quan trọng, có dịp tôi sẽ trình bày cụ thể hơn.

Đóng góp quan trọng thứ ba

là về mặt tài chánh cho Giáo hội hoàn vũ. Đây là phần mà tôi muốn đặc biệt giới thiệu với quý độc giả kì này.

Các Tổ chức Cứu trợ (Hilfswerke) của Đức

1. Adveniat hay Chiến dịch quyên góp Mùa Vọng. Đây là quỹ trực thuộc Hội đồng Giám mục, có từ 1961. Mỗi năm vào dịp mùa Vọng, HDGM kêu gọi giáo dân đóng góp trong một thánh lễ chủ nhật, nhằm giúp cho các giáo hội nghèo tại Châu Mỹ La-tinh và vùng Trung Mỹ, là nơi hiện có trên một nửa tổng số tín hữu hoàn vũ. Chủ điểm giúp đỡ của quỹ là về mặt giáo dục và giúp xây dựng cơ cấu hạ tầng cho các giáo hội tại đây. Trong 50 năm qua, Adveniat đã giúp 2,9 tỉ âu kim cho 200 ngàn dự án tại các vùng này. Năm 2012 tài chánh của quỹ có tất cả 52,7 triệu âu kim, trong đó có 31,3 triệu quyên được trong mùa Vọng và 13,6 triệu tiền tặng của cá nhân. 2012 chi ra 35 triệu cho 2,444 dự án.

Để chuẩn bị tình hình tài chánh bền vững cho tương lai, năm 2000 Adveniat đã thành lập một Quỹ hội độc lập mang tên của Hồng y Hengsbach là người đồng sáng lập QH, với tổng số vốn hiện có 6 triệu âu kim.

2. Caritas Quốc Tế (Caritas international). CI là một bộ phận của Caritas Đức, chuyên lo việc cứu trợ mang tính quốc tế mỗi khi có thiên tai hoặc chiến tranh xảy ra đây đó trên địa cầu, hiện hoạt động liên kết với hơn 160 tổ chức Caritas của các quốc gia khác. CI ngoài ra cũng giúp thăng tiến và phát triển cho các thành phần thua thiệt, bằng

qua các dự án cho các phụ nữ, các trẻ vô gia cư, các trẻ một thời bị bắt đi lính và các trẻ mồ côi do cha mẹ bị bệnh liệt kháng bỏ lại. Tài chánh của tổ chức gồm một phần tiền cá nhân hay xí nghiệp tặng, một phần khá lớn tiền hỗ trợ của chính phủ và một phần từ các tuần lễ lạc quyên trong Giáo hội, Hai lần vào mùa xuân và thu, những người thiện nguyện trong các giáo xứ đến tận từng gia đình trong giáo xứ hay đứng ngoài đường quyên góp. Khoản này càng ngày càng nhỏ lại, vì số người thiện nguyện làm công tác này càng ngày càng ít đi. Đây là một địa chỉ quen thuộc của Giáo hội Việt nam.

3. Tổ chức Truyền giáo Nhi đồng (Kindermissionswerk) hay Chiến dịch quyên góp dịp lễ Ba Vua (Sternsinger) là một tổ chức trẻ em giúp trẻ em của Giáo hội công giáo Đức, hình thành từ 1959, có trụ sở tại thành phố Aachen. Lịch sử hình thành của nó như sau: Auguste von Sartorius là một cháu gái 15 tuổi con một nhà giàu có ở Aachen sống vào giữa thế kỉ 19. Khi nghe tin về những thiếu thốn và hiểm nguy phải chịu của các em bên Trung Hoa và Phi châu, Auguste đã không cầm lòng được trước cảnh bất công và bất hạnh đó. Em quyết định đi quyên góp từ bạn bè và các gia đình thân thuộc để giúp các trẻ trên thế giới. Từ sáng kiến này, „Hội tuổi niên thiếu lãnh thánh“ được lập năm 1846. Từ một hội biến thành phong trào. Kể từ 1950 phong trào mang tên „Ngày truyền giáo thế giới nhi đồng“ (Weltmissionstag der Kinder). Từ đây, hàng năm vào dịp lễ Ba Vua, nửa triệu em trai gái trong hơn 11 ngàn giáo xứ tại Đức kết thành từng nhóm nhỏ ăn

bạn và tô vẽ mặt theo kiểu „ba vua từ phương đông“ rảo đi khắp các gia đình và các cơ quan trong vùng để quyên góp giúp các dự án liên quan tới việc thăng tiến trẻ em trên khắp địa cầu. Đây là tổ chức của trẻ em lớn nhất thế giới hiện nay. Mỗi cuộc xuống đường hàng năm như vậy các em quyên được trên dưới 50 triệu.

Hiện quỹ cũng đã thành lập một Quỹ Hội riêng „Sternsinger Stiftung“ để chuẩn bị cho bước đường vững bền trong tương lai.

3. Misereor hay Chiến dịch lạc quyên mùa Chay là một tổ chức cứu trợ trực thuộc HDGM Đức. Lịch sử hình thành của Misereor bắt đầu từ lời kêu gọi của Đại hội Công giáo Toàn quốc Đức năm 1954: Hãy lập một „định chế ở Đức cho công cuộc huấn luyện và giúp đỡ các giáo dân được đào tạo „ tại các quốc gia đang phát triển. 1958: các giám mục quyết định mở chiến dịch quyên góp đầu tiên với khẩu hiệu „*Misereor super turbam* (Mc 8,2“ (Thầy chạnh lòng thương đám đông) với mục đích chống lại nạn đói và bệnh phong cùi trên thế giới. 1959: Lần quyên mở màn được trên 34 triệu đức mã. Mỗi năm Giáo hội dành ra một chủ nhật trong mùa chay để quyên góp. Năm 2011 Misereor thu được 181 triệu, trong đó 62,9 triệu từ quyên góp mùa Chay, 107,4 triệu do Bộ Cộng tác và Phát triển của chính phủ tài trợ và 8,3 triệu lấy từ ngân sách của Giáo hội; và đã chi ra 170 triệu cho 1600 dự án. Cho tới nay Misereor đã chi tất cả 5,7 tỉ âu kim cho 100 ngàn dự án phát triển trên khắp thế giới, nhằm giúp chống lại nạn đói, bệnh tật, tạo thêm công lí cho con người bất kể thuộc tôn giáo nào. Từ 2005 Misereor lập cho mình

một quỹ hội mang tên giám mục Helder Camara với số vốn căn bản hiện lên tới 9 triệu âu kim, mang về cho 2011 một số tiền lời 155 ngàn để tài trợ thêm cho các dự án..

3. Tổ chức Truyền giáo Công giáo Quốc tế (Missio) là một thành phần trong mạng lưới các tổ chức truyền giáo thuộc quyền Giáo chủ, có hai cơ quan đặt tại Đức: Aachen và München. Missio ở Aachen thành lập năm 1832. Missio ở München lập năm 1838. Ngày chủ nhật lễ truyền giáo cuối tháng 10 là ngày quyên góp không những ở Đức mà cả trên khắp thế giới. Sứ mạng của Missio: „mở đường cho mọi người nhận ra Giáo hội là một cộng đoàn, trong đó mỗi thành phần đều đóng góp phần mình, để thông điệp Hi vọng của Chúa Kitô tới được con người ở mọi nơi trên một thế giới chung“. Như vậy mục tiêu của Missio chủ yếu hỗ trợ và thúc đẩy công tác truyền giáo. Missio và Misereor làm việc chặt chẽ nhau. *Missio nhận các dự án về truyền giáo, đào tạo và huấn luyện, Misereor các dự án về phát triển và xây dựng.* Họ chuyên đổi cho nhau các dự án từ các nơi gửi về. Năm 2011, Missio tài trợ cho gần 500 dự án trên 35 quốc gia với số tiền trên 16 triệu. Misereor và Missio là hai địa chỉ mọi giám mục Việt nam đều biết.

Ngoài ra, từ năm 2000 Missio Aachen lập cho mình một quỹ hội riêng mang tên „Quỹ Hội Pro Missio“ với vốn căn bản hiện lên tới 25,2 triệu, mang về cho năm 2011 một số tiền lời 636 ngàn góp thêm vào việc tài trợ cho các dự án. Đồng thời vào năm 2003, Missio München cũng lập một quỹ hội mang tên „Quỹ Hội Ecclesia mundi“ với số vốn căn bản hiện có

hơn 7 triệu và có tới 50 ngàn hội viên tài trợ.

3. Renovabis hay Chiến dịch quyền góp dịp lễ Chúa Thánh Thần. Đây là một chiến dịch có từ năm 1993, với mục đích tạo đoàn kết với các dân tộc ở Trung và Đông Âu. Cụ thể, Renovabis tài trợ và hỗ trợ các giáo hội địa phương tại các nước Đông Âu đã một thời phải sống dưới ách cộng sản. Từ 1993 Renovabis đã giúp 29 quốc gia qua 18,5 ngàn dự án với 560 triệu âu kim. Ngân sách năm qua của Renovabis có 30 triệu, đã giúp được 850 dự án. Ngân sách này được thành lập từ tiền thuế giáo hội, tiền quyên dịp lễ Thánh Thần, tiền hỗ trợ của chính phủ và tiền tặng cũng như tài sản để lại của các cá nhân.

Đó là 6 quỹ chính của Giáo hội hướng tới trợ giúp cho các giáo hội hoàn vũ và cho việc truyền giáo hải ngoại. Nhưng không chỉ 6 tổ chức đó mà thôi. **133 dòng và cộng đoàn truyền giáo** hàng năm cũng tài trợ cho các dự án hải ngoại trên 100 triệu. Và **27 giáo phận** cũng có những dự án liên kết

hợp tác với các giáo phận bạn trên khắp thế giới, hàng năm họ cung ứng khoảng 45 triệu trích từ khoản thuế giáo hội và tiền quyên hoặc tặng cho việc tài trợ các dự án đó.

Ngoài ra còn phải nhắc tới một tổ chức cứu trợ lớn nữa: **Kirche in Not** (Giáo hội trong cơn nguy khốn). Tổ chức này do linh mục dòng người Hoà-lan Werenfried van Straaten lập năm 1947, ban đầu là để kêu gọi dân Hoà-lan và các nước âu châu khác góp đỡ heo giúp dân Đức đang lâm vào cảnh đói sau chiến tranh. Nay Kirche in Not đã trở thành một Tổ chức Cứu trợ Giáo chủ (thuộc quyền Giáo chủ) với 17 quốc gia thành viên, trụ sở chính đặt tại Königstein, Đức. Nơi đây hàng năm giải quyết khoảng 10 ngàn đơn xin tài trợ của các giám mục trên khắp thế giới gửi về. Chi nhánh Đức của Kirche in Not có trụ sở tại München. Năm 2011 Kirche in Not Đức đã nhận được hơn 9 triệu tiền tặng từ 55 ngàn người. Kirche in Not chủ yếu tài trợ những dự án huấn luyện và đào tạo linh mục, giúp nuôi sống các linh mục và tu sĩ, hỗ trợ việc xây dựng hay sửa sang các cơ sở

đào tạo, giúp tài chánh cho việc dịch và in ấn sách đạo.

Như ta thấy trên, bước vào thập niên 2000 là một mốc quan trọng của các tổ chức cứu trợ công giáo tại Đức. Cho đến lúc này, họ vẫn còn an tâm sống trong nô nức và mật của lòng hăng say đóng góp và tặng đỡ của tín hữu Đức. Nhưng tất cả nay đều biết rằng, đến một lúc nào đó, sữa và mật sẽ không còn đương nhiên chảy nữa. Vì thế họ thành lập và xây dựng cho mình những Quỹ hội riêng để công cuộc tài trợ được tiếp tục đều và bền vững trong tương lai. Ngay một số giáo phận cũng đã lập cho mình Quỹ hội riêng để giúp tín hữu hoàn vũ.

Tóm lại, mỗi năm bà chị Đức bỏ ra trên nửa tỉ âu kim (2010: 519,5 triệu, 2011: 504,5 triệu) để công các Giáo hội em trên khắp thế giới. Nhìn bảng thu của năm 2011 để biết qua các khoản thu của 6 tổ chức cứu trợ (nguồn Jahresbericht Weltkirche, 2011).▣

Thu	Adveniat	Caritas Quốc Tế	TCTG Nhi Đồng	Misereor	Missio	Renovabis	TC
Tiền tặng	14.285.341	32.045.255	68.402.641	45.095.229	39.388.659	5.327.501	204.589.626
Tiền quyên	29.367.607	0	0	17.762.583	7.925.109	5.603.295	60.658.594
Do các giáo phận đóng góp	635.000	5.260.564	0	8.340.250	22.054.893	16.209.230	52.499.897
Tài trợ của các Bộ và của EU	0	18.574.296	0	107.379.464	0	5.495.000	131.448.760
Tiền lời, chủ yếu từ các Quỹ hội	12.906.604	7.2126.568	2.982.275	21.481.550	9.493.295	1.408.485	55.398.777
Tổng Cộng	57.194.553	63.006.683	71.384.916	200.059.076	78.861.956	34.088.511	504.595.696

NHÀ HÀNG

Restaurant

\$1.99

Chuyên Về

- 1. CƠM GÀ CHIÊN 1/2 CON SPECIAL \$3.95**
1/2 Cornish Game hen with Fried Rice
- 2. CƠM TẮM BÌ SƯỜN TRỨNG CHIÊN \$3.50**
Broken Rice with BBQ Pork & Egg
- 3. CƠM BÒ STEAK TRỨNG CHIÊN \$3.50**
Steam Rice with Beef Steak & Egg
- 4. CƠM TÔM KHO TÀU \$3.50**
Large Prawn with Rice
- 5. HỦ TIẾU NAM VANG + BÁNH MÌ + XÍ MẠI \$3.50**
Rice Noodle Soup
- 6. MÌ NAM VANG + BÁNH MÌ + XÍ MẠI \$3.50**
Egg Nood Soup
- 7. PHỞ ĐẶC BIỆT \$2.75**

7971 Westminster Blvd.
Westminster, CA 92683
(714) 893 - 8364 or
(714) 8 YÊU ĐỜI

12035 Garden Grove Blvd.
Garden Grove, CA 92843
(714) 636 - 3426 or
(714) NÊN ĐI ĂN

MILE SQUARE DENTISTRY

15972 EUCLID ST. STE. F, FOUNTAIN VALLEY, CA 92708
(714) 839-7660

GIỜ MỞ CỬA: Thứ Hai - Thứ Sáu: 10am - 7pm
Thứ Bảy: 10am - 4pm

Bác Sĩ Nha Khoa

CHRISTOPHER KHIEM NGUYEN, D.D.S.

Nha Khoa Tổng Quát và đặc biệt về thẩm mỹ (Porcelain Veneers, Bonding, Bleaching)

JENNI HA NGUYEN, D.D.S.

- Chữa trị các bệnh về răng và nướu
- Làm răng giả các loại
- Nha Khoa phòng ngừa cho người lớn và trẻ em
- Tiểu giải phẫu
- Săn Sóc trẻ em để ngừa sâu răng và mọc răng lệch lạc
- Chữa trị theo kỹ thuật tân tiến hiện đại và phương pháp sát trùng tối đa để tránh bệnh truyền nhiễm

**TẬN TÂM - CHU ĐÁO - NHẸ NHÀNG
MÁY MÓC VÀ DỤNG CỤ TỐI TÂN**

**NHẬN MEDICAL VÀ BẢO HIỂM
GIÁ ĐẶC BIỆT CHO QUÝ VỊ
KHÔNG CÓ BẢO HIỂM**

DONG NAI PHARMACY Dược Sĩ **TRẦN ĐỨC HIẾU** Dược Sĩ **TRẦN LƯU THỊ ÁI**

CÔNG TY CUNG CẤP DƯỢC PHẨM VÀ DỤNG CỤ Y KHOA

9081 Bolsa Ave., Suite 108, Westminster, California
(gần tiệm Hòa Bình Food To Go, trong khu Guaranty Bank of California)

Tel: (714) 379-5072 Fax: (714) 379-5074

BÁN VÀ CHO THUÊ CÁC DỤNG CỤ Y KHOA:

- XE LĂN - NẠNG CHỐNG - NẠNG TẬP ĐI (Walker)
- GIƯỜNG BỆN VIỆN VÀ CÁC ĐỒ DÙNG PHỤ THUỘC (Hospital Bed & Accessories)
- DỤNG CỤ AN TOÀN TRONG PHÒNG TẮM (Bathroom Safety Products)
- CÁC LOẠI MÁY ĐO ĐƯỜNG TRONG MÁU (Blood Glucose Monitor)
- MÁY ĐO HUYẾT ÁP (Blood Pressure Monitor)

CUNG CẤP ĐẦY ĐỦ:

- CÁC LOẠI DƯỢC PHẨM BÁN THEO TOA (Prescription Drugs) HAY BÁN TỰ DO (OTC Drugs)
- CÁC LOẠI SẢN PHẨM NUÔI DƯỠNG BỆNH NHÂN QUA ỐNG CHUYỂN VÀO RUỘT
- HAY CHUYỂN VÀO MÁU (Enteral & Parenteral Nutrition Products)
- CÁC VẬT DỤNG DÀNH CHO BỆNH NHÂN TIỂU TIỆN BẤT THƯỜNG (Incontinence Products)
- CÁC VẬT DỤNG DÀNH CHO BỆNH NHÂN GIẢI PHẪU LỖ THÔNG QUA THÀNH BỤNG (Ostomy Products, TÚI DẪN LỖ THÔNG ĐẠI TRÀNG (Colostomy Products).

SẢN PHẨM TỐT - AN CẦN - TẬN TÂM - NHANH CHÓNG

GIỜ MỞ CỬA: Thứ Hai - Thứ Sáu: 10AM - 6PM Thứ Bảy: 10AM - 3PM

NHẬN:

MEDICAL - MEDICAL - CÁC
LOẠI BẢO HIỂM - AETNA -
ALTARX - BLUE CROSS -
BLUE SHIELD - CARE MARK
- CIGNA - COMPLETE - DI-
VERSIFIED - EXPRESS
SCRIPTS - FOUNDATION -
GEHA - HEALTHNET - MET
LIFE - PACIFICARE - PAID -
PCS - PCN - PERFORM - PER-
CARE - RESTAT - RX NET -
SCRIPCARD - TRAVELER -
VALUE RX

Ngân hàng Nhà Nước Bị tố “rửa” vàng

■ Trần Nguyễn Thảo

Bàn tay quyền lực vừa được nói dài thêm cho “lợi ích nhóm” qua hai nhân vật mới vào Bộ Chính Trị. Việc này làm cho mâu thuẫn nội bộ trong Cộng đảng sâu thêm mức mới. Nhóm ăn nhiều, phe ăn ít, gây khủng hoảng chính trị, đưa kinh tế vào con đường phá sản không tìm nổi đường ra, làm cho Hanoi lúng túng, lún sâu trong vũng lầy đồng hình, đồng dạng với Bắc Kinh, làm bản cùng hóa tầng lớp nhân dân đang bị mọi cấp chia nhau trần lột qua các cuộc cưỡng chiếm tài sản, đất đai . . . thậm chí có thể đi đến cướp ngày qua mưu gian độc quyền mua bán vàng, “rửa” vàng như chính báo VC tố cáo. Và dám cả sẽ có đổi tiền như tin đồn (?) Thảm trạng Vietnam ngày nay là hậu quả của lối “sao chép” mọi thứ từ Bắc Kinh, đưa đến lệ thuộc phần lớn vào Trung Cộng. Năm 1986, Việt nam áp dụng “kinh tế thị trường theo định hướng xã hội chủ nghĩa”, nay

đã bước sang năm thứ 27, dù chiến lược kinh tế này bị phá sản, nhưng đối với nhiều tay chóp bu rất giàu có trong Cộng đảng, sách này vẫn còn giá trị vạn năng! Họ dường như không bao giờ nghĩ đến đưa Dân Tộc hướng tới tương lai. Các quốc gia kinh tế tự do thuộc 12 nước, kiểm soát 40% sản lượng kinh tế toàn cầu, đã hình thành Hiệp Ước Đối Tác Xuyên Thái Bình Dương (Trans-Pacific Partnership - TPP). Qua Hoa Kỳ, TPP đang vươn tay ra để Việt nam có thể nắm bắt vận hội này mà thoát dần ra khỏi tầm trời buộc của Trung Cộng. Hanoi đang ngấm nghĩa mô hình TPP, nhưng còn đang do dự, tiếc nuối, muốn cuộn tròn trong lối mòn hoài cổ (?).

Làm gian, tranh ăn giỏi

William Pesek, phân tích gia thường trực của công ty tin tài chính Bloomberg, vừa có bài nhận định riêng về kinh tế Việt Nam với tựa đề “Việt Nam, Ngôi sao đang ngum” (Vietnam’s Star Is Dimming). William Pesek viết rằng, “*Hồi tháng Hai, Thứ trưởng Tài chính Trương Chí Trung hứa hẹn chính phủ sẽ đưa ra một kế hoạch rà soát kỹ càng toàn bộ 52 tập đoàn thuộc sở hữu nhà nước, chậm nhất là đến tháng Sáu. Nay thì Hanoi lại lỡ mất mục tiêu thành lập một công ty quản lý tài sản nhằm xử lý nợ xấu ngân hàng. Các cam kết kiểm chế các khoản đầu tư công, các hoạt động cho vay và các doanh nghiệp nhà nước nắm tới 40% GDP, nhưng thương nghiệp rất tệ*”. William Pesek hỏi là, “*liệu chính phủ của ông Dũng có thể triển khai một cách đáng tin cậy bất kỳ sự cải thiện nào hay không, chứ đừng nói là cả ba cùng lúc*”.

Đầu năm, hai ông Dũng, Thủ tướng và Bình, Thống đốc Ngân hàng nhà nước (NHNN) ra sức vận động

đòi thành lập công ty xử lý nợ xấu để ưu tiên giải quyết nạn bong bóng nhà đất, nơi hùn hạp làm ăn của nhiều đảng viên có hạng. Đến tháng Ba, Hanoi nói là đề án này được Bộ Chính Trị phê duyệt, sang tháng Tư, cùng đề án này, lại bị phía chính phủ của ông Dũng bác bỏ.

Nạn bè phái – Lợi ích nhóm đã thắng thế ngay trong hội nghị trung ương 7, bế mạc hôm 11 tháng 5, vừa rồi đã đưa ông Nguyễn thiện Nhân, Phó Thủ Tướng và bà Nguyễn thi Kim Ngân, Phó Chủ Tịch Quốc Hội được vào Bộ Chính Trị, đánh gục hai ông Nguyễn bá Thanh, tân Trưởng Ban Nội Chính và Vương đình Huệ, tân Trưởng Ban Kinh Tế Trung Ương. Qua việc này dân chúng kháo với nhau là phe “đồng chí X” đạt thêm bàn thắng mới. Lợi ích nhóm nhờ thêm được hai ghế trong Bộ chính trị sẽ chiếm miếng mồi ngon hơn trong cuộc tranh ăn còn nhiều màn gay cấn.

Căn bản hành động của Cộng đảng không vì chủ nghĩa nào cả và cũng không vì nhân dân, mà đấu đá nhau để giành bằng được cơ hội tham nhũng béo bở cho lợi ích nhóm của họ. Họ nhìn đâu cũng thấy kẻ thù, nghiêm trọng hơn là họ xem toàn dân cũng là kẻ thù, các tư tưởng dân chủ tiến bộ là thế lực thù địch.

Có . . . đổi tiền ?

Sấm chớp hãi hùng cùng mưa rơi nặng hạt xen kẽ từng cơn trong khí trời oi bức gần 100 độ bách phân của mùa Hè nhiệt đới tại VN, không thấm gì với cơn sốt vàng trong lòng người dân. Dân chúng

lo sợ Hanoi sắp đổi tiền giới hạn, như thảm họa cướp ngày từng diễn ra 5 lần trước đây, làm trắng tay dân lành khắp nước; vì vậy, dân đã đổ xô đi mua vàng cất giữ. Giá vàng trong nước liên tục tăng như vòng xoáy rất nhanh, cao hơn giá vàng quốc tế, từ 3 triệu vào đầu tháng Tư, lên tới 5 rồi 7 triệu đồng mỗi lượng đầu tháng Năm. Ngân hàng nhà nước (NHNN) bất lực, lúng túng, tuyên bố rất quanh co “*NHNN chỉ ổn định thị trường, chứ không ổn định giá vàng*”!

Tại sao dân chúng lại đổ tiền ra mua vàng dù giá rất cao, chủ tịch hiệp hội kinh doanh vàng, ông Nguyễn Thành Long nói: “*Nếu kinh tế ổn định, thị trường chứng khoán phát triển thì người ta cũng sẽ chia tài sản vào thị trường chứng khoán và tiết kiệm gửi vào ngân hàng. Nếu tiền đồng mất giá và thị trường chứng khoán liên tục rớt giá thì người ta sẽ tìm nơi trú ẩn an toàn là vàng.*”

Tính cho tới nay Việt Nam đã có tổng cộng 5 lần đổi tiền, hai lần tại miền Bắc và ba lần tại miền Nam. Tại các vùng do VC kiểm soát lúc đó, năm 1951 Hanoi áp dụng đổi tiền lần đầu, với tỷ giá 1 đồng bạc mới bằng 100 đồng của năm 1946, thường gọi là giấy bạc Đông Dương. Vào dịp này, Hanoi thành lập NHNN. Lần đổi tiền thứ hai xảy ra vào năm 1959, lần này

tỷ giá tăng gấp 10 lần. 1 đồng của năm 1959 bằng 1.000 của năm 1951.

Hai lần đổi tiền tại Miền Bắc cho thấy sự xuống giá nhanh chóng của đồng bạc dưới thể chế độc tài tàn ngược. Tính từ năm 1946 đến 1959 là 13 năm, đồng tiền VC đã bị mất giá trị hoán đổi 1.000 lần.

Khi Hanoi xâm chiếm được Miền Nam năm 1975 thì đổi tiền là cách thủ tiêu đồng tiền miền Nam Việt Nam. Ngay từ lần đổi tiền đầu tiên, Hanoi đã diễn trò tráo trở. Tin sẽ đổi tiền lọt ra ngoài. Hanoi công khai phủ nhận tin đổi tiền trên làn sóng phát thanh. Dân không tin, vội dồn tiền mua vàng, hiện vật và nhu yếu phẩm. Nửa đêm bạo quyền ra lệnh giới nghiêm và người dân đã bị lột trắng tay qua những tờ bạc mới - màn đầu giới thiệu căn tính bạo tàn của chế độ.

Lần đổi tiền thứ 3 vào ba năm sau, 1978, với danh xưng chính thức là “cải tạo công thương nghiệp” ở miền Nam. Lần này, Hanoi chỉ nhằm lột sạch những gì dân Miền Nam kịp trở tay mua vàng, quý kim, ngoại tệ trong hai lần đổi tiền trước. Tháng 3 năm 1978, trong 24 giờ VC niêm phong và tịch thu gần 35 nghìn doanh nghiệp lớn nhỏ trên khắp Miền Nam Việt nam. Qua đêm tinh dậy, toàn bộ lớp người ưu tú thuộc kinh tế miền Nam bị loại khỏi vòng chơi, trắng tay vì bọn cướp ngày bằng quyền lực. Cảm thấy dân trong Miền Nam vẫn giấu được vàng, nên Hanoi tổ chức vượt biên bán chính thức để vét nốt số vàng còn lại.

Nay, 38 năm sau, gác mơ kinh hoàng còn mạnh nha tái diễn, khắp nước đang rộ lên tin đổi tiền, râm ran lúc mạnh khi yếu, nhưng không

khuất tất trong cách điều hành thị trường vàng miếng của NHNN. Bài báo này bị yêu cầu gỡ xuống. Đồng thời NHNN còn yêu cầu Tổng cục An ninh II thuộc Bộ Công an điều tra và truy tố theo điều 88 bộ luật hình sự đối với bài viết “Rửa” vàng bằng cơ chế... .

Theo Báo Thanh Niên online, hai năm 2011 và 2012, VN đã nhập 163 tấn vàng khối, trị giá 8 tỷ 592 triệu Đôla. Riêng vàng nữ trang chưa cơ sở nào có giấy phép, nhưng số vàng loại này nhập lậu vào VN cũng lên đến 25.5 tấn, trị giá 1 tỷ 300 triệu Đôla. VC có lực lượng công an, cảnh sát con kiến cũng không chui lọt, sao lại có số vàng nữ trang hàng chục tấn nhập lậu ?

hề tất. NHNN chính thức lên tiếng bác bỏ tin sẽ đổi tiền, nói rằng, chi phí in, vận chuyển và tổ chức để đổi một số tiền lớn như hiện nay là không thể. Nhưng dân chúng, qua báo mạng đáp lại, nếu cũng đổi tiền theo cách thói ăn cướp cũ, (\$1) đồng tiền mới có mệnh giá bằng (\$100.000) đồng hiện hành chẳng hạn, thì cách trấn an của NHNN chỉ là trò bịp cũng hơi xưa rồi!

Ngay bây giờ có thể Hanoi “án binh bất động” để tin đồn đổi tiền lắng xuống, dân chúng quên dần, rồi mới ra tay bắt nạt khi tình thế thuận tiện với Hanoi. Bài toán này cũng không dễ làm. Dân chúng sẽ quan sát động thái nơi các “nhóm lợi ích” về thương vụ, tài vụ, ngoại tệ và vàng bạc, quý kim. Các dấu hiệu này xảy ra không thể giữ hoàn toàn bí mật được, từ đây dân chúng sẽ đoán ra được “giờ đó” đang gần kề.

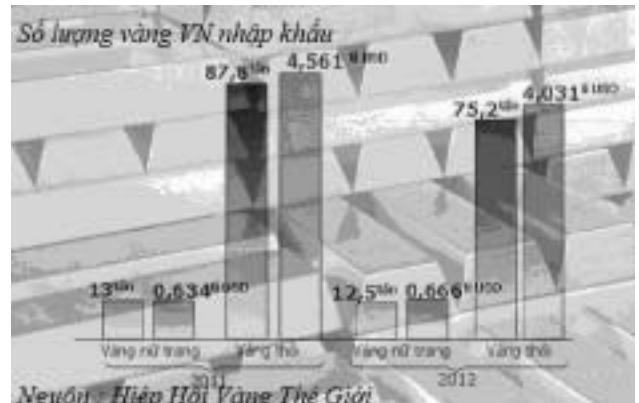
Báo VC tố NHNN “Rửa” vàng

Gần đây báo Thanh Niên online đăng bài “Rửa Vàng” nói về những

Nay số vàng nữ trang nhập lậu được cán thành vàng miếng, mang nhãn SJC, bán ra cho nhóm ngân hàng cùng “băng” thành vàng có giấy tờ minh chứng. Mấy tháng vừa qua, NHNN đã tổ chức 11 lần bán cho các ngân hàng cùng “băng” 313.200 lượng vàng, tương đương 12 tấn. Với những biến động tại thị trường vàng, các chính sách xuất - nhập và cuộc chuyển đổi vàng mang các thương hiệu khác sang SJC trong thời gian qua hé lộ khả năng đã có tình trạng trục lợi chính sách để “rửa” số lượng vàng lậu khổng lồ đã tràn vào VN thành số vàng hợp pháp. 25.5 tấn vàng nữ trang có thể cán thành 700 ngàn lượng vàng. Giá vàng tại VN cao hơn giá vàng thế giới trung bình mỗi lượng 5 triệu đồng, số tiền sai biệt này lên đến tiền tỉ Đôla!

Định cướp vàng nữa ?

Một số chuyên gia kinh tế quan sát động thái của Hanoi về việc giành độc quyền mua, bán và kiểm soát vàng miếng cho rằng, VC đang toan tính một chiến dịch tịch thu tài sản dân chúng thêm lần nữa. Nếu xảy ra, thì đây là chiến dịch tịch thu tài sản dân chúng lần thứ 8 sau “cải cách ruộng đất” năm 1953, “đánh tư sản mại bản” năm 1978 và 5 lần đổi tiền lần lượt trên cả hai miền Bắc, Nam từ năm 1951

đến 1978.

Quý độc giả có thể xem xét các sự kiện theo thời gian sau đây để có phán đoán riêng :

* 6-10-2011: NHNN cho phép Công ty Saigon Jewelry Company (SJC) và năm ngân hàng (NH) gồm Eximbank, ACB, Sacombank, Techcombank và Đông Á bán 5 tấn vàng cùng một mức giá để can thiệp thị trường. Ngoài ra, theo thông tư 32 của NHNN, 5 ngân hàng (NH) vừa nói đủ điều kiện được bán vàng huy động, đồng thời mở tài khoản vàng ở nước ngoài để cân bằng trạng thái.

* 10-10-2011: NHNN ra quy định cấm NH thế chấp, cầm cố

(xem tiếp trang 117)

Lúc 10 giờ sáng Thứ Hai 20-5-2013, Đức Cha Vincent Nguyễn Văn Long, GM. Phụ tá Giáo Phận Melbourne, Úc châu, đã ưu ái dành cho anh chị em trong nguyệt san Diễn Đàn Giáo Dân và Nhóm Gioan Tiền Hô một cuộc gặp gỡ tại tòa soạn tạp chí ở đường Dillow thành phố Westminster.

Hiện diện trong buổi hội kiến quý giá này, ngoài một số đồng quý anh chị trong tờ báo và nhóm Gioan Tiền Hô còn có mấy anh em trong Phong Trào Giáo Dân hải ngoại.

Sau phần giới thiệu, Đức Cha đã chia sẻ niềm vui của ngài trước hai sự kiện quan trọng trong Giáo Hội hoàn vũ cũng như Giáo Hội quê nhà. Theo Đức Cha thì sự kiện Hồng Y Đoàn bầu chọn Đức Thánh Cha Phanxicô vào ngôi vị lãnh đạo Giáo Hội hoàn vũ trong giai đoạn này là một sự kiện vô cùng quan trọng. Trong khi ấy, từ Việt Nam, việc Hội Đồng Giám Mục công bố bản nhận định và góp ý về sửa đổi Hiến Pháp cũng mang một ý nghĩa đặc biệt đánh dấu một chuyển mình tích cực của Giáo Hội quê nhà. Cho dù sau này đảng và nhà nước CSVN hành xử ra sao thì thái độ công khai bày

Gặp gỡ

Đức Cha Nguyễn Văn Long

“Tôi nguyện làm viên gạch lót đường...”

tỏ quan điểm của HĐGM cũng rất cần thiết, phù hợp với đường hướng căn bản của Hội Thánh là luôn đi sát với nguyện vọng chính đáng của quảng đại quần chúng

qua về tình hình Giáo Hội Công Giáo Úc, cách riêng cộng đồng CGVN tại các tiểu bang Úc Châu và chương trình mục vụ của ngài. Ngài tâm sự: *“Tôi nguyện làm*

trong nước, nhất là những thành phần thấp cổ bé miệng đang là nạn nhân trực tiếp của chế độ độc tài hiện nay. Đức Cha nhấn mạnh tới vai trò quan trọng của các giới làm truyền thông văn hóa Công Giáo trong giai đoạn hiện tại

viên gạch lót đường, và đường ta, ta cứ đi”

Trong hơn một tiếng đồng hồ sau đó, anh chị em đã bày tỏ cùng Đức Cha Vincent nhiều ý kiến xây dựng liên quan tới vai trò người tín hữu giáo dân đối với thân mệnh Giáo Hội và Quê Hương Việt Nam trong hoàn cảnh khó khăn hiện nay.

Cuộc gặp gỡ kết thúc lúc 12 giờ trưa. Trước khi từ biệt anh chị em, Đức Cha đã dâng lời cầu nguyện ngắn và ban phép lành cho mọi người hiện diện.

Qua cuộc tiếp xúc lần này, một lần nữa Đức Cha đã để lại trong lòng anh chị em nhiều cảm tình quý mến về sự khôn ngoan, minh mẫn và thái độ khiêm tốn của ngài.☐

Dịp này Đức Cha cũng cho biết

Sổ Tay Thường Dân Tưởng Năng Tiến

Nguyễn Tuân, Nguyễn Xuân Tu, Nguyễn Văn Hải & Nguyễn Phương

*Tổ quốc tôi vẫn chưa là vô phúc
May còn em khổ nạn gánh lên đời
Văn Công Mỹ*

“Phùm Gi cách buôn Nu khoảng sáu cây số thôi nhưng có tới hai kiểu đường. Hai cây số đầu là đường nhựa láng o, khoảng bốn cây số sau thì lờm chờm đá, ổ gà và mịt mù bụi bặm.

Buôn nằm cạnh quốc lộ 25, bên cạnh con đường rách nát y như bản thân mình vậy. Đi ngang qua nhìn vào buôn, sẽ thấy những ngôi nhà sàn nhỏ bé đứng cạnh nhau, rúm ró, buồn bã và nín nhịn.” (Amai B’lan. *Nước Mắt Của Rừng*. San Jose: Nhân Ảnh, 2013.)

“Rúm ró” và “nín nhịn” chắc chắn không phải là đường lối kiến trúc đặc trưng của miền sơn cước. “Những ngôi nhà buồn bã nhỏ bé” nằm “bên cạnh con đường lờm chờm đá, ổ gà và mịt mù bụi bặm” (nói nào ngay) là hình ảnh quen thuộc, có thể nhìn thấy khắp mọi nơi trên đất nước Việt Nam – bất kể là ở miền xuôi hay mạn ngược.

Hệ lụy của cái nghèo – nghèo/nàn, nghèo/khó, nghèo/khổ, nghèo/hèn, nghèo/đói, nghèo/túng, nghèo/yếu ... – đã thấm đẫm trong cách ăn ở (cũng như ăn nói) của người dân Việt – kể cả khi họ đứng *điển*

thuyết giữa một kinh thành hoa lệ:

“Tr ong tâm trí của chúng tôi, Xuân Diệu là một trong những nhà thơ thông thái, nhà thơ của những kiến thức uyên bác. Từ 1946, ông đã có mặt trong đoàn đại biểu Quốc hội Việt Nam qua Pháp. Nhưng do chiến tranh kéo dài, mãi 1981, tức là 35 năm sau, trong khuôn khổ một số quan hệ được nối lại với nước Pháp, người ta mới lại thấy ông trở lại thăm cái xứ sở hoa lệ ấy.

Ở đó, như báo chí đưa tin, ông có dịp diễn giảng trước các sinh viên đại học Paris về ảnh hưởng văn hoá phương Tây trong văn học Việt Nam, và về những nhà thơ cổ điển Việt Nam có nhiều ảnh hưởng trong đời sống. Nghĩa là, ông đã diễn thuyết toàn những vấn đề cơ bản cả. Thuận miệng và rất hồn nhiên, tôi hỏi Xuân Diệu khi gặp ông đi Pháp trở về:

- Thế anh có dịp gặp Aragon

hay những nhà thơ Pháp nổi tiếng, mà các anh vẫn nói với bọn này...

Câu trả lời của Xuân Diệu là hoàn toàn bất ngờ với tôi:

- Em ơi! Đâu người ta có gặp những người như mình. Xuân Diệu đến Pháp, chỉ để nói chuyện thơ với một số bạn Việt kiều và nhà chuyên môn thôi.

Ảnh: Đặng Đại (*Tuổi Trẻ Online*)

Bảy giờ tôi mới sững ra. Sự biết thân biết phận, thường trực ở một người như Xuân Diệu, như một thứ bản năng thứ hai.

Trong chừng mực nào đó, phải nhận sự nhẫn nhịn ở Xuân Diệu là một cái gì đáng quý. Nó không chỉ là khiêm tốn, là biết điều. Sâu sắc hơn thế, nó chứng tỏ một nhận thức chính xác về tình thế người làm văn nghệ ở một nước mà đời sống vật chất còn nhiều khốn khó. Nó giúp cho người nghệ sĩ tránh khỏi những hoang tưởng bốc đồng quá đáng, làm phiền mọi người và làm phiền chính mình. Có điều nhiều khi Xuân Diệu đã đẩy nó đi quá xa, biến thành một cách sống

cầu an, chiều đời, tự hạ thấp nhu cầu nghệ thuật và chất lượng sáng tác của mình một cách đáng tiếc.”

(Vương Trí Nhàn. Cây Bút, Đòi Người: Xuân Diệu Sống Để Mãi Sắt Nền Kim. Sài Gòn: Phương Nam, 2002).

Ở một mức độ ít “đáng tiếc” hơn, người ta vẫn thường gặp cái thái độ “nín nhịn” cùng với lối sống “rúm rỏ” tương tự nơi rất nhiều người khác:

“Mọi việc không như ý muốn! Đòi thật lắm chuyện! Nhưng trải qua hai cuộc chiến tranh mình còn được sống được làm thơ, còn may mắn hơn khối người khác thế là được rồi. Có vẻ như đây cũng chính là những ý nghĩ mang tính cách tự an ủi thường đến với Tế Hanh sau khi đã chắt lên vai một cuộc sống trong ba phần tư thế kỷ!” (Sđd, tr. 209).

Đến như (cỡ) Nguyễn Tuân rồi cũng phải “nhập vai” nín nhịn để nín thở qua sông thôi:

“Từ sau 1945, với thiên lương và tinh thần yêu nước sẵn có, Nguyễn Tuân lại nhanh chóng phục thiện, để đứng vào hàng ngũ Cách mạng. Con người chủ yếu ở ông, từ nay, là con người cán bộ, con người chiến sĩ, nghĩa là thành viên của một tập thể có kỷ luật, tập thể ấy phấn đấu cho một lý tưởng nhất định, nên mỗi thành viên trong đó phải làm tất cả để đóng góp cho sự nghiệp chung.” (Sđd, tr. 215).

Điều được nhà phê bình văn học Vương Trí Nhàn mô tả bằng mỹ từ như “thiên lương,” và “tinh thần yêu nước,” qua đoạn văn thượng dẫn – tiếc thay – đã không được chia sẻ bởi một người cầm

bút khác, nhà văn Vũ Thu Hiền:

“Trí thức Việt Nam thời ấy ngoan ngoãn lắm, dễ bảo lắm... Không ở đâu trong các nước xã hội chủ nghĩa có được một tầng lớp trí thức ngoan như thế. Trí thức ở các nước Ba Lan, Hungari, Tiệp Khắc, Liên Xô, kể cả trí thức Trung Quốc cũng đâu hơn nhiều.

Đảng tập hợp họ, bảo họ chỉnh huấn để củng cố và nâng cao lập trường thì họ thành tín như những cậu học trò nhỏ ngồi nghe cán bộ Đảng dạy bảo... Đảng bảo phải hạ phóng, ba cùng, thế là họ bỏ bàn giấy, phòng thí nghiệm, giảng đường, ba lô lên vai xuống nông thôn, chịu cực, chịu khổ, ba cùng với nông dân, ngày ngày tu dưỡng hồng có được những đức tính của người dân cày chẳng cần học hành cũng có...

Đảng hô hào phóng tay phát động quần chúng làm Cải cách ruộng đất thì họ lăn lộn ngày đêm nơi bùn lầy nước đọng ‘thăm nghèo hỏi khổ, bắt rết xâu chuỗi’. Cùng với đội với đoàn họ mẫn cán thực hiện định mức thành phần, tìm ra bằng được, cho đủ số kẻ thù theo chỉ tiêu của Đảng đặt ra, hăng hái lôi bọn cường hào, ác bá ra đấu tố, ra pháp trường.

Đến khi Đảng ngưng ngưng tuyên bố sửa sai thì họ mới ngã ngựa ra rằng họ, những trí thức, lẽ ra phải lấy nhân ái làm đầu, thì đã theo Đảng nhúng tay vào máu. Do quá tin Đảng họ nhắm mắt tuân theo, không suy nghĩ, ai ngờ cùng với chủ thuyết lấy đấu tranh giai cấp làm động lực tiến hóa, Đảng đã gây ra vô vàn bi kịch trong đời sống một dân tộc hiền hòa.” (Vũ Thu Hiền. Đêm Giữa Ban Ngày, ²nded. Virginia: Tiếng Quê Hương, 2008).

Giá mà người Việt cứ “hiền hoà” mãi như thế thì đỡ (mệt) biết chừng nào mà kể. Toàn thể đồng bào sẽ vẫn tiếp tục được sống trong Độc Lập – Tự Do – Hạnh Phúc, vẫn nô nức bước theo con đường mà Bác (kính yêu) đã chọn. Rồi cứ năm hết, tết đến mọi người lại háo hức mừng Đảng/mừng Xuân – những mùa xuân trên thành phố Hồ Chí Minh quang Vinh (cũng như giữa lòng Hà Nội, thủ đô mến yêu của ta) *ôi đẹp biết bao, biết mấy tự hào...*

Điều đáng tiếc là người dân, với thời gian, mỗi lúc một bớt “hiền hoà” đi thấy rõ. Họ thôi “nín nhịn” tự lúc nào vậy cả? Muốn biết chính xác chắc cũng hơi mất công nên (thôi) xin tạm lấy một mốc điểm gần gần – theo blogger Huỳnh Ngọc Chênh, cho nó khoẻ:

“Năm 1988, tiến sĩ Hà Sĩ Phu viết khảo luận “Dắt tay nhau đi dưới tám biển chỉ đường của trí tuệ” được bạn bè phổ biến ra dưới dạng bản photocopy rồi chuyền tay nhau đọc. Bài biên khảo của ông vạch ra những điểm sai trái trong lý luận của chủ nghĩa Mác Lenin đã đón nhận sự đồng tình của giới học thuật và gây ra tiếng vang lớn trong dư luận thời ấy...

Ba blogger Điểu Cày Nguyễn Văn Hải, Tạ Phong Tần và Phan Thanh Hải hợp với nhau thành Câu lạc bộ Nhà Báo Tự Do viết bài trên blog chống hành vi xâm lấn biển và ức hiếp ngư dân VN của nhà cầm quyền Bắc Kinh, giúp đỡ dân oan và người cô thế, phê phán các hành vi vi phạm pháp luật của nhân viên công quyền...

Nhà báo Phạm Chí Dũng đồng thời là cán bộ của văn phòng thành ủy TP HCM, từ năm 2011 đã

viết nhiều bài báo xuất sắc phân tích tình hình kinh tế chính trị xã hội đăng trên các trang web trong và ngoài nước được dư luận đánh giá cao...

Sinh viên Nguyễn Phương Uyên không viết blog, em chỉ viết những câu ngắn biểu lộ tình cảm của em trước hành vi xâm lấn biển đảo VN của nhà cầm quyền Trung cộng trên các tờ giấy rời mang đi phổ biến liền bị an ninh bắt cóc, tống giam trái phép... “

Theo theo //BBC, nghe được vào hôm 16 tháng 5 năm 2013 – cùng với sinh viên Đinh Nguyên Kha – Nguyễn Phương Uyên đã bị kết án (“tuyên truyền chống Nhà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam”) và cả hai sẽ bị giam cầm hàng chục năm tù. Bản án nặng nề này cùng với thái độ bình thản và điềm nhiên trước toà của hai nhân vật trẻ tuổi kể trên đã khiến cho người cảm khái:

*Bắt thì bắt, không sợ.
Tù thì tù, đã sao.
Tôi nói vì yêu nước,
Yêu quốc dân, đồng bào*

Thi sĩ Thái Bá Tân

Ôi ước gì Tuổi Trẻ Yêu Nước Việt Nam đều được như hai cháu! Để gìn giữ giang sơn gấm vóc của Hùng Vương đã trải bốn ngàn năm.

Ts. Đăng Huy Văn

Dù bất kỳ ai, với cái nhìn từng trải, chỉ cần thấy hình ảnh sáng sủa này của các con ở trong tù là bác hiểu dân khí đã đổi mạnh. Ngược lại nhìn về ử dột của các quan phụ mẫu đang quyết định đời các con trong tù, thì bác hiểu vận nước đã và sẽ đi đến đâu không lâu.”

Chúc các con bình an và chờ ngày ấy.

B.S. Hồ Hải

Về bình thản và vững vàng của Đinh Nguyên Kha trước tòa ngày 16/5/2013 về tội giống với Phương Uyên, với 10 năm tù và 3 năm quản thúc quản chế sau tù. Nguồn ảnh và ghi chú từ bshohai.blogspot.com

Thực ra “dân khí đã thay đổi mạnh” kể từ thời Nguyễn Xuân Tú (Hà Sĩ Phu) chứ chả phải đợi đến Điếu Cày Nguyễn Văn Hải, hay thế hệ của Nguyễn Phương Uyên. Ai cũng thấy điều như thế, kể cả giới người cầm quyền.

Tuy vậy, họ không còn có sự lựa chọn nào khác ngoài việc tiếp tục xử dụng nhà tù – với hy vọng có thể giam hãm mãi cả một dân tộc trong “rúm rỏ” và “nín nhịn.” Đây là sự chọn và niềm hy vọng của những kẻ đã đến bước đường cùng, và sự cùng quẫn này (nghĩ cho cùng) lại là cơ may cho “vận nước.” ■

Bước Tiến Lạc Quan

(tiếp theo trang 11)

những xúc phạm nhân phẩm, vi phạm công bằng xã hội, xâm phạm quyền sống của con người do từ bất cứ thế lực nào.

Hy vọng sự đồng hành của HDGMVN, đặc biệt qua UBCLHB, với Dòng Chúa Cứu Thế VN cùng các Dòng tu, các thành phần Công giáo khác, được củng cố và nâng cao hơn nữa qua việc các ngài tỏ

rõ thái độ dứt khoát, mạnh mẽ và công khai trước hành động cướp giật của CSVN tái diễn ồn ào sôi sục hiện nay nhắm thẳng vào tài sản, đất đai của Dòng Carmêlô, của giáo xứ Thái Hà, Nghĩa trang Cồn Dầu cùng nhiều nơi khác. Nguy cơ xung đột giữa quyền lực thống trị và người bị áp bức đang có nguy cơ bùng nổ, nếu HDGMVN không kịp thời can thiệp!

Ước gì tiếng nói của các ngài sẽ là tiếng nói của những Gioan

Tiền Hô thời đại, những Tiền Hô không sợ tù, không sợ chết, không sợ mất quyền bính khi lên tiếng khiến trách những Hêrôđê ngày nay về “những hành vi tội ác” (Lc. 3,19-20) của họ. ■

**Tích cực tham dự
chiến dịch mỗi
Độc Giả
giới thiệu thêm
Độc Giả mới.**

CHÚC MỪNG

Được biết, Chúa nhật ngày 19-5-2013,

CHA AUGUSTINÔ PHẠM VĂN LÂN

đã cử hành Thánh Lễ Tạ Ôn nhân dịp kỷ niệm

KIM KHÁNH – 50 NĂM LINH MỤC

Tại Giáo xứ Saint Boniface, thành phố Cleveland, tiểu bang Ohio, Hoa Kỳ, nơi Cha thụ phong Linh Mục và đã phục vụ liên tiếp từ năm 1991 đến nay.

Cha Augustinô Phạm Văn Lân, Nguyên quán Văn Lãng, Kiến Xương, Thái Bình, tu học tiểu chủng viện Trung Linh Bùi Chu đầu thập niên 50. Năm 1953 Cha Augustinô rời VN qua Mỹ học tiểu và đại chủng viện Buffalo, Nữ Ước. Ngài thụ phong Linh Mục ngày 18-5-1963 và nhận bài sai làm Tuyên Úy cho phái đoàn Việt Nam Cộng Hòa tại Liên Hiệp Quốc. Từ năm 1991 đến 1997, cha được bổ nhiệm làm Linh Mục Phó Xứ St Boniface, Cleveland. Sau đó lãnh chức Chánh Xứ cho đến khi về hưu trí năm 2012.

Cùng cử hành Thánh Lễ Tạ Ôn với Cha Augustinô có Đức Cha Đa Minh Mai Thanh Lương, Giám Mục Phụ Tá Giáo Phận Orange, quý Linh Mục Trần Công Bằng S.V.D. Đố Đức Đức Tân, O.F.M.

Nhân ngày trọng đại đáng ghi nhớ này, xin chúc mừng Cha và nguyện xin Chúa Giêsu Kitô, Vị Linh Mục Thượng Phẩm Đời Đời, luôn đồng hành với Cha trong mọi nơi, mọi lúc qua những tháng năm còn lại của đời người.

CHÚC MỪNG

Thay mặt các gia đình thành viên trong đại gia tộc

Phạm Văn Thức – Phạm Văn Đán - Trần Tuấn Hựu – Trần Văn Hiến
Nguyễn Phi Hùng - Đinh Đăng Kỳ - Trần Như Lâm - Phan Trọng Mô
Phan Thành Công - Trần Thiệu - Trần Thanh Tùng – Trần Ngọc Vân

15471 BROOKHURST ST. WESTMINSTER, CA 92683

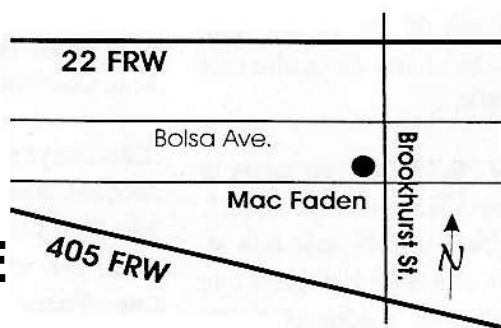
Tel. (714) 531-9800 Fax: (714) 531-9700

**THỰC PHẨM TƯƠI, NGON
BẢO ĐẢM CHẤT LƯỢNG
PHỤC VỤ AN CẦN**

**THUẬN ĐƯỜNG ĐI
NHIỀU CHỖ ĐẬU XE**

BAN GIÁM ĐỐC SAIGON CITY MARKETPLACE KÍNH MỜI

PHỞ TÀU BAY L.T.T.

Chính gốc Phở Tàu Bay Lý Thái Tổ - Sài Gòn

Nữ Chủ Nhân Phở Tàu Bay Lý Thái Tổ Saigon
và Nghĩa Từ Phở Tàu Bay Santa Ana, Cali

LẦN ĐẦU TIÊN XUẤT HIỆN
TẠI HẢI NGOẠI ĐỂ PHỤC VỤ
KHÁCH SÀNH ĂN PHỞ

**Đặc Biệt: Bánh Cuốn
Tráng Ngay Tại chỗ**

**MUỐN ĂN MỘT TÔ PHỞ ĐÚNG GU
CHÍNH GỐC XIN MỜI GHÉ ĐẾN
PHỞ TÀU BAY L.T.T**

Tel: (714) 531-6634

*Ông Bà Thế Thơm Kính Mời
(Nghĩa Từ Tàu Bay và Ái Nữ Tàu Thủy)*

PHỞ TÀU BAY L.T.T.
3610 W. First St. Suite C
Santa Ana, Ca 92703
Tel: (714) 531-6634

	Harzard		
Harbor	First	Jackson	Fairview
	McFadden		

GIỜ MỞ CỬA
Thứ Hai - Thứ Bảy: 8AM - 9PM
Chủ Nhật: 8AM - 4PM

Món quà đắt chào đón ngoại xâm

■ J.B Nguyễn Hữu Vinh

Những lời biện hộ danh thép trước tòa, là những lời kết tội đám người cố tình nhắm bắt, bịt tai trước lẽ phải và những tiếng nói lương tri của người dân Việt Nam.

Bản án nặng nề dành cho hai em trong phiên tòa hôm nay, món quà quý dâng cho ngoại bang nhân ngày bọn chúng ra lệnh cấm đánh cá trên biển Việt Nam, liệu có làm vừa lòng bọn quan thầy đang muốn thôn tính cả đất nước ta, đưa dân tộc ta vào vòng nô lệ?

Tôi tin là chưa đủ.

Và con đường thoát khỏi ách nô lệ của đất nước ta còn dài.

Một ngày

Ngày hôm nay 16/5/2013, đúng 12h trưa, là thời điểm bắt đầu của lệnh cấm đánh cá trên Biển Đông của Việt Nam do nhà cầm quyền Bắc Kinh đưa ra.

Ngày hôm nay, không một lãnh đạo đảng cộng sản, lãnh đạo nhà nước nào nói đến điều đó, ngoài Người phát ngôn Bộ Ngoại giao nhân tiện trả lời câu hỏi của một nhà báo về vấn đề này chỉ nói qua như một việc bình thường, chiếu lệ vào ngày hôm qua.

Ngày hôm nay, Hội Nghề cá Việt Nam đã phải gửi thư đên văn

phòng Chính phủ và một số cơ quan, “*đề nghị các cơ quan chức năng lên tiếng mạnh mẽ và có biện pháp quyết liệt ngăn chặn những hành động vi phạm của Trung Quốc, yêu cầu Trung Quốc rút toàn bộ tàu thuyền ra khỏi vùng biển thuộc chủ quyền Việt Nam, nhằm bảo vệ sản xuất và tài nguyên biển, giữ vững an ninh quốc phòng, chủ quyền biển đảo tổ quốc*”.

Ngày hôm nay trên mạng internet xuất hiện hàng loạt hình ảnh và video Clip việc Trung Cộng tập trận ở Biển Đông, ngay quần đảo Trường Sa của Việt Nam. Vậy mà bao nhiêu người dân không hề được biết, báo chí Việt Nam đưa tin một cách “khách quan” như thể chúng đang rửa chân tại ao nhà của chúng.

Ngày hôm nay tại Long An, Tòa án của Nhà nước Việt Nam kết án hai bạn trẻ Đinh Nguyên Kha và Nguyễn Phương Uyên với

hai bản án hết sức nặng nề về tội “**Tuyên truyền chống nhà nước CHXHCNVN**”, trong đó có hành vi dùng máu pha loãng với nước rồi viết vào một mảnh vải “**có nội dung không hay về Trung Quốc**”.

Ngày hôm nay, tại phiên tòa “công khai” này, nhiều người đã bị bắt giữ, đã bị giam cầm mà không có bất cứ một cơ sở pháp luật nào khi họ đến dự phiên tòa xét xử hai thanh niên yêu nước.

Một ngày qua, với đầy đủ các yếu tố mà người dân Việt Nam đang dõi mắt và quan tâm. Ở đó có đầy đủ các yếu tố: Cướp nước, bán nước, yêu nước, phản bội, anh hùng và hèn hạ.

Vì sao?

Vì sao nhà cầm quyền Trung Cộng lại dám ngang nhiên tuyên bố cấm đánh bắt cá ngay trên vùng biển của Việt Nam? Không thể chỉ vì lý do rằng chính sách bành trướng của Trung Cộng giờ mới phát tác. Không chỉ vì lý do đất nước ta nhỏ bé. Xung quanh đất nước Trung Cộng, còn nhiều nước nhỏ hơn chúng ta!

Vì sao chủ quyền lãnh thổ của Tổ Quốc là vấn đề cốt lõi nhất, quan trọng nhất của một quốc gia, nếu đất nước đó không muốn làm nô lệ, lại không được các lãnh đạo Đảng CS và nhà nước Việt Nam chính thức lên tiếng, lại chỉ là một Hội Nghề cá lên tiếng? Trong bản lên tiếng đó, cũng chỉ là vấn đề đánh cá trước tiên, sau mới là “giữ vững an ninh quốc phòng, chủ quyền biển đảo tổ quốc” – Thậm chí, Tổ Quốc không còn được viết hoa.

Vì sao, đến một hội nghề nghiệp viết văn bản “Yêu cầu tàu cá Trung Quốc rút ngay khỏi vùng

biển Việt Nam” lại gửi cho “Văn phòng Chính phủ và một số cơ quan” mà không phải là nhà cầm quyền Bắc Kinh? Họ nhảm địa chỉ hay họ biết rõ nơi nào cần gửi?

Vì sao, Đảng CS và Nhà nước Việt Nam đã đổ không biết bao tiền của, công sức của nhân dân để tiến hành hàng loạt các cuộc vận động cho cái gọi là “Học tập và làm theo Tư tưởng, đạo đức Hồ Chí Minh”. Trong khi đó, chính Hồ Chí Minh đã nói rằng: “Hễ còn một tên xâm lược nào trên đất nước chúng ta, thì chúng ta còn phải chiến đấu, quét sạch nó đi” lại không được thực hiện?

Vì sao, hai thanh niên đã kiên cường chống Trung Cộng xâm lược, đã lên tiếng bảo vệ chủ quyền biển đảo, lãnh thổ đất nước theo đúng như lời ông Hồ Chí Minh đã nói lại bị kết án nặng nề đến thế? Vì sao, một phiên tòa xét xử công khai lại ngăn chặn, bắt bớ những ai đến dự phiên tòa? Nhà nước sợ những người dân đến dự phiên tòa thấy rõ “tội trạng” của hai thanh niên này là đã dùng máu viết vào mảnh vải “có nội dung không hay về Trung Quốc”? Có phải câu hỏi cuối này, đã là câu trả lời cho những câu hỏi trên?

Hèn hạ và anh hùng

Đinh Nguyên Kha, bị bắt khi 24 tuổi, Nguyễn Phương Uyên một cô gái mới 20 tuổi đã biết nói lên tiếng nói của mình vì lãnh thổ thiêng liêng của Tổ Quốc. Một Đảng Cộng sản là đội quân tiên phong, một nhà nước Xã hội Chủ nghĩa ưu việt với quân đội “bách chiến bách thắng” đã lặng im khi lãnh thổ Tổ Quốc bị xâm chiếm, quân thù đang ngày đêm giày xéo Tổ Quốc mình. Đến mức, việc chủ

quyền đất nước, biển đảo của Tổ Quốc lại được giao cho Hội Nghệ cá lên tiếng!

Một cô bé mới 20 tuổi đầu đã đông dục trước tòa rằng:

“Tôi là sinh viên yêu nước, nếu phiên tòa hôm nay kết tội tôi, thì những người trẻ khác sẽ sợ hãi và không còn dám bảo vệ chủ quyền của đất nước. Nếu một sinh viên, tuổi trẻ như tôi mà bị kết án tù vì yêu nước thì thật sự tôi không cam tâm“.

Trong khi đó, đám quan tham đang ngày đêm đục khoét đất nước, rước giặc vào nhà bằng nhiều cách, nhiều ngả khác nhau. Cũng trong khi đó, các lãnh đạo Đảng CS chỉ chăm lo 16 chữ vàng và 4 tốt với kẻ xâm lăng chỉ vì “chung ý thức hệ”. Thử hỏi ai yêu nước và ai phản bội?

Một thanh niên mới 25 tuổi đã khẳng định rõ ràng khái niệm đơn giản nhất là Đất nước, Dân tộc, Tổ Quốc không có nghĩa là Đảng Cộng sản. Vậy mà cả hệ thống chính trị từ Tổng Bí thư và hàng loạt các Tiến sĩ, giáo sư trang bị đầy mình học thuyết Mác – Lênin đã không thể hiểu được điều đó. Họ đang cố tình đánh tráo khái niệm, đồng hóa

quan niệm để kết tội những người đã không để cho nhóm lợi ích làm mưa làm gió trên đầu trên cổ dân tộc.

Có thể họ hiểu, nhưng họ đã không dám nói ra, hoặc những lợi ích vật chất đã níu giữ họ lại. Đó là sự hèn hạ.

Trong phiên tòa này, họ đã kết tội hai thanh niên, họ đã thực hiện được điều họ muốn. Họ đã chiến thắng!?

Nhưng một học sinh chưa học qua đại học, khi vào tù còn nhắn về để xin bảo lưu kết quả học tập nhằm được học tiếp đã thẳng thắn đứng trước tòa tuyên bố “Tôi là sinh viên yêu nước” và hành động của em đã chứng minh điều đó. Trong khi đó, các quan tòa tai to, mặt lớn, đội ngũ công an trùng điệp, học hành tốn cơm, tốn của, được nuôi sống bằng tiền dân đã kết án em, một đứa con gái mỏng manh và trong sáng bằng một phiên tòa “công khai” một cách lén lút và bất minh. Thậm chí xét xử vì “có nội dung không hay về Trung Quốc”. Đó là sự đón hèn và nhục nhã, sự nhục nhã của “bên chiến thắng bằng bạo lực”.

Những lời biện hộ đanh thép trước tòa, là những lời kết tội đấm

người cô tình nhắm bắt, bịt tai trước lễ phải và những tiếng nói lương tri của người dân Việt Nam. Bản án nặng nề dành cho hai em trong phiên tòa hôm nay, món quà quý dâng cho ngoại bang nhân ngày bọn chúng ra lệnh cấm đánh cá trên biển Việt Nam, liệu có làm vừa lòng bọn quan thầy đang muốn thôn tính cả đất nước ta, đưa dân tộc ta vào vòng nô lệ?

Tôi tin là chưa đủ.

Và con đường thoát khỏi ách nô lệ của đất nước ta còn dài.

Đôi điều

Cái gọi là “Phiên tòa” đã diễn ra, hai thanh niên măng trẻ đã vào tù.

Nhưng, những kẻ đã đưa ra bản án bất nhân đó, họ nghĩ gì? Tôi tin chắc một điều, họ cũng có một trái tim và một cái đầu để nghĩ. Vậy họ sẽ nghĩ gì?

Họ nghĩ gì khi chính họ đẩy một cô bé trong sáng, nhiệt tình vào cuộc sống lao tù với 6 năm trời đàng đẵng của tuổi đẹp nhất đời

người là tuổi thanh xuân. Họ nghĩ gì khi đẩy người vô tội vào vòng lao lý chỉ vì những đồng lương họ nhận được, những bổng lộc chức tước họ có được từ tội ác này? Tôi không tin là cô bé Phương Uyên này, đã làm điều gì hại đến họ cũng như gia đình họ, càng không bao giờ cô bé này có thể làm hại cộng đồng và đất nước. Có chăng, chỉ là cô bé đã nói lên khí phách của dân tộc này trước bọn xâm lăng.

Họ nghĩ gì, nếu đó là con gái họ, nếu là cháu của họ đang tuổi thanh xuân bị một thế lực hắc ám hãm hại?

Ai sẽ phải trả giá điều này?

Nhiều người sau khi gây tội ác đã tự an ủi mình rằng: Tôi chỉ là công cụ, tôi chỉ là con dao nên tôi vô tội. Tất cả tội ác họ đổ cho cái gọi là cơ chế để chối bỏ trách nhiệm của mình trước tội ác. Nhưng, ai đã để ra cái cơ chế tội lỗi đó và ai đã nuôi nấng chúng?

Ngày xưa, quan Philato cũng đã ra lệnh giết Đức Giêsu xong thì rửa tay để muốn phủi bỏ tội ác của

minh. Nhưng, muôn đời sau thì Philato vẫn là tên chịu trách nhiệm trước cái chết đau đớn đó.

Có lẽ Đức Phật đã hiểu con người từ xa xưa, Ngài đã chỉ rõ và vạch mặt thói trốn tội của những kẻ này như sau: “Những việc ác mà người đã phạm, không phải là tại cha người, không phải là tại mẹ người, không phải tại thầy, chủ người. Chính một mình người đã phạm, và một mình người phải chịu quả báo” (Kinh Đề Bà Đạt Ma (Devadatta-suta)) Và vì thế: “Dẫu rằng người chạy lên trời cao, ẩn dưới biển sâu, trốn trong núi thẳm, không có nơi nào mà người trốn khỏi cái quả ghê gớm về tội ác của người”... (Kinh Pháp Cú (Damma-pada)).

Vâng, tất cả sẽ có ngày phải trả lời và phải trả món nợ đó, dù họ là ai. ▣

Hà Nội, 16/5/2013.

Ngày Trung Cộng cấm đánh bắt cá tại Biển Đông và Phiên tòa Nguyễn Phương Uyên.

Lượm Lặt Đó Đây

(tiếp theo trang 18)

Trong phần góp ý, Đức TGM Nguyễn Văn Nhơn và Đức GM Hoàng Văn Đạt thuộc Ban Thường Vụ HĐGMVN đã dứt khoát nêu lên ba điểm sau đây:

“1. Phải vượt qua sự bất hợp lý từ trong cấu trúc Hiến pháp, bằng cách xóa bỏ đặc quyền của bất kỳ đảng phái chính trị nào, đồng thời nhấn mạnh vai trò của Quốc hội là “cơ quan quyền lực Nhà nước cao

nhất”, do dân bầu ra và là đại diện đích thực của nhân dân, chứ không phải là công cụ của một đảng cầm quyền nào.

2. Xác định tính độc lập của các quyền lập pháp, hành pháp và tư pháp; cung cấp nền tảng pháp lý cho việc thi hành những quyền này cách độc lập và hiệu quả.

3. Luật hóa sự kiểm soát của nhân dân đối với việc thi hành pháp luật bằng những quy định cụ thể.”

Trong mấy tháng qua, Bản

nhận định và góp ý vừa nêu của Ban Thường Vụ HĐGMVN đã được hầu hết các cơ quan truyền thông tự do trong và ngoài nước loan tải rộng rãi với sự quan tâm theo dõi và bình luận của các cơ quan truyền thông quốc tế. Người ta nêu lên câu hỏi: phải chăng sự kiện đột phá này sẽ đánh dấu sự khởi đầu cho một đường hướng mới của HĐGMVN trong thập niên thứ hai, ngàn năm thứ ba? ▣

15-5-2013

Hoa Kỳ phê bình phiên tòa xử hai sinh viên

Sứ quán Mỹ tại Việt Nam bày tỏ “quan ngại” sau khi một tòa án kết án sinh viên Đinh Nguyên Kha 8 năm tù giam và

tù nhân lương tâm và cho phép tất cả người dân Việt Nam được bày tỏ quan điểm chính trị của họ một cách ôn hòa”.

Việt Nam chưa đưa ra bình luận trước tuyên bố của Mỹ.

Hai sinh viên bị công an tỉnh Long An khởi tố theo điều 88 Bộ luật hình sự về hành vi “tuyên truyền chống

Nguyễn Phương Uyên 6 năm tù.

Một thông cáo của sứ quán Mỹ một ngày sau đó nói sự việc “phần nào cho thấy một xu hướng đáng lo ngại”.

“Nhà chức trách Việt Nam sử dụng các tội danh trong các luật về an ninh quốc gia để bỏ tù những người chỉ trích chính phủ vì họ bày tỏ quan điểm một cách ôn hòa,” phía Mỹ nói.

Thông cáo viết: “Những việc làm này trái với quyền tự do ngôn luận và như vậy cũng trái với các nghĩa vụ của Việt Nam trong khuôn khổ Công ước Quốc tế về Các quyền Dân sự và Chính trị cũng như các cam kết thể hiện trong Tuyên ngôn Nhân quyền Thế giới.”

Phía Mỹ nói họ “kêu gọi chính phủ Việt Nam trả tự do cho những

Nhà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam”.

Hai người cùng bị tòa ra mức án ba năm quản chế sau khi ra tù.

Ngay sau khi Phương Uyên bị bắt hồi tháng 10/2012, các bạn học của sinh

viên này cũng đã gửi thư ‘cầu cứu khẩn cấp’ tới ông Trương Tấn Sang nhur vị chủ tịch nước không có hời âm gi.

T ỏ

chức nhân quyền ở Mỹ, Human Rights Watch (HRW), chỉ trích phiên tòa.

“Đưa người dân ra tòa xử chỉ vì phát tán tờ rơi chỉ trích chính phủ là một việc làm lộ bịch và biểu hiện sự bất an của chính quyền Việt Nam,” ông Brad Adams, Giám đốc Ban Á Châu của HRW.

Mẹ của Nguyễn Phương Uyên nói bà khuyên con “hãy làm những gì con cho là đúng, bố mẹ luôn đồng hành với con tới cuối con đường”.

Trả lời BBC Tiếng Việt ngay sau khi kết thúc phiên tòa ở Long An, bà Nguyễn Thị Nhung nói bà và gia đình cảm thấy sốc trước bản án dành cho hai bị cáo Nguyễn Phương Uyên và Đinh Nguyên Kha.

Bà nói: “Khi tranh tụng trước tòa cũng như dựa trên những chứng cứ tòa đưa ra thì hoàn toàn không đủ yếu tố cấu thành tội phạm.”

“Phương Uyên nói trước tòa rằng ‘Tất cả những gì tôi làm đều nhằm thể hiện lòng yêu nước. Tôi không ngờ là tôi bị bỏ tù vì lòng yêu nước’,” bà Nhung nói.(DCV info)☐

Hàng chục nữ nhân viên bị bắt bò điều phố

cô gái trẻ mặc đồng phục bò lê trên đường là một hành động ngược đãi phụ nữ, coi rẻ nhân phẩm. Song cũng vẫn có một số ít ý kiến ủng hộ vì cho rằng đó là biện pháp hiệu quả để khắc phục tình trạng trì trệ trong tinh thần làm việc của nhân viên.

Cách đây không lâu, cư dân mạng Trung Quốc đã từng phẫn nộ với cảnh một phụ nữ bị làm nhục giữa đường trước sự vô cảm của người chứng kiến.

Câu chuyện trên diễn ra tại một cửa hàng mỹ phẩm trên đường Điền Lân, trung tâm thành phố Thượng Hải. ◻

Hàng chục nữ nhân viên bị bắt bò điều phố

Những ngày qua, hàng loạt bức ảnh được cho là ghi lại cảnh một công ty mỹ phẩm của Trung Quốc bắt hàng chục nữ nhân viên bò điều phố đang gây xôn xao dư luận, đồng thời thu hút khá nhiều ý kiến trái chiều.

Theo thông tin lan truyền trên cộng đồng mạng Trung Quốc, do tình hình làm ăn quá bất bết nên chủ công ty trên đã quyết định áp dụng hình phạt kì lạ này nhằm rèn luyện lòng quyết tâm trong công việc cho nhân viên của mình.

Thời gian gần đây, nhiều công ty Trung Quốc thi nhau áp dụng những hình phạt mới cho cấp dưới nhưng đa số đều không nhận được sự đồng tình từ dư luận.

Nhiều người chỉ trích rằng, việc bắt những

Các nữ nhân viên bị bắt bò giữa phố trước sự chứng kiến của người đi đường

Cười Tả Cho Vui

ĐẠO ĐỨC RA QUỶ

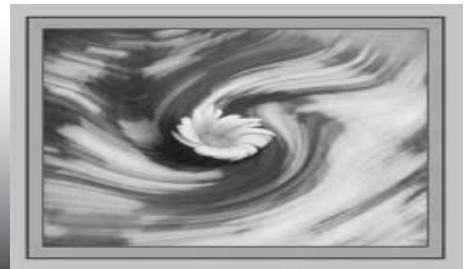
Một người đàn ông trung niên đến xưng tội với cha tuyên úy:

- Thưa cha, con xét mình con không thấy có tội trọng. Con không uống rượu, không đi đàn đúm với bạn bè, ngày không nhìn phụ nữ, tối con đi ngủ lúc 8 giờ, Chúa Nhật nào con cũng dự lễ...

- Tốt lắm! Con không phải làm việc đền tội. Nhưng không biết khi con được ra khỏi nhà tù này, con có còn giữ đạo được như thế hay không?

THƠ GIÓ CHUÔNG

CUÔNG PHONG

NGƯỜI ĐẸP PHẢI BÒ

(Một cửa hàng bán mỹ phẩm ở đường Đường Lâm, ngay trung tâm Thượng Hải, Trung Quốc, bắt một tiểu đội thiếu nữ bán hàng phải bò ngoài đường trước những cặp mắt tò mò và thương hại của người đi đường)

Giữa thời buổi nữ quyền nặng ký
Giới mây râu bị dí xuống bùn
Chó và con nít quý hơn
Đàn bà nhất hạng không còn cạnh tranh
Nhưng ở xứ mấy anh xênh xáng
Coi đàn bà như hạng cùng đinh
Ra tay bắt chịu cực hình
Một đàn thiếu nữ đẹp xinh phải bò
Bò bốn cẳng quanh co giữa phố
Giày gót cao, trán đổ mồ hôi
Áo quần may cắt hợp thời
Tóc tai vén khéo, khổ người dễ thương
Vây mà phải đo đường ỉ ạch
Bàn tay ngà muốn rách vì đau
Gối non rướm máu đỏ mầu
Khách qua đường thấy có râu lòng không?
Hỏi vì sao nên nông nổi ấy
Thưa chi vì chủ thấy ít lời
Cho rằng các ả ham chơi
Không lo sẵn đón chào mời khách mua

Nên phải phạt một phùa cho nhột
Và tập cho gân cốt dẻo dai
Làm người ai cũng như ai
Nhục trong nuốt được, nhục ngoài khó hơn
Nhục vì lụy miếng cơm manh áo
Vì chủ nhân chồn cáo chung bày
Tập đoàn xã nghĩa khoe hay
Tham lam, bóc lột thẳng tay dân nghèo
Thế mà có kẻ theo tối mặt
Rước chú Ba vào khắp quê hương
Hết xây phố Chết Bình Dương
Lại thêm Hà Tĩnh có đường Trung Hoa
Bảng hiệu chẳng cần ba chữ Việt
Chi lằng ngoằng những nét Ba Tàu
Đất trời nào biết ai đâu
Cứ coi đất Việt chừ hầu đã sao?
Sẽ đến lúc anh cao anh nhớn
Chẳng những bò như lợn như trâu
Còn thêm lè lưỡi cúi đầu
Liếm mông xén xáng tranh nhau của thừa

**KÍNH MỜI ĐỘC GIẢ VÀ THÂN HỮU ĐÓN COI CHƯƠNG TRÌNH
TRUYỀN HÌNH DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN TRÊN ĐÀI SBTN VÀO LÚC
1:30PM (giờ miền Tây HK) MỖI THỨ BẢY ĐẦU THÁNG
CHƯƠNG TRÌNH NÀY CŨNG ĐƯỢC LƯU TRỮ TRÊN TRANG NHÀ
WWW.DIENDANGIAODAN.US**

Bác Sĩ Nha Khoa **NGUYỄN MẠNH HÙNG, DDS**

- Cựu Giảng Viên Đại Học Nha Khoa, University of Southern California.
- Tốt Nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa USC.
- Giải Thưởng Nha Khoa USC, International Program Award.
- Trám răng, lấy gân máu.
- Răng giả đủ loại.
- Điều trị bệnh nướu răng.
- Nhổ răng, giải phẫu nha khoa.
- Nha khoa trẻ em.
- Nha khoa phòng ngừa.
- Nha khoa thẩm mỹ:
 - Tẩy răng và Cosmetic Bond.
 - Tái tạo toàn hàm.

- Hội Viên Omicron Kappa Zeta Chapter (Hội các Nha Sĩ ưu tú Hoa Kỳ)
- Tốt Nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa Sài Gòn
- Cựu nội trú khu Giải Phẫu Hàm Mặt, Đại Học Nha Khoa Sài Gòn.

Với sự cộng tác của:

Bác Sĩ Nha Khoa **NGHIÊM THỊ ĐẠT, D.D.S.**

- » Tốt nghiệp Đại Học Nha Khoa USC.
- » Hội viên Omicron Kappa Upsilon.
- » Tốt nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa Sài Gòn.

Edinger	Brookhurst
Margo	■
Mc Fadden	

Xin gọi lấy hẹn: **10AM - 7PM**
Monday through Saturday
714-839-3891

NHẬN MEDICAL & BẢO HIỂM

15671 Brookhurst St., Westminster, CA 92683

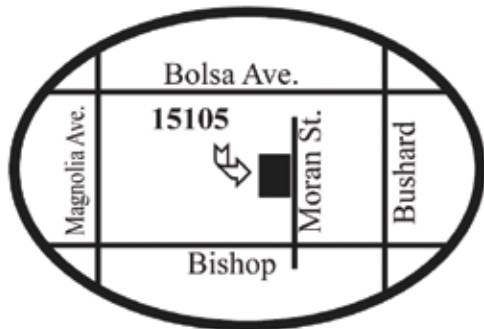

Licensed & Bonded

VŨ QUANG
SERVICE MANAGER

WINDOW TINTING

State Lic. #753157

15105 Moran St.
Westminster, CA 92683

Car Alarm - Gold Plating - 24K
Interior Dashtrim
Commercial - Residential - Auto
We guarantee All Our Work

Tel: (714) 895-6639
(714) 458-3418

**Cali
Home
Finance**

**VĂN PHÒNG
CHO VAY TIỀN
VÀ MUA BÁN
BẤT ĐỘNG SẢN**

10246 Westminster Ave.
Garden Grove, CA 92843
(714) 636-9880

TRẦN QUANG VINH
RES: (714) 530-8703

- Purchase & Refinance
- 15 năm & 30 năm
- First T.D. & Second T.D.
- Fixed, Adjustable, GPM, Buy Down Rate
- Residential, Commercial, Apartment & Land Loan
- Có chương trình cho thân chủ bị trở ngại về Credit

TRẦN QUANG HÙNG
(714) 636-9880

TOBIA CASKET

www.tobiacaskets.com

CÁC DỊCH VỤ NHÀ QUẢN - QUAN TÀI - MỘ BIA

13951 Newland St.
Westminster, CA 92683

1-877-44-TOBIA
714-894-3723

THIỆM NGUYỄN
License No. 0G94331

Là người Công Giáo nên có tinh thần phục vụ của người Công Giáo

- Trên 12 năm phục vụ về tang chế
- Lo từ A đến Z các dịch vụ nhà quản (có thể thăm viếng tại một số nhà thờ hoặc cơ sở Công Giáo)
- Có showroom lớn, bán trực tiếp các mặt hàng đẹp về hậu sự với giá sỉ (wholesale): quan tài, mộ bia, kim tĩnh, tiểu đưng cốt, quần áo tang, hoa tang, v.v.
- Văn phòng luôn có nhiều phần mộ đã được mua trước cần sang lại với giá hạ từ 30% đến 60%.
Cemetery Broker #CBB1163

HOA KỲ CHỈ TRÍCH CHÍNH SÁCH HAI MẶT VỀ TÔN GIÁO CỦA VIỆT NAM

■ Tú Anh

Hiến pháp và luật pháp Việt Nam công nhận quyền tự do tôn giáo. Tuy nhiên trên thực tế chính quyền diễn giải tùy tiện và trong một số trường hợp đã giới hạn quyền tự do tín ngưỡng. Trên đây là nhận định của bản phúc trình về vi phạm tự do tôn giáo năm 2012 tại Việt Nam do bộ ngoại giao Hoa Kỳ công bố ngày 20/05/2013.

Bộ ngoại giao Mỹ vừa công bố báo cáo 2012 về tình hình tự do tôn giáo trên thế giới. Phần 7 trang dành Việt Nam, Hoa Kỳ nhận định là « xu hướng chung của chính phủ Việt Nam trong năm

qua là không có thay đổi nào đáng kể. Nhiều trường hợp chà đạp tự do tôn giáo kể cả hành vi câu lưu, giam giữ và kết án tù ». Tại các tỉnh và vùng xa xôi, chính quyền địa phương sử dụng biện pháp hành chánh nhiều khe để sách nhiễu tín đồ Thiên chúa giáo. Tình trạng người theo đạo bị phân biệt đối xử vẫn tồn tại.

Bản báo cáo liệt kê một danh sách dài về các sự kiện tiêu cực trong cách thi hành pháp luật tại Việt Nam. Cụ thể là vào cuối năm 2012, chính phủ ra sắc lệnh mới

về đăng ký hoạt động tôn giáo với mục tiêu được công bố là làm giảm bớt thời gian chờ đợi. Tuy nhiên trên thực tế sắc lệnh này tạo điều kiện cho chính quyền địa phương « can thiệp vào sinh hoạt tôn giáo, học tập giáo lý, đào tạo nhân sự ... » và mặc khác vẫn còn phải chờ « nghị định hướng dẫn thi hành » vào cuối năm nay 2013.

Chính quyền Việt Nam tiếp tục bất chấp những quy định tôn trọng tự do tôn giáo có ghi trong Hiến pháp. Những hội thánh Tin lành hay tổ chức Phật giáo không được nhà nước công nhận, mặc dù đã tuân thủ pháp luật nộp đơn xin hoạt động, tiếp tục bị sách nhiễu, trừng phạt. Bản báo cáo đương cử trường hợp chính quyền tỉnh An Giang tiếp tục truy bức nhân sự của Giáo hội Phật Giáo Hòa Hảo Thuận túy.

Tháng 7/2012, tín đồ Bùi Văn Thâm bị bắt và bị kết án hai năm

sáu tháng tù với tội danh « chống nhà nước ». Đến tháng 10, bắt luôn người cha là Bùi Văn Trung. Ở Pleiku, mục sư Tin lành Nguyễn Công Chính bị kết án 11 năm tù trong phiên xử phúc thẩm vào tháng 11/2012 với tội danh « phá hoại đoàn kết dân tộc ». Còn ở Sóc Trăng, nhà sư Thạch Thoul, người Việt gốc Khmer bị quy tội tố cáo tình trạng vi phạm nhân quyền tại Việt Nam với báo chí nước ngoài và bị ép buộc « hoàn tục ».

Chính quyền Việt Nam vẫn tiếp tục gây khó khăn cho Giáo Hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất. Tháng 8 năm ngoái, công an bao vây chùa Liên Trì ở quận 2 TP HCM, cản trở Thượng tọa Không Tánh tổ chức một buổi lễ có sự tham gia của nhiều cựu chiến binh, thương phế binh Việt Nam Cộng Hòa. Chùa Giác Minh ở Đà Nẵng cũng bị bao vây, sư trụ trì bị « tố » nhận tiền của nước ngoài.

Ngay những Giáo hội được chính thức hoạt động, được chính quyền công nhận cũng bị giới hạn sinh hoạt. Tháng ba năm 2012, một phái đoàn tín hữu Công giáo bị cấm xuất cảnh sang Ý dự lễ phong thánh cố Hồng Y Nguyễn Văn Thuận. Tháng tư, dòng Chúa Cứu Thế Sài Gòn bị chính quyền thành phố Hồ Chí Minh buộc phải cung cấp giấy tờ, cản trở lễ tấn phong linh mục của 7 tu sĩ.

Danh sách những vụ vi phạm quyền tự do tôn giáo rất dài, trải rộng từ bắc xuống nam, từ tín đồ Tin lành người Hmong bị truy bức đến giáo dân Cồn Dầu bị đuổi đất. Tuy nhiên, tác giả bản báo cáo, trong phần cuối cũng ghi nhận 4 trường hợp được xem là « có cải

(xem tiếp trang 63)

Sở dĩ Công Đồng Vaticanô II
bãi bỏ tiếng La-tinh để dùng
các tiếng bản xứ trong phụng tự là
vì Công Đồng quan tâm sao cho tất
cả mọi người hiểu được Lời Chúa
đễ dàng hơn. Các nghị phụ mong
ước việc này sẽ giúp mọi người
khám phá trở lại Sách Thánh, bởi
lẽ, như lời xác quyết của thánh
Giê-rô-ni-mô, “*Không biết Sách
Thánh là không biết Đức Ki-tô*” ...

... Mà làm sao với tới Sách
Thánh, nếu không nghe đọc hay
tự mình đọc được trong tiếng mẹ
 đẻ của mình ? Ngay tại các nước
phương tây, đó đã là một cuộc đổi
mới gây chấn động rồi. Phương chi
đổi với các nước thuộc những vùng
văn hóa khác, như Việt Nam.

Cử hành phụng vụ, đọc và nghe
đọc Kinh Thánh tiếng Việt... Chính
trong khuôn khổ này mà “Nhóm
Phiên Dịch CÁC GIỜ KINH
PHỤNG VỤ” (Nhóm CGKPV) có
vai trò đáng kể. Từ bốn mươi năm
qua, Nhóm đã chuyên lo việc phiên
dịch các bản văn phụng vụ dưới
những hình thức đa dạng. Lịch sử
nhóm này đã được ghi lại trong tác
phẩm tập thơ: *40 Năm Hiện Diện*
(khổ 17/24, 330 trang). Trong tác
phẩm này, Lm. Pascal Nguyễn
Ngọc Tĩnh, người điều hành chính
và thường trực của Nhóm cho tới
ngày nay, mô tả chi tiết sự hình
thành, các sinh hoạt và nhất là sức
sống của Nhóm. Bài của cha được
bổ sung và tăng cường bởi các lời
chứng mà các thành viên trong
Nhóm cũng như các bạn hữu của
Nhóm đã viết. Qua tác phẩm này,
có thể khám phá một khoảng không
gian thiêng liêng được hình thành
qua năm tháng giữa lòng Giáo Hội
Việt Nam, phía Nam, trong cương
vị là tư nhân, độc lập một cách nào
đó đối với cơ cấu hàng giáo phẩm.
Nhưng cuối cùng phải coi đó là
một thực thể không tránh né được.
Trong bài này, chúng tôi nhắc lại

ĐỀ ĐÀO SÂU Kinh Thánh và Nhóm Phiên Dịch CÁC GIỜ KINH PHỤNG VỤ ở Việt Nam

■ Nguyên tác: *Đỗ Mạnh Tri*

POUR APPROFONDIR La Bible et le groupe des traducteurs de la Liturgie des Heures au Vietnam

(Nguồn: *Asie du Sud-Est, Vietnam, 22/03/2013*)

Bản dịch tiếng Việt của: **Nữ tu Nguyễn Thị Sang CND**

cách ngăn gọn sự hình thành và
các sinh hoạt của Nhóm, những
khó khăn Nhóm đã phải vượt qua,
và những hỗ trợ không hề thiếu
vắng. (Quý độc giả Việt Nam có
thể tham khảo trên trang mạng
rất phong phú của Nhóm: www.kinhthanhchomoiinguoiviet.org, để tìm
tài liệu về Nhóm cũng như các bản
văn phụng vụ hằng ngày).

Bối cảnh lịch sử

Nhóm đã khai sinh vào năm
1971, nhưng thực tế đã hiện diện
trong tâm trí của nhiều người ngay
từ Công Đồng Vaticanô II, cụ thể
là khi tiếng La-tinh không được
sử dụng nữa. Xin nghe Lm. Pascal
Nguyễn Ngọc Tĩnh: “*Vào mùa
hè năm 1964, tôi được gặp anh
Hoàng Kim và anh Đỗ Xuân Quế
lần đầu tiên tại trại hè Liên Tu sĩ
Châu Âu tổ chức tại Soleure, Thụy
Sĩ, và được nghe các bậc đàn anh
nói đến việc sẽ phải cùng nhau cố
gắng thực hiện công việc đưa đức
tin vào văn hóa dân tộc trong lãnh
vực mục vụ, một khi trở về nước.
Khi ấy, tôi vừa mãn thân học năm
thứ hai cho nên đó không phải là
mối bận tâm của tôi.*” Thì ra, ba
vị ấy –Lm. Tĩnh, oim, Lm. Quế,
op, và Lm Hoàng Kim, thuộc giáo
phận Sài Gòn— sau này sẽ nằm trong

số các thành viên quan trọng nhất
của Nhóm CGKPV.

Năm 1964, Công Đồng còn
đang tiếp diễn, và nêu như công
đồng là một biến cố hệ trọng đối
với Giáo Hội và thế giới, thì nó
càng hệ trọng hơn biết bao đối với
người công giáo Việt Nam, vốn
đang sống trong một hoàn cảnh
lịch sử đầy khí thế. Đất nước đã bị
chia đôi sau Điện Biên Phủ và Hòa
Ước Genève (1954). Tuy nhiên,
miền Nam Việt Nam lúc ấy tương
đối thịnh vượng và phát triển mạnh.
Cuộc canh tân Giáo Hội trùng hợp
với thời điểm nhiều nước thuộc thế
giới thứ ba đang giành lại độc lập,
và được áp dụng cho Việt Nam một
cách rất cụ thể. Quả nhiên, ngày
24 tháng 11 năm 1960, sắc lệnh
Venerabilium Nostrorum của Đức
Thánh Cha Gioan XXIII đã thiết
lập hàng giáo phẩm công giáo Việt
Nam, và từ đó, Giáo Hội Việt Nam.
Một mảnh đất truyền giáo đã trở
thành một Giáo Hội địa phương.
Thật ra như vậy cũng đã hơi trễ
cho một cộng đoàn công giáo đã
kỳ cựu (hơn bốn thế kỷ) và có tỷ lệ
Công Giáo đông đảo nhất sau Phi
Luật Tân, vẫn tiếp tục tự khẳng
định mình và phát triển mặc dù
phải chịu những cuộc bắt đạo tàn
khốc. Nhưng Giáo Hội mới này đã

đón nhận sự kiện ấy trong niềm tự hào trang nghiêm: điều phải nhắm tới bây giờ là vươn lên cho đúng tầm với luồng gió mới đang thổi trên Giáo Hội.

Hội nhập văn hóa, “hữu thực” trước “hữu danh”

Trước khi cứu xét việc canh tân trong trường hợp Việt Nam, cần lưu ý một điểm. Tin Mừng phải nghe được trong mọi ngôn ngữ, ở mọi trình độ. Có thể nói đức tin hội nhập vào các nền văn hóa là sự kiện nghiêm nhiên, vượt qua rào cản các ngôn ngữ [được nói tới trong câu chuyện tháp Babel]. Các nhà truyền giáo Bồ Đào Nha, Tây Ban Nha, Pháp, với văn hóa của họ, những thành kiến và suy luận tiên nghiệm của họ, có thể công bố thông điệp Tin Mừng trong bất cứ ngôn ngữ nào, từ bất cứ nền văn hóa nào, nếu họ được tràn đầy Thánh Thần, và ai ai cũng đều nghe được trong tiếng mẹ đẻ của mình (Cv 2,8). Thiên Chúa nói vào lòng con người, trong cuộc sống cụ thể của mỗi người. Ví dụ một nhà nông xứ Bắc đã từng được ơn đức tin, tất nhiên có cách nói lên niềm tin của mình trong ngôn ngữ riêng của mình. Không thể lấy cái thước đo nhận thức của người trí thức hoặc nhà thần học để đo chiều sâu đức tin. Cha ông chúng ta trong đức tin, đặc biệt hơn một trăm ngàn vị tử đạo Việt Nam, là chứng nhân của sự kiện ấy. Dĩ nhiên điều này không miễn chúng ta phải đọc ra “*các dấu chỉ của thời đại*”. Mỗi thế hệ có trách nhiệm quan sát cho kỹ các đổi thay để đào sâu những gì vẫn còn tồn tại, và thích ứng cung cách diễn đạt lòng tin với các thực tại luôn biến chuyển trên thế giới.

Chính từ quan điểm này mà chúng ta phải đề cập đến công việc của Nhóm CGKPV. Mục tiêu tối hậu của Nhóm là sống và giúp

sống, cách khiêm tốn, thông điệp Tin Mừng với tất cả tính thâm nghiêm của nó. Đối với Nhóm, phiên dịch không phải chỉ đơn giản phết lên trên tiếng mẹ bản văn phải dịch, như thường thấy trong các bản dịch Việt ngữ, đọc lên nghe rất “Tây”. Tiếng Việt là một ngôn ngữ có nhiều thanh điệu. Từ thanh điệu toát ra giọng điệu của lời nói, như trong mọi ngôn ngữ. Nhưng còn hơn thế nữa, thanh điệu làm ra từ ngữ. Có sáu thanh điệu, chia làm hai nhóm: *bằng* và *trắc*... Nghe êm tai hay không là tùy theo các thanh điệu được xếp đặt nối tiếp nhau. Câu nói nhịp nhàng đòi hỏi các từ nối tiếp nhau theo một cung điệu nào đó. Chuỗi từ xếp không khéo sẽ nghe chói tai. Một bản dịch nghiêm túc phải tính đến tất cả những đòi hỏi đó của tiếng Việt.

Thêm vào đó, nếu bản văn phải dịch có tính thi ca, như các Thánh vịnh chẳng hạn, thì công việc còn vất vả hơn nữa. Không phải là không có lý do những khi các thành viên trong Nhóm ngồi hàng giờ trước một Thánh vịnh mà không nhất trí với nhau được về một cách dịch nào cả. Bởi vì, ở đây, dịch có nghĩa chính xác là phối hợp cho đúng Lời Chúa với ngôn ngữ, tức là với những giá trị của nền văn hóa nước nhà; không phải để đặt Lời Chúa ở một cấp độ văn hóa nhất định, cho dù là thanh cao, nhưng là nhằm cho Lời Chúa như ở nhà mình trong ngôn ngữ mới, với âm điệu, nhịp điệu, cảm tính của nó. Tóm lại, vấn đề là hòa hợp Lời Chúa với hồn Việt. *Traduttore, traditore* (‘Phiên dịch là phản nghịch’), người tây phương nói vậy về việc dịch qua lại giữa các ngôn ngữ Tây phương. Phải nói sao đây khi mà việc phiên dịch sai bước bằng qua những đại dương, những nền văn hóa ! Có phản nghịch hay không, rõ ràng là trong phiên dịch

có sáng tạo, sáng chế. Chỉ có sáng chế mới giúp chúng ta có cơ may trung thành với mạch ý mà không phản lại mặt chữ.

Các bản dịch

Trước Nhóm, thậm chí trước Công Đồng Vaticanô II, bên công giáo, đã có nhiều người dịch Kinh Thánh. “*Ngay từ 1913, nhà in Nazareth của Hội MEP tại Hồng Kông đã ấn hành bốn bộ các bản dịch của Lm. Albert Schlicklin, nhà truyền giáo ở Bắc Việt, có kèm theo bản La-tinh Vulgata và phần bình giải.*” [ND: *Eglises d’Asie*, số 238, 01.03.1997. EDA đã báo cáo rộng rãi công trình của Nhóm CGKPV cho tới năm 2000. Xem EDA 179, 183, 203, 238, 317]. Từ những năm 1960 trở đi, số các tác giả biên dịch trọn bộ hay từng phần cuốn Kinh Thánh ngày càng thêm đông. Có thể liệt kê: Lm. Gagnon Nhân, CSSR người Canada; các Lm. Trần Đức Huân, An Sơn Vị; Ô. Mai Lâm Đoàn Văn Thắng, Lm. Nguyễn Thế Thuấn, Hồng Y Trịnh Văn Căn.

Nhưng về mặt số lượng và thời gian, không có công trình nào tương đương với công trình đã được Nhóm CGKPV thực hiện. Trong thời gian bốn mươi năm, có trên ba mươi lần ấn hành dưới dạng quay ronê hoặc in ấn, khi công khai khi bí mật, tùy theo hoàn cảnh đầy bấp bênh và các biến động chính trị. Nhóm đã thật sự nghĩ đến tất cả mọi người. Nhắm các trẻ em và giới thiếu niên, có *Kể chuyện Kinh Thánh cho trẻ em* (6-9 tuổi), *Kể chuyện Kinh Thánh cho thiếu niên* (10-15 tuổi). Xin đặc biệt nêu lên các cuốn bằng chữ Braille là *Bốn sách Tin Mừng*, *Công Vụ các Tông Đồ*, *150 Thánh vịnh* và *Các bài đọc trong Thánh Lễ*, được một người khiếm thị của Dòng Don Bosco là Nguyễn Quốc Phong thực hiện. Các sản phẩm

bằng Braille được Nhóm đem tặng cho các trung tâm người khiếm thị tại Sài Gòn và những thành phố khác.

Về mặt phẩm chất, đây thật là lần đầu tiên tại Việt Nam, trong Giáo Hội –ngay cả ngoài Giáo Hội-, có một nhóm dịch thuật chuyên môn có trình độ, có tổ chức và nhất là làm việc trường kỳ như vậy. Các sách đã được Nhóm ấn hành, từ cuốn *Các Giờ Kinh Phụng Vụ* cho tới *Nghi Thức Thánh Lễ*, tuy không được một số các giám mục vui lòng đón nhận, mà vẫn được sự chào đón nhiệt liệt của các dòng tu (từ đó xuất thân số đông các thành viên của Nhóm) và các cộng đoàn giáo dân. Hơn nữa, công trình của Nhóm đã được những thẩm cấp quốc tế cao nhất, Công Giáo cũng như Tin Lành, thừa nhận là có giá trị.

Kinh Thánh ấn bản 2011 của Nhóm là bản dịch hoàn chỉnh nhất - điều không chối cãi được. Không có –và sẽ không bao giờ có- chuyện dịch thuật hoàn hảo và dứt điểm, bởi vì ngôn ngữ thì biến chuyển, khoa Kinh Thánh ngày càng đi vào chiều sâu. Tuy nhiên, cho dù không vào chi tiết nội dung của bộ sách tầm cỡ có đến 2800 trang này, người ta có thể khẳng định không sợ sai lầm rằng, cho đến giờ này, đây là bản dịch Kinh Thánh Việt ngữ hay nhất. Bởi hai lý do: đây là tác phẩm của những người có trình độ và của cả một tập thể.

Trong Nhóm, có nhiều nhà Kinh Thánh chuyên về những ngành chuyên biệt, những giáo sư dạy Híp-ri và Hy-lạp, những nhà thần học, những vị chuyên về phụng vụ, về văn chương, những nhà thơ...

Kinh Thánh là một khu rừng cổ mấy ngàn năm tuổi. Để khảo sát và phiên dịch, thì bao nhiêu người cũng không đủ. Nét son đứng đầu

của Nhóm là có chuyên môn cao. Thứ đến là tính tập thể của việc phiên dịch, bởi tất cả mọi thành viên trong Nhóm đều được tham khảo ý kiến để cứu xét rồi lại cứu xét, cho đến khi mọi người đồng thuận.

Xin nói thêm rằng bản dịch Kinh Thánh này nhằm đến sứ mạng mục vụ. Đó là *Lời Chúa cho mọi người*, như tựa đề một ấn bản khác của Nhóm. Và lại, trang mạng của Nhóm lấy tựa là <kinhthanhchomoiingoi.org>, tương tự trang mạng của AELF (Association épiscopale liturgique pour les pays francophones – Hiệp Hội các giám mục lo về phụng vụ cho các nước nói tiếng Pháp).

Nhóm không quên công việc nghiên cứu. Đã bắt đầu thực hiện một bản dịch mang tính khoa học, dành cho việc dạy những học viên môn Kinh Thánh. Đã làm xong Tân Ước, các sách Ngũ Thư và Lịch sử. Lý tưởng là hoàn thành được bản dịch này vào năm 2021, khi Nhóm sẽ mừng 50 năm hiện diện.

Một nhà điều hành ngoại hạng

Người khởi xướng Nhóm là Lm. Pascal Nguyễn Ngọc Tinh. Trước đây, cha đâu có chia sẻ ưu tư của các bậc đàn anh, như đã thấy trên đây, nhưng một khi đã hồi hương, cha bị ưu tư ấy đuổi bắt lại. Ví dụ, về sách *Các Giờ Kinh Phụng Vụ*, cha nhận thấy rằng “*tìm ra một bản dịch các Thánh vịnh đọc lên nghe hay là chuyện rất khó*”. Một ngày kia, cha tình cờ thấy một bản dịch Tv 42, không phải bằng văn xuôi mà bằng văn thơ. Vốn không phải là nhà chú giải Kinh Thánh, nên cha không biết bản dịch trung thành đến mức nào, nhưng nơi cha đã hiện lên một xác tín: “*Nếu Thánh vịnh được viết dưới dạng thi ca, thì đây là lần đầu tiên trong*

đời, tôi gặp được một bản dịch tiếng Việt giữ được chất thơ của Thánh vịnh, nên suy nghĩ của tôi là nếu muốn có một bản dịch Thánh vịnh cho hay thì nhất thiết phải có bàn tay thi sĩ giúp vào.”

Nói là làm. Đầu năm 1971, cha gặp một linh mục kiêm thi sĩ, Xuân Ly Băng, và đem vấn đề ra chia sẻ. Mùa hè cùng năm ấy, cha nhận được một vài bài dịch của nhà thơ, đem trình lên Lm. Nguyễn Văn Vi, tổng thư ký Ủy ban Phụng Vụ của Hội Đồng Giám Mục, và xin cho phổ biến trong tập san *Phụng Vụ*. Sau đó, cha đến gặp Lm. Đỗ Xuân Quế, tổng biên tập tập san *Nhà Chúa*, cũng nhằm mục đích tương tự. C. Quế cho biết tin rằng, nhân dịp một cuộc gặp mặt các linh mục trẻ tại Nha Trang, có một số người đã lên dự án dịch sách *Các Giờ Kinh Phụng Vụ*, và bản thân cha đã được chỉ định làm người điều hành, nhưng lại sắp phải đi Pháp. Vì vậy, C. Quế khuyên C. Tinh nên tìm gặp Lm. Trần Phúc Nhân, giáo sư môn chú giải Kinh Thánh, tiếng Híp-ri và Hy-lạp tại chủng viện. C. Tinh liền làm theo.

Vậy kể từ nay, thêm vào vị linh mục kiêm thi sĩ Xuân Ly Băng, Lm. Pascal Nguyễn Ngọc Tinh lại tiếp xúc với nhóm có ý định dịch sách *Các Giờ Kinh Phụng Vụ* và với Lm. Trần Phúc Nhân.

Vào dịp lễ Các Thánh năm 1971, cha Pascal mời được tất cả những vị trên cùng làm việc với nhau tại Nữ đan viện Biển Đức ở Thủ Đức. Cha đưa ra cho mọi người xem một số các bài dịch của Xuân Ly Băng, nghĩ một cách ngây thơ rằng trong một ngày làm việc, có thể chỉnh sửa chỉ ít hai chục bài. Thật ra, cuối ngày, chỉ nhất trí với nhau trên hai hoặc ba bài thôi. Nhưng điều quan trọng là mỗi người đã có một kinh nghiệm đầu tiên về việc làm tập thể, và mọi

người đồng ý sẽ gặp lại nhau.

Vào dịp Tết năm 1972, một khóa làm việc thật sự đã được tổ chức lần đầu tiên tại chủng viện Phan-xi-cô Thủ Đức: mỗi ngày mười tiếng đồng hồ, Nhóm hăng say bắt tay vào việc dịch sách *Các Giờ Kinh Phụng Vụ*. Công việc phải ngừng cuối kỳ nghỉ Tết để tiếp tục vào kỳ nghỉ lễ Phục Sinh cùng năm. Thành quả là ấn hành được Tuần I của sách *Các Giờ Kinh Phụng Vụ*. Cuốn sách đầu tay này đã được đón nhận với nhiều thiện cảm. Những ai quan tâm đến giá trị ngôn ngữ và văn hoá Việt Nam vui mừng có được một bản dịch như thế. Nói chung, các dòng tu đã dùng liền bởi không có bản nào khác. Nhờ vậy mà Nhóm bắt đầu được người ta biết đến. Công trình đã được phát động. Nó sẽ không dừng lại nữa.

Hè năm 1973, sau một tháng làm việc tại đan viện Xi-tô ở Đơn Dương, giữa miền đồng quê, Tuần II sách *Các Giờ Kinh Phụng Vụ* đã hoàn tất. Chính cha Quế, vừa từ Pháp trở về, lo việc ấn hành. Bản dịch Tuần III và IV sẽ được thực hiện trong mùa hè 1974. Như vậy, phần chính yếu của sách *Các Giờ Kinh Phụng Vụ* đã hoàn thành đầy đủ.

Tháng 3 năm 1974, Thánh Kinh Hội tổ chức một hội nghị tại Đà Lạt về việc phiên dịch Kinh Thánh. Ba thành viên của Nhóm đã tham dự: Các Lm. Nguyễn Ngọc Tĩnh, Trần Phúc Nhân và Đỗ Xuân Quế. Ngoài việc trao đổi về các nguyên tắc dịch thuật, đây là lần đầu tiên Nhóm bắt liên lạc với một tổ chức Kinh Thánh toàn cầu và gặp gỡ các anh em Tin Lành Việt Nam. Các cuộc thảo luận đi đến một dự án quan trọng: thực hiện một bản dịch Tân Ước chung của Tin Lành và Công Giáo. Dự án tốt đẹp này đã bị biến cố năm 1975

quét bay đi mất.

Sự hình thành Nhóm

Từ hạt nhân ba vị đầu tiên, Nhóm được thêm đông theo thời gian, nhờ đón tiếp những thành viên khác. Những người cuối cùng đã đến trong năm 2010. Thật ra, Nhóm không đông lắm: chỉ non ba mươi người. Bởi vì ai nấy đều có trách nhiệm trong việc mục vụ hay dạy học, và hơn nữa đều ở những địa điểm cách xa nhau, nên họ phải hy sinh nhiều mới có thể gặp gỡ nhau, vào các dịp nghỉ. Một số chỉ làm việc với Nhóm trong một thời gian, sau đó được bề trên bổ nhiệm vào những công việc khác.

Hầu như tất cả đều là tu sĩ. Cũng có một vài linh mục giáo phận và một giáo dân. Trước 1975, số người trong Nhóm rất ít. Chỉ gồm các Lm. Nguyễn Ngọc Tĩnh, dòng Phan-xi-cô và là người khởi xướng Nhóm; Trần Phúc Nhân, linh mục triều; Thiện Cẩm, dòng Đa-minh; Hoàng Kim, linh mục triều; Trần Ngọc Thao, Dòng Chúa Cứu Thế; Nguyễn Văn Hòa, dòng Đa-minh; Nguyễn Thị Sang, dòng Đức Bà; Nguyễn Công Đoan, dòng Tên.

Nữ tu Nguyễn Thị Sang chỉ đến với Nhóm vào cuối năm 1974, và Lm. Nguyễn Công Đoan vào giữa năm 1975. Với khoảng bảy, tám người, Nhóm đã hoàn thành toàn bộ phần Thường Niên của sách *Các Giờ Kinh Phụng Vụ*. Với bầu nhiệt huyết của tuổi trẻ, các dịch giả đã làm việc rất tích cực.

Phải đặc biệt nói đến Lm. Hoàng Kim, qua đời năm 1985. Tất cả mọi người đều làm chứng rằng bản dịch *Các Giờ Kinh Phụng Vụ* đã mang dấu ấn của ngài. Ngài không phải là nhà chú giải Kinh Thánh, nhưng là một thi sĩ và nhạc sĩ. Ngài yêu con chữ đến nỗi có khi ngồi hàng giờ ngong ngóng một “duyên kỳ ngộ” với một từ nào đó.

Văn xuôi của ngài đã là một nghệ thuật. Cho nên phần sáng tác âm nhạc làm cho nó biến thái chỉ là thuật khai triển những tiềm năng của ngôn ngữ thôi. Những ca khúc ngài sáng tác rất có hồn Việt, đồng thời toát lên âm hưởng của nguyên cầu.

Kể từ năm 1975, Nhóm thu dụng những thành viên mới, ngày càng trẻ tuổi hơn. Đặc biệt họ là những tu sĩ. Xin kể tên các vị ấy, theo thứ tự thời gian gia nhập Nhóm: Nguyễn Hữu Phú, dòng Chúa Cứu Thế (1976); Hoàng Đắc Ánh, dòng Đa-minh (1977); Trịnh Văn Thâm, tu hội Xuân Bích (1984); Nguyễn Tất Trung, dòng Đa-minh (1984); Nguyễn Ngọc Rao, dòng Đa-minh (1986); Nguyễn Cao Luật, dòng Đa-minh (1990); Nguyễn Đạt Tam, dòng Thánh Thể (1990); Nguyễn Cao Siêu, dòng Tên (1992); Hoàng Ngọc Lê, giáo dân (1992); Trần Hòa Hưng, dòng Don Bosco (1996); Lê Thị Thanh Nga, dòng Đức Bà (1996); Phạm Xuân Hưng, dòng Đa-minh (1997); Nguyễn Tiến Dũng, dòng Phan-xi-cô (2001); Lê Thị Vân Nga, dòng Mến Thánh Giá (2003); Vũ Anh Quốc, dòng Đa-minh (2006); Lê Minh Thông, dòng Đa-minh (2008); Nguyễn Thị Cảnh Tuyết, dòng Đa-minh (2008); Đỗ Thị Yến, dòng Đa-minh (2009); Vũ Văn Lượng, dòng Đa-minh (2010).

Tất cả đều là những người đầy bản lĩnh, chuyên môn trong nhiều lãnh vực, không những về chú giải Kinh Thánh, mà còn về mục vụ, phụng vụ, văn chương, thi ca nữa... Họ cũng được biết tiếng vì kiến thức của họ về các ngôn ngữ cổ và hiện đại (Híp-ri, Hy-lạp, Latinh, Trung Hoa, Đức, Pháp, Anh, Ý). Do vậy mà khó lòng có một bản dịch làm mọi người hài lòng.

(xem tiếp trang 76)

Nhân các nhà lập pháp Hoa Kỳ đang tranh cãi về việc cấm bán các loại vũ khí tấn công (assault weapons) cho công chúng sử dụng khiến nhiều tai nạn đáng tiếc đã xảy ra cho người dân vô tội,

Xin cha giải thích 2 câu hỏi sau đây:

1- Người Công Giáo có được phép cờ bạc, buôn bán súng đạn, cần sa, ma túy không?

2- Có được phép tham dự các nghi lễ của các giáo phái ngoài Công Giáo không ?

Trả lời:

I. Về việc buôn bán súng đạn, ma túy, cờ bạc..

Điều răn Thứ Năm của Chúa cấm giết người, tức là phải tôn trọng sự sống của mình và của người khác, vì sự sống là quà tặng quý giá nhất của Thiên Chúa ban cho con người, được tạo dựng **“giống hình ảnh của Thiên Chúa.”** (St 1: 27) Thiên Chúa ban sự sống cho con người và chỉ một mình Ngài có quyền trên sự sống của loài người mà thôi. Vì thế Ngài đã truyền cho con người giới răn rất quan trọng là **“Người không được giết các kẻ vô tội và người công chính, vì Ta không cho kẻ có tội được trắng án.”** (Xh 23: 7)

Giết người có nhiều hình thức: giết về thể xác như đánh đập, đâm chém, bắn chết ai vì thù hận cá nhân hay vì mục đích chính trị thâm độc muốn triệt hạ đối phương, vì tranh giành quyền lợi, tài sản, hay muốn độc quyền kinh doanh, buôn bán v.v

Mặt khác, làm hại người như đặt điều nói xấu, vu cáo, chứng

Giải Đáp Giáo Lý

■ Lm. FX Ngô Tôn Huân

NGƯỜI CÔNG GIÁO CÓ ĐƯỢC PHÉP BUÔN BÁN SÚNG ĐẠN VÀ MA TUÝ KHÔNG ?

gian để hạ nhục ai trước công luận cũng là hình thức giết người về mặt tinh thần mà con người ở khắp nơi thường mắc phạm.

Giáo lý của Giáo Hội đã liệt kê những tội nghịch điều răn Thứ Năm như sau:

1- **Về mặt thể lý:** cầm cố sát hay giết người khác (murder) tự sát (suicide) phá thai (abortion) Làm cho chết êm dịu (Euthanasia). Đây là những hình thức giết người về mặt thể lý.

2- **Về mặt tinh thần:** phải tôn trọng danh dự và linh hồn của người khác, bằng cách không nêu gương xấu khiến người người khác có thể sa ngã vì mình. Chúa Giêsu đã lên án kẻ gây ra gương xấu như sau:

“Không thể không có những cơ làm cho người ta vấp ngã. Nhưng khôn cho kẻ làm cho người ta vấp ngã. Thà buộc cối đá lớn vào cổ nó và xô xuống biển, còn lợi cho nó hơn là để nó làm cơ cho một trong những kẻ bé nhỏ này vấp ngã.” (Lc 17: 1-2)

Những cơ làm cho người ta vấp ngã là buôn bán hay giúp phổ biến

các phim ảnh, sách báo dâm ô, mở nhà điểm, sòng bạc, buôn bán phụ nữ và trẻ em cho kỹ nghệ mãi dâm vô cùng khôn nạn, sản xuất phim ảnh bạo động, trộm cắp và bán các loại cần sa, ma túy... Riêng ở Mỹ, buôn bán súng đạn cũng được coi là tiếp tay với những kẻ khủng bố, lưu manh nguy hại cho sinh mạng của người dân vô tội, như đã từng xảy ra ở khắp Nước Mỹ. Đặc biệt trong tháng 11 năm 2012 vừa qua ở Newtown, Connecticut, một kẻ đã mang súng vào trường bắn chết 20 học sinh tiểu học và 4 người lớn trong đó có mẹ của hung thủ và chính hung thủ cũng tự sát, sau khi giết hàng chục nạn nhân mà đa số là trẻ em từ 6 đến 10 tuổi. Tại nạn khủng khiếp vì súng đạn này vẫn còn làm kinh hoàng cho người dân Mỹ và khiến các nhà lập pháp Mỹ đang bàn cãi về việc có nên cấm –hay hạn chế việc buôn bán súng đạn hay không. Bọn tư bản mại bán vô lương tâm thì cố bảo vệ quyền lợi buôn bán súng đạn để làm giàu, bất chấp hậu quả tai hại cho người dân vô tội, nạn nhân của các vụ bắn nhau bừa bãi vì quá nhiều người có súng hay có thể mua súng đạn dễ dàng ở khắp nước Mỹ.

HOSPITAL CIRCLE Medical Plaza

202-210 Hospital Circle
Westminster, CA 92683

ABC WESTMINSTER DAY HEALTH CENTER

Community Based Adult Services (CBAS)
Adult Day Health Care (ADHC) / Adult Day Care (ADC)

TRUNG TÂM CHĂM SÓC SỨC KHỎE VÀ AN SINH

202 Hospital Circle
Westminster, CA 92683

Office: 714-894-5880
Fax: 714-894-5879

Oculofacial

Plastic and Reconstructive Surgery, Inc.

ELIZABETH NGUYEN, D.O.

Board Certified Ophthalmologist
Specializing in diseases of the eyelids, lacrimal system and orbit

210 Hospital Circle, Suite C
Westminster, CA 92683
www.oculofacialprs.com

Office: 714-890-6000
Fax: 714-890-6004
OculoFacialPRS@gmail.com

IN FOCUS

TRUNG TÂM NHÃN KHOA & KÍNH THUỐC OPTOMETRY

15972 Euclid St., Suite G. Fountain Valley, CA 92708

(góc EUCLID & EDINGER, trong khu Emerald Bay Restaurant và BBQ Buffet Shopping Center)

Tel: (714) 531-7626

Nữ Bác Sĩ **TRẦN THỊ THANH HOÀI**

Nữ Bác Sĩ **TRẦN THỊ THANH HÀ**

Tốt Nghiệp Bác Sĩ Nhãn Khoa tại Southern California College of Optometry

Nhận:

Medi-Cal, Cal-Optima, Bảo Hiểm và Credit Card

Có giá đặc biệt cho quý vị H.O. và trả tiền mặt.

Nhãn Khoa Tổng Quát

- Khám mắt tận tâm. Đo độ chính xác.
- Truy tầm các chứng bệnh về mắt như:
- Mắt lòa, mắt cườm, áp suất cao, mắt yếu, kém...
- Văn phòng trang bị máy móc tối tân.
- Có license cho toa thuốc chữa bệnh.

SPECIAL: \$79
Exam, Frame & Lenses
Frames from
30% - 50% OFF

Kính

- Rất nhiều gọng kính thời trang nổi tiếng của Pháp, Ý, Mỹ & Nhật.
- Đủ loại tròng kính mỏng, nhẹ, không lằn và đổi màu.

OPEN:
Mon-Fri: 10AM - 6PM
Sat: 10AM - 5 PM
Sun: 10AM - 3 PM

PHÒNG NHÃN KHOA

CRYSTAL VISION OPTOMETRY

Bác Sĩ NGUYỄN ANH LINH, O.D.

CHUYÊN MÔN:

- ✓ Khám mắt kỹ lưỡng và chẩn bệnh chính xác
- ✓ Cung cấp gọng kính thời trang: Nhật, Ý, Pháp, Úc...
- ✓ Có đủ loại contact lenses.
- ✓ Cắt kính tại chỗ (tròng mỏng và nhẹ, 2 tròng không lằn)

TEL: (714) 531-9900

FAX: (714) 531-0236

GIỜ LÀM VIỆC:

Thứ Hai tới Thứ Sáu: 10AM - 6PM

Thứ Bảy: 10AM - 4 PM

16125 Harbor Blvd.
Fountain Valley, Ca 92708
(Trong khu chợ Smart & Final và Dairy Queen, chỗ đậu xe thoải mái)

NHẬN MEDICAL, BẢO HIỂM, VISA, MASTER CARD

Vì mỗi nguy hại của việc sùng đạ n có thể rơi vào tay những kẻ bệnh hoạn tâm thần, hay lưu manh khùng bố, nên chắc chắn đây là gương xấu mà người tín hữu Chúa Kitô phải tránh xa, để không vì tiền mà buôn bán sùng đạ n, là mỗi hiểm nguy to lớn có thể gây ra cho người khác chỉ vì người ta được tự do mua bán sùng đạ n như mua đồ chơi ở các cửa tiệm ! Đây là mỗi nguy hiểm rất to lớn cho sự an toàn sinh mạng của người dân sống trên đất nước tự do quá trón này !

Có được phép cờ bạc không? chắc chắn là không, vì cờ bạc, dưới bất cứ hình thức nào, cũng là điều phi luân vì nghịch điều răn thứ bảy cấm lấy của người khác. Không phải cứ vào nhà người ta ăn trộm tiền hay đồ vật mới là phạm tội nghịch điều răn thứ bảy. Ngược lại, ước muốn lấy vật gì thuộc sở hữu của người khác, hay đi đến nơi cờ bạc để mong kiếm tiền mà không phải lao động cần xứng thì cũng là tội nghịch điều răn thứ bảy cách chắc chắn. Lại nữa, không thể lấy lý do muốn giúp xây nhà thờ, tu viện, nhà nuôi trẻ mồ côi, xây trường học,... để biện minh cho việc cờ bạc vì mục đích tốt không thể biện minh cho phương tiện xấu được. Tóm lại, cờ bạc là một điều lỗi phạm đức công bằng mà người tín hữu phải tránh vì cờ bạc sẽ dẫn đến gian manh, trộm cắp, mãi dâm, phản bội, và phá vỡ hạnh phúc gia đình...

II- Về việc tham dự các nghi lễ của các giáo phái ngoài Công giáo:

Xin được nói lại một lần nữa là chỉ có Giáo Hội Công Giáo và các Giáo hội Chính Thống

Đông Phương (Eastern Orthodox Churches) là có các bí tích hữu hiệu như Phép rửa, Thêm Sức, Hòa Giải, Sức dầu bệnh nhân, Truyền Chức thánh và Hôn phối, vì chỉ các Giáo Hội này mới có nguồn gốc Tông Đồ (Apostolic succession) mà thôi.

Ngoài ra, tất cả các Giáo Phái khác như các nhánh Tin lành, Baptist, Episcopal, Evangelical, Methodist, Presbyterian, Lutheran, Memonite, Anh giáo (Anglican Communion)...đều không có nguồn gốc Tông Đồ nên không có các bí tích hữu hiệu nói trên trừ Phép Rửa (Baptism) mà đa số họ có và được Giáo hội Công Giáo nhìn nhận, vì họ cũng làm phép rửa với nước và Công thức Chúa Ba Ngôi. Nhóm nào không làm với Công thức này –như nhóm Bahai Hullah, và Marmonite...– thì nếu tín đồ của họ muốn gia nhập Công Giáo, họ phải được rửa tội lại.

Trong mục đích đại kết (Ecumenism) mà Giáo Hội Công Giáo đã theo đuổi từ nhiều thập niên qua, nhằm tiến đến hiệp nhất giữa các Giáo hội và tín hữu còn ly khai, các tín hữu Công Giáo, cũng được khuyến khích giao thiệp trong tình huynh đệ với các anh chị em cùng tin Chúa Kitô nhưng đang ở bên ngoài Giáo Hội Công Giáo, vì chưa thể hiệp nhất được trong cùng một giáo lý, tín lý, bí tích, phụng vụ, và tôn trọng vị Đại Diện duy nhất của Chúa Kitô trên trần gian là Đức Thánh Cha, tức Giám Mục Rôma và cũng là Thủ lãnh Giáo Hội Công Giáo hoàn vũ.

Đa số các giáo phái trên chỉ có giảng thuyết Kinh Thánh (hiểu theo cách cắt nghĩa riêng của họ) và làm Phép rửa mà thôi. Một số

như nhóm Episcopalian, Lutheran, First United Church... cũng có nghi thức bẻ bánh và uống rượu nho trong lúc hội họp và nghe giảng thuyết. Tuy nhiên vì họ không có chức Linh mục hữu hiệu nên dù các mục sư của họ có đọc lời Chúa nói trong Bữa tiệc ly thì cũng không thể biến bản thể (substance) của bánh và rượu trở nên bản thể Chúa Kitô được vì họ không có chức Linh mục hữu hiệu như đã nói trên.

Vì thế, nếu có vì xã giao mà phải tham dự nghi lễ nào của anh em Tin Lành nói chung, thì người Công Giáo không được tham gia vào việc bẻ bánh và uống rượu với họ, vì làm như vậy có nghĩa là hiệp thông với họ trong niềm tin không có Chúa Kitô hiện diện thực sự trong Phép Thánh Thể như Giáo Hội Công Giáo và Chính Thống Đông Phương tin. Nghĩa là họ bẻ bánh và uống rượu là để nhắc lại bữa Tiệc Ly của Chúa Giêsu như được ghi lại trong ba Phúc Âm của Matthêu, Mac-cô và Lu-ca, chứ không phải là thánh Lễ Misa cử hành trong Giáo Hội Công Giáo để dâng lại Hy Tế thập giá và diễn lại bữa ăn sau cùng của Chúa Kitô với Nhóm mười Hai trong đó Chúa Kitô đã lập Phép Thánh Thể và Chức Linh mục để “**anh em làm việc này mà tưởng nhớ đến Thầy**” như Chúa đã truyền cho các Tông Đồ hiện diện (Lc 22: 19; 1 Cor 11: 25)

Nói rõ hơn, chỉ có Giáo Hội Công Giáo và các Giáo Hội Chính Thống Đông Phương là có bí tích truyền chức thánh hữu hiệu, nên các giám mục và linh mục mới được chia sẻ Chức Linh Mục đời đời của Chúa Kitô, là “**Thượng Tế đời đời theo phẩm trật Men-ki-**

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

xê-đê”(Dt 6: 20). Chính nhờ có chức linh mục hữu hiệu nên các tư tế Công Giáo và Chính thống (giám mục, linh mục) mới có thể đọc lời truyền phép hữu hiệu (valid consecration) để biến bản thể của bánh và rượu trở thành bản thể của Chúa Kitô khi cử hành Thánh lễ Tạ Ơn (Eucharist) trên bàn thờ ngày nay.

Tuy nhiên, vì các Giáo Hội Chính Thống Đông Phương cũng có các bí tích hữu hiệu, nên người Công Giáo- trong trường hợp không tìm được nhà thờ và linh mục Công Giáo- thì được phép tham dự nghi lễ phụng vụ ở một nhà thờ Chính Thống trong nơi mình cư ngụ và lãnh các bí tích Thánh Thể, hòa giải và sức dầu nơi các linh mục Chính thống.

Thêm một điều nữa là, các tín hữu Công Giáo, nếu vì xã giao hay liên hệ gia đình mà phải đến tham dự lễ tang của anh em Phật Giáo, Cao Đài, Hòa Hảo, Hồi giáo... (Islam) thì có thể đốt hương cho người quá cố, nhưng không được bái lạy các thần tượng của các tôn giáo bạn vì chúng ta không cùng chia sẻ niềm tin với họ về Đấng mà họ tôn thờ.

Tóm lại, phải loại trừ các nguy cơ đưa đến phạm tội cho mình và cho người khác như cờ bạc, buôn

bán, sản xuất sách báo, phim ảnh vô luân, đòi truy, buôn bán súng đạn vì bất cứ lý do nào.

Cũng như chỉ được phép giao thiệp thân hữu với các anh chị em ngoài Công Giáo trong mục đích tìm sự hiệp nhất giữa các anh chị em đó với Giáo Hội Công Giáo là Giáo Hội duy nhất mà Chúa Kitô đã thiết lập trên nền tảng Tông Đồ để tiếp tục Sứ vụ rao giảng và làm chứng cho Tin Mừng của Chúa cho muôn dân cho đến thời sau hết.

Tuy nhiên, chúng ta phải giữ vững đức tin, vâng phục và thi

hành những gì Giáo Hội là Mẹ dạy dỗ chúng ta trong các lãnh vực giáo lý, tín lý, luân lý, phụng vụ và bí tích.

Chúng ta cũng cầu xin cho sự mau hiệp nhất của tất cả các giáo hội hay công đoàn đức tin đang còn ở bên ngoài Giáo hội Công Giáo để **“họ được nên một như chúng ta là một”**. (Ga 17: 22) như Chúa Giêsu đã tha thiết cầu xin cùng Chúa Cha trước giờ Người thọ nạn thập giá để cứu chuộc cho muôn dân. ▣

Ô B Mặc Giao thăm Cha Ngô Tôn Huân tại Houston, Texas, ngày 17-5-2013

Hoa-Kỳ Chi Trích...

(tiếp theo trang 54)

thiện ». Đó là lần đầu tiên chính quyền cho phép 20 tín đồ đạo Bahai sang Israel dự đại hội. Trong tháng 7 và 8, có 20 hội thánh Tin lành ở Tây nguyên được đăng

ký. Tháng 8, chính quyền Hà Nội trả lại 500 mét vuông đất cho nhà thờ thánh Phêrô...

Bộ ngoại giao Mỹ khẳng định là sứ quán Mỹ tại Hà Nội và tòa lãnh sự tại thành phố Hồ Chí Minh thường xuyên đối thoại và khuyến khích

chính quyền Việt Nam nói rộng tự do tôn giáo. Nhân viên ngoại giao Mỹ cũng tiếp xúc thường xuyên với các nhà lãnh đạo tôn giáo kể cả những tu sĩ bị áp bức trực tiếp. Bộ Ngoại giao Mỹ kêu gọi Hà Nội tiếp tục cải thiện nhân quyền. ▣

SÔNG ĐẠO GIỮA ĐỜI: THÁNH PHANXICÔ THÀNH ASSISI

Anh chàng nông hay kẻ vô tích sự

Nhiều người Công giáo Việt Nam biết về Thánh Phanxicô Assisi, và cũng không ít người đã chọn Thánh Phanxicô thành Assisi (cũng gọi là Phanxicô Khó Khăn) làm bản mạng. Năm nay, ngày 13/3/2013, khi được tuyển chọn lên ngai Giáo Hoàng, Đức Hồng Y Jorge Mario Bergoglio đã chọn Thánh Phanxicô làm tước hiệu Giáo hoàng: Đức Thánh Cha Phanxicô. Chúng ta cùng tìm hiểu đôi nét về Thánh Phanxicô thành Assisi, để từ đó những ai chưa biết sẽ đoán biết phần nào lý do vị Cha Chung đương thời của Hội Thánh chọn danh hiệu Phanxicô. Bài viết của chúng tôi chủ ý dựa trên cuốn *Saints Behaving Badly (Những Vị Thánh Tánh Hạnh Tồi)* của Thomas J. Craughwell.

Người cha làm việc cật lực, xông xáo trong doanh nghiệp để xây dựng một gia sản đáng kể, trong khi con cái thì lại xài phá, phung phí vô độ, đó là chuyện thường xảy ra ở bất cứ nơi nào và bất kể thời đại nào. Cách đây gần chục thế kỷ, trường hợp như vậy cũng đã xảy ra trên đất nước Ý, tại thành Assisi trong dòng họ Bernadones.

Người con phung phí.

Ông Petro di Bernadones cùng phu nhân Pica vốn có một cuộc sống khá giả nhờ hành nghề kinh doanh áo quần. Ông bà chỉ có một người con và là con trai, nên trong thâm tâm ông bà không mong muốn gì hơn là mong đứa con trai duy nhất của mình lớn lên kế tục nghiệp cha. Nghề của cha xem ra không có gì hấp dẫn đối với cậu con trai tên là Phanxicô khi cậu bắt đầu lớn

lên như là một trang thiếu niên ngỗ ngáo.

Trong thành phố Assisi lúc bấy giờ xuất hiện đầy dẫy những thanh thiếu niên độc thân dư tiền thừa bạc lẫn thời giờ để ăn chơi trác táng vô tội vạ. Cậu Phanxicô đâu chịu thua ai. Cậu nhất định phải vượt lên trên bất cứ ai khác về cách ăn mặc khoa trương áo quần sặc sỡ đắt tiền cũng như về phong cách giao du quan hệ cao ngạo điên rồ.

Cậu Phanxicô buông mình vào các cuộc truy hoan suốt đêm với bạn bè xấu, la cà chèn khắp các hàng quán, sau đó kéo nhau đi quậy phá, chọc ghẹo từ các thanh thiếu nữ tới các thiếu phụ góa bụa. Vào các dịp lễ hội, cậu Phanxicô không bỏ lỡ cơ hội nhậu nhẹt thả giàn!

Về mặt tiêu xài, Phanxicô

không bao giờ chịu lép vế với trước bất cứ ai, đặc biệt với những người trẻ như cậu.

Nổi tiếng là tay chơi ngoại hạng của Assisi, Phanxicô thu hút không ít những người trẻ xấu trong vùng mà sau này khi đã hoán cải, Phanxicô lấy làm xấu hổ và ân hận qua lời tự thú của anh trong cuốn sách tự thuật "*The Confessions - Những Lời Thú Nhận*".

Người cựu tù binh trong cơn cùng quẫn.

Quan niệm sống buông thả của Phanxicô đã chuyển sang bước ngoặt mới khi anh vừa lên 21 tuổi.

Năm 1202, tại Assisi nổ ra cuộc nội chiến đẫm máu giữa giới quý tộc thượng lưu và giới doanh nghiệp trung lưu.

Giới quý tộc trong thành phố Assisi nhận được viện quân từ thành phố Perugia láng giềng. Quân Perugia đánh quân Assisi toi bời khiến phía Assisi lớp chết, lớp bị

thương, và không ít chiến sĩ bị bắt làm tù binh. Trong số các tù binh có anh chàng Phanxicô. Phanxicô bị nhốt trong ngục tối dơ bẩn đầy gián và chuột. Phanxicô bị lâm vào tình trạng trầm cảm nặng nề.

Cho đến khi được thả, anh hoàn toàn mất định hướng, khiến anh lại sống buông xuôi, sa đà vào các cuộc truy hoan vô độ: ăn nhậu, nhảy đầm, tán gái. Nhưng rồi những thứ ấy chẳng những không mang lại cho anh niềm vui mà còn khiến anh thất vọng chán chường! Không ai biết và cũng chẳng ai nghĩ là vào những lúc tuyệt vọng ấy, có lúc Phanxicô đã âm thầm và kín đáo tìm tới một góc nhỏ của một ngôi thánh đường để cầu nguyện.

Dầu vậy, trong con người của Phanxicô, thú tính vẫn còn ngự trị và nó vẫn tiếp tục xúi giục anh kiếm tìm những khuây khỏa cho thân xác thay vì tìm kiếm con đường hướng thượng về mặt tâm linh và tinh thần.

Sau khi gặp một bệnh nhân hủi.

Một ngày nọ, Phanxicô đang phi ngựa trên đường thì bất ngờ đối diện với một người mắc bệnh phong cùi. Phanxicô toan giục ngựa phi nhanh hơn để trốn chạy hình ảnh hãi hùng. Nhưng dường như có một động lực niu kéo anh lại. Anh dừng ngựa, bước xuống, nắm lấy bàn tay lở loét của người hủi, đưa lên môi hôn rồi trao tặng ít đồng tiền kẻ khốn cùng!

Cho tới lúc này Phanxicô vẫn cứ tưởng rằng nỗi đau trong ngục tối đã biến đổi con người anh thành một người Công giáo thuần thành, nghiêm túc và dấn thân hơn. Phản

ứng của anh đối với người bệnh hủi khiến anh tự hỏi phải chăng Thiên Chúa muốn kêu gọi anh dấn thân nhiều hơn và mạnh mẽ hơn nữa theo tinh thần Kitô giáo.

Mùa thu năm 1204, Phanxicô đến nguyện đường San Damiano ở ngoại thành Assisi. Tại đây, Phanxicô nhìn lên ảnh chuộc tội (Thánh Giá) đằng sau bàn thờ và chiêm ngắm Chúa Kitô giang tay trên Thánh Giá nhìn xuống Cộng đoàn. Trong khi say sưa cầu nguyện, Phanxicô có cảm tưởng như thể Chúa Kitô đang nhép môi, từ miệng Người thốt ra lời dạy bảo: **“Con hãy xây dựng lại Nhà thờ của Cha đang sụp đổ tan tành”.**

Thực ra, Chúa Giêsu không có ý nói tới “Nhà thờ”. Từ Ecclesia (Church/Eglise) mang hai nghĩa: Giáo Hội hay Nhà thờ. Có lẽ Phanxicô hiểu theo nghĩa hẹp – “nhà thờ”, thay vì nghĩa rộng – “Giáo Hội”. Phải chăng ý Chúa muốn dùng Phanxicô canh tân Hội Thánh lúc bấy giờ đang lún sâu vào tình trạng suy đồi đạo đức ở mọi cấp trong mọi lãnh vực.

Do hiểu theo nghĩa hẹp, Phanxicô vội vàng trở về tiệm buôn của cha mình. Người cha không có mặt ở đó. Bởi vì, nếu có, ông ta sẽ ngăn chặn ngay việc đưa con “ngỗ nghịch” “ăn cắp” chiếc áo thời trang đắt giá nhất mang đi bán.

Bán được bọn tiền, Phanxicô dâng hiến hết số tiền thu được cho vị linh mục cai quản nhà thờ San Damiano cho việc tu bổ. Lòng quảng đại của Phanxicô rõ ràng không minh chính. Và việc “bác ái” của anh tuy là một “nghĩa cử” nhưng không biện minh được hành động kém lương thiện của anh ta,

dù chỉ là việc lấy cắp của cha mình. Phanxicô hiến tặng cái mình không sở hữu mà là từ của cắp.

Ông Pietro, thân phụ của Phanxicô kịp thời phát hiện chiếc áo bị mất là do chính con trai mình lấy đem đi bán. Người cha lôi người con ra tòa, buộc con phải hoàn trả. Tòa xử Pietro thắng kiện. Phanxicô phải hoàn lại tiền bán chiếc áo cho cha mình.

May thay! Vị linh mục nhà thờ San Damiano chưa đựng một xu trong số tiền Phanxicô đã hiến tặng.

Hành trình tiến về ơn hoán cải.

Phanxicô trả lại tiền cho cha anh. Nhưng anh vẫn chưa hết “ngông”. Tất cả áo quần tư trang của anh, anh giao hết lại cho thân phụ. Rồi ra đi... lang thang, mình trần thân trụi. Dân chúng thấy thế lấy làm kinh ngạc và xấu hổ, đến nỗi vị Giám mục sở tại phải lấy chiếc áo ngoài của mình mà khoác cho Phanxicô.

Suốt ba năm sau đó, Phanxicô lại liên tục có những biểu hiện “ngông” khiến ông Pietro càng xấu hổ: Đưa con trai ông, mình mặc áo vải thô, đi ăn mày xin khắp phố để sống qua ngày miễn có được tiền dâng cúng vào việc xây cất nhà thờ.

Dòng tộc Bernadones của Pietro không thể nào chấp nhận cái kiêu cách “bác ái” của Phanxicô. Phải chi cậu Phanxicô xin vào một Dòng tu nào đó hay xin làm giáo sĩ cho một giáo phận để phục vụ thì hay biết chừng nào. Với họ, đi ăn xin đâu phải là việc đạo đức, mà là một biểu lộ của tình trạng bị thất sủng, tàn mạt. Cái anh chàng

Phanxicô này rõ ràng không có ý niệm gì về điều Thiên Chúa muốn anh ta làm.

Ngày 24/02/1208, đang khi tham dự Thánh lễ tại nhà thờ Đức Mẹ các Thiên Thần, Phanxicô chú ý lắng tai nghe vị linh mục đọc bài Phúc Âm nói về việc Chúa Giêsu dạy các Tông đồ “đừng mang theo vàng bạc, tiền của gì trong túi, cũng đừng mang theo hai áo khoác ngoài hay giày dép trong hành trình cuộc đời của mình.”

Bài Tin Mừng ấy Phanxicô đã từng nghe đọc trước đây mỗi năm một lần nhưng anh không chú ý tới. Lần này Lời Chúa Kitô đánh động tim anh nhiều. Phanxicô cảm thấy thấm thía từng chữ, từng lời. Anh quyết hiến thân vào tinh thần khó nghèo tuyệt đối; anh chỉ mặc áo vải thô và đi chân đất; anh không tìm chỗ nương thân; anh chẳng hề tích trữ lương thực mà chỉ ăn những gì người ta cho anh ăn; anh không có tiền bạc. Chúa Giêsu đã từng bảo, ách Chúa êm ái, gánh Chúa nhẹ nhàng, một viễn tượng lý tưởng cho ước vọng hướng đi tương lai của anh.

Tuy nhiên, Phanxicô phân vân không biết mình có khả năng nghe và làm theo sứ điệp của Chúa Giêsu không, sứ điệp về sự thống hối và ơn cứu chuộc mà Chúa đã loan truyền trước đám đông dân chúng đi theo Người. Phanxicô cầu nguyện. Anh nghe tiếng Chúa bảo anh đừng sợ vì có Chúa luôn phù trợ những ai thiện tâm và bền chí. Thế là chỉ vài tháng sau, Phanxicô chiêu mộ được một nhóm bạn trẻ có ý hướng loan truyền Lời Chúa bằng cuộc sống khổ hạnh như anh. Họ tự nhận mình là “*anh em hèn mọn – frati mignores*”. Dòng Anh

em Hèn mọn, tức Dòng Phan Sinh (Phanxicô) bắt đầu từ đó.

Qua các loài thụ tạo, ca tụng Đấng Tạo Hóa.

Linh đạo của Phanxicô đặt trọng tâm vào khía cạnh con người của Đức Giêsu Kitô: *nghèo khó, tự bỏ mình và chịu đóng vào thập giá*. Các vị tu sĩ Phan Sinh tiên khởi nhìn thấy cuộc khổ nạn của Chúa Kitô bên trong những người cùi hủi, những kẻ cơ hàn, những người đau yếu và hết thấy những kẻ tội lỗi. Thế là các tu sĩ bắt đầu sứ vụ của mình giữa những người bị quên lãng, những kẻ bị ruồng bỏ và kẻ vô thừa nhận của xã hội.

Khi nhìn thấy Chúa Kitô trong mọi người, Phanxicô đồng thời cũng nhìn thấy ánh huy hoàng của Đấng Tạo Hóa trong mọi vật thụ tạo. Nhìn thấy các loài dã thú, cầm thú, chim muông cùng các loại hoa cỏ đồng nội, và cả các loài sâu bọ cũng đều là sự kỳ diệu của công trình sáng tạo tuyệt hảo và sự tốt lành cao cả vô biên của Thượng Đế là Chúa tể cần khôn.

Phanxicô tôn vinh nét đẹp lộng lẫy của vũ trụ qua bài Ca Tụng Mặt Trời nổi danh của ngài. Bài linh ca này ban đầu bị một số người phê phán, coi đó như là sản phẩm của kẻ thờ ngẫu tượng mặt trời, mặt trăng, thần gió, thần lửa, vân vân. Nhưng rồi cuối cùng, mọi người đều nhìn nhận đó là bài hát mà Phanxicô dùng như là thiên Thánh vịnh của thế giới nhân trần ngợi ca Đấng Tạo Hóa.

Có thể nói, do ý định của Thiên Chúa, Phanxicô đã được chọn để lập nên một kiểu cách mới cho đời sống tu trì giữa lòng Giáo Hội Công giáo đang sa sút về lý tưởng

đời tu, hoặc đang bị gò bó trong một lối tu ẩn dật, khép kín mình trong nơi rừng vắng hay giữa sa mạc hoang vu.

Các môn sinh của Phanxicô tập trung vào đời sống vừa khổ hạnh, vừa làm việc bác ái, vừa giúp tư vấn cho đời sống tâm linh của bất cứ ai tìm đến các ngài. Nhờ vậy, tinh thần Phan Sinh nhanh chóng lan tỏa. Cho tới năm 1220, nghĩa là chỉ 12 năm sau khi thành lập, Dòng Phanxicô đã phát triển tới con số 5 ngàn Phan Sinh khắp châu Âu.

Phanxicô Năm Dấu Thánh.

Năm 1224, Phanxicô cùng một số môn sinh đi lên vùng núi phía bắc Arezzo thuộc nước Ý để thực hiện cuộc tĩnh tâm và chay tịnh 40 ngày.

Vào ngày 14 tháng Chín năm ấy, nhằm ngày lễ Tôn kính Thánh Giá, Phanxicô bỗng được ơn thị kiến, thấy tay chân và cạnh sườn mình nhận được những vết thương giống như Chúa Giêsu trên Thánh Giá. Tin tức về việc Phanxicô được in 5 Dấu Thánh lan nhanh, khiến đông đảo người kéo đến chiêm ngưỡng.

Kể từ đó, Phanxicô thành Assisi được gọi là Phanxicô Năm Dấu Thánh Chúa. Nhưng chính bản thân Phanxicô lại cảm thấy bối rối. Từ trước tới giờ ngài đi chân đất, không hề mang bao tay hay giày dép. Nay thì ngài tự quyết định mang vớ để che giấu các vết thương nơi chân, còn tay thì ngài dùng vải băng kín bàn tay, chỉ để trống các ngón tay. Trong khi các vết thương ấy vẫn gây cho Phanxicô sự nhức nhối triền miên và ngài âm thầm chịu đựng cho đến chết.

(xem tiếp trang.76)

Tin Mừng Giữa Dòng Đời

■ Trần Việt Cường

LTS.- Mục “Tin Mừng Giữa Dòng Đời” được mở ra trên Diễn Đàn Giáo Dân kể từ số 79 phát hành tháng 6 năm 2008. Những bài đăng trong mục này được ghi lại từ những lời chia sẻ tóm kết mang tính bộc phát của BS Trần Việt Cường sau những buổi hội nhóm hàng tuần của liên nhóm Gioan Tiền Hồ thuộc PT Cursillo Giáo phận Orange. Những bài Tin Mừng chia sẻ trong phiên họp không theo Lịch Phụng Vụ và cũng không phải là những bài được lựa chọn, nhưng tuần tự nối tiếp cả bốn Phúc Âm Thư. Vì là nguyệt san, nên mỗi kỳ báo ĐGD chỉ có thể giới thiệu với độc giả một hoặc hai bài chia sẻ trong tháng mà thôi. Trong tương lai, nếu có điều kiện, loạt bài chia sẻ này sẽ được ấn hành thành sách.

Theo lời minh định của tác giả mục này thì đây chỉ là những cảm nghiệm cá nhân và không phải là những bài giải thích Phúc Âm theo tiêu chuẩn thần học.

CHÚA GIÊSU CHỊU MA QUỶ CÁM DỖ MATTHÊU 4:1-11

Khi ấy Chúa Giêsu được Thánh Thần hướng dẫn vào hoang địa để chịu ma quỷ cám dỗ. Sau khi đã nhịn ăn bốn mươi đêm ngày, Người cảm thấy đói. Tên cám dỗ đến gần nói với Người rằng: “Nếu ông là Con Thiên Chúa, hãy biến những hòn đá này thành bánh”. Nhưng Chúa Giêsu đáp lại: “Có lời chép rằng: Người ta sống không phải chỉ nhờ cơm bánh, nhưng còn nhờ mọi lời từ miệng Chúa phán ra.”

Sau đó ma quỷ đem Người đến thành thánh, và đặt Người trên nóc đền thờ, rồi nói với Người: “Nếu ông là Con Thiên Chúa thì hãy gieo mình xuống đi, vì có lời chép rằng: Thiên Chúa sẽ truyền cho các thiên thần lo cho ông và các vị đó sẽ nâng đỡ ông, để ông khỏi vấp chân vào đá.” Chúa Giêsu đáp: “Cũng có lời chép rằng: Người đừng thử thách Chúa là Thiên Chúa của ngươi.”

Ma quỷ lại đem Người lên một ngọn núi rất cao, và chỉ cho Người tất cả các nước thế gian và vinh hoa của các nước đó, rồi nói với Người rằng: “Tôi sẽ cho ông tất cả những thứ đó nếu ông sấp mình thờ lạy tôi.” Chúa Giêsu bảo nó: “Hãy lui đi, hỡi Satan! Vì có lời chép rằng: “Ngươi phải thờ lạy Chúa là Thiên Chúa của ngươi, và chỉ phụng sự một mình Ngài.”

Thế rồi ma quỷ bỏ Người mà đi, và các thiên thần đến hầu hạ Người.

Biến cố Chúa Giêsu vào sa mạc để chịu cám dỗ xảy ra ngay sau khi Chúa chịu phép rửa, với sự hiện linh của Thiên Chúa Ba Ngôi. Chúa Thánh Thần như chim bồ câu, Chúa Giêsu, Ngôi Lời Nhập Thể và Chúa Cha như tiếng phán từ trời, giới thiệu và vinh danh Chúa Con: Đây là con ta yêu dấu, đẹp lòng ta.

Từ đỉnh cao của vinh quang Chúa Ba Ngôi, Chúa Giêsu đã đi vào sa mạc, nhịn ăn bốn mươi đêm ngày và chịu ma quỷ cám dỗ. Bước thăng trầm đó cũng là hình ảnh cuộc hành trình trên dương thế của từng người tín hữu. Có những lúc ta cảm nghiệm Chúa thật gần, cảm thấy tình thương ấm áp của Ngài, cảm thấy hạnh phúc vì được

ở gần Ngài khiến tâm hồn ta xúc động. Nhưng cũng sẽ có những lúc ta thấy Thiên Chúa thật xa vời và tự hỏi không biết Ngài ở đâu trong cuộc đời ta! Trong những lúc gặp thử thách trong cuộc sống đức tin, ta sẽ được nâng đỡ không nản lòng khi thấy chính Chúa Giêsu cũng đã đi qua những nhịp điệu thăng trầm trong cuộc sống.

ROOFING & SOLAR Power

Lic.#: 870435

Chuyên trị mái nhà, gắn năng lượng mặt trời

Vince Lê (714) 531-4249

ROOFING & SOLAR Power

Quality from the top...

Lic.#: 870435 Bond and Insured!!!

**Định giá miễn phí.
Free Estimate!**

- For Residential, Commercial.
- Hãy tận dụng 30% off Federal Tax Rebate for Solar Power để giảm bớt tiền điện hàng tháng.
- Chúng tôi chuyên về mái nhà, lắp ráp năng lượng mặt trời.
- Có thợ trên 15 năm kinh nghiệm.
- Dùng vật liệu tốt. Công việc bảo đảm tận tâm.

Please call Vince Lê (714) 531-4249

Bác sĩ DAVID PHẠM NAM HUÂN, M.D.
CHUYÊN MÔN BỆNH SUYỄN VÀ PHỔI

Bác sĩ HENRY NGUYỄN HUY, M.D.

10900 Warner Ave., Suite 101B, Fountain Valley, CA 92708

(714) 887-0400

Tốt nghiệp chuyên khoa tại:

- University of Colorado Health Science Center
 - Nation Jewish Medical & Research Center (Denver)
- (Xếp hạng nhất toàn quốc về bệnh phổi)

Chuyên trị:

*Suyễn • Các bệnh về hô hấp • Sưng cuống phổi • Lao phổi
Ho ung thư phổi • Khó ngủ, mất ngủ, ngáy • Khó thở • Ngộ thở khi ngủ*

Có máy đo hơi thở

Giờ làm việc: Thứ Hai, Ba, Năm, Sáu : Từ 09:30 sáng đến 5 giờ chiều
Thứ Bảy : Từ 09:30 sáng đến 1:00 chiều

XIN VUI LÒNG LẤY HẸN

LET US HELP YOU REALIZE YOUR FINANCIAL GOALS.

PERSONAL BANKING

- Checking Account
- Savings Account
- CDs
- Auto Loans
- Online Banking

COMMERCIAL LENDING

- Asset Based Accounts Receivable and Inventory Financing
- Business Consortium Fund (BCF) Program
- Certified Minority Business Enterprise
- Entertainment Financing
- Equipment Financing
- Equipment Leasing
- Green Project Financing
- Leveraged Buy Out Financing
- Small Business Loans and SBA loans
- Technology Banking
- Working Capital Financing

COMMERCIAL REAL ESTATE LENDING

- Construction Financing
- Credit Enhancement of Low-income Housing
- Revenue Bonds Financing
- Low-income Housing Tax Credit Financing
- Mortgage Financing (Commercial and Residential)

INTERNATIONAL BANKING

- Correspondent Banking Services
- EWB (China) & EWB Hong Kong Branch
 - Local Currency Banking Services
- Export Financing
 - Bills Discount
 - Foreign Account Receivable Insurance Policy Financing
 - U.S. EXIMBANK Programs
- Foreign Exchange Management
 - Remittance, Checks and Drafts
 - Foreign Currency Accounts & CD
 - Banknotes
 - Risk & Hedging Solutions
 - Advisory Services
 - China / US Bridge Banking Assistance
- Import Financing
 - Revolving Line of Credit
 - Letter of Credit and Collection Services
- Individual and Corporate Accounts

Hãy Chọn Một Ngân Hàng Tốt Nhất *Thuận Tiện*
Nhiều Quyền Lợi Có Nhân Viên Việt Nam Phục Vụ
Ân Cần, Hướng Dẫn Mọi Chi Tiết Từng Tận Rõ Ràng.

9032 Bolsa Ave.
Westminster, CA 92683
Giám Đốc Chi Nhánh : CINDY HO
714-895-2575

EAST WEST BANK
Your Financial Bridge®

www.eastwestbank.com

Sự kiện Chúa bị cám dỗ minh họa một nét thật đẹp và cảm động về tình thương của Thiên Chúa: cùng chung chịu thân phận yếu đuối của con người, cùng đồng hành trong những lúc tăm tối nhất của cuộc sống. Như trong bài thơ rất nổi tiếng “Dấu Chân Trên Cát”. Những lúc ta cảm thấy Chúa không có mặt giữa những khó khăn, thử thách của cuộc đời, những lúc ta còn nghi ngờ cả sự hiện diện của Chúa, thì chính lúc đó Chúa đang bồng ta trên tay, ôm ấp phù trì trong tình yêu thương nâng niu của Ngài.

Chúa đã nhịn ăn bốn mươi đêm ngày! Con số bốn mươi nói lên một thời gian rất dài và đầy biểu tượng. Môi- Sen ở trên núi thánh bốn mươi đêm ngày để được nhận lãnh bia đá ghi lề luật. Êlia sau khi được ăn bánh thiên thần trao ban đã đi bộ bốn mươi đêm ngày lên núi Horeb để đón chờ Thiên Chúa. Dân Do Thái với cuộc hành trình qua bốn mươi năm trong sa mạc mới tới được miền Đất Hứa. Chúa Giêsu lên trời bốn mươi ngày sau khi Ngài phục sinh từ cõi chết. Chúa Giêsu đã vào sa mạc, vào hoang địa, nơi miền thanh vắng để cầu nguyện và ăn chay bốn mươi đêm ngày.

Bốn mươi ngày cũng có thể là biểu tượng cuộc hành trình đức tin của cuộc đời mỗi người chúng ta. Cuộc hành trình thật dài vì sẽ chỉ tận cùng ở ngưỡng cửa đời đời. Cuộc hành trình có nhiều gian nguy, thử thách như dân Do-Thái lang thang trên sa mạc. Cuộc hành trình có những hứng khởi như Êlia sau khi được bổ dưỡng bằng bánh thiên thần (biểu tượng của Thần Lương Thánh Thể) đã đi liền bốn mươi ngày đêm tới điểm hẹn để gặp Thiên Chúa. Cuộc hành trình có những lúc thấy Thiên Chúa thật

gần như khi Môi-Sen được ở trên núi thánh. Nhưng cuộc hành trình nào của niềm tin cũng rồi sẽ phải đối diện với những cám dỗ cam go. Và trong những lúc đó, sự kiện Chúa Giêsu đã vào sa mạc ăn chay bốn mươi đêm ngày và chịu cám dỗ là một nâng đỡ tuyệt vời giữa những gian nguy, thử thách.

Ta hãy cùng theo Chúa Giêsu vào sa mạc. Thánh ký không nói rõ Chúa Giêsu đã làm gì suốt bốn mươi đêm ngày trong sa mạc. Nhưng ở sa mạc thì có gì để làm? Đó là nơi hoang vu không có ánh đèn màu của đêm đô thị. Sa mạc cũng chẳng có những tiện nghi phục vụ của chốn phồn hoa. Nơi hoang địa có nhiều hiểm nguy và chẳng ai muốn ở lại. Nhưng vào hoang địa với Chúa Giêsu thì lại là cơ hội để ta gặp gỡ Thiên Chúa và gặp lại con người thật của ta. Nơi hoang địa, ta phải đối diện với những gì thâm sâu nhất trong tâm hồn mình. Ta không còn có thể trốn tránh chính mình qua những tiến nhạc ồn ào hay những mua vui giải trí. Nơi hoang địa chỉ có trời đất, trăng sao cây cỏ và con người của ta. Chúa Giêsu đã vào hoang địa để cầu nguyện và kết hiệp với Chúa Cha. Ta cũng cần tập thói quen xa rời những ồn ào liên tục của cuộc sống để trở về nơi thanh vắng, dù là thanh vắng của nội tâm hay thanh vắng của đêm trường. Và trong tâm tình lắng đọng, ta có thể cùng với ngàn sao dâng lên Thiên Chúa lời ca tụng ngợi khen trong tâm tình yêu mến. Để ta cảm nhận được tình thương của Ngài, tình thương sẽ đổi mới tâm hồn ta.

Sự kiện Chúa đã ăn chay bốn mươi đêm ngày là một nhắc nhở cho ta về nhu cầu ăn chay. Nhu cầu quan trọng cho cuộc sống nội tâm

mà con người trong xã hội hưởng thụ hôm nay không còn mấy ai lưu tâm tới. Không những ăn chay về cơm bánh để thân xác không lẩn lướt tâm hồn nhưng còn ăn chay bằng việc từ bỏ. Từ bỏ những đam mê, ích kỷ và nhất là từ bỏ riêng mình. Bỏ đi ý riêng, tự ái, giận hờn để dám đi bước trước đến với người, để xây dựng lại nhịp cầu yêu thương, thông cảm.

Sau khi ăn chay bốn mươi đêm ngày, Chúa đã cảm thấy đói. Đây là một chi tiết rất cảm động và đầy màu nhiệm. Nếu Chúa Giêsu là Thiên Chúa thì làm sao Ngài có thể bị đói? Nhưng Chúa Giêsu đã đói thật chứ không phải giả vờ. Trong hoang địa Chúa Giêsu đã thật sự đói, cũng như sau này trên thập giá, Ngài đã thật sự đổ máu và đã chết thật vì yêu thương ta. Thiên Chúa đã thật sự đi vào cuộc đời và Ngài đã chia sẻ trọn vẹn những đau khổ, yếu đuối và giới hạn của phận người. Có lúc ta đối diện với những đau khổ, bất công mà nhân loại phải gánh chịu hay những vấn đề của mình trong cuộc sống và tự hỏi Thiên Chúa ở đâu mà chẳng ra tay phù trì, can thiệp. Nhưng Tin Mừng hôm nay cho ta biết Chúa vẫn thông cảm với con người. Thiên Chúa vẫn đang cùng chịu đói với các em bé tại Phi Châu, cùng ở trong lao tù với những người bị áp bức và còn đang còn chịu tử nạn cùng các thai nhi với thân hình tan nát.

Chúa Giêsu đã bị ma quỷ cám dỗ về nhiều phương diện. Cám dỗ đầu tiên có vẻ tầm thường nhưng thật sự khó chống đỡ vì có vẻ rất hợp lý và không có gì xấu: Chúa đang đói thì dùng quyền của Ngài biến đá thành bánh để ăn. Đây cũng là cám dỗ mà tất cả chúng ta phải

đương đầu: Dùng quyền lực của mình, dùng những gì mình có để phục vụ cho chính mình. Con cảm dỗ này đang lan tràn khắp nơi trong xã hội tiêu thụ và hưởng thụ. Từ các phương tiện truyền thông đại chúng cho tới nền văn hoá vô luân và ngay trong cuộc sống gia đình. Mỗi người đều cố gắng tối đa để bảo vệ mình và cho mình được phục vụ nhiều nhất, còn mình thì chẳng muốn phục vụ ai. Đây cũng là khẩu hiệu của Lu-xi-phe khi phản kháng chống lại Thiên Chúa: Chúng ta không làm tội tở, không phục vụ!

Còn Chúa Giêsu thì nói: tôi đến không phải để được người cung phụng nhưng để phục vụ mọi người và dâng mạng sống mình làm giá cứu độ muôn người. Chúa Giêsu không bao giờ làm phép lạ, dùng quyền phép của Ngài để phục vụ cho mình. Không những khi Ngài đói mà thôi nhưng cả sau này khi Ngài bị treo trên thập giá, Ngài đã bị các người thủ lãnh tôn giáo thách thức Ngài hãy xuống khỏi thập giá nếu là Con Thiên Chúa. Khi đó Chúa vẫn yên lặng ở lại trên thập giá và bị họ nhạo cười: Ông này đi cứu được người khác mà không cứu được chính mình.

Họ cho Ngài là đại đột bất vì Ngài đã làm những phép lạ động trời, kẻ cả cho người chết sống lại mà lại không cứu được mình. Nhưng đây là đỉnh cao chói vọt của tình yêu, là vinh quang màu nhiệm của tình yêu: chỉ lo đi cứu người mà không lo cứu mình. Đây cũng là lời mời gọi tuyệt vời cho chúng ta, những ai muốn làm môn đệ Chúa. Một bài học vô cùng khó khăn cho cả một đời người. Một lời mời gọi mà ta sẽ có cơ hội đối diện mỗi ngày: Lời mời gọi để bỏ mình vậy riêng để có thể hòa giải, yêu

thương trong những lần bất đồng ý kiến trong sở làm, đoàn thể hay gia đình; những khi bị lên án bất công, nhất là khi do những người gần ta nhất trong cuộc đời như vợ-chồng, cha mẹ-con cái...

Câu Chúa trả lời cho cám dỗ đầu tiên... cũng là lời mời gọi gửi đến tất cả chúng ta, nhắc nhở cho ta nhu cầu trở về với đời sống tâm linh, yêu mến và gẫm suy Lời Chúa. Ta quá lo lắng về cơm bánh, về những nhu cầu cho thân xác và không mấy để tâm đến lương thực của tâm hồn. Lời mời gọi này đặc biệt quan trọng đối với những người trẻ. Trong khi những kiến thức, học hỏi về khoa học, kỹ thuật, truyền thông... gia tăng vượt mức thì những kiến thức về tinh thần, về Tình Yêu của Thiên Chúa và Lời Hằng Sống của Ngài đang ở mức độ nào?

Trong cám dỗ thứ hai, quýđưa Chúa lên nóc cao của đền thánh và thách thức Chúa hãy nhảy xuống. Đây là cám dỗ dùng quyền năng vô biên của Chúa để phô trương, khuất phục và thống trị người khác. Chúa có thể làm được dễ dàng vì chính làm chủ và là Đấng sáng tạo và đặt để các định luật vật lý trong vũ trụ. Nhưng trong cuộc đời công khai rao giảng, Chúa đã không làm những phép lạ có tính cách phô trương để lôi kéo và khuất phục đám đông phải đi theo Ngài. Những lời giảng dạy và ngay cả cuộc sống của Ngài là một lời mời gọi khiêm tốn của Tình Yêu. Ngày xưa quýđã thách thức Chúa và ngày hôm nay con người cũng đang như thách thức Thiên Chúa, có khi công khai thách thức như một triết gia nổi tiếng với câu nói: Thiên Chúa đã chết rồi! Hay thách thức Ngài qua cuộc sống của một

nền văn hoá vô luân, một nền văn hoá của sự chết. Có khi chính chúng ta cũng mong muốn Thiên Chúa làm phép lạ nhân tiên để cảnh cáo những người đang nhúng tay vào việc thám sát hàng loạt những thai nhi vô tội. Nhưng Thiên Chúa vẫn thình lặn, khiêm tốn, đợi chờ vì Ngài là Tình Yêu. Và tình yêu luôn luôn gọi mời chứ không hề cưỡng ép. Chúa Giêsu đã trả lời cho cám dỗ này bằng lời nhắc nhở con người nhớ lại vị trí của mình trước Thiên Chúa; vị trí của loài thụ tạo trước mặt Đấng Tạo Thành toàn tri, toàn năng toàn thiện: Con đừng thử thách Thiên Chúa là Chúa của con.

Cám dỗ cuối cùng là một cám dỗ đầy nguy hiểm. Quý thấy Chúa Giêsu là một thanh niên ba mươi tuổi và đưa Ngài lên đỉnh núi cao. Quý cho Chúa thấy các vương quốc của trần gian với những vinh hoa cùng tột, tất cả những gì mà cuộc đời có thể hứa hẹn và ban cho. Quý hứa cho Chúa tất cả nếu chịu hoàn toàn tùng phục hẳn. Cám dỗ này thật hoàn toàn vô hiệu đối với Chúa Giêsu nhưng quáđối hiểm nghèo đối với chúng ta là môn đệ Chúa hôm nay. Cám dỗ về nấc thang giá trị của cuộc đời. Ta cóđủ can đảm để luôn ngay thẳng trước cám dỗ của bạc tiền. Ta có thể trung thành và trong sạch trước quyến rũ của nhan sắc, đam mê. Ta cóđứng vững không xiêu lòng trước bả vinh hoa của quyền lực, muốn được mọi người khen tặng, tôn sùng, cổ võ? Ôi chước cám dỗ hiểm nghèo của Satan đã bao lần làm tâm hồn ta xao xuyến. Đã có bao giờ ta theo lời hứa hẹn của Satan, bán linh hồn cho quỷ dữ để theo đuổi nhưng đam mê?

(xem tiếp trang 76)

NGƯỜI TÍN HỮU GIÁO DÂN

■ Trần Hữu Khắc

Để làm sáng tỏ Vị Thế và Sứ Vụ người giáo dân thiết tưởng không gì mượn tài liệu của Thánh Công Đồng qua một số Tông Thư, Sắc Lệnh và Hiến Chế cách riêng Tông Huấn của Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II về “Người Tín Hữu Giáo Dân” đã ban hành. Trước hết nên biết:

“Danh hiệu giáo dân là tất cả các Kitô hữu không thuộc thành phần có chức thánh hay bậc tu trì được Giáo Hội công nhận, nghĩa là các Kitô hữu đã lĩnh phép Rửa hòa nhập vào thân thể Chúa Kitô, được nhập tịch Dân Chúa, được trở thành người tham gia theo cách của mình vào chức Tư Tế, chức vụ rao giảng Lời Chúa và chức vụ Vương Giả của Chúa Kitô, họ là những người thi hành sứ mệnh của toàn dân Kitô hữu trong Giáo Hội và giữa trần thế theo nhiệm vụ riêng của mình”.

• Tham dự vào chức vụ Tư Tế trong việc Phụng Tự, dâng chính vị hiến tế cao cả là Chúa Kitô cùng với đoàn chiên như lễ vật ca tụng giao hòa và đền tội.

• Tham dự vào chức vụ Tiên Tri rao giảng Lời Chúa, còn được gọi là Ngôn Sứ, chuyển lời Chúa cho người khác, giải thích sứ điệp của Thiên Chúa cho mọi người đồng thời kêu gọi con người trung thành với giao ước.

• Tham dự vào chức Vương Giả là trực tiếp tham dự vào vương quyền của Đức Kitô bằng cách sống với tước vị mình, lành mạnh hóa xã hội, diệt trừ tội ác, chối bỏ những cám dỗ của Satan để vương quyền Chúa Kitô được nhìn nhận và tôn vinh.

Qua ba tác vụ trên, địa vị của người giáo dân trở nên cao trọng trong Đức Kitô, Thánh Lê Cả đã nhấn mạnh: **“Hỡi người tín hữu, hãy nhận thức phẩm giá cao trọng của mình”.** Sau khi đã cảm nhận được phẩm giá của người Kitô hữu, người giáo dân phải cho đây là một Ôn Gọi và Ôn Gọi đồng nghĩa với Thiên Chức. Đã là Thiên Chức thì tôi phải hiểu rằng chức vụ mời gọi phát xuất từ trời cao và quy về cứu cánh duy nhất là Thiên Chúa. Ôn gọi giáo dân là một đặc ân do chính Chúa Chí Tôn ban tặng cách riêng như lời Chúa Giêsu đã thừa với Chúa Cha:

“Lậy Cha là Chúa Tể trời đất, con xin ngợi khen Cha, vì Cha đã giấu không cho các bậc khôn ngoan thông thái biết điều này nhưng lại mặc khải cho người bé mọn. Vâng lậy Cha, vì đó là điều đẹp ý Cha”. Mt 11: 25

Vị thế người giáo dân cũng đã được Đức Cố Giáo Hoàng Piô XII xác tín:

“ Các tín hữu nói một cách rộng hơn là những giáo dân đứng ở mặt trận tiên phong trong đời sống của Giáo Hội. Nhờ họ Giáo Hội trở thành nguyên lý sự sống xã hội loài người. Vì thế chính họ phải ý thức rõ rệt là không những thuộc về Giáo Hội mà là Giáo Hội”.

Giáo dân đứng ở tiền tuyến cho nên vai trò của giáo dân rất thiết yếu, một sứ vụ rất quan trọng vì Giáo Hội không thể hiện diện nếu không có giáo dân. Lại nữa có nhiều môi trường hàng giáo phẩm không thể lui tới. Hiện diện giữa loài người theo Ôn Gọi giáo dân được các văn kiện Công Đồng đề cập tới như là những huấn thị:

• **Làm cho tinh thần Đức Kitô thấm nhuần thế gian.** GH 36

• **Đem Phúc Âm đi sâu vào tâm hồn con người, vào đời sống các dân tộc.** TG 21

• **Đem luật Chúa vào mọi sinh hoạt xã hội.** MV 43

• **Ta yêu cầu tất cả mọi người phải dẫn thân vào các công tác mục vụ mạnh mẽ hơn, sắc bén hơn đi đến việc nhìn nhận hình ảnh của Thiên Chúa sáng chói.** CL 49

Về lĩnh vực nhân sinh và xã hội; Ôn gọi giáo dân bao gồm:

• **Canh tân trật tự thế giới.** TĐ 7 – **Dẫn thân kiến tạo hoà bình.** MV 78

• **Tích cực trong các công tác bác ái như men trong bột, người**

giáo dân làm sống động các thực tại trần thế. GH 31

- Gieo rắc niềm vui, xoa dịu thương đau, cộng tác với những người cùng theo đuổi mục đích phát triển đời sống con người. TG 21.

Tông Huấn đề cập tới một thế giới đã bị tổn thương vì tội lỗi. Một thế giới với tất cả những lo âu, những thất bại của nó, một thế giới với nền kinh tế, chính trị, văn hóa đầy rẫy những khó khăn nguy ngập, cộng thêm những chủ thuyết phát xuất từ vô thần và tục hoá đi ngược với nhân bản cũng như nhân phẩm con người, một chủ thuyết suy tôn con người một cách quá đáng đến nỗi rơi vào hình thức tôn thờ thần tượng.

Một thế giới lúc này đòi hỏi chúng ta hiện diện để loan báo Tin Mừng và loan truyền một cách can trường, nhưng trước hết chúng ta nên ý thức mấy điều dưới đây:

- Đi sâu vào việc chiêm ngắm Lời Chúa, đem Lời Chúa vào nội tâm không phải là để trở nên những nhà thông thái và thuần thuộc Lời Chúa mà nhất thiết thấm nhuần liên tục Lời Chúa với tấm lòng thành khẩn suy niệm, tiếp đến thực hành sống Lời Chúa.

- Ghi nhận các dấu chỉ thời đại, các tiếng nói của biến cố với những thách đố cho việc truyền đạt lời Chúa. Trước mọi khó khăn nguy khốn trên bước đường phục vụ, Tông Huấn khích lệ “Các con đừng sợ, các con hãy mở rộng cửa cho Đức Kitô! Ngài là Đấng cứu độ quyền năng”.

- Luyện chí khí để trở thành những người Chứng Nhân không phân biệt nam hay nữ, già hay trẻ cho Lời Chúa giữa các dân tộc trên thế giới đòi hỏi có thật nhiều Chứng Nhân, nhiều Ngôn Sứ cho Tin Mừng, cho Thập Giá. Để qua người Chứng Nhân thế giới khám phá ra Thiên Chúa.

Các tín hữu giáo dân nhờ gương sáng và hoạt động của mình có thể cải thiện được mọi tương giao với các tín đồ thuộc các tôn giáo bạn như các Nghị Phụ Thượng Hội Đồng đã lưu ý:

“Ngày nay Giáo Hội hoạt động khắp nơi giữa những người theo tôn giáo khác nhau. Tất cả các tín hữu, nhất là giáo dân đang sống giữa các dân tộc theo tôn giáo khác hoặc ở trong nước mình cư ngụ, các giáo dân này cần phải trở nên chứng nhân cho Chúa và Giáo Hội đối với người dân bản xứ một cách thích nghi với hoàn cảnh sống riêng biệt. Việc đối thoại giữa các tôn giáo rất quan trọng vì nhờ đó họ biết yêu thương và kính trọng nhau, hay ít nữa cũng xoá bỏ xoa dịu các thiên kiến giữa các tín đồ các đạo, và cổ võ được sự hiệp nhất và tình bằng hữu giữa các dân tộc”.

Phần cuối của Tông Huấn Đức Giáo Hoàng viết:

“Toàn thể Giáo Hội, Chủ chăn cũng như Tín hữu phải nhận ra một cách mạnh mẽ trách nhiệm của mình là vâng theo mệnh lệnh của Chúa Kitô: “Các con hãy đi khắp thế giới và rao giảng tin mừng cho muôn dân” Mk 16:15, là tái tạo một

phương pháp truyền giáo mới. Giáo Hội được giao phó để thực hiện một công trình có tầm vóc lớn lao, khó khăn và cao cả. Đó là việc tiến hành một hình thức rao giảng Phúc Âm mới mà thế giới ngày nay đòi hỏi một cách cấp thiết. Tín hữu giáo dân phải nhận biết rằng mình là thành phần tích cực trong công cuộc đó. Họ được gọi để loan báo và sống Phúc Âm, bằng công tác phục vụ con người và xã hội trong tất cả những giá trị và đòi hỏi của nó”.

Kết luận xin nhắc lại lời của vị Ngôn Sứ Cao Cả là Đức Giêsu Kitô:

“Chính anh em là ánh sáng cho trần gian, ánh sáng phải sáng chói, chiếu giải trước mặt thiên hạ để họ thấy những công việc tốt đẹp anh em làm mà tôn vinh Cha của anh em, Đấng ngự trên trời”. Mt 5:16. ■

MUA ÁO GIÁ RẺ

Ở một cửa hàng bán quần áo, một thiếu nữ có nhan sắc mặn mà chọn một bộ áo mùa hè rất hợp thời trang. Nàng hỏi người thanh niên bán hàng bộ áo giá bao nhiêu. Anh bán hàng muốn thả dề người đẹp nên trả lời ỡm ờ:

- Với một người đẹp như cô, chỉ một nụ hôn là đủ.

Cô gái quay lại đằng sau gọi bà ngoại đi theo:

- Bà ơi, bà trả cho cháu bộ áo này nhé!■

Gia Chánh

Bà Hương Bình.

Cách đo lường:

1C = 8 oz = 1 bát(chén cơm) = 1 tách trà.

1 tsp = 1 muỗng cà phê.

1Tsp = 3 tsp = 3 muỗng cà phê.

CÁCH LÀM TƯƠNG “Cự Đà”

Nguyên liệu:

- Một gói hay hộp đậu tương Nhật hoặc Đại Hàn
(cỡ 1Kg (2.2 lbs) –Fermented Soybean Paste)
- 6 cup nước.
- ¼ cup dấm.
- 1 cup đường..
- 1 Tsp bột tỏi.
- ½ C thính (rang gạo cho vàng nâu, xay nhuyễn)
- 6 viên men ngọt(men làm rượu nếp viên nhỏ bằng cúc áo mua ở chợ Việt Nam) tán nhuyễn.

Cách làm:

Trộn đều tất cả các chất liệu kể trên vào một cái nồi to trừ men, và thính, cho lên bếp đun sôi, để thật nguội, khi nguội cho thính và men vào trộn cho đều. Trút tương vào một cái bình hay một cái liễn, đậy kín rồi cho vào oven không bật lửa hay chỗ kín để, sau 3 ngày lấy ra đảo đều, rót vào chai, để vào tủ lạnh hãm dần. Có thể để được cả năm.

Tương chung hành + dầu Olive dùng với cải con, rau muống luộc, đậu hũ chiên nóng, bê thui, bò bía... ”nhâm nhi” cũng OK.

Với số lượng vật liệu kể trên, Quý vị sẽ có 4,5 chai 750ml. Nên đựng vào chai thủy tinh như Perrier tốt hơn là để vào chai plastic.

Vật liệu sẵn sàng, Quý vị không mất nhiều giờ để làm và tốn chừng dưới \$6. Bảo đảm sạch sẽ, thơm ngon và thuận tiện. Tùy theo khẩu vị, nếu đặc cho thêm ít nước sôi, nếu mặn chế thêm ít đường. Chúc Quý vị thành công và tràn đầy sức khỏe.

Kính xin Quý Vị hiệp thông cầu nguyện cho Hội Đồng Giám Mục Việt Nam và Quê Hương yêu dấu của chúng ta khỏi ách cộng sản vô thần. ■

Cháy Nắng

■ *Bác Sĩ Vũ Thế Truyền*

Mùa hè sắp đến, hầu như nhà nào cũng sửa soạn đi nghỉ hè. Đại đa số đều muốn tới những vùng nắng ấm, biển xanh, cát trắng. Tuy vậy, rất nhiều người đã không để ý đến sự nguy hiểm của ánh sáng mặt trời. Theo thống kê của cơ quan quốc gia CDC thì trong năm qua đã có hơn một phần ba người lớn và khoảng 70% trẻ em đã bị cháy nắng khi đi tắm biển. Vậy làm thế nào mà ánh sáng mặt trời lại gây thương tích cho làn da của chúng ta.

Mặt trời tạo ra ba loại tia cực tím. Đó là UVA, UVB và UVC. Tia sáng UVC không đến được mặt trái đất trong khi hai tia sáng UVA và UVB không những đến trái đất mà còn đi sâu vào da của chúng ta khi chúng ta ngồi ngoài nắng hơi lâu. Tia nắng mặt trời không những làm hại da mà còn gây tổn thương đến DNA làm da chóng hóa lão và đôi khi còn gây ra ung thư nữa.

Triệu chứng

Các triệu chứng của cháy nắng bao gồm

- Da trở nên hồng hay đỏ.
- Sờ da sẽ thấy ấm hay nóng hơn bình thường.

- Có cảm giác đau hay cương cứng.
- Da bị sưng.
- Có những bọng nước, chúng có thể vỡ ra.
- Bị nhức đầu, nóng lạnh hay mệt mỏi nếu vùng bị cháy nắng khá to trên cơ thể.

Các triệu chứng trên có thể xảy ra vài giờ hay đôi khi một vài ngày tùy trường hợp nặng nhẹ. Mấy ngày sau khi các triệu chứng nêu trên xuất hiện, cơ thể sẽ bắt đầu trở lại bình thường. Da bắt đầu tróc ra và để lại những vùng da mới với nhiều hình dạng và màu khác nhau.

Chữa Trị

Sau khi bị cháy nắng nhẹ ta có thể theo các phương thức sau đây để làm giảm bớt cơn đau và giúp cho da tránh bớt bị sưng hay bị rạn đỏ.

- Áp đặt những khăn lạnh vào những chỗ bị phỏng hay ta có thể tắm ngay nước lạnh.
- Dùng các loại kem chứa các chất Menthol, Camphor hay Aloe để làm dịu cơn đau. Ta nên để kem trong tủ lạnh

trước khi mang ra dùng.

- Ta có thể dùng các thuốc giảm đau như Ibuprofen hay Naproxen để làm giảm cơn đau.
- Nên uống nhiều nước để tránh tình trạng mất nước.
- Tránh ra nắng cho tới khi hết bệnh.

Trên đây là những điều ta có thể làm được tại nhà trong trường hợp bị cháy nắng nhẹ. Ta nên đi nhà thương hay bác sĩ nếu bị nóng 102 độ F hay cao hơn, bị đau nhức quá độ, bị lạnh run, bị cháy nắng quá 20% cơ thể hay bị khô môi, khô miệng, khát nước hay bị bí tiểu. Ngoài ra nếu ta bị chóng mặt, mệt mỏi, nhất là khi có các bọng nước bị chảy nước vàng (mủ) hay có các vết đỏ phát xuất từ bọng nước và chạy lan ra ngoài, ta nên đi bác sĩ cấp cứu ngay.

Dưới đây là những điều nên làm để tránh bị cháy nắng.

- Tránh ra ngoài trời nắng vào khoảng từ 10 giờ sáng đến 4 giờ chiều vì trong thời gian này tia mặt trời rất gắt và nguy hiểm.
- Mặc quần áo đặc biệt để chống tia cực tím thí dụ như mặc áo dài tay, quần dài, đội mũ rộng vành hay đeo kính chống tia cực tím.
- Dùng Sunscreen thoa lên những vùng không có quần áo che phủ. Nên mua loại sunscreen có độ chống nắng (SPF) ít nhất là 30.
- Cách dùng sunscreen như sau:

1/ Thoa sunscreen 30 phút

trước khi ra nắng.

2/ Dùng sunscreen ngay cả những ngày có mây vì tia cực tím có thể xuyên qua mây.

3/ Thoa sunscreen mỗi 2 tiếng đồng hồ hay nhiều lần hơn nếu ta có tắm biển hoặc ra mồ hôi nhiều.

Tưởng cũng nên nhắc nhở chúng ta nên đeo kính chống tia cực tím vì tia này có thể gây ra bỏng mắt. Khi chọn kính, ta nên chọn kính có ghi rõ kính mình muốn mua có thể cản được 99 hay 100% tia cực tím. Nên chọn kính ôm sát mắt và hai bên màng tang cũng có kính hay bản kính to để có thể chống sự xâm nhập của tia cực tím vào con người.☐

Tim Mừng...

(tiếp theo trang 71)

Chúa Giêsu đã gửi đến cho ta một lời nhắn nhủ: Con phải thờ lạy một Thiên Chúa và phụng sự một mình Ngài. Một mình Thiên Chúa mới có thể làm tâm hồn ta no thoả. Một mình Thiên Chúa mới là Cha nhận hậu luôn chờ đợi ta về sau những lần lưu lạc xa nhà, mình đầy thương tích vĩa lạc vào chước cám dỗ của Satan. Đi theo những hứa hẹn của cuộc đời chỉ làm tâm hồn ta tan nát. Hãy trở về với Thiên Chúa để xin Ngài tha thứ tội tình, chữa lành vết thương, sưởi ấm tâm hồn. Vì Chúa là Thiên Chúa của tình yêu thương nhân hậu. Ngài là chính Tình Yêu.☐

**Tích cực tham dự
chiến dịch mỗi
Độc Giả
giới thiệu thêm
Độc Giả mới.**

Kinh Thánh và Nhóm Phiên dịch Các Giờ Kinh Phụng Vụ

(tiếp theo trang 58)

Lm Tinh, người điều hành khôn ngoan, đôi khi viết lên bảng những câu gây tranh cãi và mời gọi cứ tiếp tục đi tới. Nhờ vậy mà công việc không bị khựng lại vì một chi tiết, để rồi sau đó mọi người cứ lấy thì giờ mà nghiền ngẫm. Lm. Trần Phúc Nhân tóm lược trong vài câu tinh thần và phương pháp làm việc của Nhóm như sau: “Phần tôi, những ngày đến làm việc với Nhóm, tôi cảm thấy rất thoải mái, vì mặc dầu anh chị em đến từ những nơi khác nhau, tuổi tác và tính tình cũng khác nhau, nhưng hòa đồng với nhau và sẵn sàng đóng góp cho công việc chung. Có lẽ, cùng với khả năng trí thức của mỗi người, đây là một trong những yếu tố làm nên sức mạnh của Nhóm, giúp Nhóm vượt qua những khó khăn từ bên trong cũng như bên ngoài.”

Đó là nói về tinh thần, và bây giờ là về phương pháp làm việc: “Thường thì Nhóm phân công cho mỗi người một công việc, như phiên dịch hoặc chú giải một sách trong Kinh Thánh. Sau đó phần chú giải sẽ được giao cho người khác đọc lại và góp ý với tác giả. Còn bản dịch thì đưa ra cho một tổ gồm những người có khả năng khác nhau (về ngôn ngữ, văn chương, phụng vụ...) để duyệt lại. Tổ sẽ

Thánh Phanxicô

(tiếp theo trang 64)

Hai năm sau, vào Thánh Chín 1226, Phanxicô lâm trọng bệnh. Đến ngày 03/10, ngài lìa đời. Vớ và băng quấn tay được tháo ra để mọi người có thể chiêm ngưỡng khi viếng xác ngài.

làm việc tập thể, mỗi người góp ý rồi tổ đưa ra một cách dịch chung. Như vậy thành quả là của tổ chứ không phải của một cá nhân. Tất nhiên, những sách quan trọng hơn sẽ được lưu ý làm kỹ hơn.

Riêng về bản dịch các Thánh vịnh, là công trình đầu tiên của Nhóm, thì đã được làm rất kỹ. Bản dịch được duyệt đi duyệt lại nhiều lần. Đặc biệt các Thánh vịnh là thơ và thường được đọc chung, lớn tiếng, nên phải liệu sao cho bản dịch giữ được chất thơ và đọc lên dễ nghe (...). Chúng tôi theo thể thơ tự do, nhưng vẫn cố gắng dịch sao để thay đổi âm điệu bằng trắc, nhất là ở cuối mỗi dòng, do đó thường không có quá bốn âm trắc liền nhau trong một dòng, cũng như không có quá hai dòng liền nhau tận bằng âm trắc (...). Nguyên tắc dịch này cũng được áp dụng, tất nhiên uyển chuyển hơn, đối với các phần văn xuôi. Ngoài ra, chúng tôi còn cố gắng dịch sao cho câu văn nghe xuôi tiếng Việt, không quá “tây”. Do đó, đặc biệt phải chuyển nhiều danh từ các tiếng tây phương thành động từ. Điều này có thể thấy rõ khi đối chiếu các bản dịch Lời Nguyện của chúng tôi với các bản dịch của những người khác.”☐

**(Còn tiếp một kỳ,
đón đọc trong số 140)**

Hai năm sau, năm 1228, Đức Giáo hoàng Honorius III chính thức tuyên bố Phanxicô thành Assisilá Thánh của Giáo Hội hoàn vũ, sau một tiến trình cứu xét phong thánh thuộc loại nhanh nhất của mọi thời đại.☐

Dầu gội đầu

CHÙM KẾT - HÀ THỦ Ô

Giữ cho tóc ít rụng, hết gàu, hết ngứa.

CÁI RĂNG CÁI TÓC LÀ GỐC CON NGƯỜI

Muốn có mái tóc

đẹp óng ả, mượt mà

hãy dùng dược thảo thiên nhiên

1 - 855 - 848 - 8224

www.CHUMKET.COM

HERBAL
Chumket[®]

2 in 1 Shampoo & Conditioner

Chumket (Gleditsia)
Ha Thu O (Foti Root)
Green Tea - Ginseng
Horsetail - Aloe Vera
Niacin - Biotin - Keratin

**Promotes healthy hair growth
Helps eliminate dry scalp dandruff
Nourishes follicles to prevent hair loss
Detangles and thickens hair**

MADE IN THE
USA

"...There are top class hotels around the world that don't do such great job as Seafood World in Westminster."

ĐỆ NHẤT NHÀ HÀNG TIỆC CƯỚI

SEAFOOD WORLD

15351 BROOKHURST, WESTMINSTER, CA 92683

Nhà hàng được Thống đốc Tiểu Bang California, Các hội đoàn Việt Mỹ, Các cơ quan truyền thông, báo chí nhiệt liệt Khen ngợi.

Báo chí Việt Ngữ tặng cho Danh hiệu:

ĐỆ NHẤT NHÀ HÀNG TIỆC CƯỚI

Được các trường đại học UCI, Marriotte Hotel mời cộng tác Catering.

Nhận đặt tiệc cưới tại Marriotte Hotel Anaheim

*SEAFOOD DIM SAM
KHÔNG NGẬY MỠ,
CƠM PHẦN NGON MIỆNG
GIÀ BÌNH DÂN*

Nơi lý tưởng để tổ chức Tiệc Cưới

(714) 775-8828 + 1-888-TIEC CUOI + FAX: 775-2317

Mùa Xuân tại Tiểu bang Delaware

■ Bút ký của Đoàn Thanh Liêm

Delaware là một trong mấy tiểu bang nhỏ nhất và cũng ít dân cư nhất trong số 50 tiểu bang của Hiệp Chúng Quốc Hoa Kỳ. Nằm giữa đường từ thủ đô Washington đến thành phố New York, thành phố Wilmington Delaware là nơi dừng chân quen thuộc của những người lái xe trên trục lộ huyết mạch này của miền Đông Bắc nước Mỹ.

Dù đã có nhiều lần đi xuyên qua Delaware, đây mới là lần đầu tiên mà tôi thực sự đến sinh sống tại tiểu bang này liên tục trong 10 ngày vào giữa tháng Tư năm nay 2013. Đó là do cháu Nguyễn Thanh Tuyền - con của chị Liễu bạn thân thiết lâu năm của gia đình chúng tôi - đã lái xe đến đón tôi từ thành phố Baltimore Maryland về ở lại nhà cháu tại thành phố Newark thuộc Delaware.

Trời đang ở giữa tiết Xuân, khắp các ngõ ngách hoa nở rộ và các chồi lá non đã mau chóng đem lại cho cảnh vật thiên nhiên thêm xanh tươi sinh động nơi vùng Đông Bắc là nơi tổ tiên người Mỹ từ Âu châu đã đến định cư từ 3 - 400 năm trước đây. Trên các bảng gắn ở mỗi xe hơi đăng ký ở tiểu bang này, thì đều có ghi thật rõ chữ "The First State" (Tiểu bang số 1) - đó là niềm tự hào của mọi người dân của tiểu bang - vì Delaware là đơn vị đầu tiên của Liên Bang mà đã phê chuẩn Bản Hiến Pháp Hoa Kỳ được biểu quyết vào năm 1787.

Trong 10 ngày qua, nhờ sinh

hoạt với gia đình của cháu Tuyền tôi đã trải qua những giây phút thật là tuyệt vời lý thú - để xin được chia sẻ với bạn đọc trong bài viết ngắn gọn với mấy mục dưới đây :

1 - Hậu duệ của xứ Bắc Ninh.

Mẹ của Tuyền là chị Dương Thị Liễu Bò chính là người con gái xứ Bắc Ninh - như tôi đã có dịp viết trong Đặc San Xuân Quý Tỵ do Hội Đồng Hương Bắc Ninh tại miền Nam California ấn hành hồi đầu năm 2013 này. Vì tôi có gửi cho Tuyền cuốn Đặc San đó, nên cháu mới biết rõ về quê ngoại của mình là miền đất xưa kia được gọi là xứ Kinh Bắc. Do đó Tuyền chính là một hậu duệ của Bắc Ninh - mà vì sinh trưởng ở trong Nam, lại đi học ở Mỹ từ trước năm 1975, nên cháu chưa có dịp hiểu biết gì nhiều về quê ngoại của mình.

Tuyền có bằng Tiến sĩ về Hóa học và hiện là một chuyên viên nghiên cứu kỳ cựu (senior researcher) làm việc cho hãng Ashland chuyên về hóa chất ở Delaware. Ái Liên bà xã của Tuyền cũng có bằng Tiến sĩ về Hóa học như chồng và làm việc cho hãng Dupont nổi tiếng từ lâu trên đất Mỹ. Hai vợ chồng đã ở độ tuổi trên 55, có ba người con đều theo học về ngành Y khoa và đã có hai người lập gia đình ra ở riêng rồi, còn cháu nữa thì lại đi học ở New York. Vì thế, nên chỉ còn lại hai vợ chồng ở trong căn nhà khá rộng đến trên 6,000 bộ vuông (SF

= square feet), lại nằm trên một ngọn đồi thật khoáng khoáng thoáng mát - với nhiều tiện nghi theo đúng tiêu chuẩn của một gia đình có mức lợi tức thu nhập vào loại trung lưu của Mỹ.

Mỗi ngày trong tuần, Tuyền và Liên đều phải đi làm, nhưng các cháu đã chăm sóc thật chu đáo cho tôi về mọi mặt, nơi ăn chốn ở - để cho tôi mọi sự thuận tiện thoải mái trong công chuyện đọc sách báo và viết lách của mình. Cụ thể là tôi đã đọc xong được hai cuốn sách và viết được hai bài báo trong mấy ngày cư ngụ tại căn nhà của hai cháu ở Delaware.

Ái Liên kể với tôi : " Căn phòng bác đang ở, thì ngày trước mẹ anh Tuyền vẫn ở đó, mỗi khi mẹ qua đây sinh sống với bọn cháu. Và bây giờ, mỗi buổi sáng anh Tuyền gọt trái cây cho bác ăn, thì cũng y hệt như xưa anh gọt cho mẹ anh ăn vậy..." Tôi thật cảm động được biết cái chi tiết thật là dễ thương này, và tôi nói với Liên : " Ba mẹ của Tuyền tuy đã ra đi từ lâu, nhưng cái kỷ niệm thật tốt đẹp về cả hai người đối với gia đình của bác, thì vẫn còn lại hoài. Và nay có dịp đến sống chung với các cháu vào giữa lúc này đây, thì cái kỷ niệm thân thương đó lại càng trở thành sinh động sâu sắc và triu mến hơn nữa..."

Nhưng điều đáng ghi nhận hơn cả nơi gia đình của hai cháu Tuyền và Liên lại là do cả hai vợ chồng đều "tâm đồng ý hiệp" để lẫn xả dần thân với những sinh hoạt văn hóa xã hội và nhất là sinh hoạt tôn giáo - mà hai cháu hăng say nhiệt thành hợp tác cùng với các bạn tại địa phương nơi miền Đông Bắc nước Mỹ. Căn nhà rộng rãi của hai

cháu thường còn được sử dụng như là một thứ trung tâm sinh hoạt cộng đồng nữa. Và tôi xin tường thuật chi tiết hơn trong hai mục sau đây.

2 – Sinh hoạt văn hóa xã hội.

Tại Delaware, số người Việt sinh sống quá ít ỏi, lại ở rải rác xa cách nhau, nên không có một tổ chức cộng đồng được thành lập do cuộc bầu cử nào. Tuy vậy, tại đây vẫn có những sinh hoạt văn hóa được một số người thường xuyên tự nguyện hợp chung với nhau để tổ chức cho bà con gặp gỡ nhau như Lễ Hội Mừng Xuân vào dịp Tết mỗi năm – và nhất là Trường Việt ngữ Delaware vẫn mở các lớp dạy tiếng Việt cho các em nhỏ. Thông thường hàng năm thì có đến 5 – 7 trăm người đến tham dự buổi Hội ngộ Đầu Xuân như vậy.

Vào buổi tối ngày Thứ Bảy 20 tháng Tư, tôi được Tuyền chở đi tham dự Bữa Cơm Gây Quỹ do Trường Việt ngữ Delaware tổ chức nhằm yểm trợ dự án giáo dục và xã hội tại làng Bình An trong tỉnh Rạch Giá ở Việt nam. Bữa tiệc được tổ chức trong một phòng khá rộng tại khách sạn Sheraton thành phố Wilmington – quy tụ đến trên 200 thực khách tham dự. Buổi sinh hoạt tập thể này đã diễn ra thật ấm cúng với nhiều tiết mục hấp dẫn và có ý nghĩa đặc biệt điển hình như : Trình bày về một số công tác đã thực hiện được tại làng Bình An gần sát với khu vực Nhà máy Ciment Kiên Lương trên đường từ Rạch Giá đến Hà Tiên. Làng này có đến 8,300 cư dân, nhưng vì không có đường đi lại thuận tiện, nên chưa bao giờ nhận được sự trợ giúp của một cơ quan thiện nguyện nào cả.

Phần Văn nghệ giúp vui khá đặc sắc mà người trình diễn nổi bật

nhất là ca sĩ Lê Thu từ bên Pháp qua tham gia không những bằng giọng ca điêu luyện mà còn tặng cho Ban Tổ chức một số bức tranh do chị sáng tác để bán đấu giá giúp việc gây quỹ. Khỏi phải nói là phần Âm thực cũng được nhà hàng cung cấp khá dồi dào chu đáo – để các thực khách có thể tham dự cho đến hết phần Dạ vũ kéo dài đến nửa đêm luôn.

Vi khách tham dự cũng có một số người Mỹ, nên các tiết mục phải trình bày bằng hai thứ tiếng Việt và Anh ngữ - mà nhờ đã từng có kinh nghiệm nhiều năm, nên Ban Tổ chức đã sắp xếp chương trình rất gọn gàng êm thấm. Cừ tọa tỏ ra thật xúc động lúc nghe cô giáo Ái Liên trình bày về hoàn cảnh ngặt nghèo của bà con và các em nhỏ ở làng Bình An – với hình ảnh của những ngôi nhà xiêu vẹo, cái giếng nước đã cạn khô và lối đi gập ghềnh lở lói v.v... Nhưng bà con cũng lại phấn khởi được trông thấy hình ảnh cái giếng nước mới do Ban Xã hội thực hiện bằng cách nhờ chuyên viên khoan đào sâu tới cả hàng trăm mét dưới lớp đá tảng – để có thể cung cấp nước sạch cho nhiều ngàn bà con trong làng. Và nhất là cuộc phỏng vấn các em nhỏ được Ban Xã hội giúp cho phương tiện đi học. Các em miền quê còn nhiều tính cách ngay thẳng ngây ngô chất phác – khi được hỏi về ước muốn sau này sẽ làm gì, thì có em nói sẽ làm cô giáo, làm bác sĩ, ngộ nhất là có em lại nói : “Em sẽ làm cán bộ công an” – khiến cử tọa cười ngặt.

Tuyền cho tôi biết thêm là : “Rút kinh nghiệm của Bangladesh trước đây cho đào tràn lan các giếng nước mà không chuẩn bị kỹ lưỡng – đến nỗi nhiều nơi nước

giếng bị ô nhiễm nặng nề khiến gây bệnh hột khố khổ cho dân làng. Vì thế, mà Nhóm chủ trương đã rất thận trọng trong việc đào giếng loại sâu (artesian well) để bảo đảm có được nguồn nước tinh khiết cho dân làng Bình An. Và quả thật, cái giếng sâu trên 100 mét nói trên đã đem lại được niềm phấn khởi và tin tưởng cho dân làng và cả chính quyền ở địa phương nữa. Nhờ vậy, mà các công việc khác về giáo dục văn hóa mới dễ dàng thực hiện...”

Kết quả của Bữa tiệc Gây quỹ vào ngày 20 tháng Tư này đã đem lại cho ban Tổ chức một số thu nhập tổng cộng lên đến trên 40,000 dollar và sau khi trừ hết mọi khoản chi phí, thì còn lại đến trên 30,000 \$ US. Số tiền 30,000 này được gửi vào một trương mục dành riêng cho công trình xã hội giáo dục tại làng Bình An.

Các anh chị em trong Ban Tổ chức đã hết sức vui mừng trước thành quả đáng kể như vậy và mọi người đều hoan hỉ bắt tay cùng nhau tiếp tục thực hiện những công việc khác có ích lợi cụ thể thiết thực cho bà con ở quê nhà. Vì trong Nhóm, có nhiều người là bác sĩ, nha sĩ, dược sĩ, nên anh chị em đang chuẩn bị thành lập một đoàn y tế để tham gia công tác chăm sóc sức khỏe cho bà con ở làng Bình An và địa phương lân cận.

3 – Sinh hoạt tôn giáo.

Trong thời gian chung sống với gia đình Tuyền và Liên, tôi nhận thấy đời sống tâm linh đạo hạnh của hai cháu rõ rệt là có một chiều sâu thật vững vàng mà phong phú với việc hiến thân hết mình cho công việc xây dựng và phát triển sinh hoạt tôn giáo. Cha của Tuyền là anh Nguyễn Thanh Liêm đã

từng làm Mục sư bên Mỹ và cả hai ông nội, ông ngoại của Tuyền xưa kia cũng đều là Mục sư nữa. Nên sau khi theo học về Thần học nhiều năm và giữ chức vụ thư ký cho Hội thánh ở Philadelphia trong 20 năm, thì Tuyền cũng được phong chức Mục sư – và từ mấy năm nay đã phụ trách công việc của Hội thánh Tin lành Mennonite ở Philadelphia và cả ở Delaware nữa. Như vậy là Tuyền là thế hệ thứ ba trong gia đình nội ngoại đã tham gia phục vụ cho Hội thánh.

Ái Liên người bạn đời của Tuyền thì cũng là ái nữ của Mục sư Văn Đài hiện ở California. Và Liên luôn sát cánh với Tuyền trong cả việc xã hội giáo dục – như đã ghi ở trên - cũng như trong việc đạo.

Rồi đến em gái út của Tuyền là Trang cũng tham gia yểm trợ tài chánh rất tận tình cho công việc mở mang Nước Chúa của người anh cả của mình nữa. Đặc biệt là trong những công tác thực hiện tại Việt nam với nhiều bà con tín đồ tự nguyện tham gia phục vụ việc đạo trong âm thầm lặng lẽ từ nhiều năm gần đây.

Những buổi tối trong tuần, thì luôn có những cuộc Học hỏi Thánh kinh (Bible Study) tại nhà của Tuyền hay tại một tư gia khác ở Philadelphia. Có lớp hoàn toàn dùng tiếng Anh cho người Mỹ, Ấn Độ, Đại Hàn ... Có lớp dùng tiếng Việt riêng cho bà con người Việt. Còn vào các ngày Chủ nhật, thì khỏi nói – Mục sư Tuyền phải lo phụ trách hướng dẫn và giảng thuyết cho cả hai Hội thánh người Việt và người Mỹ tại Thánh đường Woodland ở Philadelphia. Hội thánh cho người Mỹ có tên là “Church

for the Needy” dành cho những người nghèo khó, người homeless – hiện đã có đến gần 100 tín đồ.

Tuyền tâm sự với tôi : “Trước đây, cháu chỉ nghĩ là mình học chuyên môn cho thật giỏi để về Việt nam giúp việc dạy học. Nhưng sau này, khi tham gia giúp làm thư ký cho Mục sư Trần Xuân Quang nhiều năm, cháu thấy Hội thánh của người Việt tại Mỹ rất cần người rành cả tiếng Việt lẫn tiếng Mỹ và có trình độ văn hóa tương đối cao – do đó mà cháu phải đi học thêm về Thần học để rồi gánh vác trách nhiệm của một mục sư thay thế cho Mục sư Quang đã già yếu phải nghỉ hưu. Cháu tin đó là do sự anh bài sắp xếp của Thiên chúa để cho cháu tham gia công việc của Hội thánh như vậy đó...”

Trong nhà của Tuyền và Liên, tôi thấy la liệt các sách về đạo, nhất là sách nghiên cứu về Thánh kinh. Đặc biệt nhất là các tài liệu giảng dạy về Thánh kinh được in ấn ở Việt nam và Tuyền cũng thường về nước để phụ giúp việc giảng dạy về Thần học và Thánh kinh trong các lớp đào tạo mục sư và truyền đạo tại đó. Hơn nữa, Mục sư Tuyền còn tham gia sinh hoạt rất thường xuyên với các chương trình do tín đồ Mennonite ở Mỹ khởi xướng – điển hình như tổ chức nhân đạo xã hội MCC (Mennonite Central Committee) có trụ sở chính ở thành phố Akron Pennsylvania, như Đại học Eastern Mennonite University (EMU) tại thành phố Harrisonburg Virginia v.v...

Ngoài ra, Mục sư Tuyền còn cùng với một số cộng sự viên đi xuống giúp Hội thánh Mennonite tại thành phố Columbia tiểu bang South Carolina nữa. Nhờ có trình

độ kiến thức vững chãi và có sự hăng say nhiệt thành, mà lại quen thuộc với lối tổ chức điều hành công việc theo lối khoa học của người Mỹ - nên mọi hoạt động về văn hóa xã hội của Tuyền kể cả trong lãnh vực sinh hoạt tôn giáo, thì đều được sắp đặt theo một trình tự khoa học hợp lý với hiệu quả rất cao.

* * *

Hoạt động trong lãnh vực Tôn giáo cũng như về Xã hội Giáo dục đã chiếm hầu hết số thời giờ rảnh rỗi của Tuyền và Liên – như tôi được chứng kiến trong suốt 10 ngày vừa đây lúc tôi sống với gia đình của hai cháu.

Qua đó tôi thực sự lạc quan tin tưởng rằng vẫn còn nhiều các bạn trẻ trong thế hệ con cháu của mình mà giữ được cái ngọn lửa yêu thương đạo hạnh và dần thân hết mình trong công việc phục vụ nhân quần xã hội – mà điển hình là trong gia đình hai cháu Tuyền và Liên như tôi đang ghi lại trong bài viết này vậy.☐

Philadelphia
ngày 1 tháng năm 2013

**Tích cực
tham dự
chiến dịch
mỗi Độc Giả
giới thiệu
thêm Độc Giả
mới.**

ĐÂY Mùa Xuân

■ Trà Lữ

Ngay đầu xuân năm nay, Canada đã đón hai vị khách quý. Tôi nói ‘khách quý’ là nói theo ngôn ngữ của chính quyền. Chưa bao giờ báo chí nói nhiều như thế. Điều khiến tôi ngạc nhiên là hai khách này đâu phải là người, mà là hai con thú. Đọc đến đây các cụ phương xa đã biết tôi nói về con thú gì chưa ạ? Thưa đó là hai con gấu trúc panda được đưa từ Trung Quốc sang. Hai con gấu này được coi như báu vật, Trung Quốc quý Canada lắm nên mới cho Canada mượn trong 10 năm. 5 năm đầu chúng ở Sở Thú Toronto, 5 năm sau sẽ ở Sở Thú Calgary. Thủ tướng Harper cùng với Đại sứ Trung Cộng ra tận sân bay đón 2 chú. Ông đại sứ Trung Cộng cho biết ngày ông tới nhậm chức ở Canada ông cũng không được đón tiếp trọng thể như thế này ! Dân làng An Lạc của tôi thấy giới truyền thông Canada làm rầm rộ tin này thì đều bĩu môi: Báu gì! Trông chúng như hai bị bông có vài vết đen đen, đẹp để chỗ nào? Ông ODP còn thêm: À, mà mình nói ‘ 2 chú’ là nói sai ! Đây là một con đực một con cái. Hai con này khảnh ăn, chỉ thích ăn lá trúc nên phe ta mới đặt tên chúng là gấu trúc, chứ các ông Tàu thì gọi chúng là ‘Đại Hùng Miêu’, nghĩa là ‘gấu mèo lớn’. À, hóa ra chúng thuộc họ nhà Mèo. Họ nhà chúng hầu như

sắp tuyệt chủng nên chúng trở nên hiếm. Vì hiếm nên mới được quý là thế. Ông ODP này đúng là bỗ chửi, cái gì cũng biết. Ông bảo họ nhà chúng sắp tuyệt tự vì chúng lười biếng việc truyền giống. Mỗi năm con gấu mèo cái này chỉ có thể thụ thai trong 4 ngày. Mà con đực lại thường chằng mảng việc ái ân. Ông Trung Cộng cho Canada thuê trong 10 năm đã giao hẹn rằng nếu trong 10 năm này mà chúng đẻ con thì đứa con sẽ thuộc chủ quyền của Trung Cộng. Trung Cộng cho ‘thuê’ nha, vì Canada phải trả 10 triệu đô la.

Nghe đến đây thì Chị Ba Biên Hòa lên tiếng. Chị bảo như vậy là sai luật quốc tế. Xưa nay đứa bé sinh ra trên nước nào thì nó sẽ mang quốc tịch nước đó. Hiện nay có rất nhiều phụ nữ Tàu mang thai đưa nhau đến du lịch Canada với mục đích đẻ con ở đây để đứa con mang quốc tịch Canada, và nhờ thế người mẹ sẽ dễ xin ở lại đất thiên đàng này.

Phe các bà đang lắng nghe Chị Ba Biên Hòa nói về luật đẻ con thì phe liên ông tự nhiên phá ra cười. Bà cụ B.95 lên tiếng ngay : Chúng ta đang họp làng thì không ai được nói chuyện riêng cả. Phe các ông cười cái gì vậy? Anh H.O. bèn lên tiếng : Tụi cháu nghe bác ODP bảo rằng loại gấu mèo này sắp tuyệt chủng là vì chúng lơ là việc

truyền giống. Việc này làm cháu nhớ tới đoạn phim mà người bạn cháu mới đi du lịch ở Phi Châu về cho coi. Phim quay hai con sư tử Phi Châu làm tình. Rằng giống sư tử cũng yêu nhau có hạn kỳ. Hướng dẫn viên du lịch cho cả đoàn đi qua khu vực sư tử sống. Cặp sư tử mà đoàn gặp lúc đó đúng vào thời gian chúng yêu nhau. Anh hướng dẫn viên cho biết hai con này mỗi năm chỉ yêu nhau có 4 ngày, nhưng mỗi ngày yêu những 18 lần. Bạn cháu quay được cảnh anh chị sư tử yêu nhau. Trông buồn cười lắm. Chị sư tử nằm im, Anh sư tử chồm lên, anh hùng hục được đúng 1 phút rồi xong ngay. Thật là lãng xẹt. Thật là dở ẹc! Thế nhưng vì mỗi ngày anh chị yêu nhau những 18 lần nên tỷ số thụ thai rất cao, nên dòng họ nhà sư tử vì thế vẫn phát triển mạnh. Sư tử Phi Châu nên dạy cho gấu mèo Tàu Cộng bài học về ái ân.

Tin nóng thứ hai cũng vào đầu mùa xuân là tin cựu thủ tướng Anh Margaret Thatcher qua đời. Giới truyền thông Canada vừa đưa tin vừa bình luận nhiều ngày. Dân Canada lớp già đa số có gốc tổ tiên bên Anh nên họ rất quan tâm tới bà. Tôi không ngờ là giới yêu bà cũng nhiều mà giới ghét bà cũng lắm. Sở dĩ có người ghét là vì bà đã cai trị với bàn tay sắt. Có nghiệp đoàn đã biểu tình chống bà gần một năm mà bà không hề nao núng. Báo chí gọi bà là ‘Iron Lady’. Báo tiếng Việt dịch chữ Iron này là ‘Người Đàn Bà Thép’. Thép chứ không phải Sắt. Tôi thì gọi bà không phải là sắt hay thép gì hết. Tôi gọi là ‘ Bà Già Gân’. Bà Gân ở Anh để cân xứng với Tổng Thống Reagan ‘Gân’ ở Mỹ. Bà Già Gân này và ông già Gân kia đã đóng một vai trò quan trọng trong việc làm cho chế độ CS

ở Nga và Đông Âu sụp đổ hồi 1990 và 1991.

Nhân nói tới Bà Già Gân bên Anh làm tôi nhớ tới Ông già Gân ở VNCH thuở xưa. Đó là Cụ Trần Văn Hương. Năm xưa Cụ cũng được báo chí Saigon gọi là Ông Già Gân. Hình như cái tên này có từ lúc cụ Hương làm đô trưởng Saigon. Làm đô trưởng mà hàng ngày cụ không đi công xa tới sở mà vẫn một mình cỡi xe đạp đèn tòa đô chính làm việc.

Ở Canada này cũng có một bà già ‘gân’, còn ‘gân’ hơn bà Thatcher bên Anh và cụ Trần Văn Hương bên VN. Đó là bà già thị trưởng Hazel McCallion của thành phố Mississauga ở Ontario. Các cụ phương xa có nghe tiếng bà già gân này bao giờ chưa? Xin mời cụ vào Google là thấy liền. Bà đang đi vào sách kỷ lục về vai trò ngồi ghế thị trưởng lâu nhất thế giới, đã 34 năm liền, từ năm 1978 đến nay. Bà giống như cụ đô trưởng Trần Văn Hương, bà đến sở không bằng công xa, bà tự lái xe. Năm ngoài bà lái xe quá tốc độ, bà bị cảnh sát phạt. Bà vui vẻ nhận lỗi và móc túi đóng tiền phạt ngay. Ông cảnh sát biên giấy phạt xong thì tịch thu bằng lái. Cảnh sát bắt bà phải đi công xa vì bà đã 92 tuổi vàng. Đây là bà già gân đúng ý nghĩa nhất. Bà được mọi người yêu vì tính bộc trực thẳng băng. Từ xưa, khi mãn nhiệm 4 năm thì bà ghi danh tái ứng cử. Bà chỉ ghi danh thôi chứ bà không bỏ một đồng xu nào vào việc vận động. Không vận động mà dân vẫn bầu cho bà 99%. Tuyệt vời quá chứ. Bà yêu quý người VN chúng ta lắm. Hội Tết mỗi năm bao giờ bà cũng đến dự, cũng đứng lên chào quốc kỳ VNCH, cũng lên đọc diễn văn chúc mừng.

Thấy tôi nói nhiều về các người ‘gân’, bà cụ B.95 liền hỏi : Thế vị tân giáo hoàng Phan Xi Cô mới được bầu có gân không? Anh John thấy tôi nói đã nhiều nên thương hại. Anh liền đáp thay : Việc gân hay không gân thì phải chờ một thời gian nữa mới biết được. Hiện giờ thì tôi thấy người ta đã khen tân giáo hoàng sống bình dân và khó nghèo. Ngài không chịu dọn về ở dinh giáo hoàng mà cứ nấn ná ở nhà khách của Roma, ngài hay hôn các em bé trong các cuộc tiếp rước, đặc biệt trong Tuần Thánh vừa qua ngài đã rửa chân và hôn chân một số tù nhân, trong đó có mấy tù nhân Hồi giáo.

Rồi anh John hỏi cụ : Chắc cụ thêm tiếng cười rồi phải không? Nhân nói tới tân giáo hoàng Phan Xi Cô, cháu chợt nhớ tới một câu chuyện vui về một Dòng tu tên là Dòng Phan Xi Cô. Rằng hồi xưa có một họ đạo ở Ý xây được nhà thờ mới và họ chọn Thánh Phan Xi Cô làm thánh quan thầy. Họ nhờ một họa sĩ danh tiếng vẽ hình vị thánh này. Như chúng ta biết dòng Phan Xi Cô có 2 phái, một phái để râu, một phái không để râu. Phái nào cũng đến gặp họa sĩ, nhóm không râu thì yêu cầu ông ta không được vẽ thánh Phan xi cô có râu, còn nhóm để râu thì yêu cầu họa sĩ phải vẽ bộ râu dài. Họa sĩ đều gật đầu với cả hai nhóm. Mọi người đều hỏi hợp chờ đợi và thắc mắc chả lẽ họa sĩ này sẽ vẽ thánh Phan Xi Cô một nửa cằm có râu và một nửa cằm không râu sao. Ngày quan trọng khai mạc đã đến. Mọi người chăm chú nhìn vào bức tranh đang được che màn. Chuông rung và màn hạ xuống. Mọi người ò lên một tiếng lớn. Bức tranh vẽ hình thánh Phan Xi Cô nằm trên giường bệnh. Ngài

đắp chăn. Chăn đắp từ mũi trở xuống cho tới chân. Chăn đắp như thế này thì làm sao ta biết được ngài có râu hay không có râu ! Ai cũng tán phục sự thông minh của họa sĩ.

Bà cụ B.95 thích chuyện này quá, chuyện thánh có khác. Cuối một chap xong rồi cụ hỏi anh John : Thế ngài tân giáo hoàng thuộc dòng phái có râu hay không râu? Anh John đáp ngay : Thừa, vị tân giáo hoàng lấy danh hiệu là Phan Xi Cô mà thôi, chứ ngài thuộc Dòng Tên Jesuit.

Thấy cụ B.95 bữa nay hỏi nhiều quá, chị Ba Biên Hòa tìm cách giải thoát cho anh John. Chị xin ngưng các chuyện liên hệ tới nhà thờ. Chị xin Ông ODP nói chuyện thời sự. Mọi người vỗ tay tán thưởng việc này vì trong làng không ai am hiểu thời sự bằng bồ chữ này. Ông ODP vui vẻ chia sẻ tin tức ngay.

Tin thứ nhất là tin cộng đồng VN Toronto đang hô hào xây một nhà dưỡng lão cho các cụ cao niên. Thấy Hòa Thượng Thiện Tâm ở Alberta thành công rực rỡ trong việc xây một xứ xá dưỡng lão cho các cụ VN ở miền Tây, đồng bào ta đã thỉnh ngài sang Toronto để lập một cơ sở thứ hai. Dự án nghe đâu khoảng 20 triệu, nay mới quyên góp được nửa triệu. Hòa Thượng gặp bọn gia chúng tôi đã nói ngay : Xin các cụ mở rộng bàn tay, nhất là xin các cụ nhớ đèn dự án này trong di chúc nha. Mai này các cụ ra đi thì xin để lại nhà đất và tiền bảo hiểm tặng cho dự án người già của bản tăng nha. Nhiều người đã đáp ‘ Mô Phật’ rất to. Đây là điềm tốt, phải không cơ?

Tin thứ hai xin nói về quê nhà VN. Rằng nói tới VN lúc này là nói tới việc CSVN đang hỏi ý

dân về việc sửa hiến pháp. Thấy dân chúng rất quan tâm và đáp ứng rất nhiều nên các quan CS đã gia hạn việc góp ý từ cuối tháng 3 đến cuối tháng 9. Những ai có kinh nghiệm sống với CS thì đều cho đây là một màn kịch CSVN giả bộ diễn trò dân chủ chứ bản chất của họ là luôn chiếm độc quyền cai trị. Nguyễn Minh Triết mấy năm trước đã tuyên bố bỏ Điều 4 Hiến Pháp là tự sát. Mới đây Nguyễn Sinh Hùng chủ tịch quốc hội cũng lên tiếng y như vậy: ai ủng hộ việc bỏ điều 4 là ngu xuẩn. Ông ODP nói rất to tiếng : Tôi đánh cuộc với cả làng là sau Tháng Chín này, đảng CS VN sẽ ra thông cáo rằng tuyệt đại đa số dân chúng vẫn yêu mến chủ nghĩa CS, tuyệt đại đa số đã không đồng ý hủy bỏ Điều 4 Hiến Pháp 1992. Ai kiểm soát được việc này, vì bản chất của CS là gian dối. Chính cụ tổ CS Nga Yetsin đã nói từ xưa : bản chất của CS là dối trá, ta không thể sửa đổi được CS, chỉ vất nó đi mà thôi.

Theo tiết lộ mới đây của mạng Wikileaks thì đảng CSVN đã hứa dâng nước VN cho Tàu từ lâu rồi. Đảng CS Tàu đã cho đảng CSVN 30 năm để chuẩn bị việc sát nhập nước ta vào đất Tàu, VN sẽ được theo quy chế tự trị như Tây Tạng, Tân Cương, VN sẽ là một ngôi sao nhỏ trên lá cờ TC. TC đã hứa sẽ cho đảng CSVN được nương thân để hưởng giàu sang phú quý, và tiếp tục cai trị. Việc dâng đất dâng biển cho TC thì đã rõ. Việc xuất hiện cờ TQ có 6 sao trước đây ở Hà Nội và in cờ TC trong sách giáo khoa mới đây càng rõ hơn. Nó chứng tỏ VC đang chuẩn bị cho việc sát nhập.

Cụ Chánh tiên chỉ xin góp ý về việc này. Rằng chuyện trên đây của Ông ODP là chuyện sự thực, tôi gọi là chuyện số 1. Tôi xin nói chuyện

số 2 mà tôi gọi là chuyện ước mơ. Cầu xin quốc tổ làm phép lạ khiến VC mở mắt để có một chút lòng ái quốc, dám bỏ Điều 4 Hiến Pháp, cho tổng tuyển cử có quốc tế giám sát rồi trao chính quyền cho một đảng mà dân sẽ bầu ra. VC phải làm việc này để tạ tội với tổ quốc, với toàn dân. Giao xong chính quyền cho dân thì chúng ta cho họ chạy làng để trốn TC. Chỉ có cách này thì VC mới xóa được nợ với TC. Chính phủ mới của VN sẽ tuyên bố mình không mắc nợ gì với TC cả, và hô hào toàn dân đứng lên bảo vệ đất nước, đứng lên làm một hội nghị Diên Hồng thứ hai. Truyền thống hào hùng của cha ông ta xưa nay là bao giờ VN đoàn kết cũng thắng quân Tàu. Lịch sử còn ghi dân ta đã đại thắng quân nhà Hán, quân nhà Tống, quân nhà Nguyên, quân nhà Minh, quân nhà Thanh. Nước VN mới sẽ thoát ra khỏi vòng tay của TC như Miến Điện hiện nay.

Cụ Chánh thấy dân làng nghe cụ mà mặt mũi ai cũng đăm chiêu bèn ngưng lại ngay. Cụ biết chuyện này làm mọi người nhưc đầu. Cụ bảo họp làng là để mọi người được hưởng những giây phút thư giãn và thoải mái, họp làng là để vui cười tăng sức sống. Lão xin chấm hết chuyện ước mơ. Xin Ông Trên phù hộ nước Nam.

Rồi cụ Chánh trả lại diễn đàn. Ông ODP nhận lại diễn đàn mà không biết nói tiếp chuyện gì. Cụ Chánh cười khà khà rồi bảo ông ODP nói tiếp chuyện Sợ Vợ đang bàn giờ tháng trước.

Nghe đến đây thì cả làng vỗ tay. Không khí vui vẻ lại tràn ngập.

Ông ODP cao giọng : Tháng năm này là tháng cả thế giới tôn vinh các bà mẹ. Sợ vợ chỉ là một

mặt nhỏ của nét văn hóa lớn về lòng tôn kính các bà. Nhà văn Tôn Hàn mới gửi cho tôi một bài nghiên cứu rất công phu nói về 15 ngôi đền, mà dân gian quen gọi là chùa, tất cả đều thờ các BÀ. Chỉ có ở VN mới đề cao vai trò thần thánh của các bà như thế này. Ngoài Bắc có 11 ngôi, trong Nam có 4 ngôi. Mỗi chùa là một dấu ấn của lịch sử. Xin kể theo thứ tự :

1. Chùa Ba Dâu, tên chữ là Chùa Diên Ứng, ở tỉnh Bắc Ninh. Theo sử thì đây là ngôi chùa lâu đời nhất ở VN, xây cất từ thế kỷ thứ 2, năm 187. Chùa đã được tu sửa nhiều lần. Người có công đại tu là Trạng Nguyên Mạc Đĩnh Chi.
2. Chùa Bà Đậu ở tỉnh Hà Tây, thờ thần Pháp Vũ là Thần Mưa
3. Chùa Bà Tướng, thờ một vị nữ tướng của Hai Bà Trưng, ở thành Tuy lâu, tỉnh Bắc Ninh.
4. Chùa Bà Dàn, thờ thần Pháp Điện tức là Thần Chớp, ở tỉnh Bắc Ninh
5. Chùa Bà Đanh, thờ Thần Gió, ở tỉnh Hà Nam. Chùa nằm ở địa thế khuất vắng, ít khách qua lại nên ta có câu ‘vắng như Chùa bà Đanh’ là vậy
6. Chùa Bà Già ở Tây Hồ, Hà Nội. Theo truyền thuyết thì vào thời Nhà Trần có hai bà bán muối đã bỏ công sức ra xây chùa này
7. Chùa Bà Đá, tên chữ là Linh Quang Tự, ở quận Hoàn Kiếm, Hà Nội.
8. Chùa Bà Ngô xây từ đời Lý Nhân Tông, ở phố Nguyễn Khuyến Hà Nội. Sử ghi là một bà VN rất đẹp, lấy chồng người Tàu rất giàu có. Bà đã mang tiền

của ra xây chùa này. Vì bà lấy chồng người Ngô Chú Khách nên dân gian gọi chùa bà xây là chùa Ngô.

9. Chùa Bà Nành ở đường Văn Miếu, Hà Nội. Nành là tên bà bán sữa đậu nành lâu đời trước Quốc Tử Giám.
10. Chùa Bà Tấm ở huyện Gia Lâm Hà Nội, thờ Bà Hoàng Thái hậu Ý Lan vợ vua Lý Thái Tông
11. Chuyện Bà Móc, huyện Hoàn Kiếm Hà Nội
12. Chùa bà Thiên Hậu ở đường Nguyễn Trãi Chợ Lớn. Đây là chùa của người Tàu Chợ Lớn thờ Bà Thiên hậu gốc người Phúc Kiến
13. Chùa Bà Chúa Xứ ở núi Sam, Châu Đốc. Theo nhà văn Sơn Nam, đây là nơi thờ tượng Phật gốc đàn ông của người Khmer. Tượng này bị người Kmer bỏ quên lâu đời trên đỉnh núi Sam, người Việt tìm thấy đã rước về thờ và đã tô điểm thành tượng Phật bà. Theo nhà khảo cổ học Malleret thì đây chính là tượng nam thần Vishnu bằng đá thuộc nền văn hóa Óc Eo.
14. Chùa Bà Đen trên núi Bà Đen ở phía bắc thành phố Tây Ninh, nơi đây thờ bà Lý Thị Thiên Hương một người vợ nổi tiếng nhân đức của một vị tướng Tây Sơn. Bà là người nhan sắc da trắng trẻo, nhưng bà đã tự bôi mặt đen để tránh cặp mắt háo sắc của tên đội lính Tây đóng quân ở gần.
15. Chùa Bà Thiên Hậu ở thị xã Thủ Đức Một. Nơi đây thờ Thiên Hậu Thánh Mẫu như chùa ở Chợ Lớn.

Kể đến đây xong thì ông ODP đặt câu hỏi : Có nước nào trên thế giới tôn kính phụ nữ như VN chúng ta không? Tôi đã tìm kiếm kỹ rồi. Xưa nay đàn bà VN được coi là số 1, đàn ông VN là số 2. Đàn bà có đền thờ khắp nơi, còn đàn ông VN thì chỉ loanh quanh xó nhà, nhà trên thì có bàn thờ Ông Địa, nhà bếp thì có bàn thờ Ông Đầu Rau, và ngoài vườn thì có bàn thờ Ông Thiên. Chỉ có 3 nơi này thờ Ông mà thôi.

Thấy không ai nói tiếp được nữa, mà chỉ vỗ tay, anh H.O. xin kể một chuyện về đề tài vợ truyền thống của đàn ông VN. Rằng có một bà già kia nổi tiếng là suốt đời bất nạt và ăn hiếp chồng, ông chồng không bao giờ dám chống cự. Thấy chồng bệnh nặng sắp chết, bà vợ liền ngồi xuống khóc : Ông ơi, ông đừng bỏ tôi một mình. Ông mà chết thì tôi cũng xin chết theo ngay. Nghe nói thế ông già bỏ nhóm dậy, vẻ mặt hoảng sợ : Xin bà đừng theo tôi, xin bà để tôi đi một mình. Nói xong ông gục xuống chết ngay vì sợ quá.

Để làng cười xong, Cụ B.95 lên tiếng : Đang đầu mùa xuân vạn vật đang sống lại , xin đừng nói tới chuyện chết, xin nói tới những chuyện sống, sống vui sống khỏe. Anh John của tôi đâu, xin anh kể tiếp chuyện ngày xưa anh học tiếng Việt ra sao.

Cụ đã gõ đúng tần số. Anh John kể ngay. Tuần qua con mới được đọc một tập sách của Cha Nguyễn Phúc Kim gửi tặng. Đây là một linh mục VN còn rất trẻ ở miền tây Canada. Ông là một nhà văn. Cha Kim kể chuyện về thăm quê hương VN. Quê ngài ở Miệt Vườn. Bà con lối xóm nghe có ông cha từ Canada về nên đến thăm rất đông. Có một

bà mẹ bảo mấy đứa con đến chào. Mấy đứa bé vội vàng chấp tay : “ *Con xin giải ông cụ* ” . Lần đầu tiên nghe lời chào lạ lùng, ông cha trẻ giật mình kinh ngạc. Mẹ ngài là dân gốc Bắc Kỳ ngày xưa biết nổi kinh ngạc của con mình, liền giải thích : Ở miền Nam, ông cha xứ được giáo dân gọi là ‘*ông cố*’. Còn ‘*Giải*’ đây là tiếng Nam, là vái, là chào, chứ không có nghĩa gì tầm bậy cả. Mãi rồi ông cha mới hiểu ra tiếng chào gốc Miền Nam.

Nhân chuyện tiếng ‘*nhà đạo*’ này, cha Kim bàn sang mấy chuyện khác, nghe cũng vui và có lý lắm. Chẳng hạn tiếng ‘*dám ma*’ và ‘*dám tang*’, tiếng nào đúng? Người thân yêu của mình vừa nằm xuống thì hóa ra ma ngay sao?

Vừa nghe đến tang chay, ông ODP xin góp thêm chuyện ngay. Ông là người Công Giáo nên ông rành chuyện nhà thờ lắm. Người Công giáo tin rằng cuộc đời này là cõi tạm, đời sau mới là cõi thật, cõi hạnh phúc trường sinh. Đời này nếu sống tốt lành thì đời sau sẽ được lên thiên đàng, về với Chúa. Ai cũng mong đời sau về với Chúa. Ấy thế mà nhiều tờ cáo phó đọc nghe rất rối rắm và vô lý. Đại loại tôi thường thấy lời đăng như thế này : *Chúng tôi rất đau đớn báo tin : thân phụ chúng tôi là Cụ... đã về với Chúa ngày... Có phải trái lẽ đạo không? ‘Về với Chúa’ tức là đã đạt được mục tiêu của cuộc sống tạm này thì phải vui chứ, có sao lại nói là rất đau đớn báo tin? Và nhiều lời phân ưu cũng vô lý y như vậy : *Chúng tôi nhận được tin buồn Cụ... đã về với Chúa. Chúng tôi xin thành kính phân ưu cùng tang gia và cầu xin cho Cụ sớm về nước**

(xem tiếp trang 118)

PHỞ 14

VIETNAMESE RESTAURANT

1436 Park Road NW, Washington, DC 20010

202-986-2326

CHÚC MỪNG

Chúc Mừng Nhà Hàng Phở 14
(Nhà Hàng VN Duy Nhất trong vùng)
Vừa được xếp Hạng Nhất trong số
các nhà hàng mới vùng Hoa Thịnh Đốn
qua cuộc bình bầu của Thực Khách do
báo EXPRESS vùng HTĐ tổ chức.

VÙNG THỦ ĐÔ
HOA THỊNH ĐỐN
WASHINGTON DC

Chủ nhân (H. 1974)

GIỜ MỞ CỬA:

SUN-WED: 11:00AM - 9:30PM
THUR-SAT: 11:00AM - 10:00PM

- PHỞ
- CƠM PHẤN
- ĐỒ XÀO
- BÚN, BÁNH MÌ
- GIẢI KHÁT
- SINH TỐ
- KHAI VỊ
- TRÁNG MIỆNG

A DONG SUPERMARKET

Tọa lạc trong Asian Village - Làng Việt Nam, đối diện
Thương xá Phước Lộc Thọ với bãi đậu xe đã được tân trang
nên không còn bị kẹt xe như thời gian trước đây.

Á Đông Supermarket với 5 cái nhất:

- 👉 **Giá hạ nhất,**
- 👉 **Hàng tươi ngon nhất,**
- 👉 **Tiếp đãi ân cần nhất,**
- 👉 **Sạch Sẻ vệ sinh nhất,**
- 👉 **Chắc chắn quý khách sẽ hài lòng nhất.**

Siêu Thị Á Đông với những phiên chợ đêm:
Mở cửa hàng ngày đến 11 giờ khuya để phục vụ
quý khách bận rộn trong giờ làm việc ban ngày.

9221 Bolsa Ave., Westminster, CA 92683

714-999-5566 • fax: 714-657-7457 • E-mail: adsupermarket@yahoo.com

Hồng Mai

RESTAURANT

Lừng Danh Nhất Hoa Kỳ

Bún Vịt
Sáo Măng

Bún Riêu
Cua Tươi

Bún Mắm
Thịt Heo Quay

Tel: (714) 839-3368

9741 Bolsa Ave., Suite 114

Westminster, CA 92683

(Catinat Plaza)

1-888-HONGMAI (466-4624)

Bài Thơ Yêu Nước

của NGUYỄN PHƯƠNG UYÊN

Ơi đồng bào Việt Quốc !!!

Đất nước không chiến tranh

Cớ chi đau thắt ruột

Sự tự hào ngộ nhận

Một chế độ bi hài sau chiến tranh

Bọn cường quyền gian manh cơ hội

Đào bới bóc lột dân lành

Núp dưới bóng cờ máu, bác đảng

Âm thầm bán từng mảnh đất quê hương

Tổ quốc thân yêu ơi!

Đồng bào thân yêu ơi!

Ôi, ta thương quá đi thôi!

Vết sẹo hằn sâu vào trái tim, trải dài theo năm tháng

Xuyên qua chiến tranh có những đồng mồ hùng vĩ

Người phơi thây ngã xuống mắt trừng trừng nhìn nhau

“Hậu thế ơi hãy giữ gìn non sông”

Ơi đất nước giờ tá toi từng mảnh trao cho giặc!

Sự hy sinh bất công!

Xứ sở linh thiêng có còn không?

Phật khóc, Thánh rơi lệ!

Công lý lưu lạc để đức tin chìm vào đáy biển

Trần ngập hôn mê

Ơi thanh niên Việt Quốc!

Chúng ta là ai?

Hãy đứng lên trước vận mệnh tổ quốc

Giặc đang tràn tới ngõ

Hãy đứng lên đi

Đứng lên niềm tự hào để sử sách lưu danh

Đứng lên đi cho tự do tỏa sáng

Đứng lên đi giành lại nước của dân lành

Hỡi tất cả những ai là đồng bào Việt Quốc

Hãy chung tay gìn giữ cội nguồn cho con cháu mai sau. ▣

Tương Quan giữa

THỰC TẠI SIÊU NHIÊN và TỰ NHIÊN

Phần III (tiếp theo và hết)

■ LM Cao Phương Kỳ

4. Địa Vị người Giáo Dân trong Hội Thánh Công Giáo Việt Nam

Đây là đoạn TẠM KẾT trong bài thảo luận này. Hội Thánh do Chúa Giêsu thành lập, được Chúa Thánh Thần hướng dẫn trong mọi thời đại, trải qua bao biến cố lịch sử. Khi Đạo Thiên Chúa mới du nhập Nước Việt, các vị Giáo Sĩ đã hy sinh tính mạng, vượt trùng dương, lặn lội qua những miền thôn quê bùn lầy, nước mặn để đem TIN MỪNG đến cho đồng hương., dầu bị lùng bắt, bị chém đầu,

Ngày nay, dưới chế độ độc tài, đảng trị, phản nhân quyền, không tôn trọng quyền Tự Do Tôn giáo, việc cấm cách., truy nã rất tinh vi, do mạng lưới công an giăng mắc khắp hang cùng ngõ hẻm. Các giáo sĩ, tu sĩ Nam Nữ rất khó hòa mình vào quần chúng trong các làng xã, các khu phố đông dân nghèo cư ngụ.

Vì thế, Chúa Thánh Thần đã thúc đẩy Hội Thánh để các Vị GIÁO DÂN, vừa bổ sung vào chỗ trống của các Giáo Sĩ, Tu Sĩ, vừa là con số đông đảo có thể len lỏi khắp nơi, khắp các tầng lớp xã hội mà công an khó có thể ngăn cản, để **Giảng Đạo Chúa, bằng đời sống Chứng Nhân,** bằng những hoạt động Tông đồ, hoạt động Bác ái xã hội. .

Tại Việt Nam, từ năm 1945, trước khi Công Đồng VATICANÓ II, khai mạc năm 1965, và sắc lệnh “TỔNG ĐỒ GIÁO DÂN”, năm

1965, vì tình trạng thiếu các Linh mục, Tu sĩ Nam Nữ, nên các Giám Mục của Giáo Phận Miền Bắc đã được ơn Chúa Thánh Thần soi sáng để huấn luyện, đào tạo các Giáo Dân nhiệt thành, xung phong hoạt động trong cánh đồng Truyền Giáo. Vì thế, **trong thời đại này, chức vụ của giáo dân rất quan trọng trong các hoạt động trần thế, xã hội**

Phong trào cổ động Giáo Dân tham gia vào việc Truyền Giáo đặc biệt đã được khởi xướng từ thời ĐGM PHẠM ĐÌNH TỤNG, Giám Mục Bắc Ninh, sau được thăng HỒNG Y, Tổng Giám Mục Hà Nội. Ngài đã là Giám đốc Chung Viện Thánh GIOAN, Hà Nội, nhưng tình nguyện đóng cửa, chứ không chịu để cộng sản cho cán bộ vào dạy lý thuyết Mác xít. Khi làm Giám Mục Bắc Ninh, Ngài bị cô lập, không đi đâu được, nhưng Ngài đã mở cửa, và mời gọi giáo dân tập nập đến Tòa Giám mục để Ngài huấn luyện về Kinh Thánh, Tín Lý, Giáo Lý, Phụng vụ... bằng những vần thơ, bằng những điệu hò Quan Họ.. để giáo dân trở thành những tráng sĩ trong cánh đồng Truyền Giáo

(Chú Thích: Tôi đã gặp một một nữ Bác sĩ sang tu nghiệp ở Hoa Kỳ, và cho tôi biết chị là một nữ tu được ĐGM Phạm Đình Tụng gửi đi học Trường Y khoa, đậu bằng Bác sĩ, làm việc tại các Bệnh viện công, nhưng công an vẫn không biết chị là một nữ tu)

Từ sau năm 1945, 1954, các

Phong Trào Giáo Dân như “Liên Đoàn Công Giáo Việt Nam”, Công Giáo Tiến Hành. Thanh Sinh Công, đều do Giáo dân làm Chủ Tịch, các Giáo sĩ là Cố vấn hay Tuyên Úy. Ngày nay, trên khắp các quốc gia tiên bộ, các vị Giáo dân tham gia các chức vụ công cử như nghị sĩ Quốc hội, Bộ trưởng trong Chính phủ..gặt hái đem lại nhiều thành quả tốt đẹp cho việc Truyền Đạo cho Hội Thánh, vì không bị Giáo Luật hạn chế, vì được học hỏi về chuyên môn như các khoa chính trị, kinh tế...**Miễn là khi tham gia chính trị, không được nhân danh Đạo, nhưng với tư cách và quyền Công dân.** Trái lại, các giáo sĩ bị Giáo luật hạn chế, không được tham gia các chức vụ công quyền.

Nhìn lại Lịch Sử Việt Nam Cận Đại từ 1945 tới nay, TẾT QUÍ TỶ, 2013, Hội Thánh Công Giáo thật lấy làm vinh dự đã đóng góp cho Dân tộc những vị Giáo dân nhiệt tình phụng sự Thiên Chúa và Tổ Quốc, đặc biệt, Dòng tộc HỌ NGÔ ĐÌNH:

Tổng thống tiên khởi Đệ nhất VIỆT NAM CỘNG HÒA, NGÔ ĐÌNH DIỆM và bào đệ Có Ván NGÔ ĐÌNH NHU.

Nhờ đường lối chính trị, công minh, yêu nước, thương dân của các chính khách công giáo đã ảnh hưởng rất lớn cho việc canh tân Dân Chủ, cho các quyền căn bản về Nhân Quyền, về cải tiến một

(xem tiếp trang 101

ĐIỂN ĐÀN GIÁO DÂN

**NGƯỜI CÔNG GIÁO
TRUNG QUỐC Ở NGẠI
BẮC KINH SẼ CỨNG
RẮN HƠN VỚI GIÁO
HỘI**

NHỮNG TIN ĐÁNG GHI NHẬN

Trong 30 Ngày Qua

Trong bài viết mang tựa đề « Người Công giáo Trung Quốc lo sợ Bắc Kinh tái kiểm soát Giáo hội », thông tin viên Le Monde tại Thượng Hải cho biết sau khi Giám mục Thượng Hải Kim Lỗ Hiền qua đời và tân giám mục phụ tá Mã

năm tù. Ngài phải ngồi tù suốt 18 năm và sau đó bị đi cải tạo 9 năm.

Sau khi được trả tự do năm 1982, Giám mục Kim Lỗ Hiền vẫn gia nhập giáo hội « chính thức » và với tinh thần thực dụng, ngài vận động để hai giáo hội ngầm và của

nhà nước xích gần lại với nhau. Năm 2005, ngài thành công trong việc phong chức một giám mục phụ tá ở Thượng Hải, được cả Roma và Bắc Kinh thông qua, đánh dấu một thời kỳ 5 năm quan hệ giữa Tòa Thánh và Bắc Kinh nồng ấm trở lại

Sự hòa thuận này đã tan thành

mây khói từ tháng 11/2010 khi Hội Công giáo Yêu nước Trung Quốc lại tự ý tiến hành phong chức cho các giám mục ở Thừa Đức (Chengde) thuộc tỉnh Hà Bắc, chưa được Đức Giáo hoàng chuẩn y. Các thành viên hàng giáo phẩm trung thành với Roma bị các nhân viên an ninh cưỡng bức đến dự lễ.

Bắc Kinh biện minh là cần đẩy nhanh việc phong chức tại một số địa hạt chưa có giám mục, nhưng những người Công giáo coi đây là dấu hiệu cho thấy chính quyền đã cứng rắn hơn. Tuy nhiên họ còn phân vân, không biết điều này nằm trong một

chính sách tổng thể nhằm đàn áp các nhà tranh đấu cho nhân quyền, hay chỉ là mảnh lời của các quan chức phụ trách quản lý Giáo hội, vì những người này sợ rằng quyền lực của họ sẽ bị lung lay một khi Roma và Bắc Kinh hòa hiếu lâu dài. (Theo Thụy My, FreeViet News)

**TIỂU BAN HẠ VIỆN MỸ
THÔNG QUA DỰ LUẬT
NHÂN QUYỀN VIỆT NAM
2013**

Theo tin từ VOA Việt ngữ, Tiểu ban nhân quyền Hạ viện Hoa Kỳ ngày 15/5 biểu quyết thông qua Dự luật Nhân quyền cho Việt Nam 2013. Dự luật mang số hiệu HR 1897 do dân biểu Chris Smith đề xướng đề ra các biện pháp giúp thúc đẩy nhân quyền ở Việt Nam. Dân biểu Chris Smith phát biểu: “Dự luật này ngăn cấm viện trợ không vì mục đích nhân đạo cho Việt Nam trừ phi Hà Nội có những tiến bộ đáng kể trong lĩnh vực nhân quyền bao gồm tôn trọng tự do tôn giáo, thả tù nhân chính trị, tôn trọng quyền tự do ngôn luận, lập hội, hay tụ tập của công dân, bỏ các điều luật hình sự hóa các tiếng nói bất đồng chính kiến, các hoạt động truyền thông độc lập, hay các cuộc tuần hành ôn hòa, tuân thủ đúng các tiêu chuẩn quốc tế về nhân quyền, tôn trọng nhân quyền của các nhóm thiểu số, có các biện pháp thích đáng kể cả truy tố các quan chức nhà nước để chấm dứt tình trạng buôn người

Đạt Khâm bị quản thúc cách Thượng Hải 30 cây số, giáo dân lo ngại chính quyền sẽ sử dụng trở lại bàn tay sắt.

Bài báo mở đầu bằng sự kiện hàng trăm tu sĩ hiện diện tại giáo đường Thượng Hải hôm thứ Hai 29/04/2013 để tưởng niệm khuôn mặt biểu tượng cho sự hòa giải giữa Vatican và Giáo hội Công giáo do Đảng Cộng sản Trung Quốc điều khiển. Đức Giám mục Kim Lỗ Hiền (Jin Luxian) đã qua đời chiều ngày 27/4, thọ 97 tuổi. Ngài đã từng theo học tại nhà tập ở vùng Saône-et-Loire nước Pháp, trở về Trung Quốc năm 1951, và sau đó bị chế độ Mao Trạch Đông kết án 5

có sự đồng lõa của giới hữu trách.”

Nhắc lại buổi điều trần tại Quốc hội Mỹ hôm 11/4 về tệ nạn buôn người, vi phạm tự do tôn giáo và nhân quyền Việt Nam, dân biểu Smith nhấn mạnh những gì ghi nhận được cho thấy nhà cầm quyền CSViệt Nam vẫn tiếp tục vi phạm nhân quyền căn bản của công dân, đàn áp chính trị và sắc tộc, và có hiện tượng giới chức cầm quyền có đồng lõa với nạn buôn người.

Dân biểu Chris Smith từng vài lần đề nghị Dự luật Nhân quyền Việt Nam và đã được Hạ Viện Mỹ thông qua, nhưng bị chặn lại khi lên đến Thượng Viện. Một ngày tổng vận động cho nhân quyền Việt Nam sẽ diễn ra tại Quốc hội Hoa Kỳ vào ngày 4/6 tới đây. Sự kiện này dự kiến quy tụ sự tham dự của hàng trăm người Mỹ gốc Việt từ khắp nơi kéo về trụ sở Quốc hội để yêu cầu áp lực Hà Nội phải tôn trọng nhân quyền và chấm dứt những sự vi phạm, đàn áp quyền căn bản của công dân.(SBTN)

CON LỐC XOÁY TÀN PHÁ THỊ TRẤN MOORE, OKLAHOMA

Một cơn lốc xoáy khổng lồ, rộng đến 2 dặm, có sức tàn phá kinh hoàng đã ập xuống thành phố Oklahoma City vấp hôm thứ hai, đã làm cho 24 người chết, trong đó có nhiều trẻ em, san bằng nhiều căn nhà, thương mại, và hai trường tiểu học Plaza Towers Elementary và Briarwood Elementary ở vùng ngoại ô của thị trấn Moore.

Theo bác sĩ giám nghiệm y khoa, thì số người chết còn có thể gia tăng. Không biết có bao nhiêu em học sinh ở trong trường này khi mà cơn đại lốc xoáy ập đến, nhưng theo truyền hình

KFOR-TV thì có ít nhất 7 em đã chết tại trường Plaza Towers và hơn 20 em khác có thể đã bị chôn trong đồng vật đồã sập xuống. Ký giả ảnh của AP đã chụp được nhiều ảnh các người cứu nạn đã lôi các em còn sống sót ra khỏi đồng đồ vật vỡ vụn.

Thống đốc Oklahoma là Mary Fallin phát biểu trong cuộc họp báo vào tối thứ hai: “Trái tim chúng ta hoàn toàn tan nát.”

Con đại lốc này đã tàn phá một

vùng rộng lớn, với 20 dặm dài và vài dặm bề rộng.

Các viên chức Sở Khí Tượng ước đoán rằng sức mạnh của bão vào khoảng F4 hay F5 trên thước đo Fujita – có nghĩa là ở mức tàn phá khủng khiếp nhất mà một cơn đại lốc xoáy có thể đạt tới. Chỉ với F4 thì tốc độ lốc đã lên tới 200 dặm (trên 300

cây số)/giờ rồi.

Vào ngày 3 tháng 5, 1999, một đại lốc xoáy đã từng xảy ra gần Oklahoma City và đã tạo ra 14 cơn lốc xoáy, gồm một F5 tại thị trấn Moore, giết chết 36 người và làm 295 người bị thương.

Một người xướng ngôn viên truyền hình của KFOR đã gọi cơn bão vào thứ hai này là “con đại lốc xoáy tồi tệ nhất trong lịch sử thế giới.”

Vùng bị tàn phá rộng khoảng 30 dặm vuông.

Truyền thông bị gián đoạn vì các đường dẫn truyền đều bị hư hỏng. Nhà máy lọc nước của thành phố cũng bị phá hủy.

Tổng thống Barack Obama đã

ra lệnh Cơ Quan Quản Trị Khẩn Cấp Liên Bang sẵn sàng hỗ trợ tối đa cho vùng bị tàn phá. Cả Hồng Thập Tự cũng lao vào lo lắng cho nạn nhân.

XUẤT HIỆN VI KHUẨN ĂN THỊT NGƯỜI Ở VIỆT NAM

Vi khuẩn “ăn thịt người” đã từng được ghi nhận ở Việt Nam với hàng chục ca mắc và gần đây nhất đã khiến một người đàn ông 40 tuổi ở Thái Bình nhiễm bệnh.

Trao đổi với VietNamNet, ông Nguyễn Trung Cấp, Phó trưởng Khoa Cấp cứu BV Bệnh nhiệt đới Trung ương cho biết vi khuẩn *Aeromonas hydrophyla* (AH) thường xuất hiện ở sông, suối, ao, hồ, thậm chí trong đất.

Do chúng có thể gây hoại tử các tổ chức trong cơ thể một cách nhanh chóng nên chúng còn có tên gọi là vi khuẩn “ăn thịt người”.

“Vi khuẩn ăn thịt người” có thể gây nhiều thể bệnh khác nhau

Theo ông Cấp, AH là loại vi khuẩn dạng hình que, phổ biến trong tự nhiên và thường có trong môi trường nước ngọt và nước lợ, đa số gây bệnh cho cá, tôm và động vật lưỡng cư.

Tuy ít gây bệnh cho người, nhưng chúng có thể gây nhiều thể bệnh khác nhau. Chúng có thể tiết độc tố làm ô nhiễm nước uống gây bệnh tiêu chảy, xâm nhập qua đường ruột gây nhiễm trùng máu ở người bệnh suy giảm miễn dịch hoặc xâm nhập cơ thể người khỏe mạnh qua các vết thương gây viêm, hoại tử tổ chức sau đó lan tràn vào máu gây nhiễm trùng máu.

Dù hiếm gặp nhưng hoại tử tổ chức thường rất đáng sợ vì sẽ khiến người bệnh bị sụp cơ rất nhanh với nguy cơ tử vong cao

Theo ông Cấp, từ năm 2009-2013, Việt Nam đã có hàng chục ca nhiễm trùng huyết do vi khuẩn AH, trong đó nhiều ca bệnh do đứt chân tay khi làm việc dưới nước, trong đó một bệnh nhân lội cống nước thải, một bệnh nhân làm việc ở khu vực nước ngâm bê nứa, thậm chí có

trường hợp bắt cá, bị ngạnh cá đâm vào tay gây nhiễm trùng huyết và hoại tử.

Theo thống kê, trong 2 năm 2010 và 2011, BV Bệnh nhiệt đới Trung ương đã ghi nhận 10 bệnh nhân nhiễm trùng huyết do khuẩn AH.

Bệnh nhân đều là nam giới tuổi từ 30-77, ở nhiều tỉnh, thành khác nhau.

Gần đây nhất, bệnh nhân T., 40 tuổi, quê ở huyện Tiên Hải (Thái Bình), nhập viện Nhiệt đới Trung ương ngày 12/4 trong tình trạng sốc nặng, viêm hoại tử lan tỏa khắp cánh

tay bên trái.

Trước đó, bệnh nhân có biểu hiện sốt, một ngày sau đó xuất hiện sưng nề cẳng tay trái rồi nhanh chóng lan rộng ra khắp cánh tay và lên vai.

Sau khi điều trị 10 ngày, bệnh nhân thoát khỏi tình trạng sốc và nhiễm khuẩn huyết nhưng do hoại tử toàn bộ da cánh tay bên trái nên được chuyển đến Viện Bỏng Quốc gia để ghép da.

Theo ông Cấp, 10 bệnh nhân điều trị tại Bệnh viện Bệnh Nhiệt đới Trung ương trong 2 năm 2010 và 2011 đều có đặc điểm chung là suy đa tạng, trong đó, 7 bệnh nhân có xơ gan, nhập viện với các biểu hiện sốt, vàng da, vàng mắt tăng dần.

Với 3 bệnh nhân còn lại là những người khỏe mạnh, chỉ có khởi đầu là sốt, tiêu chảy rồi nhanh chóng rơi vào tình trạng hoại tử rộng trên da và các tổ chức, sốc và suy đa phủ tạng.

Ông Cấp cho hay trong 10 bệnh nhân xét nghiệm có vi khuẩn AH thì chỉ có 2 trường hợp được cứu sống. (Cẩm Quyên, Vietnam.net)

ỦY HỘI TỰ DO TÔN GIÁO QUỐC TẾ: ĐỀ NGHỊ CPC CHO VIỆT NAM

Hôm nay, Ủy Hội Hoa Kỳ Về Tự Do Tôn Giáo Quốc Tế công bố bản phúc trình hàng năm và đề nghị Hành Pháp chỉ định thêm 7 quốc gia, trong đó có Việt Nam, vào thành phần Quốc Gia Phải Quan Tâm Đặc Biệt (Country of Particular Concerns, hay CPC).

Về lý do đề nghị CPC cho Việt Nam, bản phúc trình viết: “Tình trạng tự do tôn giáo vẫn rất tồi tệ dù có một số thay đổi tích cực trong thập niên qua đối đáp lại sự chú ý của quốc tế. Chính quyền Việt Nam tiếp tục bỏ tù các cá nhân vì lý do hoạt động tôn giáo hay vận động cho tự do tôn giáo. Họ sử dụng lực lượng đặc nhiệm công an tôn giáo và luật mơ hồ về an ninh quốc gia để trấn áp các hoạt động độc lập của Phật Giáo, Tin Lành, Hoà Hảo và Cao Đài, và tìm cách chặn đứng sự phát triển của Tin Lành Giáo và Công Giáo trong các dân tộc thiểu số qua hình thức kỳ thị, bạo lực và cưỡng bức bỏ đạo.”

Bản phúc trình nêu ra nhiều trường hợp nổi bật về đàn áp tôn giáo, gồm một số cá nhân bị đánh đập hay tù đày. Trong đó có trường

Đà Nẵng cũng được nêu ra.

Bản phúc trình đặc biệt quan tâm đến Nghị Định 92 (92/2012/NĐ-CP) về Tôn Giáo và cho đó là một bước đi lùi sẽ tạo nhiều khó khăn cho các nhóm tôn giáo đang hoạt động không chính thức.

Bản phúc trình cũng đưa ra những đề nghị cụ thể cho cả Hành Pháp và Quốc Hội Hoa Kỳ.

Một đề nghị quan trọng cho Hành Pháp là đặt ra những điều kiện mà chính quyền Việt Nam cần thực thi để không bị đưa vào hay giữ ở trong danh sách CPC.

Đối với Quốc Hội, bản phúc trình đề nghị mọi gia tăng ngân sách viện trợ cho Việt Nam đều phải song hành với sự gia tăng ngân sách để

phát triển nhân quyền, tự do tôn giáo, xã hội công dân và thể chế pháp quyền.

Đối với Quốc Hội, bản phúc trình đề nghị chính phủ Hoa Kỳ quan tâm bảo vệ những người bị đàn áp, qua chính sách định cư tị nạn.

Ngày 10 tháng 4 vừa qua, BPSOS đã tổ chức một phái đoàn gồm các lãnh đạo tôn giáo và các nhà tranh đấu cho nhân quyền tiếp xúc với Ts. Katrina Lantos Swett, Chủ Tịch Ủy Hội Hoa Kỳ Về Tự Do Tôn Giáo Quốc Tế. Phái đoàn cung cấp nhiều thông tin về sự đàn áp tôn giáo, vừa

thô bạo vừa tinh vi, ngày càng gia tăng ở trong nước.

Mục đích chính của buổi tiếp xúc là bàn thảo phương thức phối hợp hành động và chia sẻ thông tin về lâu dài.

Trước đây, qua sự vận động của BPSOS, Ủy Hội Hoa Kỳ Về Tự Do Tôn Giáo đã cử Ts. Scott Flipse, Phụ Tá Giám Đốc về Nghiên Cứu và Chính Sách, đi Thái Lan để phỏng vấn các giáo dân Cồn Dầu khi họ vừa chạy sang Thái Lan lánh nạn sau cuộc đàn áp đẫm máu bởi công an Đà Nẵng ngày 4 tháng 5, 2010.

Ông Trần Thanh Tiến, một trong số các nạn nhân này, vừa đến Hoa Kỳ tị nạn và cũng có mặt trong phái đoàn do BPSOS tổ chức.

Cùng hiện diện tại buổi họp có Ts. Flipse và cựu Đại Sứ Jackie Wolcott, Giám Đốc Điều Hành của Ủy Hội.

Về phía phái đoàn Việt còn có cựu Dân Biểu Cao Quang Ánh.

NGƯỜI CON ÚT CỦA GIA ĐÌNH NGUYỄN TƯỜNG QUANG ĐÒI

Cụ Nguyễn Tường Bách, người con út của gia đình Nguyễn Tường đầy tài năng về văn học đã xuất bản hai tờ báo Phong Hóa và Ngày Nay cùng thành lập Tự Lực Văn Đoàn từ thập niên 1930 của thế kỷ trước, vừa qua đời tại bệnh viện Fountain Valley, Nam California, vào lúc 2 giờ 15 phút chiều ngày 11 Tháng Năm, hưởng thọ 97 tuổi. Tin từ gia đình cho hay cụ mất vì tuổi quá cao, thời gian gần đây ngày càng yếu dần, và đã thanh thản ra đi hôm nay.

Phái đoàn Việt tiếp xúc Ts. Katrina Lantos Swett, ngày 10 tháng 4, 2013 (photo: NQK)

hợp xử tù các thanh niên Công Giáo, việc đàn áp và bỏ tù các tín hữu Tin Lành người Hmong và Thiểu Số Tây Nguyên, việc kiểm soát hoạt động của Phật Giáo Hoà Hảo và Cao Đài, việc tịch thu đất đai tài sản của nhiều tổ chức tôn giáo, và việc bắt bỏ đạo. Vấn đề đàn áp Giáo Xứ Cồn Dầu ở

Cụ Nguyễn Tường Bách sinh năm 1916 tại huyện Cẩm Giàng, tỉnh Hải Dương, từ một gia đình gốc làng Cẩm Phô, phủ Điện Bàn, tỉnh Quảng Nam dời ra sinh sống tại miền Bắc từ hai đời trước. Trừ người anh cả Nguyễn Tường Thụy là công chức không dính líu đến văn nghệ và chính trị, các người em em còn lại: Nguyễn Tường Cẩm, Nhất Linh - Nguyễn Tường Tam, Tứ Ly, Hoàng Đạo - Nguyễn Tường Long, Nguyễn Thị Thế, Thạch Lam - Nguyễn Tường Lân, và người em út, Viễn Sơn - Nguyễn Tường Bách, đều là những người tham dự vào văn chương.

Từ thời trẻ, Nguyễn Tường Bách đã viết báo, làm thơ, viết truyện ngắn đăng trên hai tờ báo Phong Hóa và Ngày Nay.

Từng theo học trường Bưởi, trường Albert Saurraut, đại học Y Khoa Hà Nội, tốt nghiệp bác sĩ năm 1944.

Năm 1939, cụ tham gia đảng Đại Việt Dân Chính cùng Nguyễn Tường Tam, Nguyễn Gia Trí, Khái Hưng, Nguyễn Tường Long, v.v... Năm 1942 Thạch Lam qua đời, Nguyễn Tường Bách phụ trách nhà xuất bản Đời Nay.

Năm 1943 Đại Việt Dân Chính hợp nhất với Việt Nam Quốc Dân Đảng.

Năm 1945 VNQDD kết hợp với Đại Việt Quốc Dân Đảng dưới danh nghĩa chung Quốc Dân Đảng.

Tháng Ba năm 1945, sau khi Nhật đảo chính Pháp, cụ làm giám đốc tờ Ngày Nay bộ mới với sự cộng tác của Khái Hưng, Hoàng Đạo, hô hào độc lập, dân chủ.

Tháng Năm năm 1945 Việt Minh cướp chính quyền, cụ cùng với Việt

Nam Cách Mệnh Đồng Minh Hội, Việt Nam Quốc Dân Đảng ra hoạt động công khai. Ông giữ chức ủy viên trung ương, phụ trách tờ Việt Nam chống đối chính sách của đảng Cộng Sản, rồi phụ trách công tác tuyên truyền, công tác tổ chức đảng.

Cụ sáng lập Quốc Gia Thanh Niên Đoàn, giữ chức nhiệm đoàn trưởng.

Tháng Năm, 1946, tình thế cấp bách cụ lên Đệ Tam Chiến Khu (gồm từ Vĩnh Yên tới Lao Kay), phụ trách chỉ huy bộ cùng với Vũ Hồng Khanh. Tháng Sáu, 1946, Việt Minh tăng cường vũ trang công kích, Tháng Bảy phải rút lên Yên Bái, Lao Kay.

Tháng Tám, 1946 cụ sang Trung Quốc hoạt động ngoại viện và liên lạc với các tổ chức người Việt ở hải ngoại. Cuối năm 1946 cụ lập gia đình với bà Hứa Bảo Liên tại Côn Minh.

Năm 1947, cụ từ Vân Nam sang Hồng Kông. Quốc Dân Đảng không tán thành giải pháp Bảo Đại với những điều kiện Pháp đưa ra và chủ trương tiếp tục hoạt động bí mật.

Tháng Tám, 1948, Hoàng Đạo đột nhiên mất trên xe lửa từ Hồng Kông về Quảng Châu.

Tình thế Trung Quốc biến chuyển. Một số anh em trở về quốc nội. Vì không muốn trở về khu Pháp, cụ cùng một số anh em ở lại Trung Quốc. Từ năm 1950 cụ hành nghề bác sĩ tại Phật Sơn, Quảng Đông, cho tới khi về hưu.

Năm 1988 cụ di dân sang Hoa Kỳ, định cư tại Nam California.

Ở hải ngoại cụ tiếp tục hoạt động cho tự do, dân chủ và nhân quyền tại Việt Nam, góp sức vào sự đoàn kết và tổ chức một số phong trào liên minh và mặt trận. Cụ là một trong những sáng lập viên, và sau giữ chức cố vấn của Mạng Lưới Nhân Quyền Việt Nam và là tác giả cuốn tiểu thuyết *Trên Sông Hồng Cuốn Cuốn* và tập hồi ký *Việt Nam Một Thế Kỷ Qua* phần I (1998) và phần II (2001). Cụ viết nhiều bài bình luận và bút ký cho một số báo hải ngoại, dưới bút hiệu Viễn Sơn.(NV)◼

Cụ Nguyễn Tường Bách. (Hình: Gia đình cung cấp)

**ĐỌC VÀ CỔ
ĐỘNG**
**NGUYỆT SAN
DIỄN ĐÀN
GIÁO DÂN**

Ana Pharmacy

Liên Khổng
Pharmacist

10191 Westminster Ave.
Garden Grove, Ca 92843

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 10:00AM - 6:30PM
Thứ Bảy: 10:00AM - 4:00PM

(714) 530-3784

Manna Pharmacy

Susie Ngọc Phan
Pharmacist

10402 Westminster Ave. Suite C
Garden Grove, Ca 92843

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 9:30AM - 6:30PM
Thứ Bảy: 9:30AM - 4:00PM

(714) 534-4133

- ❖ Nhận Medical và các loại bảo hiểm
- ❖ Tận tình hướng dẫn cách dùng thuốc chu đáo

- ❖ Giao thuốc tận nhà bệnh nhân miễn phí
- ❖ Giải đáp mọi thắc mắc liên quan đến thuốc

Bác Sĩ **DƯƠNG KHỔNG TƯỚC, M.D.**

Board Certified In Family Medicine

CHUYÊN KHOA

Toàn Khoa, Gia Đình, Bệnh Người Già

ĐIỀU TRỊ: Huyết áp, tiểu đường, cao mỡ, nhức mỏi, đau lưng, nhức đầu, mất ngủ, phong thấp, nhiễm trùng đường tiểu, ho kinh niên, suyễn khó thở, dị ứng, bệnh ngoài da, sùng phổi, bệnh tuyến giáp trạng, viêm ruột, bệnh tim, tiêu chảy

NHẬN

Medicare, Medical,
MSI, CalOptima và
các loại bảo hiểm
HMO, PPO

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 9AM - 6PM
Thứ Bảy: 9AM - 2PM
Đóng cửa ngày Thứ Ba

(714) 899-2600

- ❖ Có xe đưa rước bệnh nhân miễn phí
- ❖ Giúp làm đơn Medicare Part D
- ❖ Nhận làm bác sĩ gia đình, y khoa phòng ngừa
- ❖ Chích ngừa nhập học, du lịch

9009 McFadden Avenue, Westminster, CA 92683

(góc Magnolia & McFadden)

Hồn Em Bội Thực

■ Trang Ý Hạ

Bài thơ tình đậm đặc những lời yêu yêu bội thực, thành ra thừa mứa và mỗi ngày không còn nhớ bữa từ: sáng, trưa - kể cả bữa chiều anh mân thơ cho em chi mà quá nhiều trong phòng em không còn chỗ trống xưa lang thang bụng em trống rỗng rồi bỗng nhiên lum lúp thơ anh sao anh không mân thơ yêu màu xanh yêu màu xanh trên quê hương mình đó sao anh không chia thơ cho mẹ già nghèo khó cho các em thơ vất vưởng ngoài đường những phận người bệnh hoạn thân thương những con người tù đày - vô lý sao anh không chia thơ cho cô em làm đi cô gái quê lấy chồng ngoại, chồng xa những cô gái bị đem bán cho người ta bán cho bọn người không cùng giống giống sao anh không chia thơ cho người muốn sống sống đời Tự Do được quyền: ăn nói, được đi lại - không phải lo lo bị bắt tù đày trong ngục tối sao anh không chia thơ cho người có tội tội: yêu nước, tội chống xâm lăng... những mảnh đời nghèo đói - thiếu chăn lê thân trên con đường lầy lội trên dòng sông chưa có cây cầu trẻ thơ từng ngày lội nước qua sông sâu đi tìm cái chữ sao anh không chia thơ cho đất ruộng vậy hử những dân oan công đơn nặng trĩu tháng năm sao anh không dẫn thơ về thăm những ngôi mộ chết oan tiếng kêu khóc ngút ngàn sao anh không dẫn thơ về thăm ải Nam quan Hoàng sa tổ quốc anh ơi - em cảm ơn anh, nhưng em nói thực anh làm thơ ản dụ vào tình em quá sâu:

em quí chân, quí tay
lẫn lộn ở trong đầu
những lời thơ cao siêu em chẳng hiểu chi cả
không hiểu nổi thơ - em trở thành kẻ xa lạ
thế nào rồi em cũng mất anh
hằng ngày anh ở tận mây xanh
anh quên mất từng: củ khoai củ sắn
anh quên hết những tháng ngày cay đắng
quê hương lửa đạn oan khiên
không hiểu thơ anh, có ngày em cũng hóa điên
hay bội thực - ói không ra mà chết
thơ tình anh chơi voi lượn lờ con điều biếc
không nhớ nổi tuổi mình còn hay không
con điều bay vui chơi trên cánh đồng
vẫn còn mang nợ
nợ người chơi điều với một sợi dây
dù không hiểu thơ anh - trong lòng em ngất ngây
bội thực thơ, bụng em bự-choảng
anh tỉnh giấc: nhìn tình người nứt rạn
anh tỉnh giấc: nhìn dân tộc lâm nguy.■

Ngẫm

■ Võ Trung Hiếu

Cảm ơn những chiếc loa phường
Cho ta yêu những nẻo đường tự do
Cảm ơn những hạt bo bo
Kể ta nghe những đói no một thời
Cảm ơn tờ báo gói xôi
Nhắc ta gạn lọc sự đời giả - chân
Cảm ơn hoành tráng diển văn
Cho ta hiểu được nhân dân là gì
Nhiều thứ tưởng tào lao thôi
Mà răn dạy gấp vạn lời tuyên ngôn.■

Kính thưa quý vị,

Hân hạnh gửi đến quý vị một vài ý nghĩ phiến diện về những điều dè nặng tâm trí tôi trong suốt thời gian ở tù. Nhưng điều trước tiên tôi muốn bày tỏ ở đây là sự tri ân của tôi đối với đồng bào hải ngoại, với sự cộng tác của quốc tế, đã can thiệp một cách có hiệu quả khiến cho bản án tử hình dành cho tôi trở thành bản cáo trạng dành cho những người tự cho có quyền xét xử tôi và phán xét những người đã hành động theo lương tâm. Tiếp theo, sự can thiệp đã khiến cho Nhà Nước Cộng Sản Việt nam phải tuyên bố trả tự do cho tôi, nhưng nhiều người bạn tù của tôi vẫn còn bị khổ trong các trại tù. Trong số đó có nhiều người bị giam cầm gần 25 năm, vượt quá thời hạn mà luật Hình sự của Nhà nước Việt Nam quy định đối với việc thi hành các bản án giam giữ có thời hạn.

Ở đây, tôi cũng xin bày tỏ sự cảm kích sâu xa đối với các cộng đồng Việt Nam hải ngoại đang đấu tranh cho một nước Việt Nam trong sáng và tự do. Tôi cũng xin gởi lời cảm ơn đến các nhân sĩ Hòa Lan, trong tình cảm nhân loại đã trực tiếp can thiệp với chính phủ Việt Nam cho tôi được sang thăm viếng đất nước Hòa Lan, để có thể có điều kiện tự do hơn nói lên tiếng nói thầm lặng mà đã một phần tư thế kỷ bị bóp nghẹt.

Trong những năm gần đây, trước cả khi tôi được lệnh phải rời khỏi nhà tù để trở về chùa, có rất nhiều đồng bào ta từ nước ngoài về thăm và càng ngày càng chứng kiến những đổi thay được nói là đáng khích lệ. Khích lệ theo chiều hướng nào, còn tùy theo cách nhìn mỗi người. Riêng tôi, tôi không có được may mắn là chứng nhân trực tiếp trước những thay đổi của đất nước, mặc dù tôi đang sống trong lòng quê Cha đất Tổ. Đó là điều tốt hay xấu, cũng còn tùy cách nhìn của mỗi người.

Mặc dù không có cái may như nhiều đồng bào sau khi sống tự do 15, 20 năm ở nước ngoài về thăm quê, thấy được những đổi thay từ trên thượng tầng, thấy được sự giàu sang của đất nước qua những tiện nghi vật chất từ các khách sạn năm sao dành cho cán bộ cao cấp và khách nước ngoài, từ những tiếp đón niềm nở và linh đình của những nhân vật thuộc thượng tầng xã hội, với những đặc quyền xã hội mà điều kiện chính trị dành cho, nhưng tôi có cái “may mắn” khác - nếu cho đó là may mắn - được sống

THIÊN SỰ TUỆ SỸ LÊN TIẾNG

TRÍ THỨC PHẢI NÓI

chung trong một thời gian rất dài với thành phần được xem là “cặn bã” của xã hội. Chính từ xã hội gọi là cặn bã ấy tôi đã chứng kiến những đổi thay trong nhà tù như là ảnh chiếu của những “đổi thay to lớn” của đất nước. Sự chứng kiến đơn giản và dễ hiểu thôi

Cũng như người ta chỉ cần nhìn vào rác rưởi phế thải được dọn ra sân sau mà có thể biết những thứ đã được tiêu thụ ở sân trước. Chúng tôi, một số người từ lâu đã được học tập để thành thói quen suy nghĩ số phận dân tộc từ những đồng rác, đã tự mình đặt thành nhiều câu hỏi cho lương tâm nhân loại, cho ý nghĩa tiến bộ của xã hội loài người, và trên tất cả là một câu hỏi lịch sử: “*Đất nước đã thấm bao nhiêu xương máu của bao nhiêu thế hệ ông cha và bè bạn để dôn lại thành những đồng rác như thế, những đồng rác càng ngày càng to phình lên một cách khủng khiếp*”.

Việt Nam đang là một đồng rác khổng lồ. Đó không phải là ý nghĩ riêng của tôi, mà là nhận xét của nhân vật cao cấp nhất của đảng Cộng Sản Việt Nam. Đây không phải là ý nghĩa kinh tế. Nó bao trùm tất cả mọi khía cạnh đời sống: văn hóa, chính trị, và cả tôn giáo. Vậy thì, một câu hỏi cần phải được đặt ra cho những ai còn có chút tự trọng dân tộc: Tại sao một dân tộc luôn luôn tự hào với truyền thống bốn nghìn năm văn hiến, bỗng nhiên để cho đất nước mình trở thành một đồng rác, kho chứa tất cả những gì xấu xa nhất của nhân loại văn minh? Nguyên nhân từ đâu và do ai?

Trong gần mười lăm năm trong tù, điệp khúc tôi phải thường xuyên học tập để ca ngợi tính can đảm của đảng Cộng Sản Việt Nam: “Cán bộ làm sai, đảng tri... Đảng làm sai, đảng sửa.” Tôi cũng thường xuyên trả lời: Đó không phải là sự can đảm, mà là thái độ cai trị khinh dân; *xem dân như là vật thí nghiệm cho những tư duy không tưởng*, học thuyết viển vông của mình.

Tôi cũng *thường xuyên bị học tập rỗng, chính sách đoàn kết dân tộc của đảng là làm cho “dân tin đảng và đảng tin dân.”* Tôi cũng thường xuyên trả lời: làm cho dân tin đảng; đó là điều tất nhiên và dễ hiểu thôi vì có đáng tin thì người ta mới tin được; vì đảng cần được dân tin tưởng để tồn tại, dù chỉ là tin tưởng giả tạo. Nhưng “dân tin đảng” có nghĩa là thế nào? Nếu đảng không tin dân thì đảng xử lý dân như thế nào? Câu trả lời thực tế: Cả nước trở thành một nhà tù vĩ đại.

Ngày nay, khi không còn ở trong nhà tù nhỏ như mười lăm năm trước nữa, tôi không còn có điều kiện để được lên lớp chính trị. Tôi hy vọng đảng Cộng Sản Việt Nam không còn có cái can đảm như xưa, để thử nghiệm học thuyết của mình thêm nhiều lần nữa; và cũng không thi hành chính sách “đại đoàn kết” như xưa, để dân có thể sống tự tại mà không bị đảng nghi ngờ.

Mặc dù có những thay đổi lớn nhìn từ góc độ nào đó, nhưng thực tế tôi biết chắc rằng có một điều không thay đổi. Đó là: **“đảng Cộng Sản vẫn tự coi mình là ân nhân của dân tộc và do đó có độc quyền quyết định số phận của dân tộc”**(mà là ân nhân hay tội đồ gì thì quần chúng và lịch sử trước mặt sẽ phán xét). Đó là điểm khác biệt với các chế độ chuyên chính lừng danh trong lịch sử.

Đây cũng chính là nguyên nhân của một trong những điều mà các đảng viên bảo thủ cho là “*rác rưởi tư bản*”. Điều đó là **nạn tham nhũng**. Bởi vì, quan liêu, hách dịch, thái độ kẻ cả ban ơn, vừa là bản chất và vừa là dưỡng chất của tệ nạn tham nhũng của Việt Nam hiện nay.

Mọi tội phạm xảy ra đều do một bên gây hại và một bên bị hại. Trong nạn tham nhũng, mới nhìn thì không có ai bị hại một cách rõ ràng. Trước mắt, người đưa hối lộ và người nhận hối lộ đều nhận được những điều lợi nhất định.

Như vậy người bị hại chính là quần chúng, không đủ đặc quyền để tham gia nhằm hưởng lợi trực tiếp từ nạn tham nhũng. Nghĩa là những thành phần cùng khốn của xã hội chẳng có gì để cho, nên chẳng nhận được gì, vì vậy họ trở thành nạn nhân. Tính cá biệt của nạn nhân tham nhũng ở Việt Nam hiện tại là do thái độ ban ơn của những kẻ có chức quyền đối với “thần dân” dưới sự cai trị của mình.

Tham nhũng ở Việt Nam không chỉ là thỏa thuận song phương để dành những hợp đồng kinh tế béo bở. Nó bòn rút xương tủy của nhân dân; những người cùng khốn phải còng lưng lao động để có tiền đóng thuế.

Tham nhũng là gốc rễ của các tệ nạn xã hội khác. Vì nó tổ chức bao che và nuôi dưỡng chung. Nó xói mòn mọi giá trị đạo đức truyền thống. Bảo vệ hay phát huy văn hóa dân tộc trên cơ sở đó chỉ là lá chắn cho tệ nạn tràn lan mà thôi.

Tôi nói, tham nhũng là sản phẩm của quyền lực. Bởi vì chính những người dân cùng khốn, là tiếng nói luôn luôn bị áp chế bằng sự dọa nạt, là những người bị trấn áp bởi bạo quyền chuyên chính khốc liệt nhất, nhưng cũng lặng lẽ chịu đựng nhất. Đó là những chứng nhân cho mặt trái của tham nhũng và quyền lực; nạn nhân trực tiếp của tất cả sự áp chế của nó đối với giá trị nhân phẩm.

Có lẽ tôi muốn kể lại đây một câu chuyện thương tâm, để chúng ta hiểu phần nào bản chất tham nhũng trong một chế độ thường tự hào là không có người bóc lột người. Chuyện xảy ra trong trận lụt vào cuối năm vừa qua.

Tại xã Hương Thọ huyện Hương Trà tỉnh Thừa Thiên có một gia đình nghèo khổ sống lênh đênh trên một chiếc đò. Khi cơn lụt ập đến, gia đình này là duy nhất có ghe ở địa phương miền núi này, do đó đã vớt được trên 80 người khỏi cảnh chết chìm. Sau nước rút, tỉnh trưởng có vài phái đoàn đến cứu trợ.

Các gia đình khác đều nhận được cứu trợ. Chỉ trừ gia đình anh. Lý do: **không có hộ khẩu**, vì lâu nay gia đình này nghèo quá, phải sống “vô gia cư” phiêu bạt trên các sông suối nên không có hộ khẩu thường trú. Dân làng biết ơn anh, xin chính quyền địa phương cấp hộ khẩu cho. Nhưng thiếu điều kiện nhập hộ: gia đình anh không có đủ 400,000 đồng VN để hối lộ. Khi các thầy của tôi lên cứu trợ, dân làng tự động đến tường thuật sự việc để các thầy giúp đỡ. Các thầy giúp đủ số tiền, nhưng với điều kiện phải giấu kín nguồn gốc. Vì sẽ còn nhiều vấn đề rắc rối khác.

Điều tôi muốn nói ở đây không phải nhắm đến tệ nạn tham nhũng. Mà là nhân cách của gia đình nghèo khốn ấy; và thái độ chịu đựng sự bất công một cách thầm lặng đáng kính phục. Dù sống dưới mức tận
(xem tiếp trang 112)

HỘI NGHỊ TRUNG ƯƠNG 7 ĐẢNG QUYỀN THẤT THỂ THAM NHỮNG THẮNG LỢI DÂN CHỦ TẮT THÀNH

■ Lý Đại Nguyên

Từ Hội Nghị Trung Ương 6 tới Hội Nghị Trung Ương 7, dư luận không còn nghe thấy những lời ca tụng của lãnh tụ đảng như là “*Hội Nghị thành công rực rỡ*” nữa, mà chỉ nghe được lời thở than, ngậm ngùi của viên tổng bí thư Nguyễn Phú Trọng, như đã phát biểu ở phiên bế mạc Hội Nghị 6 rằng: “*Ban Chấp Hành Trung Ương đã bỏ phiếu không kỷ luật Bộ Chính Trị và một đồng chí trong Bộ Chính Trị*”. Đến Hội Nghị Trung Ương 7, cũng không có gì khác hơn, vì ngay sau Hội Nghị bế mạc ngày 11/05/13, thì ngày 13/05/13, Nguyễn Phú Trọng đi thăm cử tri tại Hà Nội, đã lên tiếng than phiền là: “*Trung Ương Đảng không hài lòng về số lượng các ủy viên Bộ Chính Trị vừa được bầu*”. Đảng cộng sản dự định bầu bổ sung 3 ủy viên BCT và 2 vào Ban Bí Thư. Nhưng chỉ bầu được 2 ủy viên BCT và 1 vào BBT. Mà 2 người đó lại không phải là Nguyễn Bá Thanh, trưởng ban Nội Chính, và Vương Đình Huệ trưởng ban Kinh Tế do Nguyễn Phú Trọng và Bộ Chính Trị lựa chọn giới thiệu. Hai người được bầu vào BCT nằm ngoài dự kiến của Nguyễn Phú Trọng, đó là Nguyễn Thị Kim Ngân, bí thư Trung Ương, phó chủ tịch Quốc Hội; Nguyễn Thiện Nhân, ủy viên Trung Ương, phó thủ tướng Chính Phủ; và Trần Quốc Vượng, ủy viên Trung Ương, chánh văn phòng Trung Ương vào Ban Bí Thư Trung Ương Đảng.

Từ Hội Nghị Trung Ương 4 đến

Hội Nghị 5, Nguyễn Phú Trọng ra sức củng cố “Đảng Quyền” theo sự chỉ đạo của Hồ Cẩm Đào, chủ tịch Trung Cộng. Nguyễn Phú Trọng phát động chiến dịch “Phê Bình và Tự Phê” ở Hội Nghị 4, ngày 16/01/12, đến Hội Nghị Trung Ương 5, ngày 15/05/12, Nguyễn Phú Trọng đoạt lại Ủy Ban Phòng Chống Tham Nhũng từ tay chính phủ do Nguyễn Tấn Dũng chỉ đạo. Đến Hội Nghị 6, ngày 15/10/12, Nguyễn Phú Trọng và phe Đảng Quyền không hạ bệ nổi Nguyễn Tấn Dũng, vì Dũng đã nhanh chân chạy sang Tàu ôm chân Tập Cận Bình, khiến Phùng Quang Thanh bộ trưởng Quốc Phòng và vài ba ủy viên BCT quay sang cứu Nguyễn Tấn Dũng, không như cựu bộ trưởng Quốc Phòng Phạm Văn Trà bỏ rơi Lê Khả Phiêu, khiến Phiêu mất chức tổng bí thư, để Nông Đức Mạnh lên thế. Đến khi đưa ra xin ý kiến của Ban Chấp Hành Trung Ương thì tuyệt đại đa số đã bỏ phiếu không kỷ luật Nguyễn Tấn Dũng.

Còn nước còn tát, Nguyễn Phú Trọng cho thiết lập lại Ban Nội Chính Trung Ương Đảng, và Ban Kinh Tế Trung Ương Đảng đã từng bị giải thể để rộng quyền cho chính phủ giao tiếp đối tác làm ăn với quốc tế. Cũng từ đây chính phủ nắm nhiều quyền lực chính trị và kinh tế trong tay, tạo thành các hệ thống tham nhũng phe nhóm vượt Đảng Quyền. Nguyễn Phú Trọng khi không hạ bệ nổi Nguyễn Tấn Dũng thì phải phục hồi “Đảng Quyền

lãnh đạo Chính Quyền” như xưa. Nguyễn Phú Trọng đưa Nguyễn Bá Thanh, thành ủy Đà Nẵng lên nắm chức Trưởng Ban Nội Chính Trung Ương, đặc trách việc chống tham nhũng, dưới sự lãnh đạo trực tiếp của tổng bí thư Nguyễn Phú Trọng, và đưa Vương Đình Huệ bộ trưởng Tài Chánh lên nắm Trưởng Ban Kinh Tế Trung Ương để không chế chính phủ. Nhưng cả 2 đã bị Ban Chấp Hành Trung Ương 7 đánh rớt. Thực ra trong 175 ủy viên Trung Ương, thử hỏi kẻ nào lại không “Tham Nhũng” đâu, do hệ thống và “cơ cấu” của đảng cộng sản đã tạo điều kiện cho những kẻ có thể, có quyền được đặc quyền tham nhũng và làm giàu bất chính, để trở thành giới “tư bản man rợ” rồi. Vì đảng đã giành độc quyền lãnh đạo xã hội và quốc dân, qua Điều 4 Hiến Pháp 1992: Lập Pháp, Hành Pháp, Tư Pháp do Đảng trực tiếp lãnh đạo. Truyền Thông Báo Chí do Đảng độc quyền chủ quản. Kinh tế Thị Trường theo định hướng Xã Hội Chủ Nghĩa lấy Quốc Doanh chủ đạo. Đất đai thuộc toàn dân do nhà nước “làm chủ sở hữu”. Mà Trung Ương Đảng và Bộ Chính Trị là cơ quan lãnh đạo tối cao của Đảng, đứng trên Hiến Pháp và ngoài Luật Pháp thì còn thế lực nào và quyền lực nào có thể giám sát, kiểm soát được Bộ Chính Trị và Ban Chấp Hành Trung Ương nữa. Thế thì còn chờ gì mà không mặc sức tham nhũng, chiếm đoạt tài sản của Quốc Dân và đục khoét ngân sách quốc gia và tiền vay nợ của quốc tế một cách tự nhiên. Chính vì vậy mà Ban Chấp Hành Trung Ương đã không bầu cho Nguyễn Bá Thanh, kẻ đã lớn tiếng hô “Hốt sạch, bắt liền” bọn tham nhũng. Nếu Nguyễn Bá Thanh được vào Bộ Chính Trị thì

hầu hết 175 ủy viên Trung Ương sẽ bị Nguyễn Bá Thanh làm cỏ, như cuộc “Cách Mạng Văn Hóa” của Mao Trạch Đông, chưa biết chừng! Dù trước đó Nguyễn Bá Thanh đã bị chính phủ Nguyễn Tấn Dũng có ghi nhận về vụ ‘lem nhem’ đất đai, tài chính ở Đà Nẵng. Càng như thế, khi Thanh có thực quyền trong tay, Thanh càng mạnh tay thanh trừng dữ dội hơn. Điều mà dư luận không bao giờ tha thứ cho Nguyễn Bá Thanh là vẫn tôn Trung Cộng làm chủ.

Như trên đã trình bày, chỉ sau khi Nguyễn Phú Trọng sang gặp Hồ Cẩm Đào về, Nguyễn Phú Trọng mới phát động phong trào “Phê Bình và Tự Phê” để chinh đốn đảng, phục hồi Đảng Quyền, vì sau khi Hoakỳ tái nhập Việt Nam kể từ 1995, qua việc bỏ cấm vận, lập toà Đại Sứ, khuyến khích đầu tư, cho hưởng quy chế Thương Mại Bình Thường Vĩnh Viễn, ủng hộ Việt Nam gia nhập WTO, rút Việt Nam khỏi danh sách các nước “Cần quan tâm về vấn đề vi phạm quyền tự do

tôn giáo”. Ra sức vỗ béo cho lãnh đạo Việtcộng. Dù biết hệ thống cộng sản độc đảng, độc tài, toàn trị vốn là ổ và môi trường phát triển của tệ nạn độc quyền tham nhũng. Trước kia Hoakỳ đã dùng chiến lược toàn cầu như: “Dùng Đồng Minh Diệt Phát Xít” trên thế giới. “Dùng Cộng Sản Diệt Thực Dân” ở Việt Nam “Dùng Công Sản Diệt Cộng Sản” tạo ra cảnh huynh đệ tương tàn trong thế giới Cộng Sản, qua cuộc chiến và rút khỏi Miền Nam Việt Nam, thì nay không đại gì mà Mỹ lại vỗ béo cho Việtcộng độc tài, tham nhũng để họ vĩnh viễn làm chủ Việt Nam, rồi chuẩn bị trở thành một phần lãnh thổ của Trungcộng, trong kế hoạch bành trướng của Bắc Kinh. Vậy, tại sao không nghĩ rằng, Mỹ đang sử dụng chiến thuật “Dùng Tham Nhũng Loại Cộng Sản” ở Việt Nam, khi Mỹ quyết định “Chuyển Trục Chiến Lược” về Á Châu?

Rõ ràng đảng sau các cuộc tranh chấp trong nội bộ Đảng Việt Cộng giữa Đảng Quyền Bảo Thủ theo

Trung Cộng và Chính Quyền Tham Nhũng theo Hoa Kỳ, đều có bàn tay của 2 cường quốc này dính vào. Chẳng thế mà trong khi Hội Nghị Trung Ương 7 còn đang nhóm họp, Đại Sứ Mỹ tại Hànội, ông David Shear đã nhắc: “Nếu Việt Nam không có tiến bộ về Dân Chủ Nhân Quyền thì rất khó tìm được sự ủng hộ của chính trị để Quốc Hội Hoakỳ phê chuẩn cho gia nhập TPP”. Còn tân ủy viên BCT, Nguyễn Thiện Nhân phải gấp rút sang Tàu, để gặp tân Ủy Viên Quốc Vụ China Dương Khiết Trì, về việc tăng cường quan hệ, nâng cao hợp tác giữa Việtcộng với Trungcộng. Dù biết, liên kết với Mỹ thì phải thực hiện Dân Chủ Nhân Quyền, nhưng như vậy giới lãnh đạo tham nhũng Việtcộng biết chắc có nơi ‘hạ cánh an toàn’ giống như nhóm Quân Phiệt ở Miền Điện, còn hơn là củng cố “Đảng Quyền” làm đầy tớ cho Tàu, rồi bị mất nước, mất mạng, mất sạch vì phản Đảng và tham nhũng. ■

Little Saigon ngày 14/05/2013.

Tương Quan Giữa Thực...

(tiếp theo trang 90)

xã hội lạc hậu được tiến bộ, văn minh. Nhờ công đức tài đức của các vị giáo dân anh hùng đó, nên đã được một số các vị trí thứ, và các nhà ái quốc cảm phục, **TIN theo Đạo THIÊN CHÚA**, Trong các vị đó, Lịch sử đã ghi Quý Danh của vị Hoàng Đế cuối cùng Triều Đại nhà NGUYỄN là: **Đức Hoàng Đế BẢO ĐẠI**

Ngoài ra còn những vị đã tham gia chính quyền trong các chính phủ thuộc “Việt Nam Cộng Hoà” như Thủ Tướng **NGUYỄN BÁ**

CÁN, Bộ Trưởng, **Vũ Quốc Thúc**, Bộ Trưởng. **Ngô Khắc.Tĩnh.....**

Tại Hải ngoại, những phong trào chống cộng, bảo vệ chính nghĩa quốc gia, các đài Phát thanh, Truyền Hình, Báo chí, những cơ quan Truyền thông được đồng hương tín nhiệm lâu năm như đài Truyền Hình **SBTN**, băng Nhạc **ASIA..** đều do một số Giáo dân chủ trương.

“**NGUYỆT SAN SAN DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN**” do các giáo dân thuộc Phong Trào Cursillo, chủ trương, để quảng bá Giáo Huân Xã Hội của Hội Thánh, đồng thời nung nấu tinh thần phục quốc,

cũng đã được các đồng hương nhiệt tình ủng hộ.

Nhờ làm Cố vấn, Linh Hướng, các Anh Chị trong Nhóm đã dẫn đường chỉ lối, để tôi có cơ hội ban Phép Thánh Tẩy cho hai Thi Sĩ thời danh là:

Thi sĩ NGUYỄN CHÍ THIỆN

Thi sĩ HÀ THƯƠNG NHÂN

Nguyện xin Chúa và Mẹ Maria ban Ổn Bình An, và lòng nhiệt thành Truyền Giáo cho các Anh Chị.■

Quốc Hận, 30 tháng Tư, 2013

700

DÂN OAN TỈNH BIỂU TÌNH TẠI TRỤ SỞ TIẾP DÂN HÀ NỘI

Sáng nay, 22.5.2013, ba trăm bà con Văn Giang, cùng dân oan bị cướp đất các tỉnh An Giang, Long An, Thanh Hóa, Nam Định tổng cộng lên tới khoảng 700 người biểu tình tại Trụ sở tiếp dân của Đảng và Nhà nước tại số 1 Ngô Thị Nhậm, Hà Đông, HN.

Hiện tại, cụ bà Lê Hiền Đức đang có mặt tại số 1 Ngô Thị Nhậm cùng bà con.

Trước khi ra về, bà con Văn Giang đến Dương Nội để tham khảo bà con ở đây về việc chia lại những thửa đất mà bà con giữ được không để mất vào tay bọn cướp. (ảnh dưới).

Được biết, sáng qua, bà con Văn Giang cũng đã kéo đến trụ sở Quốc hội 35 Ngô Quyền Hà Nội để yêu cầu giải quyết những đòi hỏi chính đáng của mình. Dưới đây là hình ảnh của ngày hôm qua:

Chùm ảnh của Trương Dũng: Lực lượng công sai chuẩn bị đàn áp bà con Dương Nội sáng 21-5.2013 tại Phòng tiếp dân của TP Hà Nội, 34 Lý Thái tổ.■

Bà con Dương Nội biểu tình sáng qua 21.5 tại 34 Lý Thái Tổ

BÌNH AN CỦA CHÚA NƠI TRẠI PHONG BẾN SẮN

■ *Lm. JB Nguyễn Minh Hùng*

Trại phong Bến Sắn đã được thành lập từ năm 1959. Kể từ ngày đầu thành lập, trại phong Bến Sắn đã được trao cho các nữ tu tu hội Nữ Tử Bác Ái Vinh Sơn coi sóc và phục vụ. Từ sau năm 1975, các nữ tu chỉ còn là người phục vụ như nhiều cán bộ công nhân viên khác của trại.

I. BÌNH AN GIỮA NHỮNG NGHỊCH LÝ.

Hơn nửa thế kỷ, gần cả một đời người, nơi đây đã lưu dấu bao nhiêu bước chân con người đi qua. Có thể họ là những người phục vụ với tư cách là y bác sĩ; có thể họ là những

người mang lý tưởng tình yêu Chúa Kitô như các nữ tu và nhiều thành

viên thiện nguyện khác; có thể họ là những ân nhân một lần đến thăm rồi từ đó gắn bó với trại phong; cũng có thể đó là những người tình cờ hay tò mò muốn biết bệnh nhân phong là thế nào, rồi khi chứng kiến, đã ghi dấu ấn hình ảnh những con người bất hạnh tận tâm khảm đời mình; và trên hết, thành phần chủ yếu của trại phong là tất cả bệnh nhân phong. Chính vì họ mà trại phong Bến Sắn có lý do tồn tại và hiện diện trong nhiều chục năm qua.

Như một tuyên úy cho trại phong, hằng ngày đến dâng thánh lễ, nhiều lần rửa tội, giải tội, xúc dầu, cử hành các nghi thức tâm liệm, an táng... cho những anh chị em trong trại, chúng tôi đã thấm thía lời Chúa Giêsu trong nhà tiệc ly trước khi chia tay các môn đệ của Người: **“Thầy để lại bình an cho các con, Thầy ban bình an của Thầy cho các con. Thầy ban cho các con không như thế gian ban tặng”** (Ga 14,27). Lời ban bình an này được thực hiện ngay giữa con thờ thách đang đè nặng trên tông đồ đoàn, vì Chúa sắp bước vào thụ nạn.

Nếu Chúa nói lên lời bình an, trao ban bình an giữa khung cảnh an vui, tấp nập người người tung hô Chúa, hay giữa cảnh đoàn đoàn lũ lũ người chạy đi tìm Chúa, hay giữa đám đông đang muốn tôn Chúa làm vua, thì lời ban bình an ấy còn dễ hiểu. Nhưng hôm nay,

trong giờ phút thương đau nhất, giờ phút Chúa phải đối diện với sự phản bội của môn đệ; đối diện với sự thù hận của lòng người đã lên đến đỉnh

điểm; đối diện với bạo lực kinh hoàng dành cho mình, đối diện với cây thập giá tui nhục; đối diện với sự phản trắc của đám đông đã từng nhận hết ơn này đến ơn khác từ nơi Chúa..., thì Chúa lại trao ban bình an!

Một hoàn cảnh xem ra quá ngược, qua nghịch lý để có thể thốt lên lời bình an. Bởi cứ nhìn bằng đôi mắt phàm trần, đây là lúc Chúa không còn bình an, không có bình an. Làm sao mà một người đang đối diện với cái chết tàn nhẫn và khủng khiếp mà người ta dành cho mình, lại có thể có bình an? Làm sao mà một người biết mình sẽ kết thúc cuộc đời bi thảm đến cùng cực lại có đủ bình an mà trao ban cho môn đệ?

Nói như thế là ta đang áp đặt kiểu suy nghĩ của loài người. Bởi bình an mà Chúa trao ban không phải bình an mà “thế gian ban tặng”, nhưng là bình an của Chúa. Bình an giữa

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

những khổ đau vây chặt mới thật sự là bình an. Người vẫn giữ nội tâm của mình bình an giữa những rít buốt mới thật là người vĩ đại. Hơn thế, người vẫn có thể thốt lên hai tiếng bình an và trao ban bình an giữa cảnh tượng tàn khốc của sự dữ đang nhắm vào mình, đó mới thật là quà tặng vô giá cho người đón nhận.

Chúa Kitô là như thế. Giữa lúc vây bủa bởi đau khổ tứ bề giăng mắc đang tiến về phía mình, Chúa lại trao bình an cho kẻ khác. Đặc biệt, Chúa trao bình an cho ngay chính kẻ hãm hại mình, bình an của Chúa vì thế càng lớn lao, cao cả. Đó mới thật là bình an của Chúa. Đó mới thật là bình an mà thế gian còn không thể hiểu nổi, chứ đừng nói là thế gian ban tặng.

II. CHÚNG TA CẦN BÌNH AN CỦA CHÚA.

Bình an của Chúa. Chúng ta

cần bình an ấy. Từng cá nhân cần bình an ấy. Nhân loại cần bình an ấy. Bình an của Chúa, bình an giữa mọi thách thức, bình an làm sống

trong lòng ta tất cả những can đảm, những chấp nhận, những tình yêu, những cảm thông, những say mê xót thương, những hạnh phúc nội tâm...

Bình an của Chúa đem chúng ta đến gần anh chị em, cho chúng ta được **liên kết trong đau khổ** với tất cả mọi người khổ đau, bị tước đoạt quyền sống, bị thất bại trong cuộc đời...; **liên kết trong yêu thương** với tất cả mọi người đang đói khát yêu thương, đói khát tự do, đói khát hòa bình, đói khát quyền được sống như một con người...; **liên kết trong sốt chia** với tất cả những ai cần được ủi an, những ai bị loại ra khỏi đời sống chung, bị rẻ rúng giá trị làm người...; **liên kết trong yếu đau** với tất cả mọi người bệnh tật, bị áp bức, bị bóc lột, bị bỏ rơi, bị hiểu lầm, bị đối xử tệ bạc, bị tù tội, nhất là những ai bị những án tù oan khuất...; **liên kết trong hy vọng** với tất cả mọi người đang cố gắng vươn lên từ những vùi giập, vươn lên trong nỗ lực tìm lại căn tính của mình, cố gắng vươn lên và vượt thoát những hoàn cảnh như đang nhấn chìm bản thân mình...; **liên kết trong sự hiểu biết** với tất cả những ai đang đi tìm cho mình một định hướng, một chân lý không chỉ giúp sống mà còn giúp thăng tiến mình, thăng tiến mọi con người còn đang lạc hậu, khổ nghèo, bị tước bỏ nền văn hóa...; **liên kết trong sự rộng lượng** với tất cả những người bị khinh bỉ, bị bách hại vì mọi lý do chính trị, bị thách thức lòng tin, bị làm cho xói mòn tình người, xói mòn sự tương thân tương ái...

Bình an của Chúa. Chúng ta cần bình an ấy. Bình an của Chúa giúp

chúng ta vượt trên mọi khổ hạnh, thấp sáng lên sự mạnh mẽ của ý chí, của quyết tâm chiến thắng. Bình an của Chúa đem lại cho chúng ta hoa trái của vui tươi, đón nhận, đùm bọc, chở che, sống hết tình, sống hết mình vì đồng loại... Bình an của Chúa sẽ cho chúng ta nội tâm thanh thản trên số phận của mình, dầu số phận ấy, nhìn từ bên ngoài sẽ chỉ có bi đát, thất vọng, bất hạnh... Bình

an của Chúa làm cho chúng ta, dầu đón đau cực độ qua từng nỗi đau của tinh thần lẫn thể xác, vẫn không nổi loạn, không đánh mất nhân tính, nhưng càng thấm thía sự bất tất vô cùng của thân phận mong manh...

III. LÒNG NGƯỜI TRỞ SINH BÌNH AN CỦA CHÚA.

Chúng tôi đã học được tất cả những bài học quý báu ấy nơi mọi con người và từng người trong trại phong Bến Sắn này. Vì thế, đến với họ, chúng tôi được mà không hề mất. Chúng tôi đã nhận nơi họ quá nhiều, đến nỗi nhiều lúc phải hổ thẹn. Anh chị em trong trại phong là món quà, không thể có món quà nào quý hơn, mà Chúa đã trao tặng chúng tôi.

Làm sao mà những con người, tưởng chừng xấu số ấy, vẫn có thể nở nụ cười trên môi, dầu nhiều khi vì bệnh tật, nụ cười đã dị dạng.

Làm sao mà những con người,

tưởng chừng không còn niềm tin, lại có thể tin vào Chúa là tình yêu, khi mà cả một đời gắn chặt trên giường bệnh, hay trên những chiếc xe lăn oan nghiệt.

Làm sao mà những con người tưởng chừng bị mất hy vọng dường ấy lại có thể nhìn nhận Thiên Chúa là Cha từ ái, và suốt đời ôm ấp lòng mến yêu, sự cậy trông tha thiết đối với Thiên Chúa đến vậy.

Làm sao mà những con người đáng thương ấy lại có thể cất lên tiếng “cha” niềm nở với các linh mục, hay tiếng “đi”, tiếng “thầy” thân thương với các tu sĩ.

Làm sao mà những con người bạc phận ấy lại có thể can đảm níu kéo cuộc sống của mình từng ngày trong căn bệnh quái ác đã từng gây đau nhức đến nỗi chỉ muốn chết, chỉ có thể chết mà thôi.

Làm sao những con người đáng thương ấy lại có thể chấp nhận bản thân mình, trong khi bị chính những người thân nhất đời mình như cha mẹ, vợ chồng, anh chị em, con cháu... chối bỏ, thậm chí bị khước từ, bị khinh bỉ như một kẻ dơ bẩn, xấu xa, hèn mạt.

Làm sao mà những con người, cứ tưởng là bi đát, lại có thể chia đôi tay không còn nguyên vẹn của mình để làm cho đứng dậy những ai muốn gục ngã trong đời.

Làm sao mà những con người khó đứng vững trên đôi chân mình, lại có thể làm điểm tựa vững chắc cho những ai đang sầu thương trên đường đời. Bởi nhiều khi vấp phải những khủng hoảng trong đời sống, chúng tôi đã chiêm ngưỡng những anh chị em tưởng chừng bi thương ấy, để lấy lại thăng bằng cho đời hiển dương của mình.

Làm sao mà những con người, cứ tưởng là bất hạnh ấy, lại giàu nghị lực, giàu lòng can đảm chịu đựng bệnh tật, chịu đựng hoàn cảnh thiếu tình thương của người thân, thiếu sự ấm áp của một mái gia đình đúng nghĩa, lại có thể chấp nhận một gia đình mà trong đó, toàn là người xa lạ, đến từ nhiều nơi, với nhiều cách nghĩ, cách sống lăm lăm quá chênh lệch, quá khác nhau...

Làm sao mà những con người tưởng như chỉ còn màn đen phủ trọn kiếp sống, lại có thể quả cảm đến mức lạ thường, khi phải chấp nhận hoàn cảnh của mình, hoàn cảnh của những người cùng chung sống, hoàn cảnh của những người phục vụ mình, hoàn cảnh của tất cả những ai có trách nhiệm, có liên can, mà nhiều khi vì hoàn cảnh riêng ấy, đã không mang lại nụ cười, hay đã không thể mang lại nụ cười, nhưng chỉ là nước mắt, là khổ đau cho mình...

Làm sao mà những con người như thế, lại có thể vĩ đại đến vậy. Đáng yêu quá! Đáng quý quá! Đáng trân trọng quá!...

Biết bao nhiêu tiếng “làm sao...” đã nhảy múa trong đầu chúng tôi, trong tim chúng tôi, trong những ngày tháng chúng tôi được chứng kiến. Biết bao nhiêu tiếng “làm sao...” nghẹn ứ trong cổ họng, đã không thể bật thành lời, mà thành những dòng cảm động rót đầy vào hồn chúng tôi. Biết bao nhiêu tiếng “làm sao...” đổ dồn trong cõi riêng tư, khiến chúng tôi càng yêu quá đỗi, càng trân quý quá đỗi những ân huệ lớn lao của Thiên Chúa ban tặng trong cuộc đời mình.

Không thể trả lời cho xiết những tiếng “làm sao...”. Bởi nếu đi tìm câu trả lời bằng suy nghĩ của phàm nhân, sẽ thất bại.

Chỉ có lời Thiên Chúa mới mong lý giải đến tận cùng những tiếng “làm sao...” ấy. Đó chính là lời Chúa Giêsu thốt lên để ban bình an ngay trước giờ thụ nạn, giờ đau khổ nhất trong cuộc đời dương thế của Người đang lờ lờ phía trước: **“Thầy để lại bình an cho các con, Thầy ban bình an của Thầy cho các con. Thầy ban cho các con không như thế gian ban tặng”** (Ga 14,27).

HÓA RA LÒNG NGƯỜI ĐÃ TRỞ SINH BÌNH AN CỦA THẦY.

Chính “BÌNH AN CỦA THẦY”, đó là bình an giữa những vây bủa bởi những thách thức, những rung động (chứ không phải thứ bình an êm ái nhưng giả tạo của thế gian, hay của bất cứ ai khác), mới có thể làm tăng sức, làm mạnh mẽ, làm cao cả, làm mãnh lực, làm cứng cáp... những gì yếu đuối nhất, mềm mại nhất, đơn côi nhất, thiếu thốn nhất...

Chính vì được “Thầy để lại”, được “Thầy ban” cho mình “BÌNH AN CỦA THẦY” mà những con người đầy khiếm khuyết trên thân xác, lại có thể sống tích cực, sống dồi dào đức tin, lòng mến, niềm cậy trông, sống dồi dào tình yêu cho nhau, và cho đời đến vậy.

Chính “BÌNH AN CỦA THẦY”, bình an trong sự vâng phục Thánh Ý đến tận cùng mà Chúa Giêsu rót vào hồn những kẻ đang bước đi cùng Người trên con đường thánh giá, mới làm cho họ vững vàng, chấp nhận, chịu đựng, và biết hiến dâng đến vậy.

Chính “BÌNH AN CỦA THẦY” đã làm cho mọi bệnh nhân nơi đây, đâu còn đó những khó khăn, những thiếu thốn, vẫn yêu và ra sức xây

dựng nơi mình sống, xây dựng môi trường bệnh viện thành ngôi nhà chung cho tất cả những ai đồng cảnh ngộ, cho tất cả những ai muốn tìm về để có chốn nương thân.

“BÌNH AN CỦA THẦY” một khi được trao ban cho con người, cứ y như dầu lạ mà chính Thầy đã từng thực hiện trong Tin Mừng, nay lại tiếp tục để chữa lành, để xoa dịu, để ủi an, để tăng nghị lực, để lấp đầy những trống vắng, để tha thứ, để đón nhận... mọi con người.

Hay nói cách khác, giờ đây Thầy đang hiện diện bằng chính “BÌNH AN CỦA THẦY”, để những gì mà ngày xưa Thầy đã từng thực hiện nơi những trang Tin Mừng, vẫn tiếp tục thực hiện bằng chính những dấu lạ hôm nay, ngay trên chốn này. Chính Thầy đã làm cho lòng người hôm nay trở sinh bình an của Thầy.

Cảm nghiệm “BÌNH AN CỦA THẦY” trở sinh trong lòng người, như chạm tới được, chúng tôi bàng hoàng. Đã có lúc chúng tôi sợ hãi, vì nhận ra, đôi lần mình còn sống hình thức, chưa dám dấn thân, chưa dám hòa mình trọn vẹn với anh chị em. Chúng tôi nguyện xin Chúa Giêsu, người Thầy của ơn bình an ấy, tha thứ cho những đại khờ, những lơ đễnh, những hời hợt của chúng tôi. Xin Người tha thứ cho những lần chúng tôi chưa đặt hết tâm của mình trong việc phục

vụ. Xin Người tha thứ cho chúng tôi vì chúng tôi đã không làm đầy thêm, không vun bồi thêm khuôn mặt từ ái yêu thương của Người nơi tất cả những anh chị em đang đau khổ, vì sự xa tránh, sự thiếu chân thật, thiếu tấm lòng, thiếu sự cảm thông... của chúng tôi.

Nguyện xin Chúa Giêsu tác giả của ơn bình an, ban cho chúng tôi, ban cho mọi người có nhiệm vụ phục vụ, và ban cho mọi bệnh nhân bình an của Chúa, để nhờ ơn bình an ấy, cuộc sống nơi đây ngày càng đẹp hơn, thẳng thiết hơn, trào tràn yêu thương hơn.

Đức TGM Leopoldo Girelli thăm trại phong chiều ngày 16/11/2012, vào lúc 15h30'.

IV. MỘT LỜI CẢM ƠN.

Xin lỗi Chúa bao nhiêu, chúng tôi càng phải mang ơn anh chị em trại phong này bấy nhiêu. Anh chị em là ngọn lửa thắp lên niềm an ủi, thắp lên sức mạnh tinh thần, sức mạnh của nghị lực khi chúng tôi vấp phải những chán chường, bạc nhược mà đôi lần vì bản thân, vì giới hạn của con người, vì những hoàn cảnh khác nhau có thể gây ra. Chính anh chị em làm cho chúng tôi vui hơn, tươi hơn, đáng sống hơn,

dám đương đầu hơn...

Chính trong nỗi bất hạnh của mình, anh chị em là nét đẹp của cuộc đời, là ánh nắng pha trong u tối, là cơn mưa nhẹ xua đi những oi nồng trong lòng chúng tôi, mỗi khi chúng tôi gặp phải những cản trở nào đó trên đường phục vụ và mục vụ. Từ nay, cứ nhìn anh chị em, chúng tôi không còn dám than thân trách phận, không còn dám nghĩ suy ích kỷ cho riêng mình, không còn dám bỏ qua những tiện ích, những khả năng mà Chúa ban cho mình, không còn dám “đem chôn dấu nén bạc” của Chúa, mà không tìm ích lợi hồn xác cho mình, cho đời.

Ngân vạn lần cảm ơn anh chị em. Chúng tôi đã nhận từ anh chị em quá nhiều. Chúng tôi kính phục anh chị em. Anh chị em đã cho chúng tôi không phải vật chất, mà là cho tất cả con người, cho cả đời sống, cho cả những khiếm khuyết trên thân thể của anh chị em, để chúng tôi càng nhận ra hồng ân sự sống cao quý biết chừng nào.

Anh chị em là quà tặng của sự sống chúng tôi. Anh chị em muốn sống, muốn vươn cao hơn nữa trong đời sống, dù vẫn còn đó trên thân thể bệnh tật của mình, thì chúng tôi càng phải sống, và sống cho có ý nghĩa, sống cho tích cực, sống vì lợi ích thiêng liêng của mình, vì lợi ích thiêng liêng của chính anh em và của muôn người mà chúng tôi có nhiệm vụ phục vụ.

Xin cúi mình kính chào anh chị em. Xin được hôn lên mọi đau khổ của anh chị em.

Xin Chúa tuôn đổ bình an của Chúa trên tất cả chúng ta.☐

Chính Con, Không Phải Việc Của Con

Trong căn phòng biệt giam đen tối, bị mất tự do, bị chia cắt khỏi người thân gia đình và giáo hội, con hỏi Chúa: Sao con lại ở đây? Tại sao con không được vào chủng viện? Có phải đây là giá của ơn gọi mà con đã theo đuổi gần mười năm qua? Chúa còn muốn gì nơi con nữa? Có phải đây là chủng viện của con? Trong trần trờ với thắc mắc và lo sợ. Lạy Chúa, nếu Chúa không muốn con làm linh mục, sao không để cho con phục vụ Ngài bằng cách giúp các trẻ em tại giáo xứ hay làm việc gì khác hữu ích cho giáo hội? Tại sao con ở đây? Tại sao? Những câu hỏi trần trờ này tiếp tục xáo trộn ngày đêm trong con. Trong đêm tối im lặng của ngục tù con nghe tiếng Chúa. **“Chúa chỉ cần con, Chúa không cần việc của con. Dù những việc con làm là tốt, nhưng chúng không phải là con người của con. Tất cả những gì Chúa muốn là chính con người của con. Chính con, không phải việc của con.”** Nghe được lời thăm, con vui lên và tìm gặp sự bình an sâu thẳm trong tâm hồn. Nhờ lời thăm này, con mở lòng và mở rộng trái tim. Từ ngày ấy, con phó thác đời con cho Chúa và hoàn toàn xác tín rằng, do thiên ý, Chúa muốn con ở trong nhà tù này. Sau này, con càng hiểu thêm rằng, Chúa lôi kéo con vào sát Trái Tim Chúa hơn và dùng con để như một lời chứng nhỏ cho thế giới biết rằng dù là thế kỷ 21, Giáo hội tại Việt Nam đang thực sự bị bắt hại.

Chúc Mừng Tân LM Gioan Nguyễn Vũ Việt

Lúc 11 giờ sáng Thứ Bảy 18-5-2013, tại Giáo Đường Thánh Catherine of Siena, thành phố Clearwater thuộc tiểu bang Florida, Hoa Kỳ, Đức Cha Robert N. Lynch, Giám mục Giáo phận St Petersburg, FL. trao ban Thánh Chức Linh Mục đã trao ban Thánh Chức Linh Mục cho Thầy Gioan Nguyễn Vũ Việt.

Được biết tân LM là cháu gọi LM Tađêô Nguyễn Văn Lý là chú ruột. Tháng 6-2001, vì có liên hệ với cuộc đấu tranh cho tự do tôn giáo và nhân quyền, nhân phẩm VN của cha Lý,

thầy Việt cùng với một người anh và hai người chị đã bị cộng sản bắt giam cho đến tháng 2-2004 mới được trả tự do và trục xuất qua Hoa Kỳ tháng 9-2005. Ngót một năm sau thầy Việt quyết định nhập tu viện và sau 6 năm tu học, thầy Gioan đã lãnh chức Sáu năm 2012.

**NGUYỆT SAN DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN
THÀNH THẬT CHÚC MỪNG TÂN
LINH MỤC GIO-AN NGUYỄN VŨ VIỆT
VÀ CHIA SẺ NIỀM VUI NÀY CÙNG
CHA NGUYỄN VĂN LÝ, THỨC PHỤ
CỦA TÂN LINH MỤC**

Thơ Ngô Đức Diễm

ĐÓA HOA NHIỆM MÀU

Phương Uyên!
Phương Uyên!
Em là đóa hoa nhiệm màu
Tươi nở giữa hoang tàn rác rưởi
Đất nước điêu linh
Lòng người ngổn ngang trăm mối
Mẹ Việt Nam thi thể nát nhàu
Bách Việt trăm con nghẹn ngào uất ức
Ai đem sông núi hiến dâng ngoại tộc
Ai rước voi giày mã tổ linh thiêng
Ai mang dép râu dẫm nát quê hương
Ai vung mã tấu chém đứt công lý
Phương Uyên!
Phương Uyên!
Em đứng lên giữa muôn ngàn thách đố
Tay Phù Đổng nâng cao ngọn đuốc tự do
Em yêu Tổ Quốc
Em yêu quê hương dân tộc
Tội tình chi tuổi trẻ Việt Nam?
Lòng như biển cả
Chí như Trường Sơn
Tim như sắt đá
Trí như sao trắng
Bị giập vùi bởi bàn tay ác thú
Bị dẫm nát bởi gót chân sài lang
Em ngẩng mặt lên
Mẹ Việt Nam chưa một lần cúi đầu khuất phục
Bạo cường
Làn môi em nhỏ nhẹ
Giữa chốn công đường
Tôn vinh công lý
Tuyên án bạo cường
Tiếng trống Đồng dân Nam dậy đất
Tiếng thét roi cầu Vị ngang trời

Át tiếng rú cuồng điên
Tiếng súng đạn dã man của bầy lang sói
Nghe đâu đây
Tiếng Mẹ từ lòng biển khơi vang dội
Đứng lên!
Đứng lên!
Đáp lời sông núi
Phương Uyên!
Phương Uyên!
Em nhật ván thuyền xông khói
Đốt lên ngọn lửa ngàn ngọn tầng mây
Lửa Bạch Đằng Bến Nghé
Lửa Quảng Trị Bình Long
Lửa rục thôn quê
Lửa cháy thị thành
Nung nấu tâm can triệu triệu con dân đất Việt
Giờ lịch sử đã điếm
Con bão lửa đã châm ngòi
Phương Uyên!
Phương Uyên!
Bên em có ta
Có chín mươi triệu con tim chưa hóa đá
Sẵn sàng góp lửa thấp sáng tin yêu
Bên em có ta
Có cả nhân loại với lương tri còn sáng
Nắm tay em đòi công lý tình người
Chính nghĩa lên ngôi
Vòng tay ghi siết ước mơ dân chủ
Bên em có ta
Có cả cuộc đời và con mắt Thượng Đế
Đất Trời nắm tay em
Người người tựa vai em
Phương Uyên!
Phương Uyên!▣

**Tích cực tham dự chiến dịch mỗi Độc Giả
giới thiệu thêm Độc Giả mới.**

ORTHODONTICS - BRACES

KEVIN NAM KIEU, D.D.S., M.S. Specialist in Orthodontics

**MỘT TRONG NHỮNG BÁC SĨ VIỆT NAM ĐẦU TIÊN
CÓ BẰNG CHUYÊN KHOA THỰC THỤ VỀ NIỀM RĂNG**

- * Tốt nghiệp Kỹ Sư Điện Tử, UC Irvine
- * Tốt nghiệp Bác Sĩ Nha Khoa, UCLA School of Dentistry.
- * Tốt nghiệp Chuyên Khoa Niềm Răng (M.S. in Orthodontics)
University of Michigan
- * Nguyên Giảng Huấn Viên Đại học Michigan, School of Dentistry.
- * Recipient of Michigan Merit Fellowship
- * Giảng Huấn Viên Đại học UCLA, Department of Orthodontics - Spring 1992
- * Hội viên American Association of Orthodontics

CHUYÊN MÔN:

- Niềm Răng, Chỉnh Răng (Răng có kẽ hở, khớp khềnh, mọc lệch; hạm hô, móm cần giải phẫu...)
- Chỉnh răng trẻ em bị nứt môi bẩm sinh (cleft lip/palate)

Nhận Insurance, Medi-Cal và trả góp

Tel: (714) 965-9553

Fax: (714) 965-9555

	Bolsa	
	Edinger	
Fwy 405	Mile Square Regional Park N ▲	Euclid
Warner	10130 Warner Ave., Ste. 1 Next to Lamppost Pizza	

Warner Square

10130 Warner Ave., Suite #1, Fountain Valley, CA 92708
(Góc Warner & Brookhurst)

Tháng Hoa đến với Đức Mẹ Măng-den của Kontum

■ Maria Nguyễn Thị Minh Du

Tôi được diễm phúc hành hương Mẹ Măng-den tại Kontum trong ngày lễ Chúa Thánh Thần Hiện Xuống và cũng là những ngày trung tuần của tháng Năm- tháng Hoa kính Mẹ.

Từ Saigon đi mất khoảng 16 giờ đồng hồ với 700 cây số, vì quốc lộ 14 quá xuống cấp với nhiều ổ voi và ổ trâu.

Trung tâm hành hương Mẹ Măng-den của Gp. Kontum cách thành phố Kontum khoảng 50 km về hướng đông bắc.

Đường đi xấu và hiểm trở, tuy nhiên nổi lòng nao nức khi được đến viếng mẹ đã chiến thắng được sự say xe, mệt mỏi của mọi người. Qua ngọn đèo Măng-den là tới chân Mẹ !

Vừa tới nơi, chúng tôi được tham dự thánh lễ do cha Thịnh-dòng Chúa Cứu Thế- phụ trách trung tâm hành hương chủ tế.

Thánh lễ với khoảng gần 200 khách hành hương ngồi chung nhau dưới những tấm bạt che tạm

giữa bạt ngàn núi rừng, giữa tiếng gió đại ngàn và những cơn mưa rừng có thể ập xuống bất cứ lúc nào.

Mẹ đứng đó với khuôn mặt tiêu tụy, với đôi tay không có bàn tay. Chẳng nơi nào có Đức Mẹ xấu thế này (con xin lỗi Mẹ !), nhưng Mẹ vẫn lôi cuốn người ta chạy đến với Mẹ.

Tôi không có diễm phúc ở bên Mẹ hàng ngày để thống kê số khách hành hương về với Mẹ, và cũng rất xa xôi để ở bên Mẹ lâu giờ. Tuy nhiên, những tấm bảng tạ ơn Mẹ đã làm bằng chứng hùng hồn cho những người được ơn của Mẹ.

Ngoài những tấm bảng được gắn dưới chân của Mẹ, tôi bắt gặp hơn 12 tấm bảng gắn các bảng tạ ơn khác nữa, mà mỗi bảng cũng khoảng 20 bảng tạ ơn lớn nhỏ khác nhau. Rồi bảng tạ ơn gắn chung quanh vườn hoa, các dây hoa uốn quanh, lấp ló. Có hai bảng tạ ơn để lại ấn tượng cho tôi thật nhiều đó là tấm bảng một gia đình tạ ơn cho một em bé gặp tai nạn, hôn

mê 3 tháng và nằm một chỗ 2 năm, nhờ lời cầu nguyện mà Mẹ đã cho lành bệnh. Tấm thứ hai, chẳng giải nghĩa gì ngoài một câu: “con tạ ơn Mẹ” trên một phiến đá trắng. Nhìn vào đó người ta nhận biết ngay là không phải thợ làm, có lẽ chính người được ơn của Mẹ đã ngồi khắc lên những dòng chữ này. Tuồng chữ rất mộc mạc, nhưng để khắc được trên đá như thế này, lại không phải là thợ thì người này phải mất rất nhiều thời gian và trong lúc khắc những lời tạ ơn như thế thì tâm tình của người khắc phải yêu mến Mẹ là nhường nào, với ơn lành mà anh hay chị đã nhận được từ nơi Mẹ.

Bức tượng trắng giản đơn với hai bàn tay cụt mà lời kéo dân chúng đến rất đông. Bao nhiêu ghé đá chung quanh tượng của Mẹ, cũng là những bằng ân nhân của những gia đình được ơn, những ân tình của các gia đình được khắc trên lưng ghé đá, dâng kính Mẹ.

Nhìn những chàng thanh niên, những cụ bà, những thiếu nữ và những bà mẹ bé con trẻ lần lượt bước lên mấy bậc thang để vượt vào tà áo Mẹ rồi áp lên mặt của mình, những cử chỉ thành kính ấy cũng đủ làm cho những người hiện diện thấy mình đang được chứng kiến những giây phút linh thiêng nhất, ngọt ngào nhất và diễn tả niềm tin cao vời nhất.

Ai cũng muốn dâng Mẹ những khắc khoải của lòng mình, của những người thân của mình. Ai cũng muốn vòng tay của Mẹ hướng đến gia đình mình. Ai cũng muốn Mẹ lắng nghe lời thầm thì van nài của mình...

Lời cầu xin, những tiếng thì thầm, những thánh vịnh, những

tràng chuỗi Mối Khôi, những lời nguyện tắt, những bài thánh ca ngày mỗi ngày dát vào khu rừng, âm vang trong những thanh âm của rừng núi và chắc chắn đọng lại trong tâm hồn của Mẹ, tâm hồn thương xót kẻ khốn cùng.

Không chỉ Mẹ lôi cuốn được những người Công Giáo mà cả những người trước nay chưa từng biết đạo là gì cũng đến thành kính thấp nhang khấn vái với Mẹ. Anh tài xế chở chúng tôi nói: cứ nhìn thấy người nào thấp nhang cầm bằng hai bàn tay úp lại với nhau là biết người không Công Giáo. Quả đúng là như vậy. Đang trong thánh lễ, tôi thấy có những người tới trước tượng đài Mẹ thấp nhang và vái như thế. Tôi còn thấy họ mang theo trái cây để dâng Mẹ nữa. Con nhà có đạo không mang theo trái cây dâng cúng bao giờ và chỉ cầm nhang bằng hai đầu ngón tay trở và ngón cái.

Mẹ không chỉ là Mẹ của người Công Giáo mà Mẹ chung của mọi

người. Ai có lòng tin vào Mẹ thì Mẹ sẽ chúc phúc và nhậm lời. Có lẽ vậy mà từ Quảng Ngãi, Gia Lai, Kontum, Quy Nhơn, òng nai, Buôn Mê Thuột, Saigon... xa xôi hay từ khắp mọi nơi trên mọi nẻo đường đất nước, hễ ai có dịp lên vùng truyền giáo Kontum, hoặc có lòng yêu mến, đều tìm về hành hương bên Mẹ.

Hoa ở bên Mẹ có lẽ còn nhiều hơn cả hoa ở chợ Kontum gộp lại. Hoa ở chung quanh tượng đài Mẹ, rải rác các bình hoa trong khuôn viên của Mẹ.

Tôi chưa từng thấy một trung tâm hành hương nào như trung tâm hành hương Mẹ Măng-den. Trung tâm hành hương không nhà nguyện, không một nếp nhà, Mẹ đứng lồng lộng giữa gió trời, với những lán bạt sơ sài, với những bằng tạ ơn để khắp nơi, với những lời tạ ơn rất chân tình từ trái tim, và đặc biệt với một tượng Đức Mẹ chưa từng thấy ở nơi nào giống như thế.... vậy mà với một trái tim vô biên, Mẹ

đã gọi mời được bao nhiêu người về với Mẹ. Câu nói vui mà người ta hay nói về Măng-den là: “ ruồi vàng, bọ chó, gió Măng-den”. Gió trên đại ngàn là như thế, mà Mẹ cứ chơ vơ giữa rừng thông, đứng chờ hết lớp người này đến đoàn con khác. Quả là một nơi hành hương của Mẹ có một không hai trên thế giới ! Tuy nhiên, dù hoang sơ và giữa núi rừng đại ngàn như thế mà không có một cái rác nào, một hình ảnh đẹp và văn minh!

Tạ ơn Chúa đã cho con được điếm phúc hành hương bên Mẹ trong những ngày cuối tháng Hoa của Mẹ. Xin cho con cái Mẹ khắp nơi luôn tìm được sự bình an trong bóng từ mẫu của Mẹ, và xin cho chúng con trở nên những cánh tay còn dang dở của Mẹ, để giúp đỡ những anh chị em bên cạnh chúng con. Amen. ▣

Maria Nguyễn Thị Minh Du
Congregation of Dominican Sisters of
Saint Rose of Lima VIET NAM

Thiên Sư Tuệ Sĩ

(tiếp theo trang 99)

cùng khốn khổ, anh vẫn giữ vẹn giá trị nhân phẩm của mình. Làm ơn cho nhiều người, nhưng không kể ơn để được đền bù. Chỉ có dân làng biết ơn và tự động đền đáp. Nhưng dân ai cũng nghèo khổ và lại gặp hoạn nạn như nhau, lấy gì chu cấp cho nhau?

Khắp cả đất nước này, có bao nhiêu trường hợp như vậy. Đó là những cuộc sống ở sân sau của quyền lực, sống trong bóng tối của xã hội. Nếu họ không lên tiếng, ai biết họ ở đây. Nhưng họ lại

không lên tiếng. Vì không thể, hay vì không muốn? Do cả hai. Điều mà quý vị biết rõ là tôi đang nói chuyện ở đây cũng chỉ là cách nói “*lén lút qua mặt chính quyền.*” *Tôi chưa biết ngày mai của tôi ra sao, khi những điều tôi nói không làm hài lòng Đảng và Nhà nước.*

Hoàn cảnh đất nước Việt Nam như thế cho nên **dân ta phải chịu quá nhiều đau thương và tủi nhục.** Đối với giới trí thức nói riêng, mà xã hội Việt Nam truyền thống rất tôn trọng, điều tủi nhục lớn nhất là họ không thể thay những người dân thấp cổ bé miệng nói lên một cách trung thực tất cả

những uất ức, những khổ nhục mà họ phải chịu.

Bởi vì, tại Việt Nam ngày nay những người có thể nói thì ngòi bút đã bị cong; những người muốn nói thì ngòi bút đã bị bẻ gãy.

Nhưng tôi biết rõ một điều, và điều đó đã được ghi chép trong lịch sử: Trí thức chân chính của Việt Nam không bao giờ khiếp nhược.

Trân trọng kính chào quý vị. ▣

Tu Viện Quảng Hương, Sài Gòn, VN

(Phổ biến 11-5-2013)

NICK VUJICIC

Đến Sài Gòn

■ Phạm Thanh Nghiên

Đêm qua, (22-5), hẳn có nhiều người thao thức và cả thôn thức, hồi hộp để được reo lên như một Tin mừng rằng: Nick đã đến Việt Nam!

Vâng! Nick Vujicic, chàng trai không tay không chân, chàng trai kỳ diệu, diễn giả được yêu thích nhất hành tinh đã đến Việt Nam.

Nick Vujicic- chàng trai kỳ diệu.

Tôi cũng là một trong những người thần tượng chàng trai phi thường này. Nhưng đêm qua, tôi thao thức không phải vì Nick. Tôi thao thức, trăn trở vì những người bạn Nhỏ của tôi: Nguyễn Ngọc Như Quỳnh, Nguyễn Tiến Nam và Phạm Văn Hải. Những người bạn của tôi đã bị công an Khánh Hòa bắt và quy kết là phát tán “tài liệu phản động”. Và tài liệu được cơ quan công an khẳng định là “phản động” chính là Bản Tuyên ngôn Quốc Tế Nhân Quyền, tuyên ngôn về các quyền cơ bản của con người được Đại Hội Đồng Liên Hợp Quốc thông qua ngày 10 tháng 12 năm 1948 tại Paris, Pháp.

Nick đã trải qua và vượt qua một cuộc sống mà không một người bình thường nào có thể tưởng tượng được. Nhưng, Nick cũng sẽ không bao giờ tin nổi ở đất nước xinh đẹp và thanh bình này (người cộng sản muốn reo thứ ấn tượng ấy cho mỗi người khách ngoại quốc), người dân có thể bị bắt giữ chỉ vì dám phổ biến cho nhau cái quyền ngay từ khi sinh ra đã phải được

hưởng. Một người nhân hậu như Nick hẳn sẽ sốc khi biết rằng, giữa đêm tối, một người mẹ già bế trên tay đứa cháu ngoại mới 6 tháng tuổi đang lên cơn sốt, đứng trước trụ sở công an phường để mong con gái mình “được thả”.

Con gái bà và một số bạn bè khác của cô đã bị bắt chỉ vì phân phát cho người dân bản Tuyên ngôn Quốc tế Nhân quyền. Chỉ vì họ đã tặng cho bọn trẻ những quả bóng bay mang giòng chữ: QUYỀN CON NGƯỜI CỦA CHÚNG TA PHẢI ĐƯỢC TÔN TRỌNG.

Tôi bỗng tự hỏi rằng liệu Nick có thể trở thành một con người vĩ đại như thế không nếu anh được sinh ra ở một đất nước như Việt Nam, nơi mà số phận con người luôn bị quyết định bởi Nhân mệnh hơn là Thiên mệnh?

Khi tôi viết những giòng này cũng là lúc Nick chuẩn bị bài diễn thuyết của mình trước hàng ngàn người Việt Nam. Và hàng triệu người sẽ ngồi trước màn ảnh nhỏ để lắng nghe thông điệp về cuộc sống nhiệm mầu mà chàng trai kỳ diệu này nhắn gửi. Và những người bạn của tôi cũng đã được “thả” sau hai mươi bốn tiếng bị tạm giữ. Thông điệp

dành cho các bạn tôi là : Đừng bao giờ mơ đến hai chữ Nhân quyền; con đường đến Tự do chính là chốn Lao tù.

Nick có một câu nói nổi tiếng “Không có mục tiêu nào lớn. Không có ước mơ nào quá xa vời”. Đúng, chúng tôi, những người Việt Nam không mơ một giấc mơ vĩ đại. Chỉ có một giấc mơ được làm người với đầy đủ những Quyền Con Người. Trên con đường thực hiện ước mơ ấy, chúng tôi đã và còn phải đi qua những chốn lao tù, qua gông cùm và xiềng xích. Đi qua những thử thách hiểm nguy nhất của một đời người.

Con đường ước mơ của chúng tôi còn xa lắm bởi vì chỉ với những bước đi rất nhỏ bé như ngày hôm qua các bạn tôi đã buộc phải tự mình viết xuống những hàng chữ và bằng lương tâm cũng như lòng tự trọng, cũng đã nhất quyết không đồng ý với những điều phải viết:

“Lợi dụng quyền tự do dân chủ, tự do tín ngưỡng để lôi kéo, kích động người khác xâm phạm lợi ích của Nhà nước, quyền và lợi ích hợp pháp của tổ chức, cá nhân” quy định tại điểm i, khoản 3, điều 7 của Nghị định 73/2010/NĐCP ngày 12/7/2010 về xử phạt VPHC trong lĩnh vực ANTT, ANXH”.

Tất cả vì bạn tôi - những Công Dân Tự Do của Chúng Ta công khai phổ biến Bản Tuyên Ngôn Quốc Tế Nhân Quyền đến với đồng bào của Chúng Ta.

Nick Vujicic, chàng trai không tay không chân nhưng lại có đôi hia vạm dậm thu ngắn khoảng cách giữa người và người.

Nguyễn Ngọc Như Quỳnh, Nguyễn Tiến Nam, Phạm Văn Hải có đôi tay đôi chân nhưng người ta lại muốn các bạn chỉ được sống như những kẻ tật nguyên. ■

Trao đổi với nhà văn TRẦN PHONG VŨ

về buổi giới thiệu những tác phẩm mới của tủ sách TQH

■ Trần Hiếu

Được biết vào Chúa Nhật 09 tháng 6 năm 2013, tủ sách Tiếng Quê Hương có trụ sở tại Washington DC sẽ có một buổi giới thiệu những tác phẩm mới ở miền bắc California. Nhân dịp này chúng tôi đã liên lạc với nhà văn Trần Phong Vũ, một thành viên cột trụ của tủ sách để tìm hiểu thêm về buổi sinh hoạt Văn Học này.

TH.- *Thưa ông. Chúng tôi được biết sau buổi giới thiệu những tác phẩm mới của tủ sách ở miền đông và vùng tiểu Sài Gòn, Tiếng Quê Hương đang có dự tính tổ chức một buổi sinh hoạt Văn Học tương tự tại miền bắc Cali. Ông có thể cho độc giả biết qua về biến cố này không?*

TPV.- Cảm ơn ông. Nhờ sự tiếp tay của một số anh chị em hàng quan tâm tới sách vở ở địa phương, TQH sẽ tổ chức một buổi ra mắt 5 tác phẩm mới của tủ sách ở Trung Tâm Công Giáo Việt Nam Giáo Phận San José, địa chỉ 2849 South White Road, San José. Buổi sinh hoạt này sẽ khai diễn lúc 1 giờ 30 chiều Chúa Nhật ngày 09-6-2013.

TH.- *Ông có thể cho biết trong dịp này tủ sách sẽ giới thiệu với độc giả miền Bắc California những tác phẩm nào?*

TPV.- Thưa ông. Ngoài Tuyển Tập thơ văn của tôi, trong buổi sinh hoạt hôm Chúa Nhật 09-6 tới, Tiếng Quê Hương sẽ giới thiệu với bà con đồng hương San José và vùng phụ cận 4 tác phẩm giá trị, trong đó 3 cuốn được viết bởi những nhà văn nhà báo hiện đang sống trong nước. Thứ nhất là tác phẩm Dạ Tiệc Quý của nhà văn nữ Võ Thị Hảo, một cây bút sắc bén từng lên tiếng vạch trần bộ mặt thật tàn ác của chủ nghĩa cộng sản. Tác phẩm thứ hai là Phiên Bản Tình Yêu của Vụ Biện Điền với nội dung trình bày tất cả cái bề trái nhơ nhớp của Hà Nội hiện nay.

Đặc biệt tác phẩm thứ ba mang tên Hầy Ngẩng Mặt gồm những bài viết và thơ văn của Nguyễn Đắc Kiên, nhà báo trẻ mới 29 tuổi, người đã can đảm trực tiếp đả kích Nguyễn Phú Trọng, Tổng Bí Thư đảng Cộng Sản Việt Nam khi ông ta dám nhân danh đồng bào xúc phạm tới các nhân sĩ trí thức trong nước, Hội Đồng Giám Mục VN, Hòa Thượng Thích Quảng Độ v.v...

Tác phẩm thứ tư là Thú Người do Dương Hoàng Dung dịch từ nguyên tác của bà Herta Muller, người Đức, khô nguyên giải Nobel

Văn Chương 2009. Nội dung tác phẩm này nói lên những hành vi tội ác của chế độ cộng sản Lỗ Mã Ni trước ngày bị sụp đổ.

TH.- *Xin ông nói qua cho độc giả biết về lý do và mục tiêu thành lập tủ sách Tiếng Quê Hương. Tủ sách được thành lập từ bao giờ và cho đến nay đã ấn hành được bao nhiêu tác phẩm?*

TPV.- Cảm ơn ông đã cho tôi có cơ hội nói sơ qua về cơ sở Văn Hóa này. Nói tới tủ sách Tiếng Quê Hương là phải nói tới nhà văn Uyên Thao. Anh là một trong những nhà văn nhà báo đã thành danh ở miền Nam Việt Nam trước đây. Sau tháng tư năm 75, anh bị cộng sản bắt đi tù hơn 10 năm. Sau khi ra khỏi nhà tù anh còn bị chúng cấm cản không cho xuất ngoại và phải chờ tới năm 1999, nhờ sự can thiệp của đồng bào hải ngoại và các tổ chức nhân quyền quốc tế, anh mới qua định cư tại Hoa Kỳ với một thân xác gầy yếu mang nhiều chứng bệnh nan y, sau những năm bị đọa đày, đói khổ.

Với quyết tâm phải làm một cái gì hữu ích cho quê hương dân tộc và nhờ sự tiếp tay của mọi người, năm 2001, sau khi tạm ổn định đời sống gia đình, anh chính thức thành lập tủ sách Tiếng Quê Hương với mục tiêu gầy dựng lại nền Văn Học Nghệ Thuật của miền Nam đã và đang bị chế độ cộng sản tìm cách truy diệt, đồng thời tạo phương tiện cho những tác giả đối kháng trong nước có cơ hội gửi tiếng nói lương tâm của mình tới đồng bào.

Nhờ thiện chí và những cố gắng phi thường, cho đến nay, sau hơn một thập niên, tủ sách Tiếng

Quê Hương đã ấn hành được 60 tác phẩm.

TH.- Ông có nói tới những tác giả trong nước. Nhân tiện xin ông cho biết ngoài những tác phẩm của ba tác giả Võ Thị Hảo, Vũ Biện Điền và Nguyễn Đắc Kiên sẽ được giới thiệu ngày 09-6 tới, trong những năm qua, còn có những tác giả nào ở quốc nội đã được tủ sách chọn in tác phẩm của họ và đó là những tác phẩm nào?

TPV.- Trong thập niên trước, Tủ sách Quê Hương đã giới thiệu với độc giả hải ngoại khá nhiều công trình tim óc của những người viết đối kháng ở trong nước. Thí dụ như tác phẩm Gửi Lại Trước Khi Về Cõi của ông Vũ Cao Quận, một trong những đàn em thân tín của tướng Trần Độ, Nhân Quyền và Dân Chủ tại Việt Nam của tiến sĩ Nguyễn Thanh Giang, Viết Về Bè Bạn, Vũ Trụ Không Cùng của nhà văn Bùi Ngọc Tấn, tác giả Chuyện Kể Nam 2000, Đi Tìm Nhân Vật, Sinh Ra Để Chết của Tạ Duy Anh, Hoa Phượng của Nguyễn Thị Hoài Thanh, Hồi Ký Của Một Thăng Hèn của nhạc sĩ Tô Hải, Tiếng Chim Báo Báo của Tiêu Dao Bảo Cự.

TH.- Thế còn cuốn hồi ký nổi tiếng của nhà văn Vũ Thư Hiên thì sao?

TPV.- Ông đánh giá rất đúng. Cuốn Hồi Ký Đêm Giữa Ban Ngày của Vũ Thư Hiên là một trong những tác phẩm nổi tiếng mà Tủ sách Quê Hương đã tái bản mấy năm trước. Sách dày hơn 800 trang, khổ lớn, đóng bìa cứng. Tuy nhiên, tác giả là một trong những nhà văn từng bị tù hiện tại nạn chính trị ở Pháp nên chúng tôi không xếp vào số những nhà văn trong nước.

Nhân đây tôi cũng xin thưa luôn là những tác giả như hai nhà văn, nhà thơ đã quá cố Nguyễn Thụy Long, Ma Xuân Đạo hoặc nhà văn quân đội Văn Quang tuy ở trong nước nhưng lại là những tác giả của miền Nam trước đây nên chúng tôi cũng không kể tới.

TH.- Trong số những tác giả ở hải ngoại mà Tủ sách Quê Hương có in tác phẩm, theo nhận định của ông thì ngoài Hồi Ký Đêm Giữa Ban Ngày, còn những tác phẩm nào ông cho là có giá trị cao?

TPV.- Có khá nhiều tác phẩm giá trị về văn chương, nghệ thuật cũng như tài liệu do những tác giả ở hải ngoại viết được Tủ sách Quê Hương xuất bản. Một số đã được độc giả chiếu cố đến cuốn cuối cùng, thí dụ như cuốn Kể Bị Khai Trừ của Luật sư Nguyễn Mạnh Tường, Vững Lầy Bạch Ốc của Nguyễn Kỳ Phong, Quê Mẹ Oan Khiên, nguyên tác của Pierre D'Arcourt do Dương Hiếu Nghĩa chuyển ngữ v.v... Trong số những tác phẩm hiện còn do các tác giả hải ngoại viết tôi đánh giá rất cao những tác phẩm Nhìn Lại Cuộc Chiến 30 Năm Việt Nam Trong Chiến Tranh Tư Hữu, Việt Nam Trong Viễn Tượng Dân Chủ Toàn Cầu của Nguyễn Cao Quiền, Sau Bức Màn Đỏ, Cõi Trời Cõi Ta của Hoàng Dung, Vui Buồn Đời Thuyền Nhân của Lâm Hoàng Mạnh, Mao Trạch Đông, Công & Tội, Lũng Thừng Giữa Đời của Lê Thiệp, Một Thời Oan Trái của Phan Lạc Tiếp nhất là ba tác phẩm đồ sộ Một Hành Trình Thơ của Thơ Cung Trầm Tường, Nhân Văn Giai Phẩm của nữ sĩ Thụy Khuê, Hồ Chí Minh, Nhận Định Tổng Hợp của Minh Võ.

TH.- Trở lại với buổi ra mắt sách ngày 09-6 tới đây tại San José, xin ông cho biết sẽ có những tác giả hoặc thành viên nào trong tủ sách Tiếng Quê Hương hiện diện trong dịp này?

TPV.- Nếu sức khỏe cho phép, nhà văn Uyên Thao, người chủ trương tủ sách sẽ có mặt cùng với cá nhân chúng tôi vừa là thành viên của tủ sách Tiếng Quê Hương, vừa với tư cách tác giả có sách giới thiệu trong dịp này. Ngoài ra cùng với tôi từ nam Cali lên, còn có bác sĩ Trần Văn Cảo, chủ nhiệm nguyệt san Diễn Đàn Giáo Dân và nhà báo Đinh Quang Anh Thái, phụ tá chủ nhiệm nhật báo Người Việt.

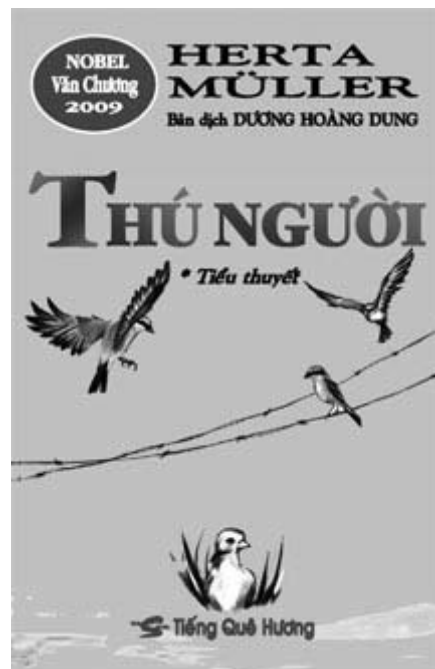
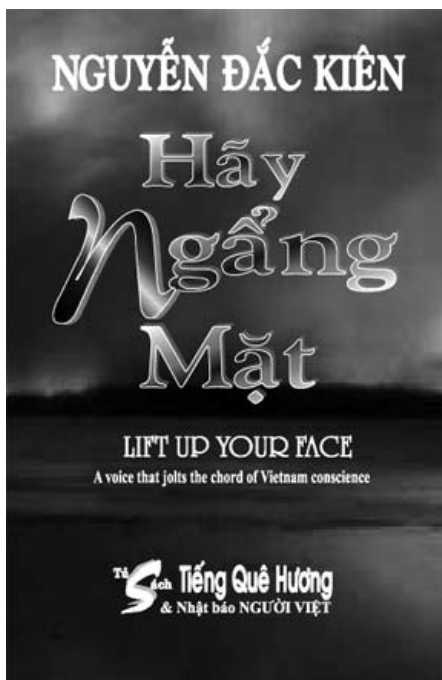
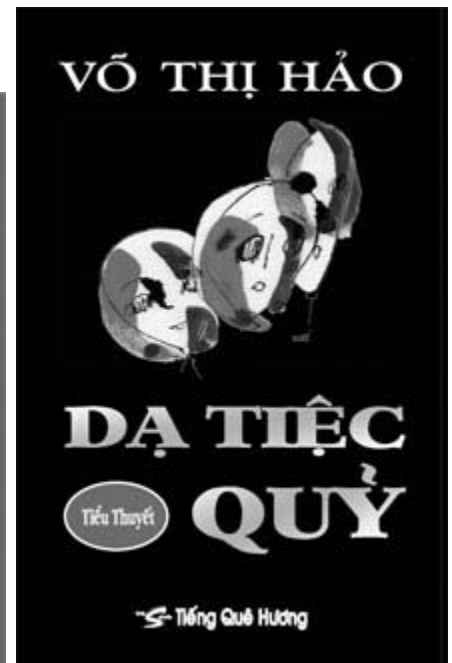
TH.- Sau đây là câu hỏi chót xin được nêu ra với ông. Nếu bà con độc giả có điều muốn hỏi ban tổ chức thì phải liên lạc với ai. Ngay bây giờ những độc giả muốn có sách thì có thể mua hoặc đặt ở đâu?

TPV.- Về buổi ra mắt sách, quý bà con có thể liên lạc với ông Trần Hiếu qua số điện thoại (408) 655 – 5331. Riêng những độc giả muốn mua sách, ở San José có thể liên lạc với nhà sách Hương Giang, ở nam Cali có thể tìm đến các tiệm sách Tú Quỳnh, Tự Lực, Văn Bút hoặc liên lạc trực tiếp với nhà văn Uyên Thao qua Email: uyenthaodc@gmail.com, ĐT: (703) 573 - 1207 hoặc với cá nhân chúng tôi qua Email: tphongvu@yahoo.com, ĐT: (949) 485 – 6078, hoặc với Tòa soạn nguyệt san Diễn Đàn Giáo Dân, Email: toabaodddgd@yahoo.com, ĐT: (714) 894 – 5826

TH.- Thành thực cảm ơn ông đã giành cho chúng tôi cuộc phỏng vấn này.■

Giới Thiệu Sách Mới

TỦ SÁCH TIẾNG QUÊ HƯƠNG

Ngân Hàng Nhà Nước...

(tiếp theo trang 38)

vàng cho mục đích đầu cơ.

* 25-11-2011: tại diễn đàn Quốc hội, Thống đốc NHNN Nguyễn Văn Bình tuyên bố: “SJC trở thành nhãn hiệu vàng của NHNN”. Các thương hiệu vàng miếng khác dù đang lưu hành tại VN không được nhìn nhận.

* 4-2012: Nghị định 24 giành độc quyền mua bán, kiểm soát vàng miếng cho NHNN. Cho phép mua bán vàng miếng nhưng không được dùng làm phương tiện thanh toán. Hanoi đã từng thất bại trong việc độc quyền vàng miếng vào hai thập niên trước. Nay giành lại quyền này với mưu toan mới ?

* 24-8-2012: Công ty SJC được cho gia công và chuyển đổi hơn 418.000 lượng vàng (gần 16 tấn).

* 22-10-2012: Công ty SJC tung ra bao bì chống giả cho loại vàng miếng 5 phân, 1 chỉ, 2 chỉ và 5 chỉ. Trước đó ngày 24-10-2011, bao bì chống giả chỉ được dùng cho vàng miếng loại 1 lượng.

Sau khi NHNN chọn SJC làm thương hiệu độc quyền, biết bao chuyện trở trêu, éo le đã xảy ra với người nắm giữ vàng khác thương hiệu : Vàng của các hãng khác, dù có cùng chất lượng, tuổi vàng, nhưng vẫn bị ép giá thấp hơn so với vàng SJC. Dân có vàng tất bật mang đi đổi sang vàng SJC, thì bị ép giá mất vài triệu mỗi cây vàng. SJC còn không thu mua vàng bị móp méo. Trước đó, vàng móp méo khi thu mua đều được gia công lại

và chỉ bị trừ 1 khoản phí rất nhỏ.

Nói là có vàng nhái thương hiệu SJC. Do vậy, công ty này dành quyền kiểm chứng. Nếu bị SJC phán là vàng nhái thì bị trừ 3 triệu đồng mỗi lượng. (Thanh Niên, 26/10/2012)

Nghiêm trọng hơn, nghị định 95 sửa đổi cho phép công an tịch thu toàn bộ lượng vàng mà SJC “cho là nhái” và người dân bán

vàng nhái sẽ bị phạt đến 100 triệu. (Dự đoán kinh tế, 11/04/2012). Vì thế, các hiệu vàng SJC độc quyền có thêm sức mạnh để ép người dân bán cho họ vàng với giá thấp. Cách làm này bị các chuyên gia trong ngành gọi là thủ đoạn **ăn cướp trắng trợn**.

Về nguyên tắc, vàng miếng khác nhau chỉ ở độ tuổi của vàng chứ không phải do cái nhãn “độc quyền” mà SJC được nhận. Mỗi lợi không lỗ do ép giá (cũng là sự thiệt thòi về phía người bán) trên hàng trăm ngàn lượng vàng về tay ai, chưa thấy làm sáng tỏ.

Sau việc lạm dụng sự độc quyền trong kinh doanh vàng miếng của SJC là 1 động thái mới của NHNN nhằm đánh thuế tiêu thụ đặc biệt vào vàng. Thuế suất tiêu thụ đặc biệt dao động từ 10% đến 65%.

Nếu tiến hành đánh thuế tiêu thụ đặc biệt thì người dân sẽ hạn chế giao dịch vàng tại các cửa hàng mà rút vào chợ đen để tránh thuế này.

Toàn bộ các công ty và 10 ngàn cửa hàng kinh doanh vàng miếng có thể phải đóng cửa, phá sản hay vàng miếng sẽ đi vào ngã buôn, bán chui như xưa. Nếu thị trường vàng “chui” hình thành, thì đó là thách đố mới với bạo quyền tàn ngược.

Giám có ngày Hanoi ra lệnh ra lệnh khám xét và tịch thu vàng miếng không mang nhãn SJC.

Căn cứ vào các diễn tiến đã nêu ra thì lời cảnh giác của các chuyên gia về các bước Hanoi đang làm mang tính chuẩn bị cho một chuyển ăn cướp mới là điều đáng quan tâm, đề phòng.■

May 18-2013

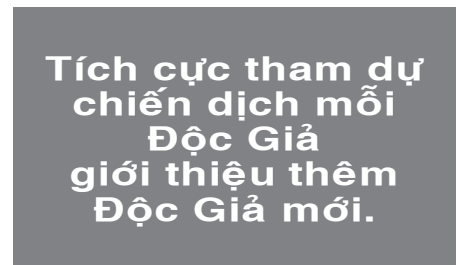

LÀM LÃN KHÔNG PHẢI LÀ TỘI

Một cô gái xưng tội:

- Lay cha, con có tội mỗi ngày soi gương quá nhiều lần và con thấy con đẹp.

- Con không có tội gì. Cứ việc tiếp tục. Chúa đâu có bắt tội kẻ nhìn lầm!■

Đầy Mùa Xuân

(tiếp theo trang 85)

thiên đàng! Cụ đã về với Chúa thì phải là tin vui, cơ sao lại cho là tin buồn rồi phân ưu ? Đã về với Chúa là về thiên đàng rồi, cơ sao lại còn cầu cho cụ được về thiên đàng ?

Chị Ba Biên Hòa liền hỏi : Theo bác thì người Công Giáo nên viết cáo phó hay phân ưu thế nào cho đúng cách. Ông ODP trả lời ngay : Dễ quá mà. Phần đầu báo tin hay nhận tin thì chỉ nói là Cụ ... đã chết, **đã qua đời, đã tạ thế**... rồi phần sau mới xin cầu nguyện cho cụ được về với Chúa hay được về thiên đàng. Xin nhắc lại : phần đầu chỉ nói là đã chết, đừng nói đã về với Chúa.

Mọi người nghe xong đều gật đầu cho ý kiến của ông ODP là hợp lý và hợp lẽ đạo.

Chị Ba nói tiếp : Thôi, đang mùa xuân, nói về cáo phó phân ưu như vậy đủ rồi, xin nói chuyện vui mùa xuân. Anh John à, xin anh nói tiếp chuyện học tiếng Việt ngày xưa đi. Anh John vâng lời vợ và kể ngay : Ngày xưa học tiếng Việt, khi học đến chữ quả trứng gà, tôi thấy người Việt ai cũng nói : lòng **đỏ** và lòng **trắng**. Tôi cứ thắc mắc về chữ ‘đỏ’ này. Màu nó đâu có đỏ, màu nó vàng tươi chứ. Đáng lẽ phải nói lòng **vàng**, thế mà trăm người như một, người Việt nào cũng nói *lòng đỏ trứng gà*. Các cụ phương xa có tìm ra câu trả lời cho anh John không? Làng tôi nghe anh John nêu thắc mắc này mà không biết trả lời ra sao. Xưa nay chúng ta vẫn nói ‘lòng đỏ’ chứ không hề nói ‘lòng vàng’ bao giờ! Chả lẽ chúng ta đã nói sai sao, thưa các cụ?

Anh John còn kể chuyện vui này nữa là tuần qua anh theo vợ đi họp

với mấy bà trong hội phụ nữ. Buổi họp này vui lắm. các bà toàn nói chuyện tếu không à. Bà chủ tịch thì mở lời chào mừng xong thì đi vào phần chia sẻ kinh nghiệm sống. Bà nói: Chúng mình sống ở Bắc Mỹ này ai cũng nhiễm 3 cái cao và 1 cái thấp. Hội trường vang lên câu hỏi ; cái gì mà 3 cao 1 thấp? Để cho bà con im lặng rồi bà chủ tịch mới nói :Tôi nói ‘3 cao 1 thấp’ là để dễ nhớ ấy mà. 3 cao là cao máu, cao mỡ, cao đường, và 1 thấp là thấp khớp. Nghe xong thì cả hội trường vỗ tay khen bà chủ tịch dí dỏm. Được hứng bà kể luôn một chuyện khác cũng là kinh nghiệm của bản thân bà : Rằng tôi nói 3 cao 1 thấp thì được các bà khen, chứ tháng trước tôi cũng đi nói chuyện cho hội phụ nữ cao tuổi ở miền tây, tôi than rằng : chúng mình đều già cả bệnh hoạn hết rồi. Thấy tôi nhấn mạnh chữ bệnh **hoạn** thì có một bà già rất tếu đã ngưng tôi lại rồi phán : Phe nữ bọn mình làm gì có 2 cái viên ngọc như phái nam mà hoạn hoạn cái gì ! Từ hôm đó trở đi thì tôi không nói phái nữ bệnh hoạn nữa mà nói là bệnh tật.

Các cụ đã thấy anh chàng rề VN trong làng tôi giỏi chưa? Nói về người đẹp, phái đẹp thì anh John này thao thao đầy hứng thú. Kể xong chuyện về lòng đỏ trứng gà, 3 cao 1 thấp và đàn bà bệnh hoạn xong, anh xin nói tiếp về sắc đẹp phụ nữ : Rằng trong cõi văn chương của VN và văn chương thế giới, chỗ nào cũng chỉ mô tả và ca tụng nhan sắc phụ nữ, tôi chưa thấy chỗ nào mô tả và tán tụng nhan sắc của đàn ông bao giờ. Thật là bất công. Phe liền ông chúng tôi cũng ‘ngầu’ lắm chứ. Mà nói về nhan sắc phụ nữ thì bao giờ cũng phải dẫn tới tình yêu. Mà tình yêu trong văn chương thì bao giờ cũng phải là tình hột, tình lỡ dở, thế mới

đẹp. Tình yêu mà trọn vẹn, yêu nhau và lấy được nhau thì chuyện không còn hay nữa.

Người gật gù tán thưởng lời của anh John mạnh mẽ nhất là ông ODP bỏ chữ trong làng. Ông bảo anh John đã có một nhận xét rất đúng. Ông xin chứng minh bằng chuyện văn chương VN. Đó là hai bài thơ nổi tiếng của nhà thơ Quang Dũng. Tôi xin đọc mấy câu :

*...Thương nhớ ơ hồ thương nhớ ai
Sóng xa từng lớp lớp mưa dài
Mắt kia em có sầu cô quạnh
Khi chớm thu về một sớm mai...
(Đôi Bờ)*

*...Mắt em dịu dịu buồn Tây Phương
Tôi thấy xứ Đoài mây trắng lắm
Em có bao giờ em nhớ thương...
(Đôi mắt người Sơn Tây)*

Hai bài đều nói về tình yêu lỡ dở, yêu nhau mà không được sống với nhau. Hai bài thơ đã trở thành nổi tiếng, và sự nổi tiếng này chưa dừng ở đây. Hai bài này đã được nhạc sĩ thiên tài Phạm Đình Chương kết lại thành một bài ca hay tuyệt vời.

Nhân mùa xuân bàn về lễ các bà mẹ, bàn về việc tôn vinh phái đẹp, tôi đã đi xa quá mất rồi, quên chưa kể chuyện thời sự nóng hổi là ông Justin Trudeau, con trai của Cựu Thủ Tướng nổi tiếng Pierre Trudeau vừa được bầu làm đảng trưởng đảng Tự Do của liên bang Canada. Việc này đang sôi nổi. Ông Trudeau Bỏ ngày xưa làm thủ tướng 15 năm đã đưa đất nước này vào cõi vinh quang. Nay ông Trudeau Con coi bộ cũng hứa hẹn nhiều cho đất nước này lắm. Xin hẹn kể chuyện này hầu quý cụ vào số tới.

Kính chúc các cụ đầy mùa xuân trong lòng.☐

DANH MỤC QUẢNG CÁO

Diễn Đàn Giáo Dân chân thành cảm tạ sự hỗ trợ của Quý Thân Chủ và Quý Độc Giả đã nhiệt thành ủng hộ cho các Thân Chủ Quảng Cáo dưới đây

Á Đông Super Market	87
Ana Pharmacy	96
Infocus Optometry	61
BS David Phạm Nam Huân	68
BS Dương Khổng Tước	96
BS Nguyễn Mạnh Hùng	52
Bolsa Ward Medical Clinic Inc.....	Bìa 3
Bún Bò Huế Gia Hội	Bìa 4
Cali Home Finance	53
Chùm Kết.....	77
Crystal Vision, phòng nhãn khoa	61
Đông Nai Pharmacy	35
East West Bank	69
Emerald Bay Restaurant	Bìa 4
Giới Thiệu Tủ Sách Tiếng Quê Hương	116
Hồng Mai Restaurant.....	88
ABC Westminster Health Center	60

Manna Pharmacy	96
Mile Square Dentistry	35
Nha Sĩ Kevin Nam Kiều, Orthodontics	110
Nha Sĩ Khấu Tuyết Lan	120
Nha Sĩ Lê ngọc Bích	Bìa 3
Nhà Hàng \$ 1.99	34
Paracel Seafood Restaurant	Bìa 4
Phở Tàu Bay	45
Phở 14 Washington DC	86
Roofing & Solar Power	68
Saigon City Market Place	44
Seafood World	78
Sunrise Window Tinting	52
Tổ Hợp Luật Sư George S. Henderson	120
Tổ hợp Luật Sư Tăng Kiệt & Quyền Kiệt	Bìa 3
Tobia Casket	53

PHIẾU ĐỘC GIẢ

Họ Tên : _____ Điện Thoại : _____

Địa Chỉ : _____ Độc Giả Cũ, ID# _____

_____ Độc Giả Mới

_____ Email : _____

Nhận làm : Cố Vấn Chủ Trương Cố Động Viên Bảo Trợ Điều hành Đại Diện Vùng

Độc Giả Ân Nhân : \$50 \$100 \$200 \$.....US

Độc Giả Thường : \$45 (Canada \$50; Châu Âu \$70; Á và Châu Úc \$80 US)

Muốn mua Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân từ số :

Muốn có các số cũ (nếu còn):

Xin gửi mẫu này về Tòa Soạn Diễn Đàn Giáo Dân: 14916 Dillow St., Westminster, CA 92683 USA

Hoặc gọi điện thoại: (714) 894-5826 Email: toabaoddgd@yahoo.com

Chi phiếu, lệnh phiếu xin đề DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN, INC. và gửi về địa chỉ trên.

QUẢNG CÁO

Quý vị đăng quảng cáo, hi tin, ai tin trên Diễn Đàn Giáo Dân sẽ được tôn trọng bởi:

- Hàng ngàn độc giả nhờ báo được phân phối qua các địa điểm quảng cáo.
- Hàng ngàn độc giả qua báo dài hạn gửi đến tận nhà.
- Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân được phân bố trên khắp Hoa Kỳ và thế giới.

Nữ Bác Sĩ Nha Khoa

KHẨU TUYẾT LAN

14574 Brookhurst St., Westminster, CA
(Cạnh nhà hàng Pagolac & chợ Stater Bros)

(714) 775-0836

NHA KHOA TỔNG QUÁT

- Bệnh nướu răng: Nướu sưng đỏ, chảy máu khi đánh răng.
- Lấy gân máu (Root Canal Treatment).
- Nhổ răng.
- Bọc Răng-Làm răng giả các loại.
- Khám răng định kỳ cho người lớn và trẻ em.

NHA KHOA THẨM MỸ

- Cosmetic Bonding: Vá răng sứt mẻ.
- Làm khít răng thưa.
- Tẩy trắng màu răng.

NHA KHOA NHI ĐỒNG

- Chăm sóc cho trẻ mới mọc răng.
- Phòng ngừa sâu răng và ngừa răng mọc lệch trong thời kỳ thay răng

Nhận: Bảo Hiểm và Medical

Giờ làm việc:

Thứ Hai đến thứ Bảy: 10AM - 7PM

Thứ Tư Nghỉ

KINH NGHIỆM - NHẸ NHÀNG - TẬN TÂM

Tổ Hợp Luật Sư

GEORGE S. HENDERSON & ASSOCIATES

Với sự cộng tác của nhiều Luật Sư Hoa Kỳ có kinh nghiệm trong những ngành chuyên môn
NHIỀU NĂM KINH NGHIỆM VỀ TAI NẠN XE CỘ VÀ THƯƠNG TÍCH CÁ NHÂN

Attorney At Law

14192 Brookhurst St., Garden Grove, CA 92843

(Trong khu mái ngói xanh, trên lầu chợ Thanh Phát,
góc Brookhurst & Reading, giữa Westminster & Hazard)

CHUYÊN VỀ TAI NẠN XE CỘ, SỞ LÀM VÀ THƯƠNG TÍCH CÁ NHÂN

Đã đòi được bồi thường trên hai triệu (\$2,000,000) cho một thân chủ

Xin liên lạc Phụ Tá Pháp Lý

DŨNG PHẠM

Tốt nghiệp Đại học tiểu bang California

Bus (714) 636-1228 - Beeper (714) 285-5991

sau giờ làm việc xin gọi: (714) 962-6348

* **TAI NẠN: XE CỘ, SỞ LÀM, NHÀ RIÊNG, SIÊU THỊ, TỘI PHẠM, BẤT CẦN Y TẾ v.v...**

- Luật sư có mặt tại văn phòng mỗi ngày để quý cị có thể tham khảo trực tiếp.

- Chính Luật Sư Mỹ thương thảo với hãng bảo hiểm và tranh cãi tại tòa.

- Quý vị không phải trả lệ phí nếu không được bồi thường.